

هونەرى گوڤيڤنەدان

بۇ ژيانىكى جياواز لەوھى
خوومان پيۋە گرتوۋە

مارك مانسون

پرفۇشتىرىنى نيويۇرك تايمز

The New York Times

وەرگىزىلگەن:
ئارام عوسمان

238
posts

19.2k
followers

7
following

Promote

Edit Profile

پەرەز فەرەزى كىتابى PDF

Public Figure

لېرە

باشترین و بەسودترین و پر خویندەرتترین کتیبەکان

بە خۆرایى و بە شیوەى PDF داگرە

Ganjyna

لینکی کتیبەکان 🖱️ ئەم لینکە بکەرەووە بۆ داگرتنی کتیبەکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsIbo_

كتیبخانەى گۆلدن بووك

بۆ چاپ و بڵاوكردنەو

فەرعى يەكەم: سلیمانى . سابونگەرەن . مەیدانى پاسەکانى تووى مەلیک
تەلارى هوشیار قەفتان . نهۆمى زەمینى . بازارى کتیب
فەرعى دووهم: سلیمانى بەردەرکى سەرا کتیبفرۆشى وەرزیڕ
ژمارەى تەلەفۆن: ۰۷۷۰۱۵۹۸۷۶۳
<http://www.facebook.com/Goldenbook>

هونەری گوڤینه‌دان

بۆ ژيانىكى جياواز له وهى خوومان پيوه گرتوووه

نووسەر: مارک مانسون
وه‌رگێڕانى: ئارام عوسمان

له باره ی ئه م کتیبه وه و تراوه:

«نرمینواندن و بهخته وه ری و نازادی له وه وه سه رچاوه یان
گرتو وه که بزانت پنیسته گرنکی به چی بدهیت و له وه ش گرنکتر
نه وه یه بزانت نابی گرنکی به چی بدهیت، ئه مه کتیبکی زانستی
فلسفه یی تیروته سه له که ئه و دانایی به خوینه ر ده به خشیت
بتوانیت ئه و کارانه بکات.»

- رایان هولیدای، خاوه نی دوو کتیب له کتیبه پرفروشه کان له
لیستی رڼنامه ی نیورک تایمز: (ناسته نگه کان خودی ریگان) و
(خود خوی دوژمنه).

«توانای مارک بۆ مه له کردن قبول بووه له ناسته نگه کانی
ژياندا و هاتنه دهره وه به بیروک ی سه رنجراکیش، به لام پیچه وان ی
دوخی ده مگرتو و ئه مه یه ده یکاته یه کیک له کتیبه دلخوازه کانم، ئه م
کتیبه باشتترین کتیبیه تی به ره های.»

- مات کیبنز، خاوه نی کتیبی (رڼانه به په نجا دۆلار گه شتی
جیهان ده کم: گه شتی دریژتر و زیره کی زیاتر به تیچووی که متر)
له لیستی نیویورک تایمز، یه کیک بووه له کتیبه پرفروشه کان.

«ئەم كتيبه نووشى شۇكت دەكات، ھەرۈەك لىدانى
مشتەكولەيك لەلايەن باشتىن ھارپىتەۋە. بەتەۋاۋى پەيۋەستت
دەكات. كتيپكى ھوۋبازاپىيە، بەلام بە شىۋەيەكى ئىجگار زۇر
بىر كىرەنەۋەت دەجوۋلىنىت. ئەم كتيبه مەخوينەرەۋە تا ئەۋكاتەي
ئامادەيىت تىدا دەيىت بۇ خستەلاۋەي ھەموو بىيانوۋەكان، ھەرۈەھا
ھەستان بە ھۆلى كاريگەر لە ژيانكردنىكى زۇر باشتىر.»

- ستيف كامب، خاۋەنى كتيپى (ژيانت پىش بخە) لە لىستى
نيويۇرك تايمزدا، يەكك بوۋە لە كتيبه پىرۋشەكان، دامەزرىنەرى
سايىتى (nerdfitness.com).

«ئەم كتيبه جىاۋازە لە ھەر كتيپكى تر. ھەول مەدە، ھەلە بە،
پىۋەرەكانت دابەزىنە، ۋاز لە باۋەپىۋون بە خوت بەينە، بەدۋاى
ئازاردا بگەرئ، ھەموو خالەكانى پاست كىرۋتەۋە بە شىۋەيەكى
قول، بەسوۋدە، بەھىزترە لە ھەزە ئىرىنىيە خوۋپىۋەگىراۋەكان.
كورت، بەلام قوللىيەكى سەرنجراكىشى ھەيە. بە شەۋىك
خويندەۋە.»

- دىرىك سايفىز، دامەزرىنەرى (CD baby)، نووسەرى
(ئەۋەي پىۋىستە: چل ۋانە لە پىتاۋ جۇرىكى نوى لە خاۋەن
كارەكان).

هه مووی بیرۆکه ی پیچه وانه ی خووپنوه گیراوه، به لام یه کجار
لوژیکی له زۆربه ی کاته کاندایه کتییکه که خویندنه وهی دلخوشت
دهکات و شیاوی دووباره خویندنه وهی، ئامیتریکی پێوانه کردنی
باشه و پێویسته کتیهکانی تری له بواری گه شه پیدانی خود پێ
بپێوریت.»

- کیرکوس ریغیوز

بەندى يەكەم ھەول مەدە!

چارلىز بۇكۇڭسكى ئالوودەدى كحول بوو، قومارچى بوو،
ۋەزىرى ئافرەتان، رۇد بوو، گىل بوو، خۇي لە دانەۋەدى قەرزەكانى
دەدزىيەۋە، لە خراپترىن رۇژەكانىشىدا شاعىر بوو! لەۋانەيە
كۇتا كەس بىت لەسەر زەۋى كە بچىتە لاي و داۋاي لى بىكەيت
ئامۇژگارىيەكت بىكات بۇ باشكردنى ژيانى، يان دوايىن كەس بىت
كە لەۋانەيە رۇژىك لە رۇژان بىيىنىت لەناۋ كىتىپكى يارمەتىدانى
كەسى، گەشەپىندانى خود يان يارمەتىدانى خود. ئەمەيە دەيكاتە
خالى سەرەتا بۇ ئەم كىتىپە.

بۇكۇڭسكى ويستى بىت بە نووسەر، بەلام بە درىژايى
دەيان سال كارەكانى لەلەيەن گۇڭار و رۇژنامە و بلاوكرائە
نىۋدەۋلەتتەكان و ھەر چاپخانەيەكەۋە كە كىتىپكە بخرايە بەر
دەستى؛ رەت دەكرائەۋە، دەيانوت ئەم نووسىنە لەۋپەرى خراپىدايە،
كارىكى ھىچە، قىزەۋنە، ھەژاريشە. لەگەل كەلەكەۋونى نامەكانى
رەتكردنەۋە لەسەرى، وا ديار بوو قورسايى شىكستەينانى زور
زىاتر پالى پتوۋە دەنا بۇ قوۋلۋونەۋەدى زىاتر لە دۆلى خەمۇكىدا

كه كحول خوراكي بوو، خه موكييهك كه زوربهى كاتهكانى ژيان
لنى جيا نه ده بوو ده.

بوكوڅسكى كاريكى رۇژانهى هه بوو له يه كييك له نووسينگه كانى
پۇسته له بهرامبەر حه قده ستيكى زور كه، زورينهى نهو پارهيه شى
تەرخان ده كرد بو كرينى شه راب، پاشماوه كه شى به قوما
ده دۇراند. به شه واندا به تهنه اى ده بخوارده وه، هه نديك شيعريشى
دده نووسى به ناميرى نووسينه كونه كهى. زوربهى كات خه به رى
ده بوو ده وه، ده يبينى له سهر زهوى خه وتوو و له شهوى پيشترده وه
له هوش خوى چوو.

سى سال تنيه رى به سهر نهو بارودوخه دا، سى سال كه به شه
ههره زوره كهى برىتى بوو له تهميكى بيماناى له كحول و قوما و
له شفرؤشه كان. دواى نهو كاتى بو كوكوڅسكى گه يشته په نجا سال،
واته دواى تهمه نيكى ته واو له شكست و خوبه كه مزانين، خاوه نى
يه كييك له چاپخانه بچوو كه سهر به خوكان گرنگيه كى سه رى دا به
كتييه كهى، نهو خاوه ن چاپخانه يه نه يده توانى پارهيه كى زور بدات به
بوكوڅسكى يان به لينى فروشينى زورى پى بدات، به لام سوزيكى
سه رى بهرامبەر نهو سهرخوشه شكستخوارده وه نيشان دا و
بريارى دا نهو گرده وهى له سهر بكات. بوكوڅسكى بوى دهركه وت
كه نهو يه كه مين گرييه ستي راسته قينه يه كه به ده ستي ده مينيت،
نهو دشى بو دهركه وت كه له وانه يه نهو دوا هه مين گرييه ستيش بيت.
له وه لامى نهو خاوه ن چاپخانه يه دا بوى نووسى: «ده بى يه كييك
له م دووانه هه لبريرم: مانه وه له نووسينگه ي پۇسته تا به ته واوى
شيت ده بم... يان مانه وه له ده ره وه تا رولى نووسه ريك بگيرم
و به ده ست برسيتيه وه بنالينم. مينش بريارم داوه كه به ده ست
برسيتيه وه بنالينم.»

پاش ئىمزاكردىنى گرىيەستەكە، بۇكۇڭسكى لە ماوۋى سى
هەفتەدا يەكەمىن رۇمانى خۇي تەواو كىرد، ناويكى تا ئەوپەرى
سادەى بۇ دانا: نووسىنگەى پۇستە. لەو شۇيىنەى كە تىيدا پىشكەشى
دەكەن بە كەسەكان، بۇكۇڭسكى نووسىيووى: «پىشكەشە بە ھىچ
كەسكى».

وا ھاتە پىش بۇكۇڭسكى بىتتە رۇماننووس و شاعىرىكى
سەرگەوتوو، شەش رۇمان و سەدان قەسىدەى بلاو كىردەو،
ھەروھە زياتر لە دوو مىيۇن نوسخەى لە كىتەپەكانى فروشت. ئەو
جەماوهرىتىيەى بۇى دروست بوو؛ پىچەوانەى ھەموو پىشېيىيەكان
بوو، تەنانەت پىچەوانەى پىشېيىيەكانى خۇيشى بوو.

چىرۇكەكانى خەلكانى ھاوشىوۋى بۇكۇڭسكى بوونەتە
قووتىكى رۇزانەى گىرانەوۋە رۇشنىرىيەكانمان. ژيانى بۇكۇڭسكى
ئەو خەونەى ئەمەرىكىيەكانى بەرجەستە كىرد كە برىتىيە لەوۋى:
پىاويك دەجەنگىت لە پىناو ئەوۋى دەيەويت و ھەرگىز خۇي
بەدەستەوۋە نادات، پاشان شىتانەترىن خەونەكانى بەدى دىنىت.
ئەمە لە فىلمىك دەچىت كە چاۋەرپىيە كەسكى بىتتە دەرھىنەرى.
ھەموومان تەماشاي ئەو چىرۇكانەى ھاوشىوۋى چىرۇكەكەى
بۇكۇڭسكى دەكەين و ھەريەكەمان بەوى تر دەلىت: «بىنىت؟ ئەو
ھەرگىز خۇي بەدەستەوۋە نادات، ھەرگىز لە ھەولدان ناكەويت،
ئەو ھەمىشە باوۋەرى بە خۇي ھەيە، بەردەوام بوو لە وەستانەوۋە
بە رووى ھەموو بەربەستەكاندا و توانىي خۇي بكاتە كەسكى
گرنگ.»

لەم كاتەدا شتىكى سەيرە كاتى بىنىن لەسەر گۆرەكەى
بۇكۇڭسكى ئەم نووسىنە ھەلكۇلرايىت: «ھەول مەدە!»
بىنىتان؟ سەرەراى فروشى كىتەپەكانى، سەرەراى

ناوبانگه کەشی، بۆکۆښکی کەسینکی شکستخواردوو بوو،
ئەمەشی دەزانی، سەرکەوتنەکە ی له بېراردانی بۆ سەرکەوتنەوه
سەرچاوه ی نه گرتبوو، به لکوه له وهوه بوو که تیگه یشتبوو کەسینکی
شکستخواردوو، به قبولکردنی ئەو راستییە، پاشان به نووسینی
له باره یه وه به وپه ی راستگوییەوه. بۆکۆښکی هەرگیز ههولی
نه داوه شتیک بیت که خوی له بنه رەتدا وا نه بوو بیت. بلیمه تی
کاره کانی بۆکۆښکی له زالبوون به سەر ئەو بهر به ستانە ی عقل
باوهریان پێ ناکات و گەشە پیدانی خویدا خویان حەشار نه داوو
تا ئەوه ی بیته پیشه نگیکی ئەده بیی هه لکه وتوو، کاره که به ته واوی
پنجه وانە ی ئەوه بوو، ئەوه لیوه شاوه ییه ساده کە ی بوو که توانی
به ته واوی له گەل خویدا راستگو بیت، بی ئەوه ی یه ک توزیش لینی لا
بدات (به لکوه راستگو بوو، به تایبەت له گەل خراپترین بارودوخدا)،
ههروه ها باسی له کەوتنه کانی کردوو به بی هیچ گومان و
دوودلییه ک.

ئەمانه چیرۆکی راسته قینه ی سەرکەوتنی بۆکۆښکی بوون:
ههستکردنی به هیوری به رامبه ر هه م خوی و هه م به رامبه ر
شکسته کانی. بۆکۆښکی زۆر گوئی به سەرکەوتن نه ده دا،
ته نانه ت کاتی که ناوبانگیشی په یدا کرد؛ له چاوپیکه وتن و کۆره
شیریه کانیدا به رده وام پیشوازیی له کەسانیک ده کرد که ژیا نیان
به راستی ناخۆش بوو، به رده وام له به ر چاوی خه لکیدا عه یبه کانی
خوی ده خسته روو و هه ولی ده دا له گەل هه موو ئافره تیک بخه ویت
که دهستی پێ ده گات. سەرکەوتن و ناوبانگ نه یکرده کەسینکی
باشتر له وه ی پیشوو، ههروه ها نه بووه کەسینکی سەرکەوتوو و
به ناوبانگ له رینگه ی گۆرانی بۆ کەسینکی باشتر.
زۆربه ی کات سەرکەوتن و گەشە پیدانی خود به یه کەوه دین،

بەلام ئەمە مانای ئەوە نییە ئەم دووانە یەک شتن.

رۆشنیری ئەمڕۆمان جەختیکی زۆر لەبەدەبەدەری کردۆتەو
لەسەر پیشبینی و ئومیدە ئەرینییهکان تا ئاستیکی ناوایی، زیاتر
بەختەوەر بە، خاوەن تەندروستی زیاتر بە، باشتترین بە، لەوانی تر
باشتر بە، زیرەکتر بە، خیراتر بە، دەولەمەندتر بە، سەرنجراکێشتر
بە، خاوەن ناوبانگی زیاتر بە، بەرھەمت زیاتر بکە، زیاتر ببە
جیگای ھەسوودی خەلکی، زیاتر جیگای سەرسوڕمانیان بە،
تێروتەسەل و سەرنجراکێش بە، رۆژانە پێش نانخواردنی ئێوارە؛
قالبیک ئالتوونی عەیارە ۲۴ بەدەست بەینە تا کاتیک ماچی بەیانیان
دەبەخشیتە ھاوسەرە جوانەکەت و منداڵەکان، پاشان بە فرۆکە
ھیلیکۆپتەرە تایبەتەکەت بچۆ بۆ سەر کارە زۆر باشەکەت کە لە
جینی ویستی خۆتدا یە و لەوئ رۆژەکان بە راپەراندنی کاری گرنگ
بەسەر بەرە، بە جۆریک کە جینی باوەر نییە، کاریکی وا کە رەنگە
رۆژیک لە رۆژان ئەم ھەسارە یە رزگار بکات!

بەلام ئەگەر بوەستیت و بەقوولی بیر بکەیتەو، دەبینی
کە ئامۆزگارییە دەگرتوووەکان بۆ ژیان (ھەموو شتە ئەرینیە
دلخۆشکەرەکان کە ریک خراون بۆ یارمەتیدانی خود، کە بە
دریژایی کات گویمان لینی دەبیت)، خۆی لە راستیدا ئامۆزگارین
کە جەخت لەسەر ئەو شتانە دەکەنەو کە تۆ لیان بیبەشیت، ئەو
وێک تیشکی لەیزەر بەوردی ئاراستە کراوە بۆ ئەو شوینانە
کە دەیانبینیت لە کەموکۆپی کەسیتی و شوینی شکستەکان؛
زۆر جەختی لێ دەکاتەو تا ئەو کاتە ی بەباشی ببینیت، تۆ
فیری شتانیک دەبیت لە باشتترین رینگاکانی بەدەستھێنانی پارە،
لەبەر ئەوەی تۆ ھەست دەکەیت ئەو پارە یە بەدەستی دەھینیت؛
بە ئەندازە ی پێویست نییە. ھەروەھا تۆ لەبەردەم ئاوینە یە کدا

دهوستیت و چهند دهسته واژه یهک دووباره دهکته وه که به
هویه وه جهخت دهکته وه له وهی که تو که سیکی جوانیت، چونکه
تو وا ههست دهکته که له راستیدا جوان نییت. ههروه ها تو شوین
ناموژگارییه کانی تاییهت به په یوه ندییه کان و ژووانه کان دهکته ویت،
له بهر ئه وهی تو وا ههست دهکته که سیکی که خه لکی خوشیان
ناویت به شیوهی سروشتی. تو راهینانی بیعه قلانه و گیلانه
دهکته، پیت وایه له و ریگایه وه ده بیته که سیکی سهرکه وتوو تر،
چونکه خوت و نابینیت که به ئه ندازهی پیویست سهرکه وتوو بیت.
ئه و جیاوازییه پیکه نیناوییهی له هه موو ئه مانه دا هیه
که جهخت کردنه وهی توند له سهر ئه ریئییه کان (له سهر ئه وهی
باشترین، له سهر ئه وهش که سهرکه وتوو ترینه)؛ هیچ ناکات جگه
له بیرخستنه وهی جار له دواي جارمان بو ئه و شتانهی که نیمانه،
یان ئه وهی که پیویستمان پینیه تی، یان ئه وهی که نه گهر شکستمان
نه هینایه؛ پیویست بوو به و شیوهی بین. له کوتاییشدا هه موومان
تیده گهین هیچ ئافره تیکی به خته وهر نییه به راستی که پیویستی
به وه هه بیته به رده وام له به رده م ئاوینه دا بوهستیت و بلیت که
به خته وهره، ئه و به کرداری به خته وهره، بی ئه وهی پیویستی به وه
بیت.

ته کساسییه کان په ندیکیان هیه ده لیت: «ئه و سه گانهی
بچوو کترن، زیاتر ده وهرن»، پیاویک که باوه ری به خوی هه بیت،
هیچ پیویستی به وه نییه به لگه بهینیت وه بو ئه وهی که باوه ری به
خوی هیه. ههروه ها هیچ ئافره تیکی ده وله مهنده پیویستی به وه
نییه باوه ری به خوی بهینیت که ده وله مهنده به هه ر جوړیک بیت.
به لام تو شتیک بیت یان شتیک نه بیت، یان نه گهر خه ون به شتیک
دیاریکراوه وه ببینیت به دریزایی کات، تو جار له دواي جار هه ر

ئەو واقىيەى كە ھەيە؛ دووبارەى دەكەيتەو: تۇ بەو شىۋەيە نىيەت.
ھەموو كەسىك ھەول دەدات، ھەموو رېكلامىكى تەلەڧۇنىيەش،
بۇ ئەۋەى كە وا بىكات باۋەر بېيىت كىلى تۇ بۇ ژيانىكى باش؛
بىرىتيە لە كارىكى باشتر لە كارەكەت يان ئۇتۇمبىلىكى لەۋەى
خۇت پىشكەوتووتر يان ژنىكى جۈانتەر لە ژنەكەى خۇت يان
ھەوزىكى خۇشۇردنى گەرم كە فۋوى تى بىكرىت بۇ مىندالەكان.
ھەروەھا ھەموو جىھان بەبەردەۋامى پىت دەلىن كە رېڭاى بەرەو
ژيانىكى باشتر، بىرىتيە لە زىاتر و زىاتر و زىاتر... زىاتر بىكرە،
زىاتر بەدەست بېيە، زىاترىش دروست بىكە، تەمەلتر بە، لە ھەموو
شىكدا زىاتر بە، بەردەۋام خۇت لەژىر تاۋەبارانى ئەو پەيامانەدا
دەبىنىتەۋە كە بانگت دەكەن بۇ ئەۋەى زىاتر و زىاتر كۆى بدەيت
بە ھەموو شتەكان، بە درىژاى كاتىش پىۋىستە زىاتر گرنگى
بدەيت بە بەدەستەينانى ئامىرىكى تەلەڧۇنى نۆى، پىۋىستە
گرنگى زىاتر بدەيت بەۋەى پشۋويەك بە جۋرىك بەسەر بەرىت
كە لە ھى ھاۋرىكانت باشتر پىت، ھەروەھا پىۋىستە گرنگى زىاتر
بدەيت بە كرىنى ئەو جۈانكارىيە نۆى و رازاۋانەى لەناۋ باخچەى
مالەكەتدا داياندەنىت، ھەروەھا پىۋىستە لەسەرت گرنگى بدەيت
بەۋەى دارى سىلفىي ئەسلىت دەست بىكەۋىت!

بۇچى؟ پىم وا بى ۋەلامەكەى سادەيە، ئەۋەيە: لەبەر ئەۋەى
گرنگىدانى زىاتر بە شتەكان، كارىكى تەۋاۋ گۈنجاۋە لەگەل
بەرژەۋەندى كۇمپانىاكان.

راستە بەدەستەينانى كارىكى نۆى ھىچ ھەلەيەكى تىدا نىيە،
بەلام گرنگىدانى لەرادەبەدەر بەۋە؛ كارىكى خراپە بۇ تەندروستىي
عەقلىت. ئەۋە وا دەكات زىاتر پەيۋەست پىت بە ۋوۋكەشىكى
ساختەۋە، ھەروەھا وا دەكات ژيانت تەرخان بىكەيت بۇ گەيشتن

به تراويلكهى بهختهوهرى يان ههستکردن به رازىبوون. زياتر گرنگيدانت به بهدهستهينانى «زياتر»؛ كليلى ژيانىكى باش نيه، بهلكوو كليلهكه برىتييه له «گرنگيپيدانى كه متر»، گرنگيدانى كورتكراوه بۆ ئه و شتهى راستهقينهيه، هىي ئىستايه، گرنگه.

ئەو ئەلقە جەهەننەمىيەى خۆى دووبارە دەكاتهوه

ئارهزوويهكى شىتانهى پيس ههيه كه لهوانهيه تووشى ميشكت بىيت، بهلكوو دهتوانىت؛ ئهگەر رىگات پى دا كه بهتهواوى نهفامت بكات. ئهگەر ئهمهى ئىستا دهيليم بۆ تۆ ئاشنا بوو، پىم بلى: دلهراوكى بووت تى دهكات له بارهى ئهوهى پهيوهندى ههيه به رووبهرووبوونهوهى شتىك له ژياندا، پاشان ئه و دلهراوكيه دهستهوسانت دهكات له ئاست هر كارىكدا، دهست دهكهيت به پرسىارکردن له بارهى هوكارى ئه و دلهراوكيهيت. تۆ ئىستا تووشى دلهراوكى بوويت له بارهى ئهوهى پهيوهسته به دلهراوكيكهت. ئۆو، نا! ئه و دلهراوكى دووانيه، دووبارهبوويه! تۆ ئىستا له بارهى دلهراوكيكهتهوه دوودليت، ئهمهش دوودلىي زياترت بۆ دىنيته ئاراوه.

يان با بلين تۆ كيشهى توورهبوونت ههيه، به شتى زۆر بىعهقلانه تووره دهبيت، به هۆى شتى يهكجار بىنرخهوه، هىچ نازانيت له بارهى ئهوهى چى به و شيوهيه توورته دهكات، پاشان تىگهيشتنىكت بۆ دروست دهبيت كه بهراستى تۆ بهئاسانى تووره دهبيت تا ئه و رادهيه ئهمهش بىزارت دهكات و زياتر له جاران توورته دهكات، پاشان لهوپهري بيهوشى توورهبوونتدا

تىدەگەيت كە ئەم توورەبوونە بەردەوامەت دەتكاتە كەسىكى لاواز
 و داخراو، تۆش ئەمەت زۆر پىن ناخۇشە! پىت ناخۇشە تا ئاستىك
 لە خۇيشت توورەت دەبىت. ئىستا سەيرى خۇت بکە، تۆ توورەيت
 لە خۇت، لەبەر ئەوہى لە توورەبوونەكەت توورەيت. نەفرەتت لى
 بىت دىوار... بىگرە ئەم مشتەكۆلەيە! ئاخ... دەستم!

يان بە درىژايى كات زۆر دوودل دەبىت لە بارەي ئەوہى
 كارىكى راست ئەنجام بەدەيت تا ئاستىك كە ئەمەش خۇي دەبىتە
 سەرچاوەيەكى نوي بۆ دوودلى، يان ھەست بە تاوانکردنىكى
 بەھىزت تىدايە لەبەرامبەر ھەر ھەلەيەك كە دەيەيت تا ئەو
 ئاستەي دەست دەكەيت بە ھەستکردن بە تاوان لەو بارەيەوہ،
 بەمەش ھەموو ژيانت دەبىت بە ھەستکردن بە تاوان. يان زۆر كات
 وا خۇت دەبىنيت كە تۆ كەسىكى خەمبار و تەنھاييت، بە جۆرىك
 وا دەكات ھەست بە خەمىكى گەرەتر و تەنھاييەكى زياتر بەكەيت
 تەنھا بە بىرکردنەوہ لەو بابەتە.

بەخىر بىت بۆ ئەو ئەلقە جەھەننەمىيەي خۇي دووبارە دەكاتەوہ!

زۆر بىي تىدەچىت كە پىشتەر چەندىن جار خۇت وا بىنيوہتەوہ
 كە تۆ زىندانى ئەو ئەلقەيەيت، بەلكو لەوانەيە ئىستا تىايدا بىت، لەم
 ساتەدا: «ئاي خودايە! من دەكەومە ناو ئەلقەي جەھەننەمىيەوہ كە
 خۇي دووبارە دەكاتەوہ بەبەردەوامى... من چەند شكستخواردووم،
 لەبەر ئەوہى بەردەوام من ئەمەم بەسەردا دىت! پىويستە لەسەرم
 بوەستم! ئاي، ئاي خودايە، ھەست دەكەم من كەسىكى تەواو
 شكستخواردووم، لەبەر ئەوہى خۇم بە شكستخواردوو ناو

دههينم. پټويسته واز له وتني ئهم سيفه ته بهينم بهرامبه به خوم.
 ئوو، نه فرده له هه موو شتيك، من ديسان دووباره ي دهكه مه وه!
 ئايا نابيين من كه سيني شكوستخواردووم! ئه ي هاوار به مالم!»
 له سه رخو هاوړيم، گوي بگره، پاشان تو باوه بكهيت يان نا:
 ئه مه به شيكه له و جوانييه ي كه تو مروځيت. پيش هه موو شتيك پيت
 دهليم: ئه و گيانله به رانه زور كه من كه تواناي ئه وديان هه يه بير له و
 شتانه بكه نه وه كه خوياني پي رازي بكه ن و برواي پي بهين، به لام
 نيمه ي مروځ خوشگوزهرانين كه تواناي ئه وده مان هه يه بيركه مان
 هه بيت له سه ر بيركه كاني خومان. به و شيويه، من ده توانم بير
 له وه بكه مه وه كه له يوتيوب ته ماشاي هه نديك گرته ي ځيډيويي
 بكه م، پاشان راسته وخو ده ست بكه م به بيركردنه وه له باره ي
 ئه وه ي كه من له رووي عه قلييه وه ته واو نيم، چونكه من ده مه وي
 له يوتيوب ئه و گرته نه ببينم. ئوو، ئه مه يه سه رسورځينه ري عه قلي
 مروځ!

ئا ئه مه كيشه كه مانه: كومه لگاي ئه مرومان، له ري ئه و شته
 سه يرانه ي ئه نجاميان ده دات؛ روښنيري به كاربردي بنيات ناوه و
 په يامه كاني هاوشيوه ي «سه ير كه... ژيانم له ژياني تو جوانتره»،
 كه به هويه وه توره كومه لايه تيبه كان به سه رماندا ده بارينيت،
 نه وه يه كي ته واوي له خه لك به ره م هيناوه كه هه بووني ئه و
 ده برينه نه رينيانه - دوودلي، ترس، هه ستركون به تاوان، هتد...؛
 به ره هايي كاريكي باش نيه. مه به ستي من ئه وه يه كاتي ئه وه ي
 له فه يسبوكه وه بو ت ديت؛ ده بيينيت، تو وا ده زانيت كه هه موو
 تاكيك له جيهاندا كاتيكي ناياب له ژياني به سه ر ده بات! سه ير
 كه... ئهم هه فته يه هه شت كه س هاوسه رگيرييان كردووه! له سه ر
 شاشه ي ته له څزيونه وه كيژوله يه كي شانزه سالان ده ركه وتووه

كە بە ھۆى ئاھەنگى يادى لەدايكبوونىيەۋە ئۇتۇمبىلىكى فىرارىي
بەدىارى ۋەرگرتوۋە، ھەروەھا مىندالىكى تر ھەيە كە دوو مىلۇن
دۇلارى دەست كەوتوۋە لەبەر ئەۋەى پىرۇگراممىكى داھىناۋە كە بە
شىۋەى خۇكار كلىنكىسى تەۋالىتت بۇ زىاد دەكات ئەگەر تەۋاۋ بوو.
بەلام تۇ لە مالەۋە دانىشتوۋىت و ددانى پىشلىكەت پاك
دەكەيتەۋە، لەو كاتەدا تۇ ھىچ بىرۈكەيەكت بە مىشكدا نايەت جگە
لەۋەى كە ژيانى تۇ زۇر ناخۇشە، بەلكوۋ ۋاى دەبىنىت كە زۇر
لەۋەش ناخۇشتە كە گومانىت بىردوۋە.

«ئەلقەى جەھەننەمى كە خۇى دووبارە دەكاتەۋە» ھەموو
جىگايەكى گرتوۋەتەۋە، زۇربەمان دەخاتە ژىر فشارىكى دەروونىي
زۇرەۋە، دەمانكاتە كەسىكى دەروون شىۋاۋ، كە تا ئاستىكى زۇر
رېمان لە خۇمان بىيىتەۋە.

لە سەردەمى باپىرانماندا، باپىرە كە بارودۇخىكى خراپى
ھەبوۋايە؛ لە دلى خۇيدا دەيوت: «نەفرەت لە ھەموو ئەۋانە!
بىگومان ئەمىرۋ ۋا ھەست دەكەم كە مىن شىياكەى مانگايەكم، نەك
زىاتىر. بەلام بۇچى؟ ۋا بزانم ژيان ھەر ۋايە، با بگەرىمەۋە بۇ
شكاندى تۈنكلەكە.»

بەلام ئىمە ئىستا چىمان بەدەستەۋەيە؟ ئىستا... ئەگەر ھەستىكى
خراپ دايگىرتىت بەرامبەر بە خۇت، ئەگەر بۇ تەنھا پىنچ خولەكىش
بىت؛ ئەۋا يەكسەر خۇت لەبەرامبەر سەدان ۋىنەى كەسانى تردا
دەبىنىتەۋە كە ھەموۋيان تەۋاۋ بەختەۋەرن و ئەۋپەرى ژيانىكى
خۇش بەسەر دەبەن. دوورخستەۋەى ئەۋ ھەستە لە خۇت، دەبىتە
شتىكى ئەستەم كە ھەندىك ھەلەت تىدايە ۋاى كىردوۋە تۇ لەۋان
كەمىر بىت.

ئەم بەشەى كۇتايىيە ۋامان لى دەكات بىنالىتىن. ھەست بە خراپى

ئەو ھۆكارانەى ورگمان پىي بچووك دەبىتەو و بتوانىن سەرنجى كچىكى قز زەرد رابكىشىن.

لەنيوان خۇماندا نوكتە لە بارەى «كىشەكانى جىھانى يەكەم» دەو ئالوگور پى دەكەين، بەلام لە راستىدا ئىمە بووينەتە قوربانىي سەرکەوتنەكانمان. كىشە تەندروستىيەكان كە لە گرژبوونى دەروونىيەو سەرچاوەيان گرتووە، دلەراوگىكان، ھەروھا حالەتەكانى خەمۇكى كە لە سى سالى رابردوودا زۆربوونىكى موشەككىيانەيان بەخۆو بىنيو، سەرەراى ئەودى ھەرىكە لە ئىمە خاوەنى شاشەيەكى تەختى تەلەقزىۋنە، ھەروھا دەتوانىت شتەكانى رۇژانەى بىكرىت و بىباتەو بۆ مالەو، قەيرانەكەمان چىتر ماددى نىيە، بەلكو قەيرانىكى وجوودىيە، قەيرانىكى رۇحىيە. زىادەيەكى زۆرمان ھەيە كە واى كردووە نەزانىن كاميان بىكەينە جىي گىگىپىدانمان.

لەگەل ئەودى بىرىكى بىكوتايىمان ھەيە لە شتەكان كە دەتوانىن بىانبىنىن يان بىانزانىن، ھەروھا ژمارەيەكى بىكوتايى شىوازمان ھەيە كە رىگامان پى دەدات ئەو بزانىن كە ئىمە شىاوى ئەوانە نىن، ھەروھا ئىمە بە ئاستى پىويست باش نىن، شتەكانىش ھىندە گەورە و ناياب نىن وەك ئەودى پىويستە ھەبن، ھەموو ئەمانە لە ناخەو بىرىندارمان دەكەن.

ئىمە لە ناخەو بىرىندار دەبىن، چونكە ئەو شتە ھەلەيە ھەيە لە گەردەلوولى بىمانايى كە لەژىر ناوئىشانى «چۆن دەتوانى بەختەوەر بىت» بۇمان دىت، ھەروھا ئەو شتانەى ھەشت مىليۇن جار لە فەيسبوك بلاو كراونەتەو لەم چەند سالە كەمەى رابردوودا... سەير كە، ئەم شتە بەتالانەى كەس نىيە تىي بگات:

ھەزكردن بۆ ئەزموونكردىنى ئەرىنىي؛ زىاتر خوى لە خۇيدا

ئەزموونیکي نهرینییه، جیاواز له وه مروف گهر دان بنیت به
ئەزموونکردنیکي نهرینیدا؛ خوی له خویدا ئەزموونکردنیکي
نهرینییه!

ئەم شته به راستی عقل ماندوو دهکات! کیشه نییه... ئیستا
خوله کیکتان پی ددهم بۆ هواندنه وهی عهقلتان، یان له وانه یه
دووباره خویندنه وهی ئەوه بیت: هه زکردن له ئەزموونکردنه
نهرینییه کان؛ ئەزموونیکي نهرینییه، داننان به ئەزموونکردنه
نهرینییه کانیش؛ ئەزموونیکي نهرینییه. ئەمه یه که فله سووف ئالان
وات ئاماژه ی پی دهکات به ناوی «یاسای گه رانه وه»... یان بیرۆکه ی
ئوه ی که تو هه تا هه ول بدهیت ههسته کانت به دریزایی کات باشتر
بیت؛ رده زامه ندبوونت که متر ده بیته وه، چونکه راکردن به دوا ی
شتیکدا؛ هیچ نییه جگه له وه ی که تو له بنه رته دا که موکورتیت هه یه
له و شته دا. هه تا هه زت بۆ ده وله مه ندبوون زیاتر بیت، زیاتر هه ست
به وه ده که یت که تو هه ژاریکی بیته هایت، به چاوپوشین له وه ی تو
له راستیدا چهنده پاره ت ده ست ده که ویت. هه تا هه زت زیاتر بیت
بۆ ئوه ی ئافره تیکي سه رنجراکیش و وروژینه ر و خواستراو بیت،
زیاتر خوت به ناشیرین دیته به رچاو، ئەمه ش بی له به رچاوگرتنی
رووکه شی راسته قینه ی جهسته ت. هه روه ها تا هه زه کانت زیاتر
بن بۆ ئوه ی ببیته ئافره تیکي به خته وەر و خوشه ویست، زیاتر
هه ست به ته نهایی و ترس ده که یت، بی له به رچاوگرتنی ئەوانه ی
له ده ورو به رتن. هه تا زیاتریش هه ول بدهیت بۆ ئوه ی له رووی
رووحیه وه نوورانی بیت، زیاتر ده بیته که سیکی رووکه شی و
چه قبه ستوو به ده وری خوتدا به فه راموشکردنی ئەو هه ولانه ی
دهیده یت بۆ به دهسته نانی به رچاو روونی رووحی قوول.
هاوشیه ی ئوه یه که به سه ر من هات؛ کاتی پیم نا له په له یه ک

ترشی سووتینه‌ر، وام لی هات هه‌تا زیاتر به‌ره‌و ماله‌وه ده‌پۆشتم؛
 هه‌ستم ده‌کرد ماله‌که‌م لیم دوور ده‌که‌وێته‌وه. به‌لی، من ئەم
 خه‌یالبوونه له ترشی سووتینه‌ر به‌کار دینم تا خالینکی فله‌سه‌فی پی
 پوون بکه‌مه‌وه که په‌یوه‌سته به به‌خته‌وه‌رییه‌وه. ئەوه بی‌عه‌قلیه؟...
 گوی به‌وه ناده‌م!

فه‌یله‌سووفی وجوودی؛ ئەلبیر کامۆ ده‌لیت (منیش دل‌نیام
 له‌وه‌ی ئەو له‌و کاته‌دا شروبی خه‌یالبوونی نه‌خواردووه): «ئ‌ه‌گه‌ر
 به‌رده‌وام له گه‌راندای بیت به‌دوای ئەوه‌ی به‌خته‌وه‌ریی لی پیک دیت؛
 ئەوا هه‌رگیز به‌خته‌وه‌ر نابیت. هه‌رگیز ناتوانیت بژیت ئەگه‌ر تو
 له‌وانه بیت که به‌دوای واتای ژیا‌ندا ده‌گه‌رین.»
 یان ده‌توانین ئەمه به شیوه‌یه‌کی زۆر ساده ده‌ربهرین: هه‌ول
 مه‌ده!

ده‌زانم ئیستا چیم پی ده‌لین: «مارک! ئەوه‌ی ده‌لیتیت؛ ته‌واو
 وروژینه‌ره، ئە‌ی چی ده‌لیتیت له باره‌ی ئۆتۆمبیلینکی شو‌فرلیتی
 کامارۆ که ده‌مه‌وێت پاره پاشه‌که‌وت بکه‌م بۆ ئەوه‌ی بیکرم؟ ئە‌ی
 چی ده‌لیتیت له باره‌ی ئەوه‌ی جه‌سته‌یه‌کی شیاومان هه‌بیت تا
 پتو‌ه‌ی له‌که‌نار ئاو‌ه‌کان ده‌ربکه‌وین و خۆمان برسی ده‌که‌ین بۆ
 ئەوه‌ی پنی بگه‌ین؟ پاره‌یه‌کی زۆریشم داوه بۆ ئەوه‌ی ئەو ئامی‌ره
 وه‌رزشییه بکرم! چی ده‌لینی له باره‌ی ئەو ماله گه‌وره‌یه‌ی له‌که‌نار
 ده‌ریایه‌که و هه‌میشه خه‌ونی پیوه ده‌بینین؟ ئەگه‌ر واز له گرنگیدان
 به‌و شتانه به‌ینم، ئەوا به‌ره‌هایی هیچ به‌ده‌ست نا‌هینم. من نامه‌وی
 ئەمه‌م به‌سه‌ر بیت.»

پیم خۆشه ئەم جۆره پرسیارانه ده‌که‌ن.

ئایا تینینیت کردووه که پۆژیک له پۆژان ده‌ستکه‌وتینک له
 یه‌کینک له کاروباره‌کاندا زیاتر ده‌بیت، کاتی گرنگی‌پیدان و دوودلیت

بهرامبهري كه م دهكات؟ تيبينى ئه و كه سه بكه كه زور كات
كه مترين وه بهرهيئانى كردوو به سهركهوتن له كاريكدا، به لام له
كو تايدا پي دهكات! ههروهها تيبينى ئه و به بكه كه هه موو شتيك
وا دياره كه خوي شويني شياوي خوي دهووزيتهوه، كاتي تو
زياده رهوي ناكهيت له گرنگيپيداني.

ئه ي واتاي ئه مه چيه؟

ئه وه ي له ياساي گه رانه وهدا سهرنجم راده كيشيت، ئه وه يه كه
پي دهوتريت گه رانه وه له بهر هويه كي گرنگ: گرنگينه داني زور،
ئه نجامي پيچه وانهي دهبيت. ئه گه ر راكردن به شوين ئه رينييه كان
كاريكي نه ريني بيت، كه واته راكردن به شوين نه رينييه كاندا؛
ئه رينييه. ئه و ئازار و نارحه تيبانه ي مروف له هولي راهيئانه
وه رزشييه كاندا دهيجيژيت، سهر دهكيشن بو ته ندروستييه كي
باشتر و وزه يه كي زياتر. حاله ته كانى شكسته ينيانيش له كار كردندا،
سهر دهكيشيت بو تيگه يشتنى باشتر بو ئه و شتانه ي پيوستن بو
به دهسته ينيانى سهركهوتن. سه يره كه له وهدايه كه تو ئه گه ر كراوه
بيت به سه ر سه رچاوه كانى نه بووني ئاسايش، تو زياتر باوه رت
به خۆت به هيز دهبيت و خه لكاني تر زياتر پيت سه رسام دهبن.
ئازاري رووبه روو بوونه وه ي راسته قينه؛ به ره مه ينه ري متمانه ي
زياتره به خۆت، به ره مه ينه ري ريز دهبيت بو ت لاي ناسراوه كانت،
ههروهك چون نارحه تيبه كانى بريني به ره به ستي تر سه كانت و
هه موو ئه وانهي تووشي ده راوكيت ده كه ن؛ ريگات پي ده دات
ئازايه تي و بويريت بنيات بنيت.

ده توانم به رده وام بم له خسته نه رووي نموونه، به لام بيو كه كه
گه يشت! نه گه يشت؟ هه رچي له ژياندا به هاي هيه، به زالبوون
به سه ر ئه و ئه زموونه نه رينييه كاندا به ده ست دين كه له گه ليديا. هه ر

واز لي هينا و دواي شەش هەفتە کارئیکي ترم له بواړي ئینتەرنیت دەست پي کرد و به پراستی سەرکەوتنی باشم تیدا به دی هینا، له کاتیکدا له چوارچیوهی ئەو کارانەدا بوو که «زۆر گویم پي نه دابوون». ئەم بابەتە بە سەر ئەو بریارەشیدا جیبەجی دەبیت که گرتمە بەر بۆ فرۆشتنی زۆرینهی که لوپه له کانم و گەشتکردنم بۆ ئەمەریکای باشوور بۆ ئەوهی له وێ ژیان بەرمە سەر. گرنگیم به چی بدایه؟ هیچ شتیکی! تەنها رویشتم و ئەو کارەم کرد.

ئەم ساتانە له «گرنگیپیدان»، هەمان ئەو ساتانەن که رەوتی ژیانمان دیاری دەکەن زیاتر له هەر شتیکی تر. گۆرانکارییه گەورەکان له ژيانی پیشهیی که سهکاندا، هەروەها هەلبژاردنی کۆیرانهی بریاری وازهینان له قوتابخانە و په یوه نديکردن به تيبیکی گۆرانیبیژییه وه، هەروەها بریاردان له خۆرزگارکردن له هاوڕییه کی بیزارکەر که چەندین جار به جلی ژیره وه ریکت کردۆته وه.

پۆنه چوون له گوینپیدان به کاریک، ئەوهی که مرووف هەنگاو بنیت بەرهو رووبه رووبوونه وهی قورسترین و ترسینه رترین ئاستهنگهکانی ژیان له گەل ئەوهی دهتوانیت ئەو کاره بکات.

راسته ئەم گوینپینه دانه له رووکهشدا به شتیکی ساده دیتە پیش چاو، به لام له ناوه وه سه به تهیه کی نویی پرە له سوپرایزی شاراو. هیچ مانایه ک نازانم بۆ ئەم رستهیهی کوتایی، به لام گوینی پي نادهم! وا دیاره سه به تهی سوپرایزه کان زۆر سەرنج راکێشه، با بزانی چیی تیدایه!

هەندیکمان ژیانمان به وپه پي خه باتکردنه وه به پي دهکەین له رینگه ی زیاده رووییکردن له گرنگیپیدان به زۆربهی شتهکان له زۆر کاتدا که شیاوی ئەو گرنگیپیدانه مان نین. گرنگی دهدهین و زۆر بیزار دهبین له کریکارئیکي ناقولای وینستگه ی به نزمین که باقیی

پاره‌که‌مان به ورده‌ی کانزایی بچووک ده‌داته‌وه. گرنگی ده‌ده‌ین و زور بیزار ده‌بین کاتی پروگرامیکی ته‌له‌فزیونی نامینیت که ئیمه پیمان خوش بووه. گرنگی زیاد له پنیوست ده‌ده‌ین به‌وه‌ی هاورینه‌که‌مان له‌سه‌ر کار گرنگی نادات به پرسیارکردن له‌وه‌ی له پشووه‌که‌ماندا چیمان کردووه.

له‌و کاتانه‌دا قه‌رزه‌که‌مانمان له رینی کارتی متمان‌ه‌یه‌وه ده‌گاته شه‌وپه‌ری، ته‌نانه‌ت سه‌گه‌کانیشمان رقیان لیمان ده‌بیئت، برا بچووک‌که‌مانمان ده‌بینین که له گه‌رماودا ماده‌ی هوشبهر به‌کار دینن، به‌لام ئیمه هیشتا هه‌ر بیزارین له‌و باقییه‌ی که به ورده‌ی کانزایی وه‌ریده‌گرینه‌وه و لابردنی شه‌و پروگرامه ته‌له‌فزیونییه‌ی دلخوازمان بووه.

باش سه‌یر که! کاره‌که به‌م شیوه‌یه ده‌روات. بنگومان رۆژیک له رۆژان ده‌مریت، ده‌زانم شه‌مه شتیکی روونه، به‌لام ته‌نها ویستم بیرت بخه‌مه‌وه نه‌وه‌ک بیرت چوو بیت. تو و هه‌موو شه‌وه‌ی ده‌یزانیت، پاش ماوه‌یه‌ک که دوور نییه؛ ده‌مرن. له‌و ماوه کورته‌ی که بۆت ماوه‌ته‌وه له‌نیوان ئیره و شه‌وی، بریکی سنووردار نه‌بیئت؛ توانای گرنگیپیدانی زیاترت نه‌ماوه تا به‌خه‌رجی ده‌یت. له راستیدا بریکی زور سنوورداره. شه‌گه‌ر تو بی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی هوشیارانه و به شیوه‌یه‌کی گشتگیر لیره و شه‌وی گرنگی زیاد له پنیوست به هه‌موو شتیکی دا... ئیتر چیت پی بلیم؟ باشه، شه‌مه واتای شه‌وه‌یه که تو له هه‌موو ناراسته‌که‌نه‌وه شکست ده‌هینیت.

شتیک شه‌یه پی ده‌وتریت هونه‌ری گوینینه‌دانی زیره‌که‌نه. راسته له‌وانه‌یه بیرۆکه‌که زور بیماننا بیئت، له‌وانه‌شه من وه‌ک که‌سیکی گیل ده‌ربخات، به‌لام شه‌وه‌ی من ئیستا ده‌مه‌ویت باسی بکه‌م شه‌وه‌یه له بناغه‌وه فیری چونیته‌ی جه‌ختکردن له بیرۆکه‌کان و

رێكخستنیان به پێی له پێشینه بوونیان بیه به شیوهیهکی چالاكانه...
 چۆنیتی جیاکردنه وه یان ههلبژاردنی ئه وهی به راستی گرنه بۆت
 و ئه وهی بۆت گرنه نییه، جیای بکه ره وه به پێی به ها که سییه کان
 که به وردی دانراون، ئه مهش کاریکی هینده قورسه که جێی باوه
 نییه، له وانهیه مروف پیویستی به ته مه نیکی درێژ هه بیته تا بتوانیت
 راهینانی له سه ر بکات و پێی بگات و به پێی ئه و بنه مایه ری بکات.
 له مه شدا چه ندین جار تووشی شکست ده بیته، به لام له وانهیه ئه مه
 گرنه گترین ململانی بیته که شیاوی ئه وه بیته مروف ئه نجامی بدات
 له ته واوی ژیا نیدا، بگره له وانهیه تاکه ململانی بیته له ژیا نی مروفا.
 ئه مهش له به ره ئه وهی تو؛ کاتی زیاد له ژماره ی پیویست گرنه
 به شته کان ده ده یته، کاتیکیش گرنه ی به هه موو شتیکی و هه موو
 که سیک ده ده یته، وا هه ست ده که یته ئیتر تو مافی خۆته به ئاسووده یی
 و به خته وه ری بژیت، هه موو شتیکی پیویسته به و شیوهیه بیته
 که تو ده ته ویت، به لام ئه مه حاله تیکی نه خوشیه، له داها تووشدا
 به زیندووی ده تخوات. له هه موو کیشمه کیشیدا؛ سه ته مینک ده بینیت
 به سه ر شانه وه، له هه موو ئالنگارییه کیشدا؛ شکستیکی بۆ خۆت
 ده بینیت، له هه موو بیزار کردنیدا؛ سووکایه تی کردنی که سی ده بینیت،
 له هه ر جیاوازییه کدا ناپاکی، به لکوو به ند ده بیته له چوارچێوه ی
 دیواری لاواندنه وه ی خۆتدا، له ناو دۆزه خیدا به ئه ندازه ی سه رت
 که سووته مه نییه که ی هه یج نییه جگه له رقلیبوونه وه ت له خۆت
 و بیته وا نییه شیاوی ئه وه بیته، دۆزه خیک که به رده وام ئه و
 ئه لقه دۆزه خیه دووباره و چه ندباره ده کاته وه که له جووله یه کی
 به رده وامدایه و به هه یج شوینیکی ناگه یه نیت.

هونهری گونپینه دانان زیره کانه

کاتی خه لکی حاله تی گونپینه دان و گرنکینه دانان زیاده به شتیک دمهینه پش چاوی خویان، هر چون بیت، نهوان حاله تیکی جیهیلراوی وهستاو له گرنکینه دان به هه موو شتیک لای خویان وینا دهکن... وینای حاله تیکی هیوری دهکن که دهکرت هه موو سوزدهکان خاموش بکاته وه، خه یالی نه وه دهکن و هزی نه ودهشیان هه یه بینه که سانیک که هیچ شتیک نه یانبه زینیت، که سانیک بن که سهر بۆ هیچ که سیک دانه نه وینن.

که سیک که له هیچ شتیکدا هیچ هه ستیک یان واتایه ک نابینیت، ناوینکی هه یه که پنی دهلین: مرؤفینکی ناته واو له رووی عه قلییه وه. که واته بۆ دته ویت بیته که سیک ناته واو له رووی عه قلییه وه؟ وه لامیکم پی نییه بۆ نه م پرسیاره!

که واته گرنکینه دانان زور، واتای چیه؟ نه و گرنکینه دانان چیه که من دمه وئی بۆتان باس بکه م؟ با ته ماشای سی «بابه تی ورد» بکه ین که له وانه یه له روونکردنه وهی نه م باسه دا یارمه تیمان بدات. بابته تی وردی یه که م: گرنکینه دانان زور؛ هرگیز به واتای پشتگوینخستن نایه ت، به لکوو نه وه یه که به و شینوه یه گرنکی پی بدیت که خۆت پی ناسووده ده بیت.

با روون بین، له پشتگوینخستندا شتیک نییه سهر بکیشیت بۆ متمان یان سهر سورمان، پاشان نه و که سانه ی شته کان پشتگوی دهخن؛ لاوازن و له بۆچوونی که سانی تر له سهر خویان دهرسن، نه وانه بۆ هیچ به که لک نایه ن جگه له خواردنی چپسی په تاته و گهران به ناو ئینته رنیت. له راستیدا نه وانه ی شته کان پشتگوی دهخن؛ خویان هه ول ددهن که به و شینوه یه بن، له بهر نه وه ی گرنکیه کی زور ددهن، زیاد له نه ندازه ی پیویست، به لام

گرنگییه که یان بو نه وده که هه موو خه لکی چی ده لین له باره ی
قژیانه وه، به لام پشتگوینخستنیان؛ وایان لی دهکات گوی نه دهن به
شوردنی یان داهینانی. نه وان گرنگی ده دهن به رای هر که سیک
له باره ی بوچوونه کانیا نه وه، به م شیوه یه نه وان له پشت په رده یه ک
له گالته جاری و بوله و تانه و ته شه ری بریندار که ره وه خویان
شاردو ته وه که لیوانلیوه له بیمتمانه یی به خویان. نه و که سانه
ترسیان هه یه له وه ی ریگا به هر که سیک بدهن لینان نزیک بیته وه،
وهک نه وه ی خویان وهک تنوکی به غر بیته پیش چاو که تایبه ت و
ده گمهن و که س نه توانیت له کیشه تایبه ته کانیا تینگات.

پشتگوینخه ره کان ترسیان له جیهان هه یه و له لیکه و ته ی
بریاره کانیا نه ده ترسن، نه مهش وایان لی دهکات بیهش بن له
هر بزارده یه کی واتادار، نه وان له چالیکي لمینی بیهه ستان که
خویان بو خویان دروست کردو وه، نه وان له ناو خویاندا و له
به زده بیهاته وه به خویاندا نغرو بوون، بویه ده یانینین هه میسه
خویان به و شتانه وه سه رقال ده کن که کات و وزده یه کی زوریان
لی ده بات: نه و شته ی ناوی ژیا نه.

له بهر نه وه ی ژیا نه له م دوخه دا راستیییه کی خه له تینه ر و
شارا وده یه، هر گیز شتیک نییه به ناوی گرنگینه دان به شته کان،
پنویسته له سه رت گرنگی به شتیک بدهیت، نه مه به شیکه له
پیکهاته ی نه دنا میمان که واما ن لی دهکات گرنگی به شتیک بدهین،
دوا ی نه وهش واما ن لی دهکات هه میسه گرنگی پنده ر بین.

که واته پرسیا ری راسته قینه نه وه یه: گرنگی به چی بدهین؟
خومان به چییه وه سه رقال بکه ین؟ چی هه لیزیرین بو نه وه ی
گرنگی پی بدهین؟ له کوتا ییشدا چون بتوانین واز له گرنگیدان
به وانه بهینین که بایه خیال نییه؟

ماوەیهک لەمەوبەر یەکیەک لە هاوریکانم؛ دایکمی خەلەتاند و
 بریکی زۆر پارەى لى سەند، ئەگەر ئەمەم فەرامۆش بکردایە، من
 شانم بەرز دەکردەوه و بەردەوام دەبووم لەسەر خواردنەوهی
 قاوەکەم و تەماشای زنجیرەى درامای دلخوازی خۆم دەکرد لە
 ئینتەرنێت، پێشم دەوت: بەداخەوێم بۆ ئەوهی کە رووی دا، دایکە!
 بەلکوو بەرپرسیاریتییهکەشیم دەخستە ئەستۆی خۆی!

بەلام تووڕە بووم بەوهی رووی دا، بەلکوو بەوهی رووی دا؛
 زۆر تووڕە بووم، وتم: «نا! دایکە، ئێمە ئەمە قبول ناکەین، دەچین
 بۆ لای پارێزەر و شوێنپێی ئەو نالەبارە هەڵدەگرین. بۆچی؟ لەبەر
 ئەوهی من زیاد لە ئەندازەى خۆی گرنگی بەو بابەتە نادەم. ژيانى
 ئەو تەلەكەبازە لەناو دەبەم، ئەگەر خۆم ناچار ببینم بۆ ئەو کارە.»
 ئەم نموونەیهی بۆ بابەتی وردی یەكەم دەهینرێتەوه لە
 گرنگینەدانى زیاد لە پێنویست، کاتی دەلێن: «تەفرەت لەوه بێت،
 ئاگادار بن... ئەو کەسە هیچ شتیکی بەلاوه گرنگ نییه»، ئەوه ئێمە
 نامانەویت بڵێن کە ئەو فەرامۆشکار نییه بە هیچ شتیک، تەواو
 بەپێچەوانەوه، مەبەستمان ئەوهیه ئەو کەسەى باسى دەکەین؛ گۆی
 بەو نەرەحەتى و ڕووبەڕووبوونەوانە نادات کە دێنە سەر ڕێگای
 گەشتن بە ئامانجەکانی، هەروەها گۆی نادات بە بێزاربوونی
 هەندیک کەس ئەگەر هەست بکات ئەوهی ئەنجامی دەدات؛ لەسەر
 حەقە و گرنگە یان کاریکی چاکە. مەبەستمان ئەوهیه ئەم کەسە
 یەکیکە لەو کەسانەى کە دەتوانن بە دارشتنی کەسى ئامادەنەبوو
 (غائب) باس لە خۆیان بکەن و خۆیان بپاریزن لەوهی هەر چاکەیهک
 بدەنە پال خۆیان، کاتی گومان دەبەن کە ئەوه ڕێگا راستەکەیه.
 ئەوه کەسێکە گۆی بە هیچ نادات، بەدیاریکراوی بەو واتایە دیت.
 ئەم کارە سەر دەکێشیت بۆ سەرسوڕمانی زۆر. نا، مەبەستم

ئەو كەسە نىيە كە پىشتەر باسەم كرد، بەلكوو مەبەستم زالبوونە
بەسەر گرافتەكاندا، ھەروەھا مەبەستم ئامادەيى مرقوڤە بۆ ئەو ھى
جياواز بىت، بەو ھى نەخوازارا و دەرکراو بىت لە پىناو بەھاكانى
خۆيدا. ئەو ھى ئامادەيى بۆ وەستانەو ھى پووبەپوو بە پووى
شكستدا، ھەروەھا ئامادەيى بۆ پووبەپووبوونەو ھى ئەو شكستە.
من لىرەدا باسى ئەو كەسانە دەكەم كە گوئ بە نارەحەتى و
شكست يان بە شەرمەزاربوونى خويان نادەن يان تەنانەت بە
تەركردنى جىڭاي نووستەكانيان بۆ چەندىن جار. ئەو كەسانەى
پىكەنىنيكيان بەسە و پاشان ئەو ھى خويان برىوايان پىتەتى،
دەيكەن. ئەو كارە دەكەن، چونكە دەزانن ئەو راستە، دەزانن كە
ئەو بۆ ئەوان گرنگى زياترە، ئەوان خودى خويانن، ئەوان دەلەين:
«ئەو بەجەھەننەم»، بەلام ئەمە بۆ ھەموو شتىك نالەين لە ژياندا،
بەلكوو بۆ ھەموو ئەو شتانەى كە بىزاريان دەكات، يان بايەخى
نىيە لە ژياندا. ئەوان گرنگىپىدانەكانيان دەپارىزن بۆ ئەو شتانەى
بەراستى گرنگيان ھەيە، بۆ ھاوپىكان، بۆ خىزان، بۆ ئامانج، بۆ
ھەر شتىك كە خوشيان دەوئ، ھەروەھا بۆ داوايەكى ياسايى
پىگر، جاريك يان دوو جار. لەبەر ئەو ھۆكارەش، بە ھۆكارى
ئەو ھى گرنگىدانەكانيان تەنھا بۆ شتە گەورەكانە، بۆ ئەو شتانەى
خويان بەياخدارن، لە بەرامبەردا خەلكىش گرنگى بەمان دەدەن.
ئەمە راستەقىنەى كە خەلەتەنەرى ترە لە راستەقىنەكانى ژيان.
ناتوانيت ببىتە كەسىكى گرنگ، كەسىك كە بوون دەگۆرپىت بەلای
ھەندى كەسەو، بەبى ئەو ھى ببىتە «نوكتە» و سەرچاوەى
شەرمەزارکردنى ھەندى كەسى تر. ناتوانيت ئەو بەكەيت! ئەمە
لەبەر ئەو ھى شتىك نىيە بە ناوى «كەمبووى نارەحەتەىكان».
نارەحەتى، ھەمىشە بوونى ھەيە. وتەيەكى كۆن ھەيە ماناكەى

ئەمە یە کە تۆ ناتوانیت لە خۆت رابکەیت، بۆ ھەر کوئ بچیت؛ خۆت ھەیت، کە واتە کیشە نییە: ئەم کارە بۆ ناپەھەتییەکان و بۆ شکستیش ھەر راستە. دەبینیت بۆ ھەر کوئ برۆیت، پینچ سەد کیلوگرام لە خۆلوخاشاک چاوەرێتە، ئەمە شتیکی گرنگ نییە ھەرگیز، بیرۆکە کە ئەو نییە کە دوور بکەوێتەو لەو خۆلوخاشاکە، بیرۆکە کە ئەو یە چارەسەریک بدۆزیتەو کە شیاوی تۆ بیت، کارە کە رایی بکەیت و چارەسەریکی بۆ بدۆزیتەو.

کاری وردی دوو ەم: بۆ ئەو ی ناپەھەتییەکان بەلاو ە گرنگ نەبیت، سەرەتا پێویستە گرنگی بە شتیک بەدەیت کە -لەو گرنگی زیاتر بیت.

بیهێنە پیش چاوی خۆت کە لە یەکیک لە فرۆشگاكان بیت، لەو کاتەدا خانمیکی بەتەمەن ببینیت کە ھاوار دەکات بەسەر ژمیریارە کەدا و سەرزنشتی دەکات لەبەر ئەو ی کۆبۆنیکی کرینی لی وەر نەگرتوو ە کە نرخە کە ی سی سەنتە. ئەو خانمە بۆ گرنگی بەو ە دەدات؟ ئەو تەنھا سی سەنتە!

ھۆکارە کە یان پێ دەلیم: لەوانە یە ئەو خانمە شتیکی نەبیت باشتەر بیت لەو ی لە مالهو ە دانیشیت تا کاتەکانی پێ بەسەر بەریت و ئەو کۆبۆنانە ی تیدا بریو ە. ئەو تەنھایە، تەمەنی تیپەر یو ە، منداڵەکانی بیتەقلن و ھەرگیز سەردانی ناکەن. ھەر وە ک ماو ی سی سالا کاری سیکیسی ئەنجام نەداو ە، لەوانە شە نەتوانیت بجوولیت بەبێ ئەو ی ئازاریکی توندی بۆ دروست بیت لەخوارووی پشتیدا. مووچە ی خانەنشینی یە کە ی زۆر کەمە. لەوانە شە کاتی دەمریت، خەفا بیت و جیگا کە ی تەر بکات. لەبەر ئەو یە لە ھەر شوینیکی ئەو کۆبۆنانە ببینیت، دەیانبریت. ئەو ە ھەموو ئەو یە کە ھە یە تی، ئەو تەنھایە لەگەل ئەو کۆبۆنانە، ئەو ە ھەموو ئەو شتانە یە کە

دهتوانيت گرنگي پي بدات، چونكه شتيكي تر نيه گرنگيپيداني
 ئه و داگير بكات. به و شيويه، كاتي كارمهندي ژميرياري ته مهن
 حه قده سال ره تي دهكات وه به پروخساره خالالاوييه كه يه وه
 كو بونه كه ي لي وه ربرگريت، هه روه ها كاتي ده يه ويت پاريزگاري له
 خاويني ده غيله ي پاره كه ي بكات هه روه ك چون سوارچا كه كان
 پاريزگاري له ناموسي كچان ده كه ن؛ ئه وه بيگومان ئه و خانمه
 پيره به روويدا ده ته قيته وه. ئه وه ي له لاي كو بوته وه له بيتهويي
 ماوه ي فهراموشكراني، ده يبارينيته به سه ريده و گوزارشتي
 ناگريني هاوشيوه ي «له تافي لاويمدا» و «خه لكي ريزي زياتريان
 ده رده بري» وه ك گه رده لول هه لده كات به سه ريده.

كيشه لاي ئه و كه سانه يه كه گوي به شتي زور ده دن زياد له
 ئه ندازه، ئه وه يه هيچ شتيكيان له لاي نيه كه زورترين به ها و گرنگي
 هه بيت تا گرنگي پي بدن.

ئه گه ر خوت بينيه وه كه له سه ر شيوازيك زور دووباره
 ده بيته وه؛ گرنگي زياتر له پيوست ده به خشيته شته لاوه كييه كان
 و ئه مه ش هه راسانت ده كات (وينه يه كي هاوړي تازه كه ت له ناو
 فه يسبو ك، كه موزه يي پيلي كونترولي ته له قزيونه كه تان، له ده ستداني
 هه لي كريني دوو قوتوو پاكه ره وه ي ده ست به پاره ي يه ك دانه)؛
 ئه وا ئه گه ري زوره كه له وانه يه تو ژيانتي هه ژارانه به ريته سه ر كه
 شتيكي ئه وتوي تيډا نيه بيكه يته جيگاي گرنگيپيداني راسته قينه ت.
 ئه مه يه كيشه راسته قينه كه ي تو. كيشه راسته قينه كه ت له وينه كه دا
 نيه، له پاكه ره وه ي ده سته كه شدا نيه، له پيله كاني كونتروله كه شدا
 نيه.

گويم لي بوو يه كيك له هونه رمه ندان جاريك ده يوت ئه گه ر
 كه سيك كيشه ي نه بيت، ئه وا عه قلي راسته وخو ده ست ده كات به

گه‌ران بۆ ئه‌وه‌ی دروستی بکات، پینم وایه که زۆرینه‌ی خه‌لک (خوینده‌واره‌کان به‌تایبه‌ت... ئه‌وانه‌ی نازدارن له‌ مندالی چینی ناوه‌راستی سپییست) پێیان وایه «کێشه‌کانی ژیان» له‌ راستیدا هیچ نین جگه‌ له‌ کاریگه‌ریی لاوه‌کیی نه‌بوونی شتانیک که زیاتر جینگای گرنگپێدان بن و ئه‌گه‌ری هه‌بێت مرقوف دله‌راوکیی هه‌بێت به‌رامبه‌ریان.

له‌مه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وێت له‌وانه‌یه به‌ده‌سته‌پێنانت بۆ شتیکی گرنگ که مانایه‌کی راسته‌قینه‌ی هه‌بێت له‌ ژیانیدا؛ باشتترین رینگا بێت بۆ به‌کارهێنانی کات و وزه‌ت، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر تو ئه‌و شته‌ت نه‌دۆزییه‌وه که به‌راستی مانای هه‌یه؛ ئه‌وا گرنگپێدانته‌ ده‌رواته‌ بۆ شتانیک که بێمانان و مه‌سه‌له‌ی بێنرخن. کاری وردی سێهه‌م: ئه‌گه‌ر بیزانیت یان نه‌یزانیت، تو هه‌میشه ئه‌وه هه‌لده‌بژیریت که گرنگپێدانی خۆتی پێ ده‌به‌خشیت.

مرقوفه‌کان له‌دایک نابن به‌و شیوه‌یه‌ی گرنگی به‌ شتیکی نه‌دن، له‌ راستیدا ئێمه به‌ جۆریک دروست کراوین که وامان لی ده‌کات گرنگی زیاد له‌ پێویست به‌ شتیکی بده‌ین. ئایا پوژیک له‌ پوژان نه‌تدیوه که منداڵیک زۆر به‌کۆل ده‌گری، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ره‌نگی شینی کلاوه‌که‌ی رێک ئه‌و جۆره‌ شینه‌ نییه که ئه‌و ده‌یه‌وێت؟ ئایا به‌راستی له‌وه بێعه‌قلانه‌تر هه‌یه؟

کاتی ته‌مه‌نمان بچووکه، هه‌موو شتیکی تازه؛ ورووژینه‌ره و شته‌ گه‌وره‌کانیش تا ئه‌وپه‌ری سنوور گرنگی زیاتریان پێ ده‌دریت. لێره‌وه ئێمه گرنگی زۆر به‌ شتی یه‌کجار زۆر ده‌ده‌ین، گرنگی به‌ هه‌موو شتیکی ده‌ده‌ین، به‌ هه‌موو که‌سینک... گرنگی به‌وه ده‌ده‌ین که خه‌لکی چیمان له‌ باره‌وه ده‌لێن، به‌وه‌ش که ئه‌و کۆره‌ سه‌رنج‌راکێشه یان ئه‌و کچه‌ سه‌رنج‌راکێشه په‌یوه‌ندیی

ته له فونډۍ پیمانې وړه کړدووه یان نه یکر دوه، هره وک به وده ک
 ئایا گوره ویه کانه له گه ل جلوه رگه کانه گونجاوه یان گونجاو
 نییه، گرنگی زور دده ین به رهنګی میزه لانه کان له رڼی سالیادی
 له دایکې وونه کانه اندا.

له گه ل زیادې وونی ته مه نمان و سوو دوه رگرتن له که له که بوونی
 ته زموونه کانه (تیروانینمان بڼه وده کاتیکی زورمان له ده ست
 دهرچووه)، ده ست ده که ین به تیروانینکرتن ته وده کاتیکی به شه گوره که ی
 ته و بابته تانه؛ کاریکه ریه کی راسته قینه ی به رده وامیان له سر
 ژیانمان نییه، ئیستا ئیتر ته و که سانه ی پیشتتر گرنگی زورمان
 دده به بڼوونه کانیان، له ژیانماندا نه مان. هره وک بومان
 روون ده بیته وده که ته و حاله تانه ی رته کړدنه وده که رووبه روومان
 بوونه ته وده و کاتی خوی زور ئازاریان پی گه یاندوون، سهریان
 کیشتاوه بڼه نه جامی باش. بزلمان دهرده که ویت که وریایی خه لک
 چه ند که مه به رامبه ر ورده کاریه کانی رووکه شی دهرده ومان
 و به ره و ته وده ده چین که خومان سهرقال نه که ین به خویان و
 بڼوونه کانیان.

له به رته وده که مترین شت هله دې ژیرین تا گرنگی خومان
 پی ببه خشین، ته مه یه که ئیمه ناوی ده به ین به «پینگه یشتووی»
 که مروف فیر ده کات گرنگی نه دات به شتیک، مه گه ر شیاوی ته و
 گرنگی پیدانه بیت و وک بانک مۆرلاند له زنجیره درامای (the
 wire) به هاو به شه لیکول ره که ی ده لیت (هیشتا ش به رده وام له
 ئیته رنیت ته ماشای ته و درامایه ده که م): «ته مه ت به سهر دیت کاتی
 که گرنگی به شتیک ده ده یت که کاری تو نییه گرنگی پی بده یت.»
 پاشان شتیک تر له گه ل زیاتر چوونه ته مه نمانه وده و گه یشتن
 به ناوه ندی ته مه ن ده ست ده کات به گوربان: ئاستی وزه مان

داده به زیت، که سایه تیمان داده مه زریټ، ده زانین ئیمه کین، خومان
قبول ده کهین، له ناویشیاندا ئه و بهش و ره گه زانه ی له راستیدا
پیان دلخوش نین.

به شیوازیکی نامۆ، ئه مه بۆ ئیمه جوړیکه له سه ره به ستبوون،
پنویستمان به وه نییه سه ره له نوێ گرنکی به هه موو شته کان بدهین.
ژیان ژیا نه، ته نها ئه وه ند، ئیمه ش به شیرینی و تالیه کانییه وه
قبولمانه. هه ندیک له ئیمه پنی وایه چاره سه ری شیرپه نه جی بۆ
نادۆزریته وه، یان ناتوانیت گه شت بکات بۆ سه ر مانگ؛ ئه مه ش
کاریکی باشه. ژیا ن ده روات، ئیمه ش ده رۆین به ره و ئه وه ی زیاتر
قبولی توانا دژیه که کانمان بکهین له سه ر گرنکیدان به شته کان و
به ده سه ته یانیان له پیناو ئه و لایه نانه ی ژیا نمان که به راستی شیای
گرنگییدان: خیزانه کانمان، هاوپی نزیکه کانمان، هاو به شه کانمان
له چالاکیه خو شه کانماندا. ئه وه ی سه رنجرا کیشه لی ره دا، ئه وه یه
که ئه وه ند به سه! ئه م ساده کردنه وه یه ی کاروباره کان به راستی
به خته وه رمان ده کات، به خته وه ر ده بین به شیوه یه کی به رده وام.
کاتی بیر ده که ی نه وه له وه ی بۆکوؤسکی، ئه و شیته ئالووده به
کحو له، تا راده یه ک له سه ر حه ق بووه که وتوویه تی: هه ول مه ده!

که واته له به ره تدا مه به ست له م کتیبه چییه؟

ئه م کتیبه ئامانجی ئه وه یه وات لی بکات که مێک بیر له پروونی
له و شتانه بکه یته وه که هه لیانده بژیریت به وه ی گرنگ له ژیا ندا و
ئه و شتانه ی هه لیانده بژیریت به وه ی جیگای بایه خ نین.
گومانم وایه له مرۆدا ئیمه رووبه پرووی په تایه کی دهروونی
بووینه ته وه که کورته که ی ئه وه یه خه لکی چیر له وه تیناگه ن که

هه ندى جار كاروباره كان خراب بين؛ نايتته كيشه، ده زانم له وانه به
ئهمه دارووخان بيت له پرووى زيهنبيه وه، به لام ئهمه تهنه له
پروكه شدايه، من بوتان دووپات ده كه مه وه كه ئهمه مه سه له
ژيان و مردنه.

ئهمه ش له بهر ئه وهى كاتيك ئيمه ده بينين قبولكراو نيه
كاروباريكمان هه ندىك جار خراب بيت؛ ئه وا ئيمه به شيوه يه كى
بيتاگايانه ده ست ده كه ين به سه رزه نشتكردنى خومان، هه ست
ده كه ين كه هه له يه ك له خوماندا هه به به شيوه يه كى قول، ئهمه ش
پالمان پيوه ده نيت بو جورها زياده روى له قهره بوو كردنه وهى
ئو هه له يه ي وينا مان كردو وه بو خومان...

قهره بوو كردنه وه يه ك له وينه ي كرينى چل جووت پيلاو،
يان زياده روه ي كردن له خواردنى دهرمانى پاراستنى مه عيده له
كاتانه ي شهوانى سينشه ممه مه ي ده خوينه وه، يان تهقه كردن به ناو
پاسينكى قوتابخانه دا به هه موو مندا له كانى ناويه وه.

ئو باوه روى كه نابى هه رگيز مروف ناته واويى هه بيت؛ هه ندى
جار سه رچاويه بو گه شه كردنى «ئه لقه ي جه هه ننه مى كه خوى
دووباره ده كاته وه»، ئو ئه لقه يه ي كه زال بووه به سه ر كلتوورماندا.
بيروكه ي زياده روه ينه كردن له گرنگيدان به زوربه ي شته كان،
هه يچ نيه جگه له ريگايه كى ساده بو دووباره كردنه وهى هيو و
پيشبينيه كانمان له ژياندا و دياريكردنى ئو شتانه ي گرنگ و
ئه وانه ش كه گرنگ نين.

گه شه پيدانى ئو توانايه له خوماندا، پيشره وي مان ده كات بو
شتيك كه هه ز ده كه م واى دابنيم كه جوريكه له «دره وشانه وه»
يان با ناوى بنين «پرووناك كردنه وهى كردارى».

نا! ئو هه وانه وهى ئه فسو و ناويى هه تاهه تايى نيه، كوتاييه اتنى

هه موو جۆره كانى نارېحه تى نىيە، له و جۆره خەيالاوييه پر و پر و چانه
نىيە له «درهوشانه وه»، به لكوو ته و او به پيچە وانه وه: من
پر و ناكردنه وهى كردارى به جۆريك له ههست كردن به حه وانه وه
داده نيم به رووى ئه و بىرۆكه يهى كه هه ميشه به شيك له نارېحه تى
هه يه كه ناتوانين خومانى لى لا بدهين، ژيانيش پيگ هاتووه (به
چاو پۆشين له وهى كه دهتوانين چى بكهين) له شكست و دۆران و
پهشيمانى، ههروهها له مردن. كاتى واز دينيت له بىزار بوون له و
نارېحه تى يانهى ژيان فرېت ده داته ناوى (به رده وام فرېت ده داته
ناوى، باوه رم پى بكه)، ئه و تو ده بيه كه سيكى رېنگر له به رده مي دا
بى ئه وهى كوشش يكي زوريش بكهيت. له كو تاييشدا تاكه رېنگه ي
زال بوون به سهر ئازاره كاندا ئه وه يه كه پيش هه موو شتيك فير ببيت
چون به رگه ي ئه و ئازاره بگريت.

گرنگی ئەم کتێبه هەرگیز بۆ ئەوە نییه له ئازار یان کێشه کانت
 بزگارت بکات، ئەوەیه وا دهکات تێبگهیت که له گهلتدا راستگۆیه. ئەم
 کتێبه ڕێنموونییهک نییه بۆ ئەوهی ههنگاوه کانت به رهو مه زنبوون
 به ڕیت، ناشکریت بهو شیوهیه بێت، ئەمەش له بهر ئەوهی مه زنی هیچ
 نییه جگه له خه یالێک له مێشکماندا، هیچ نییه جگه له ئاراسته یه کی
 دروستکراو که خۆمان هان دهدهین به ئاراسته ی ئەو ڕۆین... ئەمه
 به هه شتی دهروونی ئەفسووناوی... درۆزنه!

له بهرامبهردا ئهم کتێبه دهیهویت ئازارهکەت بکات به
 ئامیریک به دهستتهوه، نارهحهتییهکانت بگۆریت بۆ وزه، کهمیک
 کیشهکانت چارهسەر بکات، ئهمه پیشکهوتنیکى راستهقییه. وای
 دابنێ ئهم کتێبه بهرچاوپوونیهکه بۆ ئهو شتانهی پهیوهستن به
 نارهحهتییهکان و چوونیتی مامهلهکردن لهگهڵیان به شیوهیهکی
 باشترو واتادارتر له رابردوو، لهگهڵ کهمیک ههستکردن به ئهوانی

کچن خوت به

وډرگيراني: نارام موسمان

تر و که ميک له خو به که مزانين. نه مه کتينيکه له باره ي «چون»
سه ره راي قورسي باره که ت، جووله ت هياش بيت» و «چون»
به ساناييه کی گه وره تره وه مامه له له گهل گه وره ترين ترسه کانت
ده که يت» و «چون له کاتي رشتنيدا، به فرميسکه کانت پيده که يت».
نه م کتي به فيرت ناکات که چون پاره په يدا ده که يت يان چون
شتيک له شته کان به ده ست ده هينيت، به لکوو فيرت ده کات که
چون شتيک له ده ست بده يت به يي نه وه ي نه و له ده ستدانه بوت
بيته سه رچاوه يه کی گه وره ي دل راوکی، هه روه ها فيرت ده کات
که سه يري نه وه ي له ژيان تدايه بکه يت و سووکی و بينرخی و
تو وره ييه کانی لي هه لیکيشيت و ته نها پاريزگاري له شته گرنگه کانی
بکه يت، فيرت ده کات که چون چاوه کانت بنوقينيت و متمان
هه يت به وه ي له وانه يه بکه ويت به پشتدا و له گهل نه وه شدا هيچت
به سه ر نه يه ت، فيرت ده کات چون بکه يته نه وه ي گرنگي به شتي
که متر بده يت، هه روه ها فيرت ده کات که «هه ول نه ده يت».

بهندی دووهم بهختهوهری کیشیه

له نزیکه‌ی دوو هه‌زار و پینج سهد سال بهر له ئیستا، له بناره‌کانی شاخی هیمالایا له و ناوچه‌یه‌ی که ئیستا پینی ده‌لین نیپال، پاشایه‌ک که خاوه‌نی کۆشکیک بوو، له سه‌روبه‌ندی بوونی به خاوه‌نی منداڵدا، بیرۆکه‌یه‌کی مه‌زنی بۆ دیت له باره‌ی منداڵه‌که‌وه: هه‌ول ده‌دات ژیا‌نی تیر و ته‌واو و بن که‌موکۆری بکات، ئه‌و منداڵه بۆ ساتیک نه‌زانیت نا‌ره‌حه‌تی چیه، بریاریشی دا هه‌موو پینداویستی و داواکارییه‌کانی جیبه‌جی بکات له هه‌ر کاتیکدا بیت. ئه‌و پاشایه به‌ده‌وری کۆشکه‌که‌یدا به‌ربه‌ستی زۆر به‌رزى جیگیر کرد، بۆ ئه‌وه‌ی رینگا له ئالوگۆری هه‌ر زانیارییه‌ک له‌نیوان شازاده‌ی نوێ و جیهانی ده‌ره‌وه‌ی کۆشکه‌که‌دا بگریت. زیاده‌ره‌ویی زۆری کرد له نازکیشانی منداڵه‌که‌یدا و دیاری و خۆشترین خواردنه‌کانی به‌سه‌ریدا ده‌باراند و چوارده‌وری به‌خزمه‌تکار گرت که ئاماده بوون بۆ جیبه‌جیکردنی هه‌ر داواکارییه‌ک له داواکارییه‌کانی. منداڵه‌که‌ گه‌وره بوو به‌بنی ئاگایی له هه‌ر توندی و زه‌رییه‌ک که له ژیا‌نی راسته‌قینه‌ی مرۆڤدا هه‌یه، ریک به‌و شیوه‌یه‌ی که باوکه

پادشاکه ی نه خشه ی بۇ کیشابوو.

ژیانی مندالیی شازاده هه مووی به و شینوازه تیپه ری، به لام
سهره رای هه موو ئه و خوښگوزهرانی و دهوله مهنديیه بیسنووره ی
گوزهراندی؛ گهنجیکی بېزار و رهشبینی لی دهرچوو، وای لی هات
ههست بکات هه ر ئه زموونیک که پیایدا تیپه ر ده بیت؛ به تاله له هه ر
به هایه ک. کیشه ئه وه بوو که هه ر شتیک باوکی پیشکەشی بکردایه،
له تیروانینی ئه ودا به ته واری بېمانا بوو و بهشی پیویست نه بوو.
شه ویک له شه وه کان شازاده به دیواری په رژینه که دا هه لگه را
و چوو ده ره وه ی کۆشک، تا بزانی ت له دهره وه ی به ربه سته که
چ باسه. یه کیک له خزمه تکاره کان بردی بۇ گوندیک، به لام له و
دیمه نانه ی له و گونده که بینیی؛ توقی.

شازاده بۇ یه که مین جار له ژیانیدا ئه و ناربه حه تیپانه ی مروقی
بینی؛ که سانیککی بینی نه خوش بوون، که سانیککی بینی په که که وته
بوون، که سانیککی بینی دهر به دهر بوون، که سانیککیش که له شوینی
خویان دهر ده کران، به لکوو که سانیککیشی ده بینی که ده مردن.

شازاده گه رایه وه بۇ کۆشکه که ی و خوی له کیشه یه کی بونیادی
بینیه وه، نه یدهرانی چون مامه له بکات له گه ل ئه وه ی بینیبووی و
هه ستوسۆزی به رامبه ر هه موو شته کان هه لژا و که وته سکالا و
دهر برینی توو په یی. هه روه ک له لای گه نجه کان باوه، کاره که به وه
گه یشت که شازاده که وته سه رزه نشتکردنی باوکی له به رامبه ر
هه موو ئه و کارانه ی له پیناویدا کربووی، شازاده گه یشته ئه و
بروایه ی که ده وله مهندی بوو ته هوی ئه وه ی هینده به دحال بیت و
تا ئه و ئاسته ی وا دهر ده که ویت ژیانی هه چ مانایه کی نییه. شازاده
برپاری دا له کۆشکه که هه لیت.

به لام شازاده ی گه نج زیاتر له وه ی پیشبینی ده کرد؛ له باوکی

دەچوو، ئەویش خاوەنی بېرۆکەى مەزن بوو. بەو وەزى نەهینا
کە لە کۆشکە کە رابکات، بەلکوو ویستی دەستبەردارى بارودۆخى
پاشایەتى و خیزانەکەى و ھەموو مولکەکانى بېیت و لەسەر
شەقامەکان ژيان بەریتە سەر و ھەروەک ئاژەلەکان لەسەر زەویى
خۆلاوى بخەویت، لێرەدا خۆى برسى دەکات، سزای خۆى دەدات،
داواى پاشماوەى خواردن لە نەناسراوان دەکات تا ماوە لە ژياندا.
شەوى دواتر شازادە بەنەینى لە کۆشکە کە چوو دەرهو،
بۆ جارى دووھم چوو دەرهوێ کۆشک و بریاری دا ھەرگیز
نەگەریتەو. سالانىکى دوورودریژ بەدەر بەدەرى ژیا، بوو
پاشماوەیەکی لەبیرکراوى نەخواراوە لەناو کۆمەلگا ھاوشینووی
پیسایى سەگ لە پلەکانى خوارووی کۆمەلگا. ناپەچەتییەکانى
شازادە گەرە بوون، رێک وەک ئەوێ نەخشەى بۆ کیشرابوو،
بەدەست برسیتی و نەخۆشى و تەنیاى و لاوازییەو نالاندی، بگرە
بووبەرۆوى خودى مردنیش بوو، زۆر جار خواردنى رۆژیکى؛
تەنھا بریتی بوو لە خواردنى گوێزیک.

چەند سالیک نەخۆش کەوت، پاشان چەند سالیکى دیکەش،
ھیچ شتیک رۆوى نەدا، شازادە تێبینى ئەوێ کرد کە ئەم
ژیانە پێ دەردەسەرییە؛ ھەموو ژيان نییە. ناپەچەتییەکانى؛ ئەو
بەرچاروونییەى پێ نەدا کە ئارەزووى کردبوو، ھیچ نەینییەک لە
نەینییەکانى جیھانى قوولیشى بۆ نەخستە روو لەگەڵ ھیچ یەکیک
لە ئامانجە کۆتاییەکانى.

پاستى مەسەلەکە ئەوێ کە ئیستا شازادە ھەموو ئەو
دەزانیت کە ئیمە دەیزانین، تا ئاستیک: ئیستا دەزانیت کە ناپەچەتى
شتیکى زۆر خراپە، بەلام مەرج نییە بابەتیکى ناوەرۆکدار بێت.
کاتى مەرۆف دەولەمەند بێت، ھیچ ناپەچەتییەکی داراییى بێ

مه به ست تووش نابيت به ره هايي. هينده ي نه برد شازاده گه يشته
ئو بروايه ي كه بيرؤكه مه زنه كه ي، هاوشنوه ي بيرؤكه كه ي باوكي
له پيشتردا، بيرؤكه يهك بووه كه له راستيدا له وپهري خراپيدا بووه،
تيگه يشته كه پيوسته له سهري بروات و كاريكي ديكه بكات به دهر
لهو كاره ي تا ئو كاته كردوويه تي.

شازاده به ته واوي ميتشكي جه نجال بوو بوو، دهرووني خوي پاك
كرده وه، پاشان كه وته ري تا دره ختيكي گه وره ي بيني له كه ناري
بروباريك، برياري دا له بن ئو دره خته دا دابنيشيت و هه لئه ستيت
تا بيرؤكه يهكي مه زني ديكه ي بو ديت.

چيروكه ئه فسانه ييه كه ده ليت شازاده بو ماوه ي چل و هه شت
رؤژ له بن دره خته كه دا دانيشته. ئيستا گفتوگوي ئوه ناكه ين كه
مروف چون ده توانيت بو ماوه ي چل و هه شت رؤژ له يهك شويندا
دابنيشيت، به لام به وه كو تايي بي ده هينين كه شازاده له دواي ئو
ماوه يه گه يشته زور سه ره نجامي قوول.

له نيوياندا چه ند شتيك هه بوون، له وانه: ژيان هه ر خوي جوريكه
له جوره كاني ناره حه تي. ده و له مه نده كان به هوي سامانه كه يانه وه
ده نالين، هه ژاره كانيش به ده ست هه ژاريه كه يانه وه، ئه وانه ي
خيزانيان نيه؛ به هوي نه بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ش كه
خيزانيان هه يه؛ به هوي بووني خيزانه وه ده نالين، ئه وانه ي به دواي
چيژ و خوشيه كانه وهن؛ ده نالين به هوي ئه وه ي به دواي چيژ و
خوشيه كانه وهن، ئه وانه ش كه وازيان له چيژ و خوشيه كاني دنيا
هيناوه؛ ده نالين به هوي ئه وه ي وازيان له چيژ و خوشيه كان
هيناوه.

ئمه واتاي ئه وه نيه كه هه موو جوره كاني ناره حه تي وه كو
يه كن، به دلنيا ييه وه ناره حه تي هه يه كه ئازاري زور زياتره له واني

تر، بەلام سەرەراي ئەو ۋەش ھەموومان بەشى خۇمان ناپەھەتيمان
 بەردەكە ویت.

سالان تىنەرىن و شازادە فەلسەفەيەكى تايبەت بە خۇي بىنات
 نا و پىشكەشى جىھانى کرد، بىرۆكەي سەرەكى لەو فەلسەفەيەدا
 ئەو ۋە ئەزار و دۇبان دوو شتن كە ھەرگىز ناتوانىن لەبەريان
 مەلىن، ئىمە پىويستە واز بەينىن لە بەرەنگار بوونە ۋەيان. ئەم
 شازادەيە دواتر بە بووزا دەناسریت، ئەگەر پىشتىرىش ناوي بووزات
 نەبىستوۋە؛ ئەوا بزانە كە ئەو كەسايەتییەكى زۆر گرنگە.

گرىمانەيەكى شاردراۋە ھەيە لەپشت زۆر لەوانەي گومان دەبەين
 و باۋەرمان پىيەتى، گرىمانەيەكەم ئەو ۋەيە كە بەختە ۋەرى جۆرىكە
 لە «پىرۋسەيەكى لۇژىكى» و دەكرىت مرقۇف كار بكات لە پىناۋيدا
 و بەدەستى بەينىت، ۋەك چۆن دەتوانىت ۋەرگىران لە كۆلىژى
 ياسا بەدەست دىنىت يان كارگەيەكى ئالۇز دروست دەكات. ئەگەر
 سەرکەۋتوۋ بووم لە گەشتىن بە (س)، ئەوا دەتوانم بەختە ۋەر بىم.
 ئەگەر شىۋەم ۋەكۈر شىۋەي (ع) لى ھات، ئەو دەتوانم بىمە
 كەسىكى بەختە ۋەر. ھەرۋەھا ئەگەر توانىم لەگەل كەسىكى ۋەكۈر
 (ج) بىم، ئەوا لە داھاتوۋدا بەختە ۋەر دەبىم.

بەلام ئەم گومانە رىك ناۋەرۋكى كىشەكەيە، بەختە ۋەرى
 ھاۋكىشەيەكى بىركارى نىيە تا شىكارى بکەين. دوۋدىلى و رازىبوون؛
 دوو بەشى بىنەرەتىن لە سىروشتى مرقۇفایەتى، ئەو دوۋانە دوو
 پىكھاتەي پىويستىن بۇ بەدىھىنانى بەختە ۋەرىيەكى سەقامگىر، ئەمەيە
 كە لە داھاتوۋدا دەيىنن. بووزا بەلگەكەي لە رۋانگەي ئايىنى و
 فەلسەفەيە ۋە لەسەر ئەم بابەتە بىنات نا، منىش لەم بەندەدا بەلگەكەم
 لەسەر ھەمان شت بىنات دەنىم، بەلام من لە رۋانگەيەكى بايۇلۇژىيە ۋە
 بىناتى دەنىم بە پىشتەستىن بە ورچى پاندا.

به دبهختي (پاندای بيهيوايي)

ئهگهر بمتوانيايه پالەوانیکي زۆر بههيز دروست بکه، ئهوا
پالەوانیکم دروست دهکرد و ناوم دهنا (پاندای بيهيوايي)، کاریکم
دهکرد که ئهم پالەوانه بههيزه دهمامکيکی سهير لهچاو بکات و
کراسيکی لهبهردا بيټ که بهگهورهی پیتی (خ) ی لی نووسرايیت،
به جۆریک که ئهو کراسه لهو ورگه گهورهیهیدا زۆر تهسک بيټ،
خالی بههيزی شاراوهی لهوهدا بيټ که توانای وتنی راستیه
وهحشهتناکه بيزارکه رهکانی ههبيټ به خهک له بارهی خویانهوه،
ئهو راستیانهی که پتويسته بيبستن، بهلام نایانهويټ قبولی بکه.
پالەوانهکههم لهم دهراگایهوه دهچيټ بۆ ئهو دهراگا؛ هاوشیوهی
فرۆشیاره گهڕۆکهکان، له دهراگان دهوات و شتانیک به خهکی
دهليټ هاوشیوهی: «بهلی، کۆکردنهوهی پارهی زۆر وا دهکات
دلت به خۆت خوش بيټ، بهلام وا ناکات که منداڵهکانت خوشيان
بويټ»، یان «ئهگهر به پتويستت زانی پرسيار له خۆت بکهیت ئایا
متمانەت به هاوسه رهکەت ههیه، ئهوا ئهگهري زۆره که متمانەت
پتی نهبيټ»، یان «ئهوهی ناوت لی ناوه هاوړییهتی، له راستیدا
ههوله بهردهوامهکانته بۆ کارکردنه سهر خهکی». لهپاش ئهوهش
ئاواتی رۆژيکی خوش بۆ ههموو خاوهن مالهکان دهخوازيټ، دواتر
دهچيټ بۆ مالهکەي تهنيشتی.

ئهو شتيکی سهرنجراکيش دهبيټ، ههروهها بيزارکه دهبيټ،
خهباريش دهبيټ، تيروانيی مروڤهکان ئاوه لا دهکات، ههروهها
دهبيته پتويستی، بهگشتی راستیه زۆر گهورهکان له ژياندا زیاتر
بیزارمان دهکات کاتيک دهیانبيستين.

ئەو پاندایە دەبیته پالەوانیک که کهس له ئیمە نایەویت، بەلام
هه موومان پتووستمان پیتهتی، ههروهها دەبیته سهوزهواتی
نموونهیی بۆ خواردنه عهقلیهکانمان که له سهوزهواتیان کهمه،
ژیانمان باشتەر دهکات، سه رهپای ئەوهی وامان لی دهکات ههست
به خرابی بکهین، له ریگهی «داروو خانمان» هوه بهیترمان
دهکات، داهاتوومان روشن دهکاتهوه له ریگهی بهخشینی بینایی
پیمان له تاریکیدا. گوپرایهلی بۆی، له تهماشاکردنی فیلمیک دهچیت
که له کوتاییدا پالەوانهکهی دهمریت: ئەمه وا دهکات زیاتر خوشت
بویت، سه رهپای ئەوهی زۆریش خهفتهت پی دعات، ئەمهش به
هۆی ئەوهیه که تو وا ههست دهکهیت ئەو راستهقییه.

بهو شیوهیهی گهیشتییه ئیره، ریگام بدن با دهمامکیکی پاندا
له چاو بکهم و راستیهکی بیزارکهری ترتان پی بلیم.

من نارحهتم، تهنه له بهر هۆکاریکی ساده، ئەویش ئەوهیه له
پووی بایۆلۆژییهوه نارحهتی؛ شتیکی بهسووده، ناوهندیکی باشی
سروشتییه له پیناو هاندانی گۆرانکاری. رهگه زمان وا پهروهرده
بووه که ههمیشه له گهل بهشیک له نارازیبوون و نهبوونی
سه قامگیریدا بژین، له بهر ئەوهی بوونهوهی ناارامی نارازی
دهبیت بریکی زیاتر له کار و ههولدان به خهرج بدات له پیناو
نوێبوونهوه و مانهوهدا. ئیمه بهو شیوهیه تیکهل کراوین، تیکهل
کراوین به شیوهیهک که ههر چی به دهست پینین؛ ههر نارازی بین،
ههروهها به شیوهیهک نه توانیمان له دواتردا بۆ به دهستهپینانی
ئهم شت و ئەو شت رازیمان ناکات. ئەم ناامادهگییه بهردهوامه
پازیبوونه که وای کردووه رهگهزه کهمان به رهنگاری بکات و
سه رکهوتوو بیت له مانهوه و بنیاتنان و دهستبه سه رداگرتهی
هه موو زهوی. ئەمه واته ئازار و نارحهتییهکانمان ناتهواوی و

عهييه نين له چوارچيويه گهشه سهندنى بنياده مهكان، بهلكو
يهكيكن له تاييه تمه ندييه بنه پره تيبه كاني.

ئازار به هه موو شيوه كانيه وه، كاريگه رترين ئامرازه به دهست
جهسته مانه وه بۆ هانداني به رهو كردار. با شتيكي زۆر ساده به
نموونه وه ربگرين، بيهينه پيش چاوى خۆت كه شتيك چووه به
پهنجهى قاچتدا، تۆش وشهى ههله و خراپ ديت به دهمتدا. زۆربهى
كات به هۆى ئه و ئازارهى كه هه مانه؛ دهكه وينه سه رزه نشكردنى
شتانى بچووك و بينرخ كه تواناي جووله يان نيه، دهلئين: «ئو
ميزه بيه قله!»، بهلكو له وانه يه كار بگاته ئه وهى رهخنه له
ديكوراسيۆنى ماله كه هه مووى بگريت؛ تهنها به هۆى ئه و ئازاره
هه راسانكه رهى به قاچت گه يشتووه: «ئهرى چ بيه قله و نه زانيك
ميز له شويى وادا داده نيت!»

به لام من كه ميك كاره كه ده به مه پيش، ئه و ئازاره تونده له
پهنجهى قاچتدا، ئه و ئازارهى كه رقت ليه تى و رقم ليه تى و هه موو
خه لكى رقيان ليه تى... ئه و به هۆكارىك بوونى هه يه كه له و په رى
گرنگيدايه، ئه و ئازاره جهسته ييه به ره نجامى سيستمى ده ماريما،
ئو و يش ئامرازى كه له پيتاو به خشيى هه ست به دوور ييه كاني
جهسته مان. ده توانين بۆ كوئ بچين و بۆ كوئ نه چين، ده توانين
به ركه وتيمان له گه ل چى هه بيت و له گه ل چى نه مانيت. كاتى ئه و
سنوورانه مان تيده په رنين، سيستمه ده مارييه كه مان سزامان ده دات
به و شيوه يه كه شياومان بيت و هانمان ده دات له سه ر ئه وهى
به ئاگا بين و جاريكى تر ئه و كاره دووباره نه كه ينه وه.

ئو ئازاره هيندهى ئه وهى رقمان ليه تى، سوودى بۆمان هه يه.
ئازار ئه و شتانه مان فير ده كات كه پيوسته لتيان به ئاگا بين، كاتى
كه مندالين يان كاتى بيئاگايين. ئه و يارمه تيمان ده دات له بينيى

ئەوێ باشە بۆمان و ئەوێ خراپە، ئەو یارمەتیمان دەدات لە تیگەیشتن لە سنوورەکانمان و تینەپەراندنی، ئەو فێرمان دەکات کە لەنزیك زۆپای گەرمەووە سەرقال نەبین و تەنی کەنازیی نەکەین بەناو پلاکی کارەبادا. ئەمە واتای ئەوێ دەستەلگرتن لە ئازار و هەولدان بۆ خوشبەختی؛ هەمیشە کاریکی باش نییە، لەبەر ئەوێ ئازار هەندیک جار گرنگی یەکلاییکەرەوێ هەیه کە پەيوەستە بە تەندروستی و مانەویمان.

بەلام ئازار تەنها جەستەیی نییە. هەر کەس ناچار بێت دەتوانێت تەماشای پێشەکی بەشی یەکەمی فیلمی (شەری ئەستێرەکان - Star Wars) بکات کە پیش رووداوێکی فیلمە کە دەکەوێت و ئەمەت پێ دەلێت: دەکرێت بنیادەمەکان ئازاری دەروونی توندیشیان هەبێت. لە راستیشدا توێژەرەوان گەیشتونەتە ئەوێ کە دەماغمان زۆر جیاوازی لەنیوان ئازاری جەستەیی و ئازاری دەروونیدا ناکات. کە پێت دەلێم کاتی هاوێ کچەکە یەکەم جارم ناپاکی لەگەڵ کردووم و جێی هێشتووم؛ هەستەکانم وەک پارچەیهک سەهۆل وایە کە بەهێواشی لە دلم دەچەقێت، ئەمە واتای ئەوێ کە ئازارم پێ گەیشتووە، هاویشووی ئەوێ کە دەماغم وای گومان دەبات هەر بەراستی ئەو پارچە سەهۆلە لە دلم چەقیووە. هاویشووی ئازاری جەستەیی، ئازاری دەروونیش ئاماژەیه بۆ ئەوێ کە شتیک هاوسەنگی تیک چوو، یان بۆ ئەوێ کە سنووریک تیپەرینراوە. هاویشووی ئازارە جەستەییەکانمان، مەرج نییە ئازارە دەروونییەکانیش کاریکی خراپ بن، مەرج نییە کاریکی نەخوازراو بن. لە هەندیک حالەتدا لەوانەیه ژيان بە ئازاری دەروونی یان هەلچوونی دەروونییەو؛ کاریکی راست و بەسوود بێت، یان کاریکی پێوست بێت. هەروەک چۆن لە ئازاری پەنجەو

فيري ئه وه بووين كه به ريگادا برؤين به بي ئه وه ي قاچمان بهر
ميزه كان بكه ویت، نازاری هه لچوونی دهروونییش كه له شكست
يان بهر هه لستییه وه سه رچاوه ده گرن؛ فیرمان ده كهن كه چۆن
خۆمان له كه و تنه هه مان هه له وه له داهاتوودا بپاریزین.

ئه مه یه سه رچاوه ی مه ترسی له كۆمه لگایه كدا كه هه ولی زیاتر
و زیاتر ده دات بۆ ئه وه ی خوی دوور بخاته وه له ناره حه تی كه
له تالییه كانی ژیا نه وه سه رچاوه ده گرن و ناتوانین خۆمانیان لی
لا بده یین. ئیمه ئه و سوودانه له ده ست دده یین كه له وهر گرتنی
پنكوتیكی ته ندروستی به نازاره وه ده ستمان ده كه ویت، ئه وه زیانیكه
كه دامانده بریت له و جیهانه ی كه له ده ورو بهرمانه.

له وانه یه ده متان ئاو بكات بۆ ژیانیک كه دوور بیت له هه موو
نازاریك، ژیانیک له به خته وه ری هه میشه یی و خوشه ویستی
هه تا هه تای له نیوان مرو فقه كان، به لام كیشه كانی ئیمه له سه ر زه وی
هه رگیز له ناو ناچن. به مه زۆر به راستی ده لیم: كیشه كان كۆتایان
نایه ت. كه میك بهر له ئیستا (پاندای بی هیوایی) كه ده یناسن؛ سه ردانی
كردم، به یه كه وه پیتزامان خوارد، هه موو راستییه كانی له باره ی ئه و
بابه ته وه پی وتم: وتی كیشه كان هه رگیز ئاوا نابن... ته نها له وانه یه
باشتر ببن! وارن بوفیت (یه كینك له گه و ره ترین سه رمایه داره كانی
ویلا یه ته یه كگرتو وه كان) به ده ست كیشه ی داراییه وه ده نالینیت،
سه رخوشیكی ده ربه ده ریش له به رده م فرۆشگایه کی گه و ره دا
ده نالینیت به ده ست كیشه ی داراییه وه، به لام كیشه كانی بوفیت له
كیشه كانی ده ربه ده ره كه باشترن. هه موو ئه وه ی ئه م ژیا نه دایه، به م
شیوه یه یه.

پانداكه پیی وتم: «مارك، ژیان له ناوه رو كدا زنجیره یه کی
ناكۆتایه له كیشه.» له په ردا خه كه مدا كه میكی خوارد ه وه و چه تره

پەمەییە بچوو کە کە ی راست کردەو، پاشان وتی: «چارەسەرکردنی ئەو کێشە یەش هیچ نییە، جگە لە سەرەتایەک بۆ دەستپێکردنی کێشە کە ی دوای خۆی.»

کەمێک پۆیشتەم پرسیارم دەکرد لە بارە ی ئەو شوینە ی ئەو پاندا قسە کەرە لیۆە ی ھاتبوو، پاشان ئە ی ئەو پیتزایە ک ی دروستی کردووە؟

پانداکە پنی وتم: «ھیوات بەو نەبیت کە ژیانکی بی کێشە بوونی ھەبیت، شتیکی لەو شیۆە یە لەئارادا نییە، لەبری ئەو پێویستە ھیوا بۆ خۆت بخوازیت کە ژیانکت ھەبیت کێشەکانی لە جۆری باش بن.»

بە دەم ئەو قسانە شەو، چاویلکە کە ی کردە چاوی، پاشان کلۆە کە ی لار کردەو و بەرەو لای خۆرئاوا بوون کەوتە پێ.

بەختەوەری لە چارەسەرکردنی کێشەو دیت

کێشەکان نەگۆرێکن لە نەگۆرەکانی ژیان. کاتی لە پینگای بەشداریکردن لە ئەندامی تیی یەکیک لە یانە وەرزشییەکانەو کێشە قورسە کە ت چارەسەر دەکەیت، ئەو تۆ کێشە ی تازە بۆ خۆت دروست دەکەیت وەک ئەوە ی ناچار دەبیت بەیانیان کاتکی زووتر لەخەو ھەستیت بۆ ئەوە ی لە کاتی گونجاودا بگەیتە یانە بەر لەوە ی بچیتە سەر کارە کە ت. لەو ی لە میانە ی پۆیشتنت بۆ ماوہ ی سی خولەک لەسەر ئامیزی پۆیشتن؛ ئارەقە یەکی زۆر دەکەیتەو، پاشان خوشۆردن و گۆرینی جلەکانت بەر لەوە ی بچیت بۆ سەر کار و بۆ ئەوە ی بۆنی ئارەقە کە ت لەو ی بلاو نەبیتەو، کاتی کێشە ی بەسەرنەبردنی کاتی پێویست لەگەل ھاوبەشە کە ت چارەسەر

دهکەیت به دیاریکردنی شهوی چوارشه‌مه بو شهوی بیته
 «ژوانیکی جیگیر له نیوانتاند»، شهوا تو کیشهی تازه‌تر دینیته
 ئاراو هاشینه‌ی شهوی پیوسته بیر بکه‌یتوه له شتیک به‌یه‌که‌وه
 نه‌نجامی بدن له رۆژی چوارشه‌مه‌دا به جۆریک که هه‌ردوولا
 به‌یه‌که‌وه قبولتان بیت له‌گه‌ل دلنیا‌بوون له‌وه‌ی پاره‌ی پیوسته
 پینه بو خواردنی ئیواره‌خوانیکی شیاو، هه‌روه‌ها سه‌رله‌نوی
 ئاشکراکردنی شهو «کیمیا» به له نیوانتاند و هه‌لایسانی پریشک‌یک که
 وا هه‌ست ده‌که‌ن له‌ده‌ستتان داوه، سه‌رله‌نوی دۆزینه‌وه‌ی شینوای
 نوینی نه‌جامدانی سیکس له‌هه‌وزه‌ بچووک‌ه‌که‌ی که‌رماوه‌که‌دا که
 پره له بلقی که‌ف.

کیشه‌کان هه‌رگیز ناوه‌ستن، به‌لکوو ئیمه ده‌یانگورین به کیشه‌ی
 تر، یان لینی ده‌گه‌رین که‌له‌که‌ بین.

به‌خته‌وه‌ری له چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌وه‌ دیت. وشه‌ی «کلیل»
 چاره‌سه‌ره. نه‌گه‌ر تو کیشه‌کان له خوت دوور ده‌خه‌یتوه یان
 هه‌ست ده‌که‌یت که هیچ کیشه‌یه‌کت نییه، شهو تو به‌رینگاه‌یت بو
 شه‌ی خوت بکه‌یته مرقۆنکی به‌دبه‌خت. نه‌گه‌ر بینیشت کیشه‌ت
 هه‌یه و ناتوانیت چاره‌سه‌ری بکه‌یت، شهو تو دیسان به‌رینگاه‌یت
 بو شه‌ی خوت بکه‌یته مرقۆنکی به‌دبه‌خت. تیکه‌له‌ی ئه‌فسووناوی
 له چاره‌سه‌رکردنی شهو کیشه‌نه‌دا هه‌شار دراوه، نه‌ک له نه‌بوونی
 کیشه له ژیا‌نتدا.

پیوسته شتیکمان هه‌بیت چاره‌سه‌ری بکه‌ین بو شه‌ی
 به‌خته‌وه‌ر بین. که‌واته به‌خته‌وه‌ری شیوه‌یه‌که له شیوه‌کانی کردار،
 شهو چالاکیه‌که نه‌ک شتیک بیت که بیت بو لامان و ئیمه‌ش له
 حاله‌تیکه‌ی نه‌رینیدا بین و ته‌نها وه‌رگر بین. شتیک نییه که به‌رینگایه‌کی
 جادوویی بیدۆزینه‌وه له میانه‌ی وتاری رۆژنامه‌یه‌کی به‌ناوبانگدا

كە رېنمايىت پېشكەش بىكات يان لە رېنگاي ئەم يان ئەو مامۇستا
و راھىنەرى رۇحىيەۋە. بەختەۋەرى بە شىۋەيەكى جادوۋىي
دەرناكەۋىت دۋاي ئەۋەدى پارە كۆ دەكەيتەۋە و خانوۋىيەكى پى
دەكرىت كە ژوورەكانى گەۋرەترن لەۋەدى ئىستات. تۆ نايىبىنىت
لە شۈيىنىك دانىشتىبىت و چاۋەرىت بىكات يان لە بىرۈكەيەك يان
كارىكدا... يان تەنەت لەناو كىتىدا!

بەختەۋەرى كىردارىكە كە بەبەردەۋامى پېش دەكەۋىت،
لەبەر ئەۋەدى چارەسەركىردنى كىشە بەبەردەۋامى بوۋنى ھەيە:
چارەسەركىردنى كىشەي ئەمرو دەبىتە بناغەيەك بۇ كىشەي
سەبەنى، بەو شىۋەيە بەردەۋام دەبىت. تۆش بەختەۋەرىي
راستى بەدەست ناھىنىت، مەگەر كاتىك كىشەت ھەبىت و
چىژ لە ھەبوۋنىشى ۋەربىگىت، واتە ئەو كىشانەي كە چىژ لە
چارەسەركىردنىان ۋەردەگىت.

ھەندى جار ئەو كىشانە سادەن، خواردنى خۇراكىكى باش،
رۇيشتن بۇ شۈيىنىكى نوئى، بىردنەۋە لەو يارىيە قىدىۋىيەي كەمىك
لەمەۋبەر كىۋوتە، بەلام كاتى تىرىش ھەيە كە تىايدا كىشەكان
پوۋتن، يان ئالۋىز: راستكىردنەۋەدى پەيۋەندىت لەگەل دايكت،
بەدەستخستنى كارىك كە پىنى رازى بىت، بەدەپىنان و پەردەپىدانى
ھاۋرىيەتى نوئى.

كىشەكانت ھەر چۈنىك بىن، بىرۈكەكە ھەر ھەمان بىرۈكەيە:
چارەسەركىردنى كىشەكانت و بەختەۋەر بە! بەلام بەداخەۋە،
ژيان بەو ساكارىيەش نىيە لاي زور كەس، ئەمەش لەبەر ئەۋەدى
ھەموو كارەكە خراب دەكەن بە يەكىك لەم دوو رېنگايە، يان بە
ھەردوۋىكىان:

۱. نكولىكردن: ھەندىك كەس نكولى لە بوۋنى كىشە دەكەن لە

بهره ته وه. نه وانه له بهر نه وهی نکولی له واقع ده کهن، پټوښته
له سهریان بهر ده وام نه و واقع له بهر چاویان بشارنه وه یان
خویانی لی گیل بکهن. له وانه یه نه مه بؤ ماو هیه کی کورتخایه
که میک ئاسو وده یان بکات، به لام سهر ده کیشیت بؤ حاله تیکی
ده ماری و نه مانی نارامی و بوونی خه مۆکی.

۲. عه قلیه تی قوربانی: هه ندیک پټیان باشه وا بیر بکه نه وه
که هیچ ناکریت بؤ چاره سهرکردنی کیشه کانیا، ته ناته نه گهر
توانای چاره سهرکردنیشیانی هه یت. «قوربانییه کان» هه ول
ده دن سهرزه نشتی که سانی تر بکهن له سهر کیشه کانیا یان
سهرزه نشتکردنی بارودوختیکی دهره کی، نه مه بؤ ماو هیه کی کورت
حه وانه وهی زیاتریان پټ ده به خشیت، به لام سهر ده کیشیت بؤ
ژیانیکي پر له بیده سه لاتی و ره شبینی و توورپیی بهر ده وام.

خه لکی نکولی له بوونی کیشه ده کهن و تاوانه که شی ده خه
نه ستوی نه وانی تر له بهر هوکاریکی ساده، نه ویش نه وه یه که نه م
رینگایه ئاسانه و ئاسو وده یان ده کات، له کاتیکدا چاره سهرکردنی
کیشه کاریکی قورسه و زوربه ی کات بیزاریان ده کات. شیوه کانی
نکولیکردن و سهرزه نشتکردنی که سانی تر، دهرچه یه کی ئاسان
و خیرامان پټ ده به خشیت، نه وانه شیوازیکن له راکردنی کاتی له
کیشه کانمان. له وانه یه نه م راکردنه پالنانیکي کاتیمان بداتی بهر وه
پیشه وه که وامان لی بکات هه ست بکهین دوخمان باشتو بووه،
به لام کیشه کان کوتاییان نه هاتووه.

دهرچه خیراکان به شیوازی زور و جوراوجور دین، هه ندی
جار ماددییه، بؤ نمونه وهک کحول، له وانه شه هه سترکردن بیت
به سهرکه وتنیکي نه خلاقی که له سهرزه نشتکردنی نه وانی تره وه
سهرچاوه ده گریت، یان له وانه یه به هو ی نه و حالگرته وه بیت که

دەچینە پێشەوێ بۆ سەرکێشییەکی نوێی مەترسیدار، جۆرەکی
هەر چۆنیک بێت. ئەم دەرچە خێرایانە هیچ نین جگە لە ڕینگای نزم
و بێسوود کە مەوێ ناتوانیت بە درێژایی ژیان بەکاریان بهێنیت.
بەشی هەرە زۆری جیهانی «یارمەتیدانی خود»، پشت دەبەستێت
بە خستەڕووی دەرچە خێراکان لەبری چارەسەرکردنی
کێشەکانیان. زۆرینەی ڕاهێنەرانی «یارمەتیدانی خود» شیوازی
نوێ لە نکۆڵکردنەوەی دەکەن و گۆیت بە جۆرەها ڕاهێنان
دەناخێن کە بۆ ماوەیەکی کورت ئاسوودەت دەکات، بەلام هۆکارە
قوولەکان پشتگۆی دەخەن. لەبیرت بێت، هیچ کەسیکی بەختەوەر
نییە بەراستی کە ناچار بێت بچیتە بەر ئاوی و بە خۆی بلێت کە
بەختەوەرە.

هەروەک دەرچە خێراکان تووشی ئالوودەبوونمان دەکەن. تا
زیاتر پشتی پێ ببەستیت بۆ ئەوەی هەستەکانت باش بین بەرامبەر
کێشە قوولەکان، زیاتر پێویستت پێی دەبێت. بەو واتایە؛ لەوانەیە
بەنزیکی هەموو شتەکان بێنە ماددەیەکی بۆ ئالوودەبوونت، ئەمەش
بەپێی ئەو پالەنرە و وات لێ دەکات بەکاری بهێنیت. هەریەک لە
ئێمە ڕینگایەکی هەلبژێردراوی هەیە بۆ سەرکردنی کێشەکانی، ئەو
کێشەییەکی تێدا نییە ئەگەر بە بری کەم بەکاریان بهێنین. بەلام هەتا
خۆدوورخستەوتمان لە کێشەکان درێژە بکێشین، هەروەها تاكوو
ماوەی سەرکردنمان بۆ کێشەکان درێژە بکێشین؛ زیاتر کە لەکە
دەبن کاتێک ناچار دەبین لە کاتێکی تردا ڕووبەڕوویان ببینەو.

خەلکی ھەستوسۆز و ھەلچوونەکان زۆر گەرە دەکەن

سۆز و ھەلچوونەکانمان بۆ یەک مەبەستی سنووردار
گەشە دەکەن: بۆ ئەوەی یارمەتیمان بدات لە ژياندا و دووبارە
بەرەمھێنانەوێ شۆمەن بە شێوەیەکی کەمێک باشتر. ئەو
ھەموو بابەتەکیە. ئەوانە ئامرازیکن تا پێمان بێن شتیکنمان ھەیه
کە ئەگەری زۆرە راست بێت یان ئەگەری زۆری ھەیه ھەلە بێت...
لەمە زیاتر نییە، لەمەش کەمتر نییە!

ھەرۆک ئازاری بەرکەوتن بە زۆپایەکی گەرم فیرت دەکات
جاریکی تر دەستی بۆ نەبەیتەو، ھەستکردنت بە خەفەتیکیش کە
بە ھۆی تەنیاپیتەو تووشت بوو؛ فیرت دەکات جاریکی تر خۆت
بەدوور بگریت لە دووبارەکردنەوێ ئەو شتانە ھۆی دەبێت ھۆی
ھەستکردنت بەتەنیاپی. ھەلچوونەکان ھیچ نین، جگە لە ئاماژە
بایۆلۆژی کە تەرخان کراوێ بۆ پیاکێشانت بە شێوەیەکی بەرە
گۆرانکاریی بەسوود ئاراستەت بکات.

وریا بە! من نامەوێت لە نارەحەتی قەیرانەکانی نیوێ ژیان
کەم بکەمەو کە ئیستا پیاوێ تێپەر دەبێت، ھەرۆھا لەو راستییەش
کە باوکە سەرخۆشەکەت پاسکیلەکەتی دزیوێ کاتی تەمەنت نۆ
سالان بوو و تا ئیستاش نەتوانیوێ ئەوێ ڕووی دا؛ تێپەرینیت،
بەلام کاتی بارودۆخە کە بەو شێوەیە دەبێت، کاتیک خۆت وا
دەبینیت کە ھێشتا ھەست بە بێزاری دەکەیت؛ ئەمە لەبەر ئەوێ
کە مێشکت پێت ڕادەگەیەنیت کێشەیک ھەیه کە مامەلە ھەلە
نەکراوێ یان چارەسەر نەکراوێ. بە دەربڕینیکی تر: ھەستەکان و
ھەلچوونە نەرتینیەکان ھیچ نین جگە لە ھاواریکی بۆ کارکردن.

کاتیکیش ٿو هه لچوونانته بؤ دین، مانای ٿو هیه که پیویسته
له سهرت کاریک بکهیت، بهلام له لایه کی ترهوه ههستهکان و
هه لچوونه ٿرینییهکان وهک جوړیک له پاداشت دین بؤ لات، چونکه
ٿو کارهی شیواو بووه؛ کردووته. کاتی لهم ههسته دا دهژیت، ژیانته
بؤ ساده دهبیتهوه و بهو شیوهیه دهبیته بؤ تو که هیچت لی
داوا نه کراوه جگه له چیژوهرگرتن لینی. دواى ٿوهش، هاوشیوهی
هه موو شتیک له ژیاندا، ٿو ههسته ٿرینییهکان دهروڼ له بهر ٿوهی
سهرله نوی کیشیه تازہ دیتہ ئاراهه و شوینی کونه که دهگرنهوه،
ٿه مهش توانای لیندهربازبوونی نییه.

ههستهکان و هه لچوونهکان به شیکن له هاوکیشیهی ژیانمان،
بهلام هه موو هاوکیشیه که نییه، واتای ٿوه نییه کاتی من ههستم
کرد شتیک باشه؛ ٿوه له راستیییدا هه ر باش بیته. ههستهکان و
هه لچوونهکان هیچ نین جگه له ئامارہکانی سهر ریگا، یان پیشنیاره
که کوٿندامی دهمارمان پیشکه شمانی دهکات، راستی نییه و
فه رمانیش نییه. لیرهوه گونجاو نییه به دریژی هیله که ئیمه متمانہ
به ههستهکانمان بکهین، به لکوو له راستیدا من وای دهبینم پیویسته
له سهرمان گومان له سهری زیاتر بکهین.

زوربهی خه لکی فیر دهن که ههستهکانیان بنووسنهوه، ٿویش
له بهر هوکاری جیاوازی کهسی یان کومه لایه تی و روشنییری،
ٿه مهش به تاییهت به سهر ههست و هه لچوونه نه رینییهکاندا جیبه جی
دهبیته. ٿوهی خه مهینه ره له بابته که دا ٿوهیه نکولیکردنی
مروٿ بؤ ههست و هه لچوونه نه رینییهکانی، هیچ نییه جگه له
ره تکردهوهی زورینهی ٿو ئامرازانهی زانیاری پی ددهن به
مه بهستی چاره سهرکردنی کیشیهکانی. له ٿه ناجامی ٿوهشدا
که سانیک که لهو جوړه سهرکو تکرده یان هیه، به دریژی رهوتی

ژيانيان قورسييهك دهيينن له مامه له كړدن له گهل كيشه كانيان. نه گهر نه و كه سانه توانای چاره سر كړدنې كيشه كانيان نه بيت، نه وه مانای نه وه يه توانای ژيانكي به خته وه ريان نيه. هه ميشه نه وه له بير بيت كه نازار نامانجيكي تيدايه! كه سانيكيش دهيينن كه زياده رويي ده كن له گوړپرايه ليكړدنې هه ست و هه لچوونه كانياندا، هه موو شتيك به لايانه وه بيانوي هه يه ته نها له بهر يهك هوكار، نه ویش نه وه يه كه «وا هه ست ده كن». هه نديكيان ده لين: «نو، جامی ئوتومبيله كه تم شكاند، به لام له حاله تيكي شيتانه ي راسته قينه دا بووم، نه مده تواني پيش به و كار هم بگرم»، يان «وازم له قوتابخانه هينا و چووم بو نالاسكا، چونكه وا هه ستم كړد نه وه كار ه دروسته كه يه كه ده بيت بيكه م». برياردان به پشتبه ستن به هه ستي هه لچوون به يي په نابردن بو بير كړدنه وه بو ريځخستني نه وه هه سته، هه ميشه به ره و شكستت ده بات. ده زانيت كي هه موو ژيانې له سر هه ست و هه لچوونه كانې بنيات ده نيت؟ منداليكي سي سالان. سه گه كانيش وا ده كن! توش ده زانيت كه سه گ و مندالي سي سالان چي ده كن، وا نيه؟ كاري ته واليت له سر هه رشه كه نه نجام ده دات!

پشتبه ستنې رڼوچو به هه سته كان و هه لچوونه كان و كړدنېان به پيوهر بو خومان، به ره و شكستمان ده بات له بهر هو كاريكي ساده كه نه ویش بریتيه له وهی نه وه ست و هه لچوونانه هه رگيز به و شيوه يه ناميننه وه؛ نه مړو هه ر چونيك بيته هو ي به خته وه ربوونمان، سبه يني به خته وه رمان ناكات، له بهر نه وه ي پيكهاته ي بايولوژيمان هه ميشه داوای زياتر ده كات. بيگومان جه خت كړدنه وه ي به رده وام له سر به خته وه ري، ده گاته داواكاري بيكو تا (به شتيكي تر)... خانويه كي تازه، په يوه ندييه كي نو،

بیروکهی ئه وهی که ده توانین ههست به تیربوون و ره زامه ندیی
به رده وام بکهین له ژيانماندا، سه رساممان دهکات.
به لام ناتوانین ئه وه بکهین!

شتیک هه لبریره که له پیناویدا بجهنگیت

ئه گهر لیت بپرسم: «چیت له ژيانت دهویت؟» توش وه لامینکم
بدهیته وه وهکوو: «دهمهویت بهخته وهه بهم و خیزانیکي نایابم
هه بیت و کاریکیش که به دلم بیت»، ئه وه وه لامه کهت: وه لامینکی
چاوه پروانکراوه تا ئاستیک که وای لی دهکات له راستیدا ههچ
واتایه که نه بهخشیت.

هه موو که سینک چیژ له وه ده بینیت که ههستینکی باشی هه بیت،
هه مووانیش ژيانیکي بهخته وهه ریان دهویت که ئاسان بیت و دوور
بیت له هه ر خه مینک، هه مووان ژيانیکي پر له خوشه و یستی
ئه فسووناویان دهویت، دروستکردنی په یوه ندیی نایاب، هه ریه که له
ئیمه هه ز دهکات شیوهی جوان بیت، پارهی زوری دهست بکهویت،
هه روه ها جه ماوه ر و ریز و هه واداران خوی هه بیت، هه روه ها
لینها توو بیت له یاریکردن به توپ تا ئاستیک کاتی که خه لکی دهچنه
شوینیک و ئه وه ده بینن ئاهی بو هه لیکیشن.

هه مووان ئه وه دیان دهویت، ئاسانه مروف ئه وهی بویت.
به لام ئه وه پرسیاره ی زیاتر سه رنج راده کیشیت و وا دهکات
بیر بکهیته وه، ئه وه پرسیاره ی زورینه ی خه لک لئی بیئاگان، ئه وه یه:
«کام ئازارده دهویتی له ژيانندا؟ ئه وهش چیه که بیت وایه ئاماده ی
له پیناویدا بجهنگیت.»

پرسیاره که گرنگه، له بهر ئه وهی ئه م پرسیاره دیاریکه ری

يەكەمە بۇ ئەو رەوتەي لە ژياندا دەيگريته بەر.

بائىمۇنە بېيىنەو: زۆرىنەي خەلكى خەز دەكەن نووسىنگەيەكى
باشترىان ھەبىت و كارى باشترىان ھەبىت، بەلام ئەو كەسانەي
ئامادەن بۇ نارەھەتتەكەنى شەست كاتژمىر كار كەردن لە ھەفتەيەكدا،
بىرىنى رېگاي زۆر دوور لە پىتاو گەيشتن بە شوينى كار، پاشان
رۇچوون لە كار و لاپەرە و زنجىرەي وەزىفەي ھەرەمەكى لە
كۇمپانىا بۇ رىزگار بوون لەو كۆتۈبەندەنەي سنوورىان نىيە و
پىويست دەكات لە ژوورىكى بچووكى نووسىنگەيەكدا دابىشىت.

زۆرىنەي خەلكى خەزىان لە ژيان و پەيوەندىي ناياب و
ئەنجامدانى سىنكىسى زۆرە، بەلام نابىنىت ھەموو كەسىك ئامادە بىت
بۇ ئەو ھالەتە قورسانەي باسما كەرد و بىدەنگىي نامۇ و بىزار كەرد
و بىرىندار بوونى ھەستەكان و ھالەتە دەروونىيە ھەلچوونەكان بۇ
ئەو دەي لە كۆتايىدا بگاتە ئەو ئەنجامە. بەم شىۋەيە ئەوان لە شوينى
خۇيان دانىشتوون، لە شوينى خۇيان دانىشتوون و سال لەدوای
سال تىدەپەرپىنن و ئەوان ھەر دەپرسن: «چى دەبوو ئەگەر؟»
تاكوو ئەو پرسىارە لەخۇيەو لە «چى دەبوو ئەگەر» دەو دەگۆرپىت
بۇ «جىاوازيان چىيە؟» كاتىكىش پارىزەرەكان دىن بۇ لايان و
چەكى خەرجىي ھاوسەريان بە پۇستە بۇ دىت، دەيانىنن دەلن:
«بۇچى؟»، «بەراست؟»، «بۇچى؟»... ھىچ ھۆكارىك نىيە، جگە
لەو دەي ئەنجامىكى سىروشتىي پىۋەرە نزمەكان و ئومىدە كەمەكانە
كە پىش بىست سال ھەيانبوو!

ئەمە لەبەر ئەو دەي بەختەو دەي پىويستە لە پىتاويدا بچەنگىت.
ئەو بەروبوومى زۇرانبازييە لەگەل كىشەكان. خۇشىيەكان وەكوو
گولەكان لەسەر زەويدا ناروین. پىويستە پىرەپىرى ژيان و ماناكەي،
ھەستى راستەقىنە بەدەست بىنن لە رېگاي ھەلېژاردنەكانمان و

له رینگای چو نیتی به ریه بردنی نه و زوران باز یانه ی نه جامیان ده دین. نه گهر تو به ده ست دوو دلی یان ته نیایه وه یان دله راوکی ناچاری یان به ریه به ریکی بیزار که له کاره که ت بنالینیت که همیشه روزه که ت لی تال ده کات، چاره سه ره که ی هر له وه دایه که نه و نه زمونه نه رینییه قبول بکهیت و به شیوه یه کی نه رینی و چالا کانه مامه له ی له گه لدا بکهیت، نه ک هه ولدان بو خودزینه وه لی یان پشتگو یخستنی... باسما ن له رزگار بوونیکی جادووی نییه لی. خه لکی حه زیان به له شولاریکی نایاب و سه رنجرا کیشه، به لام له شولارت به و شیوه یه ی لی نایه ت هه تا رازی نه بیت به و نازار و ماندوو کردنه جه سته ییه ی کاتزمیر له دوی کاتزمیر له هوله کانی راهیناندا هاو رینییه تیت ده کهن، مه گهر نه وه ی تو ژماردن و ریکخستنی بر و جوری نه و خوار دهنه ی ده یخویت؛ بیت با شتر بیت و هه موو ژیا نت به و جو ره به ری بکهیت که ژهمی که م بخویت. خه لکی حه ز ده کهن پر وژه یه کی تاییه ت به خویان هه بیت، به لام تو ناییه خاوه ن کاریکی سه رکه وتوو؛ مه گهر رینگایه ک بدوزیه وه که تیایدا مه ترسی و حاله تی شکسته یینانی دوو باره و کاتزمیری کارکردنی تولانی و شیتانه قبول بکهیت بو شتیک که له وانه یه هیچ نه جامینکیشی نه بیت.

هه موو که سیک حه ز به هاو به شیکی ژیا ن ده کات، له ژن یان له میرد، به لام کاره که سه ر ناکیشیت بو نه وه ی که سیکی نایاب که مه ندکیش بکهیت، مه گهر نه وه ی نه و دله راوکی و هه لچو وانه قبول بکهیت هاوشانی حاله ته کانی رهدانه وه ی به نازار، هه روه ها که له که بوونی شله ژانی سیکسی که هیچ ده رچه یه کی بو نییه، هه روه ها چاو برینه موبایله که ت بو ماو ده یه کی دوو رودریژ که هه رگیز زهنگه که ی لینادات. نه مه به شیکه له که مه ی خوشه ویستی،

ئەگەر بەباشی یاری نه کهیت؛ ناتوانیت بیهیته وه.

ئەو هی بریار له سهرکه وتنت دهاد؛ بریتی نییه له «دهته وئ
چیت هه بیت؟»، به لکوو پرسیارى راسته قینه وه ئەو هیه: «ئەو ئازاره
کامه یه که ههز ده کهیت بهرگه ی بگريت یان ده توانیت بهرگه ی
بگريت؟» رینگای به خته وه ری به درک و بیهیوایی داپوشراوه.

پتویسته له سهرت شتیک هه لبرتیریت! ناتوانیت ژیانیکت هه بیت که
دوور بیت له هه موو ئازاریک، ناکریت ژیان هه مووی به بهرده وامی
به گول داپوشرا بیت، به خته وه ری پرسیاره ئاسانه که یه، به نزیکه یی
وه لامدانه وه ی هه مووشمان بو ئەم پرسیاره وه کوو یه که.

ئەو پرسیاره ی زور جیی بایه خپیدانه، بریتییه له پرسیارى
ئازار. ئەو ئازاره کامه یه که دهته ویت له گه لی بژیت؟ ئەمه ئەو
پرسیاره یه که گرنگی خوی هه یه، ئەو پرسیاره ی له راستیدا
دهتگه یه نیته شوینیک، ئەمه ئەو پرسیاره یه که له وانه یه تیروانیت
بگوریت، ژیان بگوریت، ئەو پرسیاره یه که منی گه یاندوته ئیره و
توشی گه یاندوته ئەو ی، ئەوه که دیاریمان دهکات و جیاوازییه کان
له نیتوانمندا دیاری دهکات و له کوتایی رینگه که شدا به یه که وه
کۆمان دهکاته وه.

له زۆربه ی ماوه ی هه رزه کاری و گه نجیما، خه ونم به وه وه
دهبینی که بېم به موسیقاژهن، به تایبته بېمه یه کیک له ئەستیرهکانی
رۆک. هه ر کاتیک گویم له گۆرانیه کی نو ی ده بوو به گیتاره وه؛
چاوه کانم ده نو قاند و خۆم ده هینایه پیش چاو له سهر شانۆیه ک
گیتار ده ژهنم له بهردهم جه ماوه ریکدا که شیتانه هه لده به زنه وه،
له بهردهم که سانیکدا که به ته واوی عه قلیان له دهست داوه و گوینیان
شل کردووه بو ئەو مه زنییه ی په نجه کانم له ژنیانه دروستی
دهکن. دهکرا ئەم خه ونه وام لی بکات چه ندین کاتر میری بیکوتایی

راهيتان له سهر ژهنيڼي گيتار بکهـم... به تيروانيني خوم، ههرگيز
 نه و پرسياره له نارادا نه بوو که نه گهر رږژيک له سهر شانق وهستام
 و له بهر دهم جه ماوهر يکي حالگرتوودا، به لکوو که ي نه وه رږو
 ديدات. نه خشهـم بـو هـموو شتيک کيتشابوو، چاوهر يـي نه و کاته
 گونجاوه بووم بـو وهـبهـرهـيتانـي برـي راسـتهـقـينهـي وزه و هـهـولـهـکانـم
 بـو نهـوهـي دهمـهـويت، تاکوو شوينپهـنجهـم له جيهاني موسيقادا
 جي بهيلم. پيويست بوو له سهر م سهرهـتا قوتابخانه ته و او بکهـم،
 پاشان دهـبوو هـهـنديک پارهي زياتر بهـدهـست بهـينم بـو کريني
 که لوپهـله پيويستـهـکان، پاشان پيويستـم به کاتيکي کراوه دهـبوو بـو
 نهـنجامداني راهيتان تيايدا. پاش نهـوهـش، دهـبوو له گهل خهـلکانـيکي
 زور پهـيوهـندي دروست بکهـم و پلان دابنيم بـو يهـکهـمين پرژوي
 موسيقيم. دواي نهـوهـش... دواي نهـوهـ، هيچ.

سهرهـراي هـهـموو خهـونهـکانم که نزیکهـي نيوهـي تهـمهـنـمي
 خاياند؛ له واقعيدا هيچي لي سـهـوز نهـبوو، پاشان کاتيکي زور
 و ململانتيهـکي زورم دهـويست تا دهـگهـيشتمه هـوکارهـکهـي: من له
 راستيدا نهـمهـم ناويت!

له حالهـتيکي خوـشهـويستيدا دهـژيام له گهل نهـوهـي بيرم لي
 دهـکردهـوه (وينهـي) خوم له سهر تهـختهـي شانق، خهـلکـيش هوتافـم بـو
 دهـکيشن، منيش موسيقا دهـژهنـم و دلم رږودهـکهـمه نهـوهـي دهـيژهنـم،
 بهـلام هـهـمان حالهـتي خوـشهـويستيم نهـبوو له گهل نهـو پرـوسهـيهـي
 دهـيگهـياندم بهـو نهـنجامهـ، له بهـر نهـو هـوکارهـش شکستم هـيتا. جار
 له دواي جار شکستم دهـهـيتا، به لکوو من له و هـهـولـانهـمدا کوـشـشي
 پيويستم نهـدهـکرد تا نهـوهـي بوم هاته پيش به شکستي دابنيم.
 راستي بابـهـتهـکه نهـوهـيه که من هـر له بنهـرهـتا هـهـوليکي جدديم
 نهـدا، راهيتانه قورسهـکانـي رږژانه، کاري پيويست بـو دوزينهـوهـي

كۆمەلىك كەس و راھىنان كىردن لەگەلىان، نارەھەتتى بەدەستەيتاننى
ھەموو پىداۋىستىيەكان، پاشان وا لە خەلك بىكەيت بەراستى
بىن و گىرنگى بەو بەدەن كە كىردووتە، ئەو ژىيانەى دەپچىرىن،
ئەو ئامىرانەى لەكار دەكەون، ھەلگىرتنى بىست كىلو كەلوپەل و
رۇيشتن بۇ راھىنان و گەرانەو بەبى بوونى ئۆتۈمبىل. ئەو
خەونىكى گەورەيە وەك كىونىكى بەرز، كە پىويستى بە كۆششىكى
راستەقىنەيە بۇ ئەوئەى بگەيتە سەر لوتكەكەى. كاتىكى زۇرم
بەغىرۇ دا بەر لەوئەى بۇم دەرگەوئىت كە من ھەزم لە سەرگەوتن
بەسەر شاخدا نىيە! من تەنھا ھەزم دەرگە كە بىيەنمە پىش چاۋى
خۇم كە لەسەر لوتكەى ئەو شاخە وەستاوم.

ئەدەبىياتى رۇشنىرىيى بەربلاو پىم دەلىت كە بە جۇرىك من
خۇم ھەلخەلەتاندوۋە، يان من كەسىكى شىكستخواردووم، بەوئەى
من «ئەوئەى پىويستە نىمە» بۇ كارەكە، بەوئەى كە وازم لە
خەونەكەم ھىناۋە، رەنگە لەبەر ئەوئەى كە خۇم لەبەردەم فشارى
كۆمەلگە دا ملەكەچ كىرد.

بەلام راستىيەكە زىاتر لە ھەموو ئەو شىكىردنەوانە سەرنجراكىش
و جىنى بايەختىر بوو، راستىيەكە ئەوئەى: گومانم برد كە شتىكم
دەوئىت، بەلام بۇم بوون بووئەو كە نامەوئىت، چىرۇكەكەش
كۆتايى ھات.

ئەنجامەكەيم وىست، بەلام ملەلاننىم لە پىناۋىدا نەوئىست،
ئەنجامەكەيم وىست، بەلام ئەو پىرۇسەيەى سەرى بۇ دەكىشئىت؛
نەموئىست، نەچوومە خۇشەوئىستىيى جەنگان لە پىناۋ ئەو مەبەستە،
تەنھا ھەزم لە سەرگەوتن بوو.

ژيان بهو شينويه ناروات.

وه لامدانه وهی پرسپاری «تو کیت؟» دیاری دهکات که ئایا
تو ئامادهیت بو ململانی له پیناویدا. ئهو کهسانه ی چیژ دهبین
له ململانی له گهل راهیتانه کان له یانه وهرزشییه کاند، ئهوانه
که دهتوان به شداری بکه له پیشبرکی سیانییه کاند: راکردن
و مهلهکردن و پاسکیلسواری. ئهوانه ی خاوهنی له شیکی جوان،
دهتوان قورسای زور هه لگرن. ههروه ها ئهوانه ی چیژ له کاترمیری
زوری کارکردن و سیاسهتی پله بهندی و هزیفی وهرده گرن له
داموده زگا کاند، هه ر ئهوانه که دهفرن به رهو بهر زترین پله ی ئهو
په یژه یه. ئهو کهسانه ش که چیژ دهبین له نارچه ته ییه کانی ژیا نی
هونه ری و حاله ته کانی برسیتی و دلنیه نه بوون تیایدا، ئهوانه که
به راستی له گه لی دهژین و له کوتاییشدا دهگه نه سه رکه وتن.

ئهم قسه یه په یوه ندیی به هیزی ویست (اراده) وه نییه، ههروه ها
به رده وامی و خوږاگری. ئه مه ی لیره دا ده لیم، ئاموژگارییه ک نییه
وهک ئه وه ی «هیچ سه رکه وتنیک به بی نارچه ته تی نابیت». ئه مه
ساده ترین شته له ژیا ندا و له هه موویان به ره ته تیره: ململانی مان،
سه رکه وتنمان دیاری دهکات. کیشه کانمان به خته وه ریمان بو دینیت،
له پالیشیدا کیشه ی که میک با شتر دینیت.

نیستا بینیتان؟ ئه مه ریره ویکی پیناوپیچی هه لکشاه که
کوتایی نایهت. ئه گه ر پیت وا بوو توانات هیه له هه ر خالینکی ئهو
رینگه یه دا بوه ستیت له سه رکه وتن پیایدا، بترسه له وه ی تو له هیچ
تینه گه یشتوویت. ئه مه ده لیم، له بهر ئه وه ی چیژی راسته قینه له
خودی سه رکه وتنه که دا هه شار دراوه.

بەندى سىنەم تۆكەسنىڭ تايپەتى جياواز نىيت

كەسنىڭ دەناسى، با بلېن ناۋى جىمى بوو.
جىمى سەركىشى بېرىدەۋامى ھەبوو لە دىنای كارکردندا،
ئەگەر رۇژنىك لىت بېرسىايە كە چى دەكات؛ بە ناۋى يەككى لە
كۆمپانىيە ۋە ۋەلامى دەدايتەۋە كە ئەو رايۇنلار پىشكەش
دەكات، يان باسى پىرۇگراممىكى پىشكىكى بۇ دەكرىت كە
بەدۋى ۋەبەرىننىڭ دەگەرىن پارەدارى بىكەت ۋ داھاتوۋىكى
گەشى دەبىت، يان باسى بۇنەيەكى خىرخوازى بۇ دەكرىت كە
پىدەچىت ئەو بىيىتە قىسەكەرى سەركە تىايدا، يان باسى بىرۈكەى
دروستىردى جۇرىكى چالاك لە پالپىۋەنەرى سوۋتەمەنى بۇ
دەكرىت كە بە ھۈيەۋە مىليونان دۇلارى دەست دەكەۋىت.

كەسنىڭ بوو ھەردەم دەجۈۋلا، ھەمىشە سەرقال بوو، ئەگەر
بىۋىستايە كەمىك قىسەى لەگەل بىكەت؛ بە قىسەكرىن لە بارەى
سەركەۋتەكانىۋە دەبىھارىت، لە بارەى ئەو كارانەى كىرۋوۋىتى
ۋ لە بارەى بلىمەتتى كۇتا بىرۈكەيەۋە، لىستىك لە ناۋى بەسەردا
دەباراندىت بە جۇرىك ۋا ھەستە دەكرىت كە لەگەل پەيامنىرى

پوژنامه زور به ناوبانگه کان قسه دهکیت.

جیمی که سیکي ئه رینی چالاک بوو به به رده وامي، هه میشه
خوی ماندوو دهکرد، هه ر کات بتیینیايه؛ تا ئه و په ری خوی سه رقال
کردبوو به شتیکه وه، وا دیار بوو که سیکه که به راستی بۆ ئامانجیک
هه ول ددهات.

به لام له راستیدا جیمی که سیکي شکستخواردوو بوو
به ته وای مانا، قسه ی بی کردار بوو. زور به ی کاته کان له بار و
چیشته خانه ناوداره کان داده نیشت و پاره ی زوری خه رج دهکرد،
هینده ی ئه وه ی له «بیرۆکه ی کاره کان» دا که هه یبوو؛ خه رچی
دهکرد، به لکوو که سیکي مشه خور بوو له سه ر ئه و پاره یه ی
خیزانه که ی به ناره حه تیبه کی زور کۆیان کردبوو وه، ئه ویش له
رېگه ی خه له تاندنیان وهک چۆن هه ر که سیکي دیکه ی شاره که ی
ده خه له تاند به بیرۆکه ساخته کانی له باره ی شکومه ندیه کانی له
بواری ته کتۆلۆزیای ئاینده. راسته هه ندیک جار هه ولی بچووکی
دهدا، یان ته له فۆنه که ی دهگرت به دهستی وه و له گه ل که سیکي
ناوداردا قسه ی دهکرد و دهچوو له یستی ئه و ناوه بیکۆتاییانه ی
له لای بوون، پاش ئه وهش هه یچ رووی نه دهدا، هه یچ یه کیک له و
«سه رکیشی کار» انه ی دهیکرد؛ ئه نجامیان نه بوو.

به لام ئه م هاوړییه مان سالانیکي دوورودریژ له سه ر ئه و کارانه ی
به رده وام بوو که تیایدا له سه ر حسابی خیزانه که ی و هاوړیکان
و هه ندیکي تر له ناسیاوه دووره کانی دهژیا، تا ئه و کاته ی له
ته مه نی سی سالی نزیک بووه وه. له هه مووی خراپتر له ته وای
ئه و چیرۆکه دا ئه وه بوو که جیمی ئه مه ی به کاریکی باش دهزانی،
متمان به خۆبوونیکي بهرز و خه یالیه هه بوو. به بۆچوونی خوی،
ئه و که سانه ی گالته یان پی دهکرد یان په یوه ندیه ته له فۆنییه که یان

بەسەرىدا دادەخستەو؛ «گەورەترین ھەلى ژيانيان لە دەست داو»،
 بەلام ئەو كەسانەى ئاموژگاريان دەکرد بەو ھى واز لە بىرۈكە
 ساختەكانى بھىتت؛ ئەوانە «نەزانتەر و بىئەزموونتەر» لەو ھى لە
 بلىمەتتەكەى تىيگەن، ئەو كەسانەش كە ئاماژەيان دەکرد بەو ھى
 ژيانىكى مشەخۆرانەى ھەيە؛ ئەوانە كەسانىكى «حەسود» بوون،
 ئەوان «رقيان لىيەتى» و چاويان بە سەر كەوتنەكانى ھەلنايەت.

جىمى ھەندىك پارەى دەست دەكەوت، لەگەل ئەو ھى زۆر كات
 ئەمە لە رىگاي تەواو گوماناوييەو بوو بە فرۇشتنى بىرۈكەى كار
 كە لە خەلكى ترەو دزىبووى يان قەرزىكى لە كەسىك وەر دەگرت
 بە فیل و خەلەتاندن، لەمەش خراپتر ئەو بوو باو ھى بە ھەندىك
 كەس دەھىنا كە پارەى پىن بەدن لە بەرامبەر پىدانى پىشك پىيان
 لە پىرۆژە چاودەروانكراو ھەكەندا، بەردەوام زۆرى لە خەلك دەکرد
 لە كاتىك بۇ كاتىكى تر ھەتا رىگايان دەدا بۇ پىشكەشكەردنى
 وتەيەك لە بەردەم جەماوەرىكدا (وتەيەك لە بارەى چىيەو؟ ناتوانم
 وەلامەكەى بھىتە بەرچاوم).

بەلام لە ھەمووى خراپتر لەو كارەدا ئەو بوو كە جىمى
 باو ھى بەم ورىنانە ھەبوو، خەيالەكانى زۆر چەسپاو بوون، زۆر
 قورس بوو خەلك لىي توورە بىيت، لەبەر ئەو ھى ھەموو شتەكان
 سەير و سەرنجراكىش بوون.

لە ماو ھى سالانى شەستەكاندا، گەشەپىدانى «نرخاندنى بەرز
 بۇ خود»، واتە مەرۆف بىرۈكە و ھەستى ئەرىنىى بەرامبەر ھوى
 ھەييت، ئاراستەيەكى فراوان و بەربلاوى گرتە بەر لە زانستى
 دەروونناسىدا. تويزىنەو ھەكان گەيشتنە ئەو ھى ئەو كەسانەى
 نرخاندنىكى بەرز بۇ خويان دادەنن، بەگشتى خاوەن چالاكىي
 بەرزترن و كىشەى كەمتر دروست دەكەن. پاشان بىروايەك لای

تويژه رهوان و دروستكه راني سياست له و كاته دا سهرى هه لدا كه ناوه رو كه كه ي نه وه بوو نرخاندني جه ماوه ر بو خويان، له وانه يه سهر بكتيشيت بو سوودي كومه لايه تبي به رجه سته: ريژه ي تاواني كه متر، نه نجامي نه كاديمي باشت، ريژه يه كي بيكراري كه متر، كورته ينياني كه متر له بودجه ي گشتي. له نه نجامي نه مه دا نرخاندني خود دهستي پي كرد، له سهره تاي دهيه ي دواتره وه، واته له دهيه ي حه فتاكاندا ده بيته بابيه تيك كه خه لكي بواره كه فيري ده بن و چاره سازه دهروونييه كان و سياسي و ماموستايان جه ختي لي ده كه نه وه، به لكوو بووه به شينك له سياسته ي فيركردنيش. بو نمونه؛ جيته جيكردي «گه وره كردني بروانامه ي فيركاري» بو نه وه ي نه و مندا لانه ي خاوه ن جووله يه كي فيركاري نزم، ببنه خاوه ن هه ستيكي باشت به رامبه ر كه مي ده سته كه وته كانيان. دواتر «خه لاتي به شداريكردي» و «كاسي ساخته» داهينران، له پيناو هه ر جوړيك له چالاكييه ئاساييه كان. واي لي هات نه ركي سووكي ماله وه يان بو مندا لان داده نا له شيوه ي نووسيني هوكاره كان نه وه ي واي كردووه خويان به جياوازتر بزاني، يان نووسيني پينج شت له و شتانه ي له خوياندا پتي سهر سامن. به ريژه به راني كليساكانيش به خه لكاني ناو كليسا يان دهوت هه ريه ك له وان له چاوي خودادا گرنگييه كي تاييه ت به خوي هه يه كه ده گمه نه و بوي هه يه بيته كه ستيكي هه لاويرده و ناياب نه ك ته نها كه ستيكي ئاسايي. كوړ و كو بوونه وه و نه لقه كان ي فيركاري هانداني تاييه ت به كومپانيا و دامه زراوه كان، هه مان نه و سرووده نامويه يان دهوته وه: بوي هه يه هه ريه ك له ئيمه بيته كه ستيكي هه لاويرده و تا ئاستيكي يه كجار زور سهر كه وتوو بيت.

له پاش نه وه يه ك، زانياريه كان ده ريانخست كه ئيمه هه موومان

هه لايورده نين! روون بووده وه که تهنه هه سترکردنی باش بهرامبه ر
خوت له راستيدا هيچ واتايه کی نييه، مه گهر ئه وهی هوکارینکی
دروستت هه بیت که وا بکات ئه وه هه ستهت بو دروست بیت.
هه روده ها روون بووده وه که نارده تهی و شکست دوو شتی
به سوودن له راستيدا، به لکوو پنیو سستیشن، بو ئه وهی مندا ل
گه وره بیت و ببیته که سینی پینگه یشتووی سه رکه و تووی خاوه ن
عه ټلنکی به هیز. روون بووده وه که فیرکردنی خه لکی به وهی ئه وان
که سانینکی هه لايورده ن و به وهی که هه ستنکی باشیان بهرامبه ر
خویان هه بیت، به چاو پو شیکردن له هه ر شتیکی تر نا کریت هه رگیز
کومه لگه یه ک به ره هه م به نیت که پر بیت له نمونه کانی وه کوو بیل
گیتس و مارتن لوسه ر کینگ، ئه وه کومه لگه یه ک به ره هه م ده هینیت
له نمونه کانی جیمی هاو ریمان، نه ک زیاترا!

جیمی، دامه زرینه ری کومپانیا نوییه خه یالییه کان. جیمی که
هه موو روژنیک مالدده ی هوشبه ر به کار دینیت و ئه وهی هیچ
به هردیه کی راسته قینه ی نییه که بفرو شریت جگه له باسکردنی
خوی و رازیکردنی ئه وهی قسه ی بو ده کات. جیمی ئه وه جوړه له
مروقه کانه که له کار ده کیدا هاوار ده کات به سه ر هاو به شه که یدا و
تومه تباری ده کات به وهی «پینگه یشتو نییه»، پاشان قه رزه کانی
کومپانیا دوو هینده ده کات و ده یگه یه نیت به رزترین ئاست وه ک
هه ولنیک بو سه رسامکردنی کچه نمایشکاریکی جلوه برگی رووسی.
جیمی که هه رچی مام و پووری هه بوو به خیرایی به سه ری
کردنه وه، له وانه ی بتوانن پارهی به قهرز پی بده ن.

به لی، ئه وه جیمی خاوه ن متمانه یه به خوی، جیمی خاوه ن
ئاستیکی نرخاندنی به رز بو خوی. ئه وه یه جیمی که کاتی زور
و زوری تپه راند به باسکردنی سه رکه و تنه کانی له هه موو ئه وه

کارانه ی دهیکرد، تا ئاستیک (ئیتستا ئه وه دهزانن) وای کرد بیرى چووه وه که هیچ بکات.

کیشه ی «بزووتنه وه ی نرخاندنی خود» ئه وه یه پتوانه ی نرخاندنی خود دهکات له رینی ئاستی ئه رینیوونی ههستی خه لکی بهرامبه ر به خویان، به لام پیوه ری راست و ورد بو نرخاندنی مروف بو خوی ده بیت پشت به ههستی خه لکی بهستیت بهرامبه ر لایه نه نه رینییه کانی خویان. خو ئه گه ر که سیکى وه کوو جیمی وا بزانیته که زور نایابه له سه ددا ۹۹,۹, سه ره رای هه موو لیکه وته کانی ژیانى، ئه وه چون دهکریته پیوه ریکى دروست بیت بو ئاستی بهخته وه ری و سه رکه وتن له ژیانى مروفدا.

جیمی که سیک بوو که شیاوی ئه وه بوو! مه به ستم ئه وه یه ئه وه ههستی دهکرد وه کوو ئه وه ی شیاوی هه موو شته نوییه کان بیت، به بی ئه وه ی هیچ کاریک بکات تا به دهستی بهینیت. جیمی گومانی وایه پیویسته توانای هه بیت ببیته که سیکى خوشه ویستی خاوه ن په یوه ندیی فراوان، بی ئه وه ی له راستیدا یارمه تی پیشکesh به هیچ که سیک بکات. هه روه ها گومانی وایه ئه وه شیاوی ئه وه یه ژیانیکى سه رنجراکیش و نایابی هه بیت، بی ئه وه ی قوربانى به هیچ شتیک بدات.

ئه وه که سانه ی هاوشیه ی (جیمی)ن؛ ئالوده بوون به وه ی ههستیکى باشیان هه بیت بهرامبه ر به خویان تا ئاستیک که ریکا بدهن خویان بخه له تینن و وای لی بکه ن باوه ر بکات که ئه وان شتی زور مه زن داده هینن، ته نانه ت کاتیکیش که هیچ شتیک دانهینن خویان ده که نه جینگای پیکه نینی خه لکی و پیشیان وایه ئه وان کرده وه ی لیهاتووانه ده که ن. گومانیان وایه دامه زرینه ری کومپانیای نویی سه رکه وتوون، به لام هه رگیز هیچ کومپانیایه کی

دەريانبهينيت. زور به سادەيى: هەر هەولنک بۆ گفتوگۆکردن
لەگەڵيان لەو ڕووەوە «مەترسیدار» دەبیت و هەرەشە دەبیت
لەسەر سەرکەوتنەکانیان لەلایەن کەسێکی نوێوە کە «توانای
تێگەشتن» ی نیه لەوەی چەند زیرەک و قۆز و سەرکەوتوو و
بەهرەمەندە.

سوورێ ئەم هەستە بەرزە بە شایستەبوونی خۆیان بەرەو
داخراوە دەچیت و دەبیتە جۆریک لە بلقیکی خۆپەرستی کە
هەموو شتێک دەشیوینیت بە جۆریک کە بەبەردەوامی خۆی پێ
بەرز بکاتەوێ. ئەو کەسانەى هەستیکی لەو شیوەیان هەیە، وای
دەبینن هەموو شتێک بەرکەوتەى ئەوانە لە هەر ڕووداوێک لە
ڕووداوەکانی ژیاڵاندا وەک جەختکردنەوێک لە مەزنیان یان
مەترسییەک کە هەرەشەیان لێ دەکات. ئەگەر شتێکی باشیان بۆ
هاتە پیش، ئەو بە هۆی دەستکەوتیکی سەرنجراکێشەوێ بوو کە
خۆیان بە دەستیان هێناوێ. ئەگەر شتێکی خراپیشیان بەسەرھات،
لەبەر ئەوەیە کە کەسێک هەیه چاوی لەسەریانە و لە پێگەیان
کەم دەکاتەوێ. زور قورسە هەر شتێک بتوانیت کاریگەری
هەبیت لەسەر ئەو هەستکردنە بالایە بە بەرکەوتەیان. ئەمانە ئەو
کەسانەن خۆیان بەلاریدا دەبن بە بەکارهێنانی هەر شتێک کە
تامی هەستکردن بە سەرکەوتنێان پێ ببەخشیت. هەول دەدەن ئەو
ڕووکەرە جوانەى خۆیان بەیڵنەوێ کە لە میشکی خۆیاندا دروستیان
کردووە، جا نرخەکەى هەرچیەک بیت، تەنانەت ئەگەر پێویستیش
بکات خراپەکاریی جەستەیی و مەعنەوی بەرامبەر خەڵکانی
دەورووبەری خۆیان بکەن.

بەلام ئەم هەستکردنە بەرزە بە بەرکەوتەیان؛ ستراتیژیکی
شکستخواردووە، ئەوێش دەرچەپەکی سادەى ترە و بەختەوێ

نېيە.

پىۋەرى راستەقىنە بۇ نرخاندنى خود ئەۋە نېيە كە مەۋف
تېروانىنى چۆنە بۇ ئەزموونە ئەرىنېيەكانى، بەلكو ئەۋەيە كە
تېروانىنى چۆنە بەرامبەر ئەزموونە نەرىنېيەكانى. ھاۋشېۋەكانى
جېمى، لە رېڭاى خولقاندنى سەر كەۋتنە خەيالىيەكانەۋە لە ھەر
ساتىكدا؛ خۇيان لە كېشەكانيان دەشارنەۋە، لەبەر ئەۋەش كە
تواناى روۋبەرۋوبوونەۋەي كېشەكانيان نېيە ھەرچەند تېروانىنيان
بۇ خۇيان ئەرىنى بېت، كەۋاتە كەسىكى لاۋازن.

ئەۋ كەسەي بەراستى واى دەبېنىت كە بەھايەكى گەۋرەي ھەيە،
كەسىكى بەتوانايە لە بېنىنى بەشە نەرىنېيەكانى كەسىتىي خۇي بە
بېنىنىكى ئەرىنى... «بەلى، ھەندى جار كەسىكى نابەرپرس دەبم لە
بارەي خەرچەردنى پارەۋە»، يان «بەلى، من پىشتم بە يارمەتېي
كەسانى تر بەستوۋە لەرادەبەدەر، پىۋىستە زياتر پىشت بە خۇم
بېستىم». لەدۋاى ئەۋە، ئەم كەسە بە شېۋەيەك رەفتار دەكات
كە يارمەتېدەرى بېت لە باشكردن و گەشەپېدەنى خۇيدا، بەلام
كەسانىك كە ھەستى بالاي بەركەۋتەيان ھەيە، لەبەر ئەۋەي ناتوانن
بە شېۋەيەكى راست و راشكاۋانە دان بە بوونى كېشەكانياندا بېنى،
لەبەر ئەۋە ناتوانن گەشە بە خۇيان بەدن بە شېۋەيەكى بەردەۋام
و واتادار. ئەۋانە ھەمىشە لە دەرچەيەكى خىراى ئاسانەۋە دەرۋون
بۇ دەرچەيەكى خىراى ئاسانى تر و نكولىي زور لەسەريەك كەلەكە
دەكەن، بۇ ئەۋەي مەزنىي خۇيانى زياتر پىن دەرېخەن.

بەلام دەبېت دۋاجار واقع تۆلەي خۇي بىكەتەۋە، دۋاى ئەۋە
كېشە خەشاردراۋەكان بە شېۋەيەكى روون خۇيان دەرەخەن،
تاكە پىرسىار كاتى روۋدانى ئەۋ بابەتەيە، چەندىش بەئازارە كاتى
روۋ دەدات.

ساتی دارووخان

من دانیشتووم، کاتژمیر نۆی به یانییه، وانهی بایؤلۆژییه، سهرم
خستووته سهر قۆلم له سهر تهخته که، چاوم بریوه ته جوولهی
چرکه ژمیری کاتژمیره کهم، چرکه چرکی کاتژمیره که له گهل دهنگی
مامۆستا تیکهل بووبوو که باسی کرۆمۆسۆمه کان و دابه شبوونی
خانه کانی ده کرد. بیتاقت بووم، وهک ههر گهنجیک که ته مه نی له
سیانزه سالاندایه و خۆی وهک زیندانی کراویک دیته پیش چاو له ناو
ژووری پۆله قهره بالغ و ږوونا که یدا.

لیدانیکي دهرگا، به ږیز برایس بوو؛ یاریده دهری به ږیوه بهری
قوتابخانه، له دهرگا که وه سهری دینیته ژووره وه و ده لیت: «ببووره
پیت ده ږم. مارک، وهره له گه لم. ئوو، که لوپه له کانیشیت بیته.»
«شتیکي سهیره!» له دلی خۆمدا وام وت. شتی وا ږوو ده دات
که هه ندیک جار مامۆستا قوتابییه که بنیریت بۆ لای به ږیوه بهر،
به لام ئه وه ده گمه نه که که سیک به ږیوه بهر بنیریت بۆ لای قوتابی.
شته کانم کۆ کرده وه و له ژووره که چوومه دهره وه. ږاږه وه که
چۆل بوو و سه دان تاقی خۆله میشیی هه لواسراو به دیواره که وه
دریژ بوو بوونه وه. «تاقه که ی خۆتم نیشان ده دهیت، مارک؟»
منیش ده لیم: «به دلنیا ییه وه.» پاشان به کابۆ شینه چرچه که م و
قژه فشه که م و کراسه گه وره که مه وه، هه موو شتیکي تر.
ده گه یه لای تاقه که ی خۆم و به ږیز برایس پیم ده لیت: «تکایه
بیکه ره وه.»

تاقه که ده که مه وه. دیته پیش بۆ لای تاقه که م، کۆته که م و
جاننا وهرزشییه که م و جانتا که ی شانم دهر دینیت... ته واوی

که لوپه‌لی ناو تاقه‌که‌م دهر دینیت، جگه له هه‌ندیک دهفته‌ر و قه‌له‌م،
هه‌مووی هه‌لده‌گریت و پاشان دهست به رویشتن دهکات و دوور
ده‌که‌ویده‌وه، بی نه‌وه‌ی ناوړ بڼ دواوه بداته‌وه پیم ده‌لیت: «وهره
له‌گه‌لم.» هه‌ستی‌کی نا‌اسووده د‌اعده‌گریت.

شوینی ده‌که‌وم بڼ نووسینگه‌که‌ی، له‌وی داوام لی دهکات
د‌اب‌نیشم. دهرگا‌که له‌پاش خومان د‌اده‌خاته‌وه، پاشان قفلی د‌دات،
د‌دروات بڼ لای په‌نجه‌رده‌که و په‌رده‌که د‌اده‌داته‌وه به شیو‌ده‌که
که‌س نه‌توانیت له د‌رده‌وه بمان‌بینیت، به‌ری ده‌سته‌کانم ئاره‌قه
ده‌که‌نه‌وه، نه‌مه سه‌ردان‌یکی ئاسایی نیی بڼ نووسینگه‌ی به‌ریو‌به‌ر.
به‌ریز برایس د‌اده‌نیشیت، به‌له‌سه‌رخو‌یی دهست دهکات به
پشک‌نینی شته‌کانم و کرده‌وه‌ی گیرفانی جله‌کانم و سه‌یر کردنیان،
پاشان جله ودرزشییه‌کانم دهر دینیت و هه‌لیانده‌ته‌کینیت و ده‌یانخاته
سه‌ر زه‌وی.

به‌ریز برایس به‌بی نه‌وه‌ی سه‌یرم بکات، لیم ده‌پرسیت: «نایا
ده‌زانیت به‌دوا‌ی چیدا ده‌گه‌ریم، مارک؟»
وه‌لامی د‌ده‌ده‌مه‌وه: «نا‌زانم.»
«مادده‌ی هوش‌به‌ر.»

نه‌و وشه‌یه تووشی شوکم دهکات، هوشیارم دهکاته‌وه و
دوودلم دهکات.

به‌سه‌رسامییه‌وه ده‌پرسم: «مادده‌ی هوش‌به‌ر! چ جوریک؟»
به‌رده‌قی سه‌یریکم دهکات، پاشان ده‌لیت: «نا‌زانم! تو چ جوریک
به‌کار دینیت؟» چین‌یکی جانتا‌که‌م دهکاته‌وه و پاشان ته‌ماشای نه‌و
گیرفانه بچووکانه دهکات که تهرخان کراون بڼ قه‌له‌م.
ئاره‌قه به‌گیانمدا دینه‌ خواره‌وه. دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌سته‌کانم
ئاره‌قه‌یان کرده‌وه، پاشان قولم ئاره‌قه دهکاته‌وه، پاشان ملم ئاره‌قه

دهکاته وه، له لاجانگدا ههست به ليدان دهکهم و خوین هورووژم دهبات بۆ ميشکم و پرووخسارم. ههست به ږاکردن و خوشاردنه وه له شويينيکی دوور دهکهم، وهک له ههر کورينيکی بچکوله ږوو دهبات له تهمهني سيانزه ساليډا که دهبييت يه کهم جاره تومه تبار دهکريت به هه لگرتي ماددهی هوشبهر و هينانی بۆ قوتابخانه.

به نارېزاييه وه ده ليم: «نازانم بۆ چی دهگه ږييت!» وشه کانم زور نهرمتر ده رکه وتن وهک له وهی ده مويست، هه ستم ده کرد پڼويسته له سهرم به متمانې به خو بوونيکی زياتره وه ده ربکه وم به تاييهت له م کاته دا. يان... له وانه يه، پڼويست نه بيت له سهرم وا بکه م. ږهنگه پڼويست بيت بشله ژيم. ئايا دروژنه کان به ترسيکی زياتره وه ده رده که ون، يان به متمانې به خو بوونيکی زياتره وه؟

من ده مه ويت ته واو به پيچه وانه ی ئه وانه وه بم، به لام ئه وه نده هه يه که مبي متمانې به خو بوونم به ره و زياد بوون ده چيت، به رده وام که مبي متمانې بوونم به خوم که له وه هه سته وه سه رچاوه ی گرتوه من متمانې به خوم نه بيت، وای کردوه هه ست به نه بوونی متمانې به خوم بکه م، ئه وه خودی ئه و «ئه لقه جه هه ننه مبييه که خوی دووباره ده کاته وه».

پيم ده لیت: «ده بينين... ده بينين!» پاشان سه رنجی ده چيته سه ر جانتای پشته که م که له و کاته دا به لای منه وه وهک ئه وه وا بوو سه د گيرفانی هه بيت، ههر گيرفانيک له گيرفانه کانی ږر کرابوون له که لوپه لی تاييه تی خوی له پيداويستيه بينرخه کانی هه رزه کاران: قه له می ږهنگاو ږهنگ، مقه ستي کونه که له ناو ږوله که دا ده ستاو ده ستمان پڼ ده کرد، سی دی سه ره تاي نه وه ده کان که به رگه کانيان ږرابوو، قه له مجافي وشک که ده بووايه له ميژه وه ږريم بډايه، هه روه ها ده فته ريکی ويته کيشانی کون که نيوه ی په رکه کانی

لی کرابوونه وه، خول و دهزوو و شتی تر که هیچ به هایه کیان نه بوو له میانه ی وهرزی خویندندا هموویان که له که بوو بوون.
وا بزائم به خیرایی پووناکی؛ ئاره قه م ده کرده وه، له بهر ئه وه ی کات هر دریژ ده بوو وه، له گهل ئه وه ی چند چرکه یه ک زیاتر نه بوو له به یانیی ئه و ریژه. هه ستم کرد وانه ی دواتر زور دوور که وتوو ته وه، وهک ئه وه ی سهرده مینکی جیولوجیی تر بیت و منیش له هر خوله کیندا که تیده په ریت؛ گه وره ده بم و ده مریم. نیمه به ته نها بووین، من و به ریز برایس و جانتاکه م که ئارامی نه مابوو. له ساتیک له ساته کانی ئه و سهرده مه جیولوجییه دریژه، به ریز برایس کوتایی هینا به گه ران و پشکنینی جانتای پشته که م. که مینک له دله راوکی له سهر ئه و پیاوه به ده رکه وت، له بهر ئه وه ی هیچ شتیکی نه دوزییه وه. جانتاکه ی سهره و خوار کرده وه و هه موو ئه و شتانه ی له ناویدا بوون، که وتنه سهر زه ویی نووسینگه که ی. ئه ویش ئیستا ئاره قه ده کاته وه وهک ئه وه ی من ئاره قه م ده کرده وه، به یه ک جیاوازییه وه: من ده ترسام، به لام ئه و تو وره بوو. به ده نگیک که ویستی ئاسایی بیت، وتی: «که واته ئه مړو هیچ ماده ی هوشبهرت پی نییه، وایه؟»

به ده نگیکي ئاسایی وه لامم دایه وه: «نه خیر.»

دهستی کرد به پشکنینی ئه و جلوه برگاهنه ی له ناو تاقه که مدا بوون، پاشان هه موویانی له لای جانتای وهرزشییه که مه وه کومه ل ده کرد که پیداویستی وهرزشی تیدا بوو. ئیستا کوته که م و جانتاکه م به بی گیان له ناو باوه شیدا ئارامیان گرتبوو. بینیم هه ناسه ی هه لده کیشا و ته ماشای دیواره که ی ده کرد. هه ستم کرد خه ریکه گریانم دیت، وهک هر مندالینکی ته مه نی سیانزه سالان که به ته نها خوی ده بینیته وه له گهل پیاویکی تو وره که شته کانی به ملا

و ئه ولادا فرې ددهات.

چاوه کانی بهرېز برابرس ته ماشاي شته که له که بووه کانی سهر زهوييان دهکرد، شتيکی قه دهغه کراو يان پيگاپينه دراويان تيدا نه بوو... نه ماددهی هوشبهر، نه ته نانه ت ههر شتيک که پيچه وانهی سيستمی قوتا بخانه بيت. پياوه که هه ناسه يه ک ددهاته وه، پاشان کؤت و جانتاکهش فرې ددهاته سهر زهوييه که. دهنوشتيته وه و ئه نيشکه کانی دهخاته سهر ميژه که و پرووخساری بهرام بهر پرووخساری من راده وه ستيت.

«گوښگره مارک، موله تی کوتاييت پي ددهم بو ئه وهی راستگو بيت له گه لم، ئه گهر تو راستگو بيت له گه لم؛ ئه واه نه جامه که ی بو خوت زور باستر دهبيت، به لام ئه گهر دواتر بوم دهرکه ویت که درؤت کردووه؛ ئه واه کاره که زور خراپتر دهبيت.»

تفیک قووت ددهمه وه وهک ئه وهی له شتيکدا تاوانبار بم. بهرېز برابرس پرسيارم لي دهکات: «ئيسا راستييه که م پي بلي، ئه مرفو ماددهی هوشبهرت له گه ل خوت هيناوه بو قوتا بخانه؟» بهرهنگاري فرميسکه کانم دهکه م و هاواريک له گه روومدا دههيلمه وه، چاو دهبرمه ئه و که سهی خهريکه ئه شکه نهجه م ددهات، پاشان به دهنگيکی پارانه وه و بيده سه لاتانه بو رزگار بوون له م هه موو ترسه دهليم: «نا، هيچ مادده يه کی هوشبهرم پي نييه، ناشزانم باسی چی دهکه يت.»

خوبه دهسته وه دانی خوی راده گه يه نييت و دهليت: «کيشه نييه، وا بزائم تو ده توانيت که لوپه له کانت هه لگريت و برويت.»

بههيواشی دوايين ته ماشاي جانتاکه م دهکاته وه که له سهر زهويی نووسينگه که ی که وتوووه، وهک خه ونيکی تیکشکاو. قاچی دهخاته سهر ئه و جانتايه و که ميک فشار دهکات، وهک ئه وهی

دوا هه‌ول بیت و شتیکی بۆ ده‌رکه‌وێت، به‌لام من به‌دوودلییه‌وه
چاوه‌ریم تا هه‌ستیت و لێی دوور بکه‌وێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بکه‌ریمه‌وه
بۆ ژيانم و ئه‌و مۆته‌که‌یه له‌بیر بکه‌م.

به‌لام قاچی هه‌ست به‌ شتیک ده‌کات له‌ناو جانتاکه‌دا، له‌ناکاوی لێم
ده‌پرسیت: «ئهمه‌ چیه‌؟»

ده‌لێم: «له‌ باره‌ی چیه‌وه‌ لێم ده‌پرسیت؟»

«هه‌یشتا جانتاکه‌ شتیکی تێدایه‌.»

جانتاکه‌ هه‌له‌ده‌گریت و ده‌ست ده‌کات به‌ پشکنینی به‌قوولی،
به‌لام من له‌ چاومدا ژووره‌که‌ هه‌مووی بووبوو به‌ ته‌م، هه‌موو
شتیکم ته‌ماوی ده‌بینی.

کاتی بچووک بووم، زیره‌ک بووم، هه‌روه‌ها خۆشه‌ویست بووم،
به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا که‌سیکی بێنرخیش بووم، من ئهم وشه‌یه‌م
به‌وپه‌ری واتا ناسکه‌که‌ی ده‌ربیری. هه‌میشه‌ هه‌زم له‌ هه‌لکه‌رانه‌وه
و درۆکردن بوو، ریزیکی که‌م بۆ ده‌ورو به‌رم هه‌بوو. کاتیک
ته‌مه‌نم دوانزه‌ سالان بوو، ئامیزی راداری ماله‌که‌مان له‌ کار که‌وت
به‌ هۆی موگنا تیسیکه‌وه‌ که‌ من هه‌ینا بووم، تاکوو بتوانم به‌ هۆیه‌وه
خۆم بکه‌یه‌نمه‌ ده‌ره‌وه‌ی مال له‌ نیوه‌ی شه‌ودا و به‌بی ئه‌وه‌ی که‌س
پێم بزانیت. له‌گه‌ل هاوڕیکه‌مدا رۆیشتم و ئۆتۆمبیله‌که‌ی دایکیمان
به‌پال برد تا گه‌یاندمانه‌ سه‌ر شه‌قامه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی بتوانین که‌میک
له‌ کۆلانه‌که‌دا پێی بسوورپینه‌وه‌، به‌بی ئه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی خه‌به‌ری
بپیته‌وه‌. منیش هه‌ندیک شتم ده‌نووسی له‌ باره‌ی له‌ باربردنی
کۆرپه‌له‌، چونکه‌ ده‌مزانم مامۆستای وانه‌ی ئینگلیزی مه‌سیحیه‌ و
پاریزکاریکی توندپه‌وه‌. له‌گه‌ل هاوڕیه‌که‌ی دیکه‌مدا جگه‌ره‌مان له
دایکی ده‌دزی و له‌پشت قوتابخانه‌وه‌ به‌ منداڵانمان ده‌فرۆشته‌وه‌.
له‌سه‌روو هه‌موو ئه‌وانه‌شه‌وه‌، گیرفانیکی نه‌ینیی بچووکم

له ژیر جانتاکه مه وه دروست کردبوو بۆ ئه وهی ماریجوانای تیدا
بشارمه وه.

ئهو گیرفانه نهینییه بوو که بهرپر برایس بۆی دهگهرا، دواى
ئهو وهی قاچى نا به ماده ده هوشبه رهکانى ناویدا که له جانتاکه دا
شاردبوو مه وه. من درۆزن بووم. وهک بهلینی پى دابووم،
هه رگیز بهرپر برایس ههچ نه رمیه کی له گه لم نهواند. دواى چه ند
کاترمیتریک، وهک چۆن له هه ر مندالیک له ته مه نی سیانزه سالیدا
بوو ده دات کاتى خۆی ده بیینیته وه به ده سته سترای له کوشنى
دوا وهی ئۆتۆمبیلی پۆلیسدا، گومانم وا بوو ئیتر ژیانم کوتایى هات.
که مینک له سه ر حه ق بووم له و گومانبردنه دا. به شیوه یه ک
له شیوه کان دایک و باوکم بریاریان دا له ماله وه زیندانیم بکه ن.
په یوه ندیکردنم له گه ل هاو پرێکانم بۆ ماوه یه کی دیارینه کراو قه ده غه
کرا. به هۆی ئه وهی له قوتابخانه ش ده رکرام، پئویست بوو
له سه رم ئه و ماوه یه ی که ماوه له ماله وه وانه کانم بخوینم. دایکم
ناچاری کردم قژم ببهرم و کراسه که م فری بده م که وینه ی مارلین
مانسۆن و تیپی میتالیکا (ئهمه بۆ هه رزه کاریک له سالی ۱۹۹۸ دا
ههچى که متر نه بوو له بریارى له سیداره دان). هه موو به یانییه ک
باوکم رایده کیشام به ره و نووسینگه که ی، بۆ چه ندین کاترمیترى
کوتایینه هاتوو کارى پۆلینکردنى لاپه ره کانى پى ده کردم. دواى
ئهو وهی ماوه ی فیربوونم له ماله وه کوتایى هات، له قوتابخانه یه کی
ئایینی بچوو کدا ناویان تۆمار کردم، له وى هه ستم به ئاسووده یی
نه ده کرد (له وانه یه ئهمه سه رسامتان نه کات).

له دواى ئه وه، به ته واوى دواى ئه وهی وازم له بیرکردنه وه
هه نا له وهی ئه نجامم دابوو و ئه رکه کانى قوتابخانه م به پرێکوپیکی
ده نووسییه وه و فیری هه ستى به پرر سیاریتیى راسته قینه بووم.

دایکم و باوکم بریاری جیابوونه وهیان دا.

ئەمەم پێ وتن تا بزانی سەردهمی هەرزەکاریم زۆر خراپ بوو. هەموو ھاوڕێکانم لە دەست دا، ئەوەی لە دەورووبەرم بوو؛ لە دەستم دا، هەروەها مافە یاساییەکانیشم لە دەست دا، پاشان خێزانەکەم لە دەست دا، هەموو ئەوانە لە ماوێهە کدا ڕوویان دا کە لە ئۆ مانگ زیاتر نەبوو. ڕەنگە چارەسازێکی دەروونی کە سەردانم کرد، ئەو ماوێهە تەمەنی بیستەکانم بە «ماوێ شۆکی راستەقینە» ناو ببات. لەدوای ئەوە، زیاتر لە دە سال دەبەمە سەر بۆ هەلۆدشانە وەهێ ئەو بارودۆخە و هەڵدان بۆ کەمکردنە وەهێ هەستی گۆشەگیریم.

کێشە ی ژیا نی خێزانیم (واتە جیابوونه وەه ی دایک و باوکم) لە و کاتەدا پە یوهندی نەبوو بە و شتە ئابرووبەرانە ی دەکرین یان دەوترین، بە لکوو بە هۆ ی ئە و شتە ئابرووبەرانە وە بوو کە پتویست بوو بوترین یان بکرین، بە لام نەکران و نەوتران. خێزانەکەم هەموو شتیکیان بە پەرژینی بەهێز دەورە دەدا، بە لیزانییە ک ھاوشیوێ لیزانی واری بوفیت لە کۆکردنە وەه ی پاره یان بە لیزانی جینا جامیسۆن (ئە کتەرێکی فیلمە بەدەر و شتییه کانه) لە ئەنجامدانی سینکس: ئیمە پالەوانین لە و بوارەدا! لەوانە یە ماله کە لە دەورووبەرمان ئاگر بگریت، بە لام ئیمە ڕووبەرووی دەبینە وە بە وتنی: «ئۆو! نا، شتیکی وا ڕووی نەداو، لەوانە یە شتیکی گەرم لە ویدا بیت، بە لام لە راستیدا شتیکی ئە و تو ڕووی نەداو.»

پاش جیابوونه وەه ی دایک و باوکم، ئیتر هیچ قاپیک نە دەشکا و هیچ دەرگایە ک بەتوندی لێ نە دەدرا و ھاوار و دەمە بۆلە و تۆمە تەبەخشینە وە نەما. دوای ئە وەه ی بۆیان دووپات کردینە وە کە تاوانی ئە وەه ی ڕووی داو: هێ ی من و براکەم نەبوو،

کوبوونه ووهیه کی پرسیار و وهلام ئامیز له نیوانماندا هاته ئاراهه. بهئی، پرسیار و وهلام ئامیز بوو، که په یوه ست بوو به ورده کارییه کردارییه کان بۆ ریکوپیککردنه ووهی ژیانی تازه مان. که سمان فرمیسیکی نه رشت، که سمان دهنگی بهرز نه کرده ووه، قوولترین شت که من و براهه م تینگه یشتین له باره ی ژیانی سۆزداریی باوک و دایکمانه ووه؛ هاوشیوهی ئه مه بوو: «که سمان فیلی له ئه وی تر نه کردووه، ناپاکیشی به رامبه ر نه کردووه». ئوو، به راستی ئه وه باشه! شتیکی گهرم له ماله که دا ههیه، به لام له راستیدا هه موو شتیکی له جینی خۆیدا یه!

باوکم و دایکم دوو که سی باشن، هیچ سه رزه نشتیکیان ناکه م له سه ر هیچ (لانی که م، به لیتیم نه داوه سه رزه نشتیان بکه م)، من زو ریش خوشم دهوین، به سه رهات و رینگا و کیشه ی خویان هه بوو، ریک وه کوو هه موو دایک و باوک که کانی تر. هه موو؛ باوک و دایکیان به و شیوه یه بوون، هه میشه ش دۆخه که به و شیوه یه ده روات. هاوشیوهی هه موو باوک و دایکه کانیش، باوکم و دایکم به شیک له کیشه کانیا ن بۆم جی هیشت (بیگومان له نییه تپاکیه ووه)، ئه گه ری زو ری هه یه منیش به شیک له کیشه کانم بۆ منداله کانم جی به یلم.

کاتی شتانیکی خراپی له م شیوه یه له ژیا نماندا بوو ده دن، هه ستیکمان بۆ دروست ده بیت به شیوه یه کی بیتا گایانه که وا ده زانین ئه و کیشه نه مان هه رگیز پی چاره سه ر ناکریت، ئه م بیده سه لاتیه گریمانه ییه ش له چاره سه رکردن؛ وامان لی ده کات هه ست به به ده ختی و بیده سه لاتی بکه ین.

به لام له گه ل ئه وه شدا ده بیته هۆی روودانی شتیکی تر. ئه گه ر کیشه گه لیکمان هه بوو که چاره سه ریا ن نه بوو، ئه وا نه ستمان

وينايه كمان بۆ دهكيشيت كه ئيمه يان كه سيكي تاييهت و دهگمه نين؛
بويه ئه م كيشه «تاييهت و دهگمه ن» انه مان بۆ دروست دهبيت، يان
ئهوه يه كه سيكين تووشى ناته واوييهك بووين. ئه و بير كردنه وه يه مان
بۆ دروست دهبيت كه به شيويهك ئيمه له كه سى تر ناچين جگه له
خومان و پئويسته سيستمه كهش بۆ ئيمه جياواز بيت.

به لام بابته كه ساده يه: ئيمه دهبينه كه سيك كه خاوهنى ئه و
هسته دهبين پيشتر باسمان كرد، كه بريتيه له وهى خومان به
شياوى بهر كه وتهى زياتر دهزانين.

ئه و ئازارهى پيايدا تپه پریم له سهردهمى هه رزه كاريدا،
گه ياندميه ئه و ريگايه ي هه مان هه ستى له پاده به دهري بهر كه وته ييم
هه بيت، ريگايهك بوو كه تيايدا به شه زوره كه ي ته مه نى گه نجيتيم
به سه ر برد، له كاتيكدا كه هه ستى له پاده به دهري بهر كه وته يى
جيمى له بوارى كاردا به ده ر كه وت، وهك واى نيشان ده دا كه
خاوهنى سه ر كه وتنى زوره، هه سته كه ي من به بهر كه وته يى زورتر؛
به تاييهت له په يوه ندييه كانم له گه ل ئافره تاندا ده رده كه وت. ئه و
شوكه ي تووشم بوو؛ زياتر خوى له دۆستايه تى و رازيبووندا
ده بينيه وه، به جورىك وام لى هات هه ستم ده كرد هه ميشه
پئويستم به قه ره بوو كردنه وه يه كى زياتر هه يه بۆ ئه وهى بۆ
خومى بسه لمينم كه به دريژايى كات كه سيكي خوشه ويستم و
له لايه نى به رامبه ره وه كه سيكي خوازاوم. له ئه نجامى ئه مه شدا،
به خيژايى رويشتم به ره و ئه وهى شوين ئافره تان بكه وم وهك
چۆن كه سيكي ئالووده به كو كاين به ره و په يكه ريكي گه وره ي
دروستكرا و له و مادده يه ده چيت: گه يشتمه خوشه ويستيه كى
له پاده به ده ر له گه ل ئه و حاله ته دا، هينده ي نه برد هه ستم كرد
كه خه ريكم به هويه وه ده خنكيم. بوومه هاوشيوه ي ياريزانتيك،

ياريزانېکې خوږه رستې پېنه گه يشتوو، سهره پرې نه وهې هه نډېک
جار چيژ له نه فسووناو ويوونې وهرده گريت، پاشان نزيکې ده
سال خه رجيم دا له پيناو زنجيره يه کې دوورودريژ له په يوه نډيه
رووکه شه ناراسته کاندا.

نه وهې من زور هه ولم بؤ دده؛ سينکس نه بوو، له گهل نه وهې
چيژ به خش بوو، من له هه ولې جه ختکردنه وه له خودې خوم بووم،
به لای خومه وه که سينکې ويستراو و خوشه ويست بووم. بؤ يه که م
جار له و ماو هيهې ده توانم باسې بکه م، به هايه کم هه بوو! هيندهې
نه برد هزم بؤ جه ختکردنه وه له خودې خوم گوردرا بؤ رهفتاريکې
عه قلی که خوی له قه به کردنی خود و نازکيشانی و تيرکردنی
ناره زووه کانيدا ده بينيه وه، وا هه ستم ده کرد مافی خومه که هر
کار و قسه يه ک به ویت؛ بيکه م و بيليم، هه روه ها مافی خومه له
جیي متمانه ي خه لکيدا نه بم و هه سته کانی خه لکی فه راموش بکه م،
پاشان بيانووي لاواز و هيچی بؤ بهينمه وه.

راسته نه و ماو هيه ساتي چيژ به خش و ورووژينه ري تيدا بوو،
راسته هه نډېک نافرته ي جوان و سهرنجراکيشم بيني، به لام ژيانم
به دريژايي نه و ماو هيه له که دار بوو، تا نه م ناست يان نه و ناست.
زوربه ي کات من کارم نه ده کرد، له سهر قه نه فه ي مالي هاورېکانم
يان له لای دايکم ده خه وتم، زياد له وهې پتويست بوو بيخومه وه؛
ده مخوارده وه، په يوه نډيه کانم له گهل هه نډېک له هاورېکانم
له ده ست دده، کاتېک نافرته يکم ده بيني که به راستي سهرسامي
ده کردم؛ روچوونې نه قسم بهس بوو بؤ نه وهې به خيژايي هه موو
شتيک بشيونييت.

هه تا نازاره که قوولتر بيت، هه سترکردنمان به بيده سه لاتي؛
زياتر ده بيت و هه ستي بهرکه وته ييمان زياتر ده بيت بؤ نه وهې

ئەو كىشەنەى پى قەرەبوو بگەينەو. ئەم ھەستى زىادەپۇيى لە بەركەوتەيى، بە يەككىك لەم دوو شىوہيە دەرەكەوئىت:

۱. من كەسىكى نايابم، ئىوہش بىدەسەلاتن و ھىچ بەھايەكتان نىيە. بەو شىوہيە، من شىاوى مامەلەكردنىكى تايبەتم.
۲. من بىدەسەلاتم و ھىچ بەھايەكم نىيە، ئىوہش ھەمووتان نايابن. لە ئەنجامدا: من شىاوى مامەلەكردنىكى تايبەتم.

ئەم دوو جۆرە عەقلىتە كە لە پروكەشدا جىاوازن، بەلام ھەمان ناوەرۇكى خۆپەرستىيان تىدايە. لە پاستىدا زۆرىنەى كات دەبىنىت ئەو كەسانەى خاوەنى ھەستى لەرادەبەدەرى بەركەوتەيىن؛ لەنيوان ئەم دوو حالەتەدا دەسوورپنەو، يان ئەوہتا لە لوتكەى جىھاندايت، يان ئەوہتا ھەموو جىھان لەسەر و تۆوہن، ئەوہش بەپىي ھەموو رۆژىك لە رۆژەكانى ھەفتە، يان بەپىي ھەر ساتىك لە ساتەكان كە سەرکەوتنىكت بۇ دىتە پىش.

خەلكى لەسەر ھەقن كاتى كەسانىكى ھاوشىوہى جىمى بە مرقۇقىكى تا ئەوپەرى بىنرخ و خۆپەرست دەبىنن، ئەمەش لەبەر ئەوہى لە تىروانىنى خەيالىيانەى بۇ خۇيدا؛ كەسىكى زۆر بەتوانا و لىوہشاوہيە. بەلام ئەوہى زۆربەى خەلكى لە ھەلسەنگاندنىدا ھەلە دەكەن و بە ھەستى لەرادەبەدەرى بەركەوتەيى دەبىنن، دۇخى ئەو كەسانەى كە ھەمىشە ھەست دەكەن لە خەلكى كەمترن و مافى ئەوہيان نىيە لەم جىھانەدا بژىن.

ئەمە دەلىم، چونكە شىكردنەوہى ھەموو شتىك لە ژياندا بەو شىوہيەى ھەمىشە لەو شتانەى لە دەوروبەرتدا پروو دەدەن تۆ قوربانى بىت پىويستى بە بركەلە خۆپەرستى ھەيە كە كەمتر نىيە لە حالەتە پىچەوانەكەى. ھەروہا پىويستى بە ھەمان بركەلە وزە و فووتىكردنى خەيالىيانە بۇ خود ھەيە، بۇ ئەوہى مرقۇف بەجىگىرى

له سر نهو باوهره بمينيته وه كه نهو كيشانه ي به ده ستiane وه
ده نالينيت چاره سريان نيه، نه مهش وزه يه كي كه متر نيه لهو
وزه يه ي پيوسته تا مروف وا هه ست بكات له بنه رتدا هيج
كيشه يه كي نيه.

له راستيدا هيج شتيك نيه پني بلين كيشه ي تايه تي كه ته نها
له لاي تو هه بيت و لاي كه سي تر نه بيت، نه گهر كيشه يه كت هه يه؛
نه وه رني تيده چيت مليونان كه سي تر هه مان كيشه ي تويان
هه بوويت له رابردوودا، يان ئيستا هه يانه، يان له داهاتوودا
ده يان بيت، له وانه شه له ناو نه وانه دا كه سانتيك هه بن كه بياناسيت.
نه مه به واتاي به كه مزاني كيشه كه نايه ت، ماناي نه وهش نيه
كه نابيت به نازار بيت بو تو، هه روه ها ماناي نه وهش نيه نه گهر ي
نه وه نه بيت كه تو له هه نديك بارودوخدا قوربان يه كي راس ته قينه
نه بيت.

نه مه هيج واتايه ك هه لئاگريت، جكه له وه ي كه تو كه سيني
تايه تي ده گمه ن نيت كه جياواز بيت له كه ساني تر.
زور كات نه م تيگه يشته (تيگه يشتنى نه وه ي كه تو، تو و
كيشه كانت، جياواز نين له باره ي توندي يان نازار به خشي
كيشه كانه وه)، يه كه مين و گرنگ ترين هه نگاهه به ناراسته ي
چاره سه ركردني نهو كيشانه.

به لام وا دياره به هوكاريك نه وانه ي نه مه له بير ده كه ن؛
ژماره يان له زياد بووندايه، به تايه ت له ناو گه نجاندا. ژماره يه كي
زور له په روه رده كاران و ماموستايان، تيبيني كه موكورتيان
له نه رمينواندنې سوزداريدا و زياد بوونيك له داواكار يه
خوپه رست يه كاندا كړدوه له ناو گه نجاني نه مړودا. له سه رده مي
نيمه دا شتيكي زور سه ير نيه كه كتيبيك له كتيبه كاني پرؤسه ي

خويندىن لا بېرىت لەبەر ھۆكارىكى ديارىكراو نا، بەلكوۋ تەنھا
لەبەر ئەۋەى كەسىك حەزى لىنى نىيە. ھەروەھا ھاۋار دەكرىت
بەسەر قسەكەر و مامۇستاياندا بۇ ئەۋەى لەسەر دوانگەكان
بىننە خوارەۋە، پاشان رېنگايان پىن نادرىت بچنە ناو حەرەمى
زانكۆكانەۋە، بە ھۆكارى سنووربەزاندىن يان ھەلەى زۆر بچوۋك
و سادەى ھاۋشىۋەى ئامازەدان بەۋەى پىۋىست ناكات ھەندىك
لە پۆشاكەكانى ھالۋىن تا ئەۋ ئاستە شەرەنگىزانە بن. راۋىژكارە
دەروۋنىيەكان لە قوتابخانەكاندا تىيىنىي زىادبۋونى ئەۋ قوتابىيانە
دەكەن كە زىاتر لە ھەر كاتىك؛ نىشانەى قورسىيى گرژىي دەروۋنى
و ھەلچوۋنىان لى دەردەكەۋىت، بە ھۆى رۋوداۋى ئاسايى لە
سەردەمى خويندىنئاندا؛ ھاۋشىۋەى مقومقۇ لەگەل ھاۋرىيەك يان
ھىئانى نمرەيەكى كەم لە تاقىكدنەۋەى يەكىك لە ۋانەكاندا.

جىي سەرسورمانە لەم سەردەمەى پەيۋەندىيەكانمان لە ھەموو
كات زىاترن، كەچى ئەۋ ھەستى لەرادەبەدەرى بەركەۋتەيىيە
ئاستى لە رابردوۋ بەرزترە. لە رۋوكەشدا لە تەكنەلۇژىيى نويدا
كە رېگا دەدات ھەستىكدنمان بە ئائارامى يان كەمىي ئارامىي
بە شىۋەيەكى بەرچاۋ زىاد بكات كە پىشتىر نەمانزانيۋە. ھەتا
ئازادىيەكى زىاترمان ھەبىت بۇ دەربىرىن لە بارەى خۇمانەۋە، زىاتر
حەزمان لە رزگارۋوۋ دەبىت لەۋەى ناچار بىن مامەلە لەگەل
ھەر مرقۇئىكدا بىكەن كە لەۋانەيە جىاۋاز بىت لەگەلمان ياخود بە
جۆرىك بىيىتە ھۆى ھەراسانبوۋنمان. ھەتا زىاتر بزانىن لە بارەى
بۆچۈۋنە دژيەكەكانەۋە، زىاتر ھەراسانى دەردەبىرىن بە رۋوى ئەۋ
بۆچۈۋنەنى دژ بە بۆچۈۋنى ئىمەن. ھەتا ژيانىشمان ئاسانتىر و
بىكىشەتر بىت، زىاتر بە مافى خۇمانى دەزانىن كە ئەۋ كىشەنە
كەمتر و كەمتر بىنەۋە.

هه رگيز گومان نيه له وه هموو شته نايابانه ي ئينته رنيت و
هوكاره كاني په يوه ندي كومه لايه تي پيمان ده به خشيت. له زور
رووه وه، ده توانين بلين ژيان له م سهرده مه ي ئيمه دا؛ له هموو
سهرده مه كاني تري ميژوو باشته، به لام له وانه يه نه م ته كنه لوژيايه
هه ندي زيانى لاوه كيى كومه لايه تي بيمه به ستيشى هه بيت، له وانه يه
هر خودى نه و ته كنه لوژيايه ش بيت كه ئازادى كردووين و له هه مان
كاتدا زور فيرى كردووين هه ستي له راده به ده رى بهر كه وته پيمان له
هموو كاتيك زياتر بره و پى بده ين!

زياده روه يى هه لاويزده يى

زورينه ي خه لكى به ئاستيكى مامناوه ند چيژ له زور به ي
شته كان وه رده گرن كه نه نجاميان دده ن، ته نانه ت نه گهر تو
كه سيكى هه لاويزده ش بيت له هه نديك كاروباردا؛ نه گهرى زورى
هه يه تو كه سيكى ئاسايى بيت يان ته نانه ت له هه نديك حاله تي تردا
له خوار ئاساييه وه بيت، نه مه سروشتى ژيانه. بو نه وه ي مه زن بيت
له يه كيك له كاروباره كاندا، پيوسته وزه و كاتيكى زور و زورتر
تهر خان بكه يت له پيناو نه و كاروباره. له بهر نه وه ي هه ريك له
ئيمه ش وزه و كاتيكى سنووردارمان هه يه، بويه ژماره يه كي كه ممان
به راستى ده توانين بيينه هه لاويزده له زياتر له كاروباريكدا، نه مه ش
نه گهر هر له بهر ته دا بتوانين بيينه كه سيكى هه لاويزده.

له م حاله ته دا ده توانين بلين له رووى ئامارييه وه هه رگيز پي
تيناچيت كه سيك هه بيت كه له هموو بواره كاني ژياندا له وپه رى
توانادا بيت، يان ته نانه ت له ژماره يه كي زور له بواره كاني ژيانيش.
زور كات پياوانى كارى سهر كه وتوو، له ژيانى تايبه تياندا ته واو

شكستخواردوون. زۆربەى كات وەرزشەوانە نایابەكان بىتوانا و نەزانن لە بىركردنەویدا، ھەندىكىيان وەك بەردىكى گەورەى بىعەقل وان. زۆرىك لە كەسانى ناودار بوونيان ھەيە كە ئەگەرى زۆر ھەيە ھىچ شارەزايىيەكيان نەبىت لە ژياندا، ھاوشىوھى ئەو كەسانەى چاويان تى بړيون و لاسايى ھەموو جوولە و ھەنگاويكىيان دەكەنەو.

ئىمە ھەموومان يان زۆرىنەى ھەرە زۆرمان مروڤى مامناوھەندى ئاسايىن، بەلام حالەتى سنووردار ھەيە كە ناوبانگى تەواوى بۆ پەيدا دەبىت. ئىمە بە جۆرىك ئەو دەزانين، بەلام بىرى لى ناكەينەو و بەدەگمەن نەبىت؛ باسيشى ناكەين، ھەرەك گەتوگوى ئەو لايەنانە ناكەين كە لەوانەيە كىشەى لى دروست بىت.

بوونى ئىتەرنىت و گوگل و فەيسبوك و تویتەر، لەگەل دەستگەيشتن بە زیاتر لە پىنج سەد كەنالى تەلەفزیونی؛ شتىكى نایابە بەراستى. بەلام ئاگايىيەكانمان سنووردارن، ھىچ رىگايەكمان لەبەر دەستدانىيە كە رىتمان بدات چارەسەرى ئەم ھەموو زانیارییانە بكەين كە بە شىوھەكى بەردەوام داماندەگرىت. لىرەو «یەكەكانى زانیارى» كە سەرکەوتوو دەبن لە راکىشانى ئاگايىمان؛ بەراستى يەكەى ھەلاوێردەن، ئەمەش لە رىژەى يەك لە سەد ھەزار تىپەر ناكات.

بە درىژايى رۆژ، ھەموو رۆژىك، بړى زەبەلاح لەو شتە ھەلاوێردانەمان بۆ دىت، باشترينى باشتريەكانمان بۆ دىت، خراپترينى خراپترينەكانىشمان بۆ دىت، گەورەترین دەستكەوتە وەرزشيەكانمان بۆ دىت، لەگەل بەھىزترین نوكتەكان؛ زۆرترین ھەوالى بىزاركەرىش، شلەژینەرتري مەترسيەكانىش... ھەموو ئەمانەمان بۆ دىت بەبى ھىچ وەستانىك.

ژيانى رۇژانه مان پر ده بىت له زانيارىي هاتوو له وپه رى ههر دوو
ئاسته كانى بوارى ئه زموونى مرقى فراوان، چونكه له بوارى
راگه ياندندا ئه مه سهرنج راده كيشيت، له بهر ئه وهى ههر شتىك
سهرنج رابكيشيت؛ پاره راده كيشيت. ئه مه يه راستى بابته كه،
به لام رىژهى زورىنه له ژيانى رۇژانه دا له ناوچهى ناوه نديدايه.
رىژهى گهره له ژيانى راسته قينه دا هه لاويزده نين به هيچ واتايه ك
له واتاكان، به لكه به ته واوى ئاساييه.

ئهم لافاوى زانيارىيه سنوور هكييه توندېره وه به جۇرىك ئيمه
دارشتوو ته وه، كه وا گومان به رين هه لاويزده بوون رىكخه رى
نوينه بۇ هه موو شتىك.

له بهر ئه وهى ئيمه ش زوربهى كات مرقىكى ئاسايين؛ ئه وا
لافاوى زانيارىيه هه لاويزده كان پالمان پينه ده نيت به ره و
هه ستردن به بىبه شبوون و كه مبوونه وهى ئاسايش، له بهر
ئه وهى بوونه كه ئيمه (به جۇرىك له جۇره كان) وه كوو ئه و
جۇره كه سانه نين، وه كوو پتويست باش نين، له بهر ئه وه ئيمه
زياتر و زياتر هه ست به پتويستيمان بۇ قهره بوو كردنه وه ده كه ين،
ئو وىش له رىگاي هه ستردن به بهر كه وته يى له راده به ده ر. له رى
ئالووده بوونيشه وه له گهل ئه و دۇخه دا ده گونجيين له رى ئه و
تاكه شىوازدهى هه موومان ده زانين به كارى به نين: يان له رىگاي
گهره كردنى خومان، يان له رىگاي گهره كردنى ئه وانى تره وه.

هه ندىك كه س ئه مه ده كه ن له رىگاي «كولاندنى» پلانى
سه يروسه مه ره بۇ خيرا ده وله مه ندبوون، كه سانىكى تر ده يكه ن
له رىگاي گه ستردن به جيهاندا بۇ رزگار كردنى ئه و مندالانهى
له ئه فهرىقا به هوى برسىتتييه وه ده مرن، ئه وانى تريش له رىگه
سهر كه وتن له قوتا بخانه و بردنه وهى هه موو خه لاته كانه وه.

که سانیکي تریش له ږنگای ته قه کردن به ناو قوتا بخانه به کدا.
که سانیکي تریش له ږنگای سینکس کردن له گهل هر شتیک که
هه ناسه بدات و قسه بکات!

نومه هه موو دهر برینه روونه کانه له باره ی گه شه کردنی
روشن بیریی هه سستی بهر که و ته یی له راده به دهری که نیستا باسی
لویه ده که یی. زور کات تاوانی نهم گورانه روشن بیریه دهری ته
نستوی نهم نه و ده یی گه یشتو و ته ته مهنی پیکه یشتن له سهره تای
هه زاره ی سینه مدها، به لام هوکاره که یی له وانه یی نه و ده بیت که نهم
نه و ده یی زورترین په یوه ندی و زورترین بهر چا و که و تنیان هه بووه.
له راستیدا ناره زو و کردن به ناراسته یی هه سستی بهر که و ته یی
له راده به دهر؛ له هه موو که رته کانی کومه لگه دا بهر وونی دیاره،
پیشم وایه په یوه ندیبه کی پته وی له گهل هه لپه کردن بو هه موو
هه لاویرده کانداهیه، نهم هه لپه یی که هوکاره کانی راگه یاندنی
جه ماوهری په لکیشمان ده که ن بو لای.

کیشه که نه و ده یی که بلا و بوونه و ده یی فراوانی ته کته لوژیای
په یوه ندیبه کان و په لکیش کردنی جه ماوهری؛ تیر و انینی زورینه یی
خهلکی بو خویان ده گورن، نهم روچوونه به هه موو شتیک که
هه لاویرده یی؛ و له خهلک ده کات بهرام بهر خویان هه ست به خرابی
بکه ن و وایان لی ده کات هه ست بکه ن پیوستیبه کی زوریان هه یی
به و ده یی جیاواز تر بن، رادیکالیت ر بن، زیاتر جه خت له بوونی خویان
بکه نه و ده بو نه و ده یی ببینه که سانی دیار، یان ببینه که سانیک که
گرنگیان هه بیت یان جیاوازیبه کی دیاریکراویان هه بیت، جا نه و
گرنگیبه هه ر چونیک بیت و نه و جیاوازیبه هه ر چییه ک بیت.

کاتی گه نج بووم له سهره تاکانی ته مهندها، هه سترک دهم به نه مانی
ناسایش له باره ی کاروباره تایبه تیبه کانمه و ده؛ به ره و زیاد بوون

دهچوو، بهلكوو كهلهكه دهو، هميش له نهجامي نهو چيروكه
بيمانايانه ي باسي پياوړتيا ي دهكړد، كه له رښنيري (بوب) دا
به بلاوي ده ستاوده ستيا ي پي دهكړا. تا ناستاش نهو چيروكانه
به رېلاون: بو نه وه ي بيته گنجيكي سهرنجراكيش، پيوسته
وهكو نه ستيره كاني روک نامهنگ بگيريت. بو نه وه ي به ريز بيت،
پيوسته جيگاي سهرنجراكيشاني نافرته تان بيت. نه مهش سهره راي
نهو چيروكه ي كه سينكس به به هاترين شته كه پياويك بتوانيت
به دهستي به نيت، كه شياوي نه وه ي هه موو شتيكي بو بكيته
قورباني تا به دهستي به نيت (له ناوړشياندا شكومه ندي خوت).

نه رهوته به ده وامي راگه ياندي ناواقعي، هه سترگدنمان به
ناارامي زياتر دهكات له ريگاي بهر كه وتنمان له گهل نهو پيوړه
ناواقعيانه ي كه ناتوانين شان به شانيان هه نكاو بنين. نيمه هه ست
به وه ناكه ين كه ته نها روه رووي كومه ليك كيشه ي بي چاره سر
نه بو وينه ته وه، بهلكوو خوښمان وهك شكستخواردو ده بينين،
له بهر نه وه ي له نهجامي گه رانيكي ساده له گوگلا؛ هه زاران كه س
ده بينين كه كيشه ي هاو شيوه ي كيشه كاني نيمه يان نيه.

ته كنه لوزيا جيگاي كيشه نابووريه كونه كان ده گرينته وه، له
ريگاي هيناني كيشه ي دهرووني نوي بومان. نينته رنيت ته نها نهو
زانيار بيانه مان پيشكهش ناكات كه سهرچاوه كانيان كراوه، بهلكوو
هه سترگدن به كه مي نارامي و گومانله خو كردن و هه سترگدن
(سهرچاوه ي كراوه) به شهرمان پيشكهش دهكات.

به لام نه گهر تايبهت و هه لاوړده نه بم، نه ي ثامانجم چيه؟
نه مرو نه وه بووه به به شينك له كلتوورمان كه باوه رمان هه بيت
به وه ي له وانه يه هه ريهك له نيمه له داهاتوودا به راستي كاريكي
هه لاوړده بكات، نه مه كه سه ناوداره كان وا ده لين، هه روه ها

گەورەپیاوانی کەرتی کاریش وا دەلێن، سیاسییەکانیش وا دەلێن، بەلکوو (ئۆپرا وینفری)ش ھەر وا دەلێت (واتە ئەمە بەدنیایییەوہ راستە!). دەکریت ھەریەک لە ئێمە ببیتە کەسیکی سەرکەوتووی ھەلاوێردە، ئێمە شیاوی مەزنیین، ھەموومان.

بەلام لە راستیدا ئەم بیرۆکە یە دژیەکییەکی خودیی ئاشکرای تێدایە کە بەسە بۆ ھەلوەشانەوہی (لە کوتایی رینگادا ئەگەر ھەموو کەسیک ھەلاوێردە بیت، کەواتە بە پێناسە ھیچ کەسیک ھەلاوێردە نییە)، ھەموو کەسیک ناتوانیت لێی بەئاگا بیت، لەبری پرسیارکردن لە بارە ی ئەوہی بەراستی بەرکەوتە ی خۆمانە، یان ئەوہی بەرکەوتە مان نییە، بەلام ئێمە ئەو پەيامە قووت دەدەین، پاشان داوای زیاتر دەکەین. ئیستا بوونی کەسیک بەئاسایی یان مامناوہندی بووہتە پێوہریکی نوێ بۆ شکست. خراپترین شت کە بتوانیت بەدەستی بەئینیت ئەوہیە کە لە ناوہندی رانەکەدا بیت، لە ناوہندی بوارە ئامارییەکەدا! کاتیکیش پێوہری کلتووری سەرکەوتن دەبیتە ئەوہی «ھەلاوێردە بیت»، ئەوا باشترین شت ئەوہ دەبیت لە کوتایی خوارەوہی چەماوہ بەیانییەکەدا بیت نەک لە ناوہراستیدا، چونکە لەو حالەتەدا تۆ دەبیتە کەسیکی تاییەت، سەرئەجەکان بۆ خۆت رادەکیشیت. زۆرینە ی خەلک ئەو ستراتیژە ھەلدەبژێرن، ئەمەش لەبەر ئەوہی لەبەردەم ھەموو خەلکیدا بیسەلمینن کە لە ھەمووان بەدبەختترن، یان لە ھەمووان چەوساوہترن، یان لە ھەمووان زیاتر ئازاریان چەشتووہ، یان تەنانەت لە ھەموویان خراپترن.

زۆرینە ی خەلکی ترسیان ھەیە لە قبولکردنی نزمیی حالەتەکیان، چونکە پێیان وایە قبولکردنەکە ی سەر دەکیشیت بۆ بەدەستنەھێنانی ھیچ دەستکەوتیک، ھەروہا بەدینەھێنانی ھەر

پيشكه وتنيك، ترسيان ههيه هه موو ژيانيان له تيروانيني هه موو
خه لكيدا هيچ مانايه كي نه مينيت.

ئهمه جوړه بيركردنه وهيه كي ترسناكه، كاتي گريمانه ي ئه وه
قبول ده كه يت كه ژيان به هاي نابيت ئه گهر جياواز و مه زن نه بيت،
تا ئه و كاته ي ماناي ئه وه به جوړيك ده بيت له بنه رته وه ئه و
راستيه ت قبول بيت كه زورينه ي بنيا ده مه كان شكستخواردوون
و هيچ به هايه كيان نيه (له ناويشياندا تو)، له وانه شه ئه م عه قليه ته
به خيزاي بگوريت بو شتيكي مه ترسيدار له سه ر خۆت و خه لكاني
تريش.

به لام كه سه ده گمه نه كان كه له شتيكدا هه لاويزدهن، ئه وان
له بهر ئه وه وا ناكهن كه خويان به هه لاويزده ده بينن، ته واو
به پيچه وانه وه: ئه وان ده بنه كه ساني سه رنجراكيش، له بهر ئه وه ي
له هه ستى گه شه پيدان و باشكردنى خوياندان. ئه م هه سته له
باوه ريكى دامه زراوى خويانه وه سه رچاوه ي گرتووه، به وه ي له
راستيدا ئه وان كه ساني مه زن نين، ئه م هه ستى له راده به ده رى
به ركه وته ي له ناو ده بات. ئه و كه سانه ي له شتيكى دياريكراودا
ده گه نه پله ي مه زنى، مه زن ده بن له بهر ئه وه ي تيده گهن له وه ي
ئه گهر له بنه رته دا به و شتويه بوونايه... ئه وان كه ساني ئاسايين،
دوخيان ئاساييه، ناوه ندين...، به لام واى ده بينن كه توانايان هه يه
له وه باشتربن.

هه موو ئه و قسانه له باره ي ئه وه ي «هه موو مروقيك ده توانيت
هه لاويزده بيت و شتى گه وره به ده ست به يتيت»، هيچ نين جگه
له گه مه كردنيك له لاي خۆت. ئه وه په ياميكي به تاموچيزه له كاتي
خواردنيدا، به لام له راستيدا خواردنيكي به تاله له هه ر گه رموكه يه ك
كه وات لى ده كات لاواز و فوتيكراو بيت له پرووى سۆزدارى و

ھەلچۈنەنە... ئەو «لەفەيەكى ماك دۇنالدزى گەورە»نى گوتارىيە
بۇ خۇراكىپىدانى دل و عەقلىت.

كلىلى تەندروستىيى عەقلىت (ھاوشىۋەي كلىلى تەندروستىيى
جەستەيى)، برىتتىيە لە خواردىنى بىرى پىۋىست لە سەوزە... واتە
قبولكردى راستىيە ئاسايىيەكانى ژيان: راستىيەكانى لە شىۋەي
«كارەكانت لە راستىدا گرنگىيەكى گەورەيان نىيە لەسەر شتە
گشتىيەكان» و «بەشى ھەرە گەورەي ژيانمان بىزاركەر دەبىت و
شتىكى واى تىدا نابىت كە سەرنج رابكىشىت، بەلام ئەمە كىشەي
تىدا نىيە». دەبىنىت تامى ژەمىكى سەوزەواتى لەو شىۋەيە لە
سەرەتادا خۇش نابىت، زۆر بەبىنرخى دەبىنىت، ھەول دەدەيت
قبولى نەكەيت.

بەلام ھەر كە ژەمەكە ھەرس دەكەيت، لە بەيانىيى دواتردا لەشت
بەخەبەر دىت، ھەست بە وزە و جوولەيەكى زياتر دەكات و لانى
كەم ئەو فشارە بەردەوامەي كە ھەمىشە پالت پىۋە دەنىت كە
بىيىتە كەسىكى سەرنجراكىش يان بىيىتە شتىكى گەورە؛ لەپشت
داگىراۋە، پاشان ئەو فشارە دەروونى و دلەراۋكىيەي لە ئەنجامى
ھەستكردى بەردەوامت بە نەبوونى لىۋەشاۋەيى و پىۋىستىي
خۇسەلماندنت، پاشان زانىارىت بە بوونە دىيىيەكەت و قبولكردنت
بۇ ئەو بوونە؛ رزگارت دەكات تا ئەوەي شتانىك بەدەست بەنىت
كە بەراستى پىت خۇشە بەدەستىان بەنىت بەبى كارىگەر بوون بە
برىارەكانى خەلكانى تر و پىشپىنىكردى گەورەي بىيىنەما.

پاشتر نرخاندنىكى گەشەكردوت لا دروست دەبىت بۇ
ئەزمۇنە بنەرەتتىيەكانى ژيان: دلخۇشى ھاۋرىيەتتى سادە،
ھەرۋەھا دلخۇشى داهىنانى شتىك يان يارمەتيدانى كەسىك لە
نارەھەتدا يان خويندەنەۋەي كىتپىكى نوئ يان پىكەنن لەگەل

كه سېك كه به لای تووه گرنگه.

نایا نه شتانه نارحه تته دهكهن؟ له بهر نه وهی شتانی ناسایین.

به لام له وانه یه ناسایی بیت له بهر خالیکي گرنگ: ناسایی، له بهر

نه وهی هموو نهو شتانه یه كه به راستی گرنگیان هه یه.

بەندی چوارەم بەهای نارەحەتییەکان

لە ۲۶ ی کانوونی یەكەمی سالی ۱۹۴۴، ملازم ھیرۆ ئۆنۆدا ئەفسەر لە سوپای ئیمپراتۆریەتی یابانی، نێردرا بۆ دوورگەی لوبانگی بچووک لە فلیپین. ئەو فەرمانانەی بۆی ھاتبوو، داوایان دەکرد بەرەوپێشچوونەکانی سوپای ویلایەتە یەكگرتووەکانی ئەمەریکا تا ئەوپەڕی توانا ھێواش بکاتەو، دامەزراوی و شەڕکردن بوو جا باجەكەیی ھەرچیەك بێت، ھەرگیز خۆیان بەدەستەو نەدەن. ئەو ملازمە و فەرماندەكەیی تەواو ئەوەیان دەزانی كە ئەو لە راستیدا كۆدەوێكی خۆكۆژییە.

لە مانگی شوباتی ۱۹۴۵، سوپای ئەمەریكا گەیشتنە دوورگەی لوبانگ و بە ھێزێکی لەبننەھاوێوە دەستیان بەسەردا گرت. بە ماوەی چەند ڕۆژێکی دیاریکراو، زۆرینەی سەربازانی سوپاکەیی یابان کۆژران یان خۆیان بەدەستەو دا، بەلام ئۆنۆدا و سیان لە پیاوێكەکانی سەركەوتوو بوون لەوێ لەناو دارستانەكەدا خۆیان ھەشار بەدەن، لەوێوە ھێرشێ پارتیزانیان دەکرد لە دژی ھێزەکانی ئەمەریكا و ھێرشیان دەکردە سەر ھێلەکانی گەیانندی یارمەتی

و ته قه ي تاكيان له سهربازه كان ده كرد و به هر شيوه يه ي
بيا نتيوانيايه؛ هير شيان ده كرده سهر هيزه كانى نه ميريكا.

له مانگي ئابى نه و ساله دا، واته له پاش شه ش مانگ، ويلايه ته
يه كگرتووه كانى نه ميريكا دوو بومبى نه تومبى به سهر هيروشىما و
ناكازاكي دا خسته خواره وه.

يابان خوى دا به ده سته وه، به مه ش قورسترين شه پ له ميژوودا
گه يشته كوتاييه كي كاره ساتبار.

به لام هزاران سهربازى يابانى هيشته پهرشوبلاو بوون له
زور له دوورگه كانى زهرياي هيمن، زورينه يان له ناو دارستانه كاندا
خويان حه شار دابوو هاوشيوه ي ملازم ئونودا، نه وانه نه يانزانبيو
كه جهنگ كوتايى هاتووه، ههروه كوو پيشوو له شه پكردى
خويان به رده وام بوون، له راستيدا نه مه كيشه يه كي گه وره بوو
له به رده م دوو باره بنياتنه وه ي خوره لاتي ئاسيا له دواى جهنگ،
حكومه ته كان له سهر پيوستى نه نجامدانى كارى ك پى ك كه و تن.

حكومه تى نه ميريكا به هاوبه شى له گه ل حكومه تى يابان،
هزاران بلاو كراوه يان له ناوچه ي زهرياي هيمن خسته خواره وه
كه تيايدا رايانگه يان دبوو جهنگ كوتايى هاتووه و كاتى نه وه يه
هر كه س بروتووه بۆ مالى خوى. ههروه ك زور كه سى تر،
ئونودا و پياوه كانى ده ستيان به هه نديك له و بلاو كراوانه گه يشته،
به لام (به پيچه وانه ي هه مووانه وه) نه و به دروى خسته وه و پنى
وا بوو نه مه ته له يه كي هيزه كانى نه ميريكا يه بۆ نه وه ي سهربازه
خوخه شارده ره كان خويان ئاشكرا بكهن. ئونودا نه و بلاو كراوانه ي
سووتاند و به حه شاردر اوى مايه وه و به رده وام بوو له سهر
شه پكردى.

پينج سال تپه پى، خسته نه خواره وه ي بلاو كراوه كان راوه ستا،

بەشى ھەرە زۆرى ھىزەكانى ئەمەرىكا گەرەنەۋە بۇ نىشتىمان. خەلگى
دورگەي لۇبانگ ويستيان بگەرېنەۋە سەر ژيانى ئاسايى خۇيان؛
ژيانى كشتوكال و راۋەماسى، بەلام ھىرو ئۇنۇدا و پياۋەكانى
بەردەوام بوون لە تەقەكردن لىيان و سووتاندنى بەروبوۋمەكانيان
و زەوتكردنى ئازەلەكانيان و كوشتنى ئەو كەسانەي ھەلدەگەرەنەۋە
و دەھاتنە ناو دارستانەكەۋە. لەو كاتەدا حكومەتى فليپپىن بىريارى دا
بە دەرکردنى بلاۋكراۋەي نوئى و دابەشكردنى بەناو دارستانەكاندا،
ئەو بلاۋكراۋانە دەيانوت: بچنە دەرەۋە! شەر كۇتايى ھاتوۋە، ئىۋە
شەرەكەتان دۇراند.

بەلام ملازم ئەم بلاۋكراۋانەشى پشتگوى خست.
لە سالى ۱۹۵۲، حكومەتى يابان ھەۋلى كۇتايى دا بۇ
كشاندەۋەي دوايىن سەربازە خۇجەشاردەرەكان لە شوپنەكانى
خۇجەشاردانىيان لە دوورگەكانى زەرياي ھىمن، ئەم جارەيان
ۋىنە و نامەي كەسوكارى ئەو سەربازانەيان لە رېنگاي فېۋكەۋە
خستە خوارەۋە، سەرەپاي نامەيەكى تايپەتى ئىمپراتورى يابان
خۇي، دووبارە ئۇنۇدا رەتى كىردەۋە باۋەر بە راستى و دروستى
ئەو ھەۋالانە بكات، ئەم جارە بەتەۋاۋى باۋەرى جىگىر بوو كە
خستە خوارەۋەي ئەو نامانە ھىچ نىن، جگە لە فېلى ئەمەرىكىيەكان.
سەرلەنوئى ئۇنۇدا لەگەل سەربازەكانى درىژەي دا بە شەرپكردن.
چەند سالىكى تىرىش تىپەرى، خەلگى ئەو ناۋچەيەي فليپپىن بىزار
بوون لە ترسانى بەردەواميان لەو دۇخە و چەكيان ھەلگرت و
كەۋتنە شەرپكردن لەگەل ئەو سەربازانە. لە سالى ۱۹۵۹ يەككىك لە
ھاۋەلانى ملازم ئۇنۇدا خۇي دا بەدەستەۋە، يەككىكى تىرىش كۇژرا.
لەدۋاي دە سال لەو رۋوداۋەش، دوايىن ھاۋەلى ئۇنۇدا (كە ناۋى
كۇزۇكا بوو) لە ميانەي شەرەتەقە لەگەل پۇلىسدا كۇژرا، لە كاتىكدا

سەرقالى سووتاندنى كېلگەكانى برىج بوو... پاش چارەكە سەدەيەكى
لە كۇتايىھاتنى جەنگى جىھانىى دووهم، تا ئىستاش خەلكى ناوچەكە
بەردەوامن لە شەركردن.

بەلام ئۇنۇدا كە زياتر لە نيوەى تەمەنى لە دارستانەكاندا برده
سەر، لە دوورگەى لۇبانگ خۇى بەتەنها مايەو.

لە سالى ۱۹۷۲، يابان ھەوالى كوژرانى كۆزۇكاي پى گەيشت و
ئەمەش ئاژاوەيەكى دروست كرد. گەلى يابانى وايان دەزانى پىش
چەند سالىك دوايىن سەربازى سەردەمى جەنگ گەراوەتەو بۇ
ولاتەكەى. دەزگاكاني راگەياندنى يابان ئەم پرسىيارەيان دەورووژاند:
ئەگەر كۆزۇكا ھەتا سالى ۱۹۷۲ لە دوورگەى لۇبانگ مايىتەو،
كەواتە دەبىت خودى ملازم ئۇنۇدا، واتە دوايىن سەربازى يابانى
سەردەمى جەنگى جىھانىى دووهم ھىشتا بەزىندوويى مايىتەو.
ھەر لەو سالەدا حكومەتەكانى يابان و فليپىن چەند تىمىنكيان نارد
بۇ گەران بۇ ئەو ملازمە، ئەو مەتەلەى بووبووە ئەفسانە و پالەوان
و تارمايىەك.

بەلام كەسيان نەدۇزىيەو.

پاش تىپەرىنى چەند مانگىك، ملازم ئۇنۇدا لە ياباندا گۇرا بۇ
شتىك ھاوشىوەى ئەفسانە: پالەوانى جەنگ كە تا ئەو ئاستە شىت
بىت، جىگاي باوەر نەبىت كە ئەو كەسە بوونى ھەيە بەراستى.
ھەندىك رەخنەيان لى گرت، ھەندىكى تىرىش وىنەيەكى رۇمانسىيان
بەبەردا كرد، لە كاتىكدا كەسانىكى تر پىيان وا بوو ئەو بەشىكە لە
چىرۇكىكى خەيالى و ئەو كەسانەى تا ئىستا دەستيان گرتووە بە
باوەرپوون بە يابانى كۇن كە ماوہيەكى زۇرە بوونى نەماو.

بەنزىكەيى لەو كاتەدا گەنجىك بە ناوى نۇرىق سۆزۇكى
بۇ يەكەم جار ناوى ئۇنۇداى بىست، سۆزۇكىكى گەنج كەسىكى

سەركىش بوو، پىشكەنەر بوو، (ھىبى) بوو، لەدوای كۇتايىھاتنى جەنگ
لەدايك بووبوو، پاشان وازى لە قوتابخانە ھىنا و چوار سالى بە
گەران بەناو ئاسيا و بۆژھەلاتى ناوھراست و ئەفەرىقادا بەسەر
برد كە تيايدا لەسەر كورسى باخچەكان و ئۆتۆمبىلى كەسانى
نەناسراودا، ھەروەھا لە ژوورەكانى زىندان، يان لەژىر ئەستىرەكان
دەخەوت. لەبەرامبەر خواردنەكەيدا، لە كىلگەكاندا كارى دەكرد و
خوينى دەبەخشى تا بتوانىت پارەى ھەندىك شوين بدات كە تيايدا
دەمايەو. خاوەنى بۇخىكى ئازاد بوو، ھەندىكىش سەرشىت بوو.
سالى ۱۹۷۲ بە پىويستى زانى سەركىشىيەكى نوئ تۆمار بكات.
پىشتەر كە گەرابووەو بۇ يابان دوای ھەموو گەشتەكانى؛ پىوەرە
كۆمەلايەتتە توندەكان و پلەبەندىي كۆمەلايەتتە بە شتىكى خنكىتەر
دەزانى، بۇقى لە قوتابخانە بوو، نەيتوانى لەسەر كارىك بىمىنىتەو،
ويستى بگەرىتەو بۇ گەشتەكانى و ھەك پىشوق تەنھا بىتەو.
ئەفسانەى ھىرو ئۆنۇدا بوو ۋەلامگۆيەك بۇ كىشەكانى
سۆزۈكى، ئەمە سەركىشىيەكى نوئ بوو كە شياوى بەپىرەوچوون
بوو! سۆزۈكى باوهرى وا بوو ئەو ئەو كەسەيە كە دەتوانىت ئۆنۇدا
بدۆزىتەو. راستە ئەو تىمى پىشكىنەنەى حكومەتەكانى فلىپپىن و يابان
و ويلايەتە يەكگرتووەكانى ئەمريكا نەيانتوانى ئۆنۇدا بدۆزىتەو،
ھەروەك بەخت ياوهرى ھىزەكانى پۇلىس نەبوو كە ماوھى سى
سال بوو دارستانەكانىان دەپشكىنى، ھىچ ۋەلامدانەو ھەيكىش نەبوو
بۇ ھەزاران بالاوكر اوھ كە لەو ناوچەيەدا بالاوكرانەو، بەلام ھەر
چون بوو؛ با بىيت... ئەم كەسە شىكستخواردووە كە وازى لە
قوتابخانە ھىتاو، دەيدۆزىتەو.

سۆزۈكى بى چەك، لە كاتىكدا ھىچ جۆرە راھىنانىكى لە
بارەى كىردەووەكانى گەران و كۆكردەوھى زانىارى و تاكتىكى

شەپكردنەۋە ۋەرنەگرتىۋو؛ گەشتى كىرد بۇ دوورگەى لۇبانگ و
بەتەنھا لەناو دارستانەكاندا دەستى بە گەپان كىرد. نەخشەكەى
زور سادە بوو: بە دەنگىكى بەرز بانگى ئۇنۇدا دەكات و پىنى دەلىت
كە ئىمپراتورى يابان دلى لەلایەتى.

سەير لەۋەدا بوو لە ماۋەى چوار پۇژدا ئۇنۇداى دۇزىيەۋە!
سۆزۈكى ماۋەيەك لەگەل ئۇنۇدا لەناو دارستانەكەدا ماۋە،
لەو كاتەدا نىزىكەى سالىك تىپەرىپوۋ بەسەر مانەۋەى ئۇنۇدا
بەتەنھاى لەو شوپنەدا. ھەركە سۆزۈكىى بىنى، خۇشحال بوو بە
ھاۋرىيەتى و تامەزرۋىيەكى زورى نىشان دا بۇ زانىنى ئەۋەى لە
جىھاندا چى ۋو دەكات لە سەرچاۋەيەكى يابانىيەۋە كە دەتوانىت
مىتمانى پى بكات. ئەو دوو پياۋە بە جۇرىك بوون بە ھاۋرى.

سۆزۈكى پرسىارى كىرد لە بارەى ئەو ھۇكارەى واى لە
ملازم ئۇنۇدا كىردوۋە كە لەۋى بىمىنىتەۋە و درىژە بە شەپ بدات،
ۋەلامەكەى ئۇنۇدا سادە بوو: فەرمانى بۇ ھاتوۋە كە «ھەرگىز
خۇى بەدەستەۋە نەدات»، بەو شىۋەيەش لەۋى ماۋەۋە، بە درىژاى
نەزىكەى سى سال پابەند بوو بەو فەرمانانەۋە! ئۇنۇدا پرسىارى لە
سۆزۈكى كىرد لە بارەى ئەو ھۇكارەى وا لە گەنجىكى ۋەكوۋ ئەو
دەكات بىت و بەشۋىنىدا بگەپىت، سۆزۈكى ۋەلامى دايەۋە كە
لەبەر گەپان بۇ سى شت؛ يابانى جى ھىشتوۋە: «ملازم ئۇنۇدا،
ۋرچى پاندا، پياۋى بەفرىنى ترسناك»، بەو شىۋەيە ھەرسى
ئامانجەكەى خستە ۋو.

ئەو دوو پياۋە لە بارودۇخىكى يەكجار نامۇدا يەكتىيان بىنى،
دوو سەركىش كە بەلىنىيان بەستوۋە بۇ كەۋتتەدۋاى ۋىنەيەكى
ساختەى شكۈمەندى ۋەك ئەۋەى نوسخەيەكى يابانى راستەقىنە
بن لە دۇنكىشۋت و سانشۋ بانزا، دوو پياۋى گىرخواردوۋ لە

ناوهندى دارستانه شىدار و دووردهستهكانى فليپين، كه سهرهراي
ئەوھى تەنھا و دوورن لە خەلك، بەلام خويان بە دوو پالەوان
دەزانن، لەگەل ئەوھشدا كه لەویدا هیچ كاريك ناكەن! ئۆنۆدا بەشى
ھەرە زۆرى ژيانى خۆى بۆ جەنگىك تەرخان كەردبوو كه بوونى
نەبوو، ھەرۋەھا سۆزۆكى ئامادە بوو ژيانى خۆى پيشكەش بكات.
دواى ئەوھى ملازم ھيرو ئۆنۆدا و ورچى پاندای دۆزىيەو، ئيتىر
ئامادە بوو پاش چەند سالىكى تر لە چياكانى ھىمالايا بمریت لە
پىناو دۆزىنەوھى پياوى بەفرىنى ترسناك.

زۆر جار مەرقف ئامادەيە بەشى ھەرە زۆرى ژيانى تەرخان
بكات بۆ بابەتيك كه زيانى ھەيە يان ھىچ سوودىكى نىيە، لە
رۋوكەشدا ئەو بابەتە ھىچ واتايەك ھەلناگریت! زۆر قورسە بىھىننە
پيش چاومان كه چۆن دەكریت ملازم ئۆنۆدا بە دريژايى سى سال
دلخۆش بىت لەو دوورگەيەدا لە كاتىكدا ژيانى لەسەر خواردنى
مىروو و قرتىنەرەكان بوو و لەسەر زەويى خۆلین بخەويت و
كەسانى سڤيل بكوژیت. سال لەدواى سال، يان چى واى كەردووە
سۆزۆكى شانبەشانى بېروات بەبى پارە و ھاوڤى و ئامانجىك جگە
لە دۆزىنەوھى پياوى بەفرىنى ئەفسانەيى!

بەلام ئۆنۆدا لە ماوھىەكى دواترى ژيانیدا وتى ئەو لە ھىچ
شتىك پەشيمان نىيە، وتى ئەو بەراستى شانازى دەكات بە
ھەلبژاردنەكانى و ئەو كاتەى لە دوورگەى لۇبانگ بەسەرى برد،
وتى ئەوھى خۆشحالە پىي ئەوھىە كه بەشى ھەرە زۆرى ژيانى
تەرخان كەردووە بۆ خزمەتكەردنى ئىمپراتۆرىك كه بوونى نەماو.
بىگومان سۆزۆكى ئەگەر لە ژياندا بىمىنیت، شتىكى ھاوشىوہ دەلێت:
ئەو لە ھىچ شتىك پەشيمان نىيە، لەبەر ئەوھى ژيانى لە شتىكدا
بەرى كەردووە كه بۆى خولقاوہ.

ههريهك لهه دوو پياوه ئهه نارهحه تيبه يان ههلبژارد
كه ده يانويست؛ ملازم هير و ئوتودا نارهحه تيبى وه فاداريى بو
ئيمپراتوريكى كۆچكردوى ههلبژارد، سۆزوكيش نارهحه تيبى
له پيناو سهركيشيدا ههلبژارد به چاوپوشين له شيتانه بوونى
سهركيشيه كانى. به لاي ههريهك لهه دوو پياوه شه وه، ئهه
نارهحه تيبانه واتايه كى راسته قينه يان هه بووه، له بهر ئه وهى له
پيناو «قه زيه كى گه وره» دا پيشكهش كراون، له بهر ئه وهى
واتايه كى هه بووه ههردوو كيان تواناي بهرگه گر تيان هه بووه،
بهلكوو له وانه يه زور چيژيشيان لى وهرگرتيبت.

ئهگه ر ده رباز بوون له نارهحه تيبه كان نه يبت، ئهگه ر نه توانيت
له ژياندا خوت له كيشه كانت لابه يت؛ ئهه وهه پرسياره ي پتيويسته
بيخه ينه روو ئه وه نيه «چون نارهحه تيبه كان بوه سستينم؟»،
بهلكوو «بوچى نارهحه تيم هه يه؟ بوچى ئامانجيكيش؟»، توانات
بو قبولكر دنى نارهحه تيبه كانت يان دوزينه وهى ئهه چاره سه ره ي
ئاسوودهت دهكات، له سه ر ئهه وهلامه وهستاوه.

هير و ئوتودا له سالى 1974 دا گهرايه وه بو يابان، شيوه يهك
له ناوبانگى بو پيدا بوو بوو له ولاته كهيدا، لهه كه نال بو ئهه
كه نالى تهله فزيونى و راديو، سياسييه كان به پهروش بوون بو
بينين و دهست خسته ناو دهستى، پاشان كتيبيكى له باره ي
ژيانيه وه بلاو كرده وه، حكومه تيش بره پارهيه كى زورى پى
به خشى.

بهلام ئه وهى له ولاته كهيدا بينى، كاتى گهرايه وه بو
يابان تووشى سه رسوپمانى كرد: كلتوريكى بهكار به ريبى
سه رمايه داريى رووكهش، ئادابه كانى شه ره ف و قوربانيدان كه
نه وه كه ي ئهه له سه رى پهروهرده كرابوون؛ له ناو چوون.

ئۇنۇدا ويىستى ئاوبانگە لەناكاۋەكەي بەكار بھينيت لە پىناۋ
بەھا كۆنەكانى ياباندا، بەلام كۆمەلگا نويىيەكەي گويىيان لە ئاستى
قسەكانىدا كەر كرد، خەلكى ۋەك «كاتبەسەربردن» تەماشايان
دەكرد نەك ۋەك كەسىكى جددىي خاۋەن فيكر: پياۋىكى يابانى
لەناكاۋ لە ئامىزى كاتەۋە ھاتوۋەتە دەرەۋە بۇ ئەۋەي كاتى پى
بەسەر بەرىن ۋەك يەككىك لە شتە سەرسورھينەرەكان، يان
ۋەك شوينەۋارىكى كۆن لە يەككىك لە مۆزەخانەكاندا.

لەۋانەيە گەۋرەترىن جياۋازى ئەۋە بيت كە ملازم ئۇنۇدا
زياتر لەۋ سى سالەي لەناۋ دارستانەكان بردىە سەر؛ توۋشى
خەمۇكى بوۋ، چونكە ژيانى لەۋى لە پىناۋ شتىكدا بوۋ، لانى كەم
ۋاتايەكى مەبوۋ، ئەۋ ۋاتايەش ۋاي كرد نارەھەتتەيەكانى مايەي
بەرگەگرتن بن، بەلكوۋ كەردبوۋى شتىكى خاۋازاۋىش، بەلام دۋاي
گەرەنەۋەي بۇ يابان؛ كۆمەلە كەسىكى ھىبى ۋ بەتال ۋ ئاغردەتانى
ئەتكىراۋى دەپىنى بە جلو بەرگە سەيروسەمەرەكانىانەۋە. ئەۋ
راستىيە پوۋبەرۋى بوۋىيەۋە كە دەرېازبوۋن لىنى ئەستەم
بوۋ؛ شەرگەردنەكەي ھىچ ۋاتايەكى نەبوۋ! ئەۋ يابانەي ئەۋ لە
پىناۋىدا ژيا ۋ شەرى كرد، بوۋنى نەماۋە. زانينى ئەۋ راستىيە
زياتر لەۋەي گولە پىي كەردبوۋ، برىندارى كرد. لەبەر ئەۋەي
مەموۋ نارەھەتتەيەكانى بەبى مانا مابوۋنەۋە، بە شىۋەيەكى
چاۋەپواننەكراۋ راستىيە ترسناكەكەي بۇ دەرگەۋت... سى سال
لە تەمەنى بە ھەۋادا چوۋ.

بەم شىۋەيەش ئۇنۇدا لە سالى ۱۹۸۰ جانتاكەي پىچايەۋە ۋ
چوۋ بۇ بەرازىل ۋ ھەتاكوۋ مرد، لەۋى مايەۋە.

پيازي تيگه يشتن له خود

تيگه يشتن له خود؛ هاوشيوه ي پيازه، چيني زوري هه يه، هرکه
 نه و چينانه لا ده به يت؛ يهک له دواي يهک، زياتر نه گهري هه يه
 فرميسک به چاوه کانتدا بيته خواړه وه له کاتي نه گونجاودا.
 با بلين چيني يه که م له پيازي تيگه يشتن له خود، بریتيه له
 تيگه يشتني سهره تا و ساده ي مروف له هه ست و هه لچوونه کاني:
 «ليزهدا هه ست به به خته وهري ده که م»، «نه مه خه فته تبارم ده کات»،
 «نه مه هيوام پي ده به خشيت».

نه وه ي جني داخه که سانیکي زور هه ن ته نانه ت له م ناستي
 يه که مه شدا شکست ده هينن له ناسيني خويان. نه وه ده زانم، چونکه
 منيش يه کيکم له وان! له هه نديک کاتدا گفتوگوي پيکه نيناوي ده که م
 که به م شيوه يه ي لي ديت:
 نه و: چيته؟

من: هيچ، بيگومان هيچ نه بووه!
 نه و: نا، شتيک هه يه، پيمي بلن.
 من: من باشم، به راستي من باشم.
 نه و: تو دلنايت له وه؟ بيتاقت دياريت.
 من (به پيکه نينیکي تو وره ناميزه وه): به راست؟ نا، من باشم...
 به راستي.

(سي خولهک تيده په ريت...)

من: نه مه به راستي بيتاقتم ده کات، به لکوو تو وره م ده کات! نه و
 که سه زور به ي کات به جوریک مامه له م له گه ل ده کات، وهک نه وه ي
 من هه ر بوونم نه بيت!

هه ريهک له نيمه خالي هه لچووني «کويز» مان هه يه، زور به ي
 کات نه و خاله کويزانه په يوه ندييان هه يه به و هه ست و هه لچوونانه ي

که له ماوهی گهشهکردنماندا فیز بووین که نهگونجاون، پیوستانمان به چهندین سال و نهزموون و کۆششکردن ههیه تاکوو لیهااتوو بین له دیاریکردنی خاله کویرهکانی خۆماندا، بهلام ئهم کاره لهوپهري گرنگيدايه، «شياوی ئه وهولهیه که بۆی دهدریت».

بهلام چینی دووهم له چینهکانی پیازی تیگهیشتن له خود، بریتیه له توانامان بهسهر پرسیارکردن له بارهی ئه وهکارهی دهبیته هۆی دروستبوونی ئه وهست و ههچوونانهی که ههیه.

پرسیارهکانی «بۆچی؟»؛ پرسیری قورسن، رهنگه پیوستانمان به چهند مانگیک یان چهند سالیگ ههبیته بۆ ئه وهی بگهینه وهلامیکی ههماههنگ و ورد بۆی، ههندیگ کهس پیوستانمان به وه ههیه سهردانی چارهسازی دهروونی بکهن بۆ ئه وهی بۆیه کهم جار له ژیااناندا گوئیستی ئه وه پرسیاره بین، ئه وهش پرسیری گرنگه، چونکه تیشک دهخاته سه ره وهی ئیمه به سه رکهوتن یان به شکستی دادهنین. بۆچی ههست به توورهی دهکهیت؟ له بهر ئه وهیه که شکست ههتاوه له به دیهینانی ئامانجیک؟

ئه ی بۆچی ههست دهکهیت ته مه لیت و ههچ پالنه ریکت نییه بۆ نهجامدانی کاریک؟ ئایا له بهر ئه وه نییه که دهبینی باش نییه به پیی پیوستان؟

ئهم چینه یارمه تیمان ده دات بۆ تیگهیشتنی بنه ره تی ئه وه ههستانه ی زال ده بن به سه رماندا. کاتیک له وه کاره سه ره کییه تیدهگهین، توانامان بۆ دروست ده بیته بۆ نهجامدانی کاریک له پیناو گورینیدا.

بهلام له پیازی تیگهیشتن له خوددا؛ چینیکی تر ههیه، ئاستیکی قولتره، ئه ویش ئاستی به ها تاییه تییه کانمانه: بۆچی ئهم شته به سه رکهوتن، یان به شکست دادهنیم؟ چۆن بتوانم خۆم پیوانه بکهیم؟

بە چ پىئوهرىك بېرىار بەسەر خۇمدا، ھەروھە بەسەر-كەسانى دەورو بەرمدا بەم؟

گەشتن بەم ئاستە بە جۆرىك قورسە كە جىي باوهر نىيە، پىئوھىستى بە پرسىيار كىردن و كۆششى بەردەوام ھەيە، بەلام گىرنگىرىن ئاستىشە، لەبەر ئەوھى بەھاكانمان سىروشتى كىشەكانمان دىارى دەكەن، ھەروھە سىروشتى كىشەكانمان چۆنىتىي كوالىتىي ژيانمان دىارى دەكات.

بەھا شاراوھكان لەژىر ھەموو ئەو كارانەوھن كە دەيانكەين و لەژىر ھەموو ئەو شتانەوھن كە ئىمەيان لەسەرىن. ئەگەر ئەو شتەي ئىمە بە بەھادارى دادەننىن؛ بىئىسوود بوو، ئەگەر ھەلەمان كىرد لەوھى چى بە سەركەوتن، يان بە شىكست دەزانىن، ئەوا ھەموو شتەكان كە لەسەر ئەو بەھايانە بىيات دەنرىن (بىر و ھەستەكان و ھەلچوونەكانى پۇژانەمان)؛ دادەرمىن. ھەموو ئەوانەي بىرىان لى دەكەينەوھ، ھەموو ئەو ھەستەنەي بەرامبەر شتىك بۇمان دروست دەبىت؛ لە كۇتايىدا دەگەرپىتەوھ سەر بېرى ئەو بەھايەي لەو شتەدا دەبىننەوھ.

لاي زۆرىنەي خەلكى، بىدەسەلاتىيەكى ترىسناك دەبىنرىت لە وەلامدانەوھى پرسىيارى «بۇچى؟»، ئەمە وەلامىكى راستە، ئەمەيە لەنىوان ئەوان و گەشتن بە زانىنىكى قوولتر بۇ بەھاكانيان. بىگومان ئەوان دەلەين راستگۇيى و ھاوپىيەتىي راستەقىنە؛ دوو بەھايى زۆر گەورەن، بەلام سىل لەوھە ناكەنەوھ كە لە پاشەملە درۆت بەدەمەوھ بىكەن؛ ئەمەش لەبەر ئەوھى ھەستىيان بەرامبەر خۇيان باش بىتت. ھەندىك كەس لەوانەيە بەو جۆرە بىنن كە ھەست بە تەنھايى دەكەن، كاتىكىش پرسىيار لە خۇيان دەكەن لە بارەي ئەوھى بۇچى ئەو ھەستەيان بۇ دروست بووھ؛ ئەوا زىاتر ھەزىان بۇ ئەوھ

دەچىت بگەين بەدوای رىگايەكدا كە بتوانن سەرزەنشتى كەسانى
ترى پى بگەن (ھەموويان خراپىن، كەسىك نابىنم لىم تىيگات). بەم
شىۋەيەش خۇيان لە ۋوبەۋوبوونەۋەي كىشەكانيان دەدزەۋە،
لەبرىي گەران بەدوای چارەسەرىكى راستەقىنە بۆي.

كەسانىكى زۆر ھەن بەھەلە گومان دەبەن كە ئەمە تىگەيشتە
لە خود، بەلام ئەوانە ئەگەر بىانتوانىايە لەۋە قوولتر بىر بگەنەۋە
ۋ تەماشاي بەھا شاراۋەكانيان بگەن؛ ئەۋا دەبىنن كە شىكردنەۋە
سەردەككىيەكەيان لەسەر ئەۋە بىيات نراۋە كە بەرپرسىيارىتىي
كىشەكە لەسەر شانى خۇيان لا بەرن، لەجىياتىي دىارىكردىنىكى
راستەقىنەي كىشەكە. ئەۋان دەبىنن ئەۋ بىپارانەي گرتوويانەتە
بەر؛ پىشتيان بەستوۋە بە ھەۋلى گەران بۆ ۋزگارۋونىكى خىرا،
لەبرىي ھەۋلدان بۆ بەختەۋەرىي راستەقىنە.

ھەروەھا زۆرىنەي رىبەرانى يارمەتيدانى خود ئەم ئاستە زۆر
قوولترە لە تىگەيشتىي خود لەبىر دەكەن، ئەۋان كەسانىك ۋەردەگرن
كە ھەست بە بەدبەختى دەكەن، لەبەر ئەۋەي دەيانەۋىت دەۋلەمەند
بىن ۋ ئەۋانىش چەندىن ئامۇژگارىي جۇراۋجۇريان پىشكەش
دەكەن لە بارەي چۆنىتىي كۆكردنەۋەي بىر پارەيەكى زياتر، بەلام
بە درىژايى كات پرسىيارە گرنەكان كە دەدرىنە پال بەھاكان؛ لەبىر
دەكەن: لە بنەردە ئەۋ كەسانە بۆچى ھەست دەكەن كە پىنويستيان
بە دەۋلەمەندبوونە؟ چۆن سەركەۋتن ۋ شىكست پىۋانە دەكەن،
كاتى بابەتەكە پەيوەندىي بە خۇيانەۋە ھەبىت؟ ئايا بەھايەكى تر
نىيە بىيانگەيەنەت بەۋەي ھۆكارى كەمبوونەۋەي بەختەۋەرىيانە ۋ
بەراستى ئەۋە نىيە كە تا ئىستا نەيانتوانىۋە ئۆتۆمبىلىكى گرانبەھا
بگرن؟

زۆرترىن بىر ئامۇژگارى لەم حالەتەدا لە كاركردن لەسەر

ئاستیکی رووکه شیییه وه سه رچاوه ده گریت، یان بازیبوون ته نها به وهی هه ول بدن هه ستیان به رامبه ر خویان باش بیت له سه ر ئاستی کورتخایه ن، له کاتیکدا کیشه درێژمه وداکان به بی چاره سه ر وهک خویان ده مینه وه. له وانه یه هه ست و بیرکردنه وهی که سه کان بگوریت، به لام به ها قووله کان و ئه و پیوه رانه ی ده توانریت به هاکانی بی بیوریت؛ هه روکه خویانن، ئه مه پیشکه وتنیکی راسته قینه نییه، ئه مه ته نها رینگایه کی تره بۆ به ده ستهینانی چاره سه ره خیرا و ئاسانه کان.

پرساندنی راستگویانه ی خود؛ کاریکی قورسه، چونکه پیویست دهکات پرسیماری قورس ئاراسته ی خۆت بکهیت که وه لامدانه وهیان ئاسووده ت ناکات. به پنی ئه زموونی خۆم، هه تا پرسیماره کان بۆ خاوه نه که ی زیاتر نا ئاسووده ی بکات؛ ئه گه ری ئه وهی وه لامه کان راستگویانه و راسته قینه بن زیاتر ده بیت.

ساتیک بوسته، بیر له شتیک بکه ره وه که به راستی بیزارت دهکات، ئیستا پرسیمار له خۆت بکه له باره ی ئه و هۆکاره ی وای کردووه بیزارت بکات. ئه گه ریکی راسته قینه هه یه که وه لامه که شکستیک له خۆ بگریت، پاشان بیر له و شکسته بکه ره وه و پرسیمار له خۆت بکه له باره ی ئه و هۆکاره ی وا دهکات ئه و شته شکستیکی راسته قینه بیت به لای تۆوه؟ چی ده بیت ئه گه ر تۆ به شیوه یه کی ناراست ته ماشات کرد بیت؟

نموونه یه کتان له باره ی خۆمه وه بۆ ده مینه وه که تازه رووی داوه:

«کاتی براهه م وه لامی نامه کانم ناداته وه، زۆر بیزارم دهکات.»

«بۆچی؟»

«چونکه هه ز دهکات گرنگیم پی نه دات.»

«بۇچى پىت وايە ئەو ە راستە؟»

«لەبەر ئەو ەى ئەگەر بىويستايە پەيوەندىمان ەبىت، دەيتوانى دە چرکە لە رۇژەكەى تەرخان بکات بۇ وەلامدانەو ەى نامەکانم.»
«بۇچى پىت وايە نەبوونى پەيوەندىت لەگەل براکەت، شکستە بۇ تو؟»

«چونکە ئىمە براين و پىويستە پەيوەندىي باشمان لە نىواندا ەبىت.»

لېرەدا دوو شت کارى خۇيان دەکەن: بەهايەک کە من زور پىو ەى پەيوەستم، ەروەها ئامرازىكى پىوانەکردن کە راھاتووم لەسەر بەکارهينانى بۇ پىوانەکردنى ئەندازەى پىشکەوتن بە ئاراستەى ئەو بەهايە.

ئەو بەهايەى لەلای منە: پىويستە پەيوەندىيەكى باش ەبىت لەنىوان براکاندا.

پىو ەرکە: پەيوەندىکردن لە رىگای نامە يان تەلەفونەو، بەمە سەرکەوتنم پىوانە دەکەم بەو ەى براىەک بم. من وا دەزانم شکستخواردووم، چونکە من پەيوەستم بەو پىو ەرەو، ئەمەيە بەگشتى رۇژەکانم دەشيوينىت!

دەتوانىن بە دووبارەکردنەو ەى ەمان پروسە، زياتر لە بابەتەکە قوول ببىنەو:

«بۇچى دەبىت براکان پەيوەندىيەكى باشيان لە نىواندا ەبىت؟»

«لەبەر ئەو ەى ئەندامانى يەک خىزانن، پىويستە پەيوەندىيەكى

پتەو لەنىوان ئەندامەکانيدا ەبىت.»

«بۇچى پىت وايە ئەمە راستەقىنەيە؟»

«چونکە پىويستە خىزانەکەت بەلاتەو ە زياتر لە ەر کەسىكى

تر گرنگ بىت.»

«بوچی پیت وایه ئه مه راسته قینه یه؟»

«چونکه بوونی په یوه ندییه کی پته و که به خیزانه که ته وه
بته ستنه وه؛ شتیکی سروشتیه، ته ندروسته، لای من بارودوخه که
به و شیوه یه نییه.»

له م گفتوگو یه دا ئه وه به پرونی دیار بوو که به های شاراوه
له لای من؛ بوونی په یوه ندییه کی باش بوو له گهل براکه م، به لام
هینستا کیشه یه کم هیه له باره ی نامرازی پیوانه کردنه که وه. ئیستا
سیفه تیکی ترم داو ته پال ئه و په یوه ندییه (په یوه ندییه کی پته و)،
به لام له راستیدا پیوه ره که م نه گوراوه، هینستاش به پشتبه ستن به
زوری په یوه ندیکردن له گهلیدا؛ بریار له باره ی براکانه وه دده م.
من خوم له گهل که سانیکی تر دا به راورد ده که م که ده زانم هه مان
پیوه ره به کار دینن. هه ر که سینیکی تریش (یان له م نمونه یه دا
به لای منه وه وایه) په یوه ندییه کی به هیزی هیه له گهل ئه نامانی
خیزانه کهیدا، به لام من ئه و په یوه ندییه به هیزه م نییه، که واته ئه وه
پروونه که له لای منه وه هه له یه ک هیه.

به لام چی ده بیت ئه گهر من پیوه ریکی هه له به سه ر خوم و
ژیانمدا جیبه چی بکه م؟ ئه بی چ شتیک هه بیت که له وانه یه راست
بیت، به لام من به گرنگ سه یرم نه کردو وه؟ باشه... له وانه یه
پیویستم به په یوه ندییه کی به هیز نه بیت له گهل براکه مدا بو ئه وه ی
په یوه ندییه کی باشم هه بیت که به راستی به های هه بیت، له وانه یه
ئو ریزه ی له نیوان من و براکه مدایه؛ هه موو ئه وه بیت که
پیویسته (ریزه که به راستی بوونی هیه)، یان له وانه یه پیویست
بیت له سه رم بگه یرم به دوا ی متمانهی ئالوگورکراو له نیوانماندا
(ئویش له راستیدا بوونی هیه)، له وانه یه ئه مانه پیوه ری باشت
بن بو ترخاندنی برایه تی، له بریی به کارهینانی ژماره ی ئه و نامانه ی

ئالوگۆریان پى دەكەين بۇ پىوانەکردنى پەيوەندىي نىوانمان.
پوونە كە ئەمە شتىكى لۆژىكىيە، ئەو بەلای مەوە راستە،
بەلام ئەو راستىيەى كە من و براكەم لە يەك نزيك نين؛ هيشتا
نازارم دەدات. هېچ رىگايەكى ئەرىنى نىيە بۇ سوورانەوہى ئەم
بابەتە، رىگايەكى نەينى نىيە كە ئەو زانىارىيە بە جۆرىك بگۆریت
كە هەست بکەم بووم بە كەسىكى باشتەر، لە هەندىك حالەتدا
لەنيوان براكاندا (تەنەت ئەگەر هەريەكەيان ئەوى تری خوش
بويت بەراستی) پەيوەندىيەكى پتەو بوونی نىيە؛ ئەمەش كارەسات
نىيە، راستە لە سەرەتادا قبولکردنى بابەتەكە تۆزىك قورسە، بەلام
دەتوانیت قبولى بکەيت. ئەوہى راستەقىنەيە لە رووی بابەتيەوہ
كە پەيوەستە بە كەمتر گرنگبوونت لە رېى چۆنيتىي پوانيت بۇ
ئەو دۆخە، هەروەها لە رووی ئەو چۆنيتىيەى هەلیدەبژيریت بۇ
پىوانەکردن و نرخاندنى. بىگومان كيشەكان روو دەدەن، بەلام «لە
رووی ماناوە» هەموو كيشەيەك ئەو شتە حەتمیە نىيە كە هەرگىز
گۆرانكارىي بەسەردا نەيەت. دەتوانين بگەينە ئەوہى دەستووردان
بکەين لەوہى كيشەكانمان چ واتايەك دەگەينەن بەلای ئيمەوہ؛
بە پشتبەستن بە چۆنيتىي هەلبژاردنى بىرکردنەوہمان لە بارەى
ئەو كيشانەوہ، هەروەها ئەو پىوەرەش كە هەلیدەبژيرين بۇ
پىوانەکردنى.

كيشەى ئەستىرەكانى رۆك

سالى ١٩٨٣، ژەنيارىكى گيتار بە خراپترين شينوہ لە
تيپەكەى دەرکرا. تىپەكە لەو کاتەدا گريپەستىكيان ئيمزا کردبوو
بۇ تۆمارکردنى هەندىك بەرھەم، لە سەرۆبەندى تۆمارکردنى

په كهمين بهرهمياندا بوون، به لام تپپه كه تنها دوو روژ بهر له
تومار كړدن؛ ژهنياري گيتاره كه يان دهر كړد، دهر يان كړد به بې هيچ
ئاگادار كړدنه وه و گفتوگو و تووړه بوونيك. شهوه ي رووي دا،
شهوه بوو روژنيك روښتنبوون خه به ريان كړد بووه وه و كارتنيكي
كه رانه وه بو مال هوديان دابووه دهستي.

كاتي ژهنياري گيتاره كه له ناو پاسنيكدا له نيويورك وه بهر وه
لوس نه نجلوس دهگه رايه وه، بيري ده كړد وه و له خوي ده پرسی:
نهمه چون رووي دا؟ نه و هه له يه چي بوو كه نه نجامم دا؟ نه ي
نيستا چي بكه م؟ گريبه ستي تومار كړدن به و شيوه يه له ناسمانه وه
ناكه ويته خواره وه، به تاييه ت بو تپنيكي له و شيوه يه. ثايا نه و تاكه
هلي كوتاييه يان له ده ست داوه؟

به لام ژهنياري گيتاره كه له گهل گه يشتني پاسه كه بو لوس
نه نجلوس، قوناغي لاواندنه وه ي خوي تپپه راند و سويندي خوارد
تپنيكي نوي له وي دروست بكات. برياري دا كه نه تپپه نوييه تا
نه و ناسته سهر كه وتوو بيت كه هه موو نه دمانني تپپه كونه كه ي له
برياريه كه يان په شيمان بېنه وه، ناوبانگ په يدا بكات، ناچار ده بن به
تپپه راندني ده يان سال ده بيت له بېنيني له شاشه كاني ته له فزيونه وه
و له راديوكانه وه گو ي لي بگرن و پوسته ري ناهه نكه كاني بېنين
له سهر شه قامه كان و وينه كاني له گو قاره كاندا. ده چن بو كار كړدن
له ناماده كړدن خواردندا له شوينيك يان له پر كړدن باره لگره كان
له پيناو هه لگه راواني قيزه ونې سووك و سهر خوشي تپپه كه له گهل
ژنه ناشيرينه كانيان، به لام نه م؛ ته له فزيون ناهه نكه كاني په خش
دهكات به شيوه ي راسته وخو و نه و يش له بهر دم جه ماوهرنيكي
بهر فراواندا له ياريگايه كي وهر زشي؛ گيتار ده ژه نيت. له داهاتوودا
له ناو فرميسكي نه وانه ي ناپاكيان به رامبه ري كړد، خوي ده شوات

و ھەريەك لەو فرمىسكانە بە سەد دۆلارىيەكى تازەى پاكوخاوين دەسرىتەو.

ئەو ژەنيارى گيتارە بەو شىۋەيەى لى ھات ۋەك بلىنى شەيتانىكى مۇسقىى بووئەتە خاۋەنى. چەند مانگىك پارەى خەرچ كرد بۆ گەران بەدۋاى باشتىن ژەنيارەكاندا و رازىكردنيان بەوەى كارى لەگەل بگەن... مۇسقىاژەننى زۆر باشتىر لەوانەى لە تىپەكەى پىشوویدا كارى لەگەل كردبوون، دەيان گۆرانى نووسىيەو و راھىتانی لەسەر كرد بەو پەرى لەخۆبوردن و دلسۆزىيەو. توورەيە سووتىنەرەكەى سوتەمەنىيەك بوو بۆ تموحەكانى، بىركردنەو لە تۆلەكردنەو بوو باشتىن شىۋازى كاتبەسەربردنى. لە ماوەى تەنھا دوو سالدا تىپەكەى توانى گرىبەستىك ئىمزا بكات بۆ تۆمارىكى تايبەت، لەپاش سالىك؛ ئەلبومى يەكەمىيان چووە لىستى زىرىنەو.

ناوى ئەو گيتارژەن؛ دىف مۇستىن بوو، تىپە نوئىيەكەشى كە خۆى دروستى كرد؛ ناوى (Megadeth) بوو كە خاۋەنى ناوبانگىكى ئەفسانەيى بوو. بەخىزايى فرۆشى ئەلبوومەكانى ئەو تىپە گەيشتە بىست و پىنج ملئون دانە، چەند جارىك بە جىھاندا گەرا. ئىستا مۇستىن يەككە لە درەوشاۋەترىن مۇسقىاژەنەكان و گەورەترىنيانە لە جىھانى (مۇسقىاى كانزايى) بەرز.

بەلام بەداخەو ئەو تىپەى دەريانكردبوو؛ تىپى (Metallica) بوو كە زياتر لە سەد و ھەشتا ملئون دانەى لە ئەلبوومەكەى لە تەواۋى جىھاندا فرۆشت، زۆربەى خەلكى پىيان واىە تىپى (Metallica)؛ بەرەھايى يەككە لە ھەرە گەورەترىن تىپەكانى مۇسقىاى پۆك لە جىھاندا.

لە ئەنجامدا مۇستىن بە چاۋى پىر لە فرمىسكەو لە

چاوپنکه وتنیکي تایبه تی دهگمه ندا که له گه لی نه نجام درا له سالی ۲۰۰۳، دانی نا به وهی ناتوانیت هیچ بکات جگه له وهی خوی به که سیکي شکستخواردوو دابنیت، سهره رای هه موو نه وهی به دهستی هینابوو؛ مؤستین به رده وام وا سهیری خوی دهکات که نه و که سهیه که له تیپی (Metallica) ده رکرا.

ئیمه مهیموونین، نهک زیاترا! پیمان وایه زور گه شه مان کردوو، له بهر نه وهی فرنی ترشاندنی هه ویر و پیلایوی وهرزشیی خاوهن دیزاینی ناست بهر زمان ههیه، به لام ئیمه هیچ نین جگه له کومه له مهیموونیکي رازاوه به رازاندنه وهیه کی باش. له بهر نه وهی مهیموونین، بویه خومان به خه لکانی تر به راورد دهکین و خومان له ناو ده بهین تا بگهینه نه و ناسته ی نه وانی تی دان. مه سه له که نه وه نییه که ئایا ئیمه خومان به به راورد کردن له گه ل که سانی تردا پیوانه دهکین، به لکوو نه وهیه: نه و پیوه ره کامه یه که خومانی پی پیوانه دهکین؟

جیاوازی نییه که ئایا دیف مؤستین له و بابته تیگه یشتبیت یان نا، نه وهی هه لېژارد که خوی پیوانه بکات به وهی تا چه ند له تیپی (Metallica) سهرکه وتووتر و خاوهن جه ماوه ری زیاتره، نه زموونی ده رکرا نی له تیپه کونه که ی؛ نازاری زوری پی دا و وای کرد نه وه هه لېژیریت «سهرکه وتن به به راورد کردن له گه ل تیپی Metallica» بکاته پیوه ریک بو خوی و ژیا ننامه ی پیشه یی خوی له جیهانی موسیقا.

راسته که کاتیکي نه و په ری خراپی له ژیا نی هه لېژارد و به شتیکي باشه وه لیی ده رچوو (تیپی Megadeth ی خسته گه ر)، به لام بریار دانه که ی به وهی خوی په یوه ست بکات به سهرکه وتن تیپی (Metallica) و بیکاته پیوه ریک که هه موو ژیا نی خوی پی

بیتۆیت؛ بوو هۆی ئەوێ لە دەیان سالی داها توودا تووشی
 ئازاری بکات. سەرەپای هەموو ئەو پارە و هەوادارانەیی بۆ خۆی
 دەست خستبوو، لەگەڵ هەموو ئەو خەلاتانەیی وەرگیرتوو، لەگەڵ
 ئەوێشدا هەر خۆی بە شکستخواردوو دەزانی.

ئێستا لەوانەیە ئێو و من، تەماشای دۆخی دیف مۆستین
 بکەین و پێی پێکەنین. ئەو کەسیکە خاوەنی ملیۆنان دۆلارە، لەگەڵ
 سەدان هەزار لایەنگردا، هەموو ژیاڵی لەو کارەدا بردوووە سەر
 کە خۆی پێی خۆش بوو زیاد لە هەر کاریکی تر، بەلام هێشتا
 چاوەکانی بەفرمیسکن، لەبەر ئەوێ هاورپیکانی کە ئەستێرەیی
 رۆکن و ماوەی بیست ساڵە دەیانناسیت؛ زیاتر لەوێ ئەم ناوبانگ
 و سەرکەوتنیان بەدەست هێناوە.

بەلام ئێمە ئێستا بە مۆستین پێدەکەنین، لەبەر ئەوێ ئێمە،
 ئێو و من، بەهای جیاواز لە بەهاکانی ئەومان هەیە، لەبەر ئەو
 ئێمە بە پێوەریکی جیاواز لە پێوەرەکەیی ئەو خۆمان پێوانە دەکەین.
 لەوانەیە ئەو پێوەرەیی ئێمە هەمانە، شتیک بیت هاوشتیوی: «پێم
 خۆش نییە بە پێوەرەری کارەکەم کەسیک بیت کە رقم لێی بیت»،
 یان «دەمەوێت پارەیهکی زۆر کۆ بکەمەوێ بۆ ئەوێ منداڵەکەم
 بنێرم بۆ قوتابخانەیهکی باش»، یان «کەسیکی بەختەوێ دەبم
 ئەگەر ناچار نەبم کە لەسەر شەقامەکان بخەوم»، لە ڕینگای ئەم
 پێوەرانەو؛ دەکرێت مۆستین بە کەسیکی سەرکەوتوو دابنێن تا
 ئاستیکی زۆر کە ناتوانین بیهێنینە پیش چاومان، بەلام لە ڕوانگەیی
 پێوەرەکانی خۆیهوێ واتە «بەدەستەیتانی ناوبانگ و سەرکەوتنی
 گەرەتر لەوێ تیپی (Metallica) بەدەستی هێناوە»، لەبەر
 ئەوێ دەریانکردوو؛ ئەو کەسیکی شکستخواردوو.

بەهاکانمان ئەو پێوەرانە دیاری دەکەن کە خۆمانی پێ پێوانە

دهكهين و كهساني تریشی پي پخوانه دهكهين. بهاي گويږايه لي و خوشه ويستی بو ئيمپراتوري ياباني؛ واي كرد ملازم ئونودا بتوانيت نزيكه ي سى سال له دوورگه ي لوبانگ ژيان بهرته سر، به لام هه مان نه و بهايه واي كرد له دواي گه رانه وه ي بو يابان؛ به دبهخت و غه مبار بيت. بيگومان پيوهره كه ي مؤستين كه جهختي له پيويستى سهركه و تنى به سهر هاوړيكانى له تپيى (Metallica) دهكرده وه؛ يارمه تيدهر بوو بو به گه رځستنى سهركه و تنيكي ناياب له جيهانى موسيقا، له گهل نه وه شدا هه مان پيوهر به رده وام نازارى دها له دواييدا سهره راي هه موو سهركه و تنه كاني.

نه گهر ويستت تيروانينت بو كيښه كانت بگوريت، پيويست له سهرت نه وه بگوريت كه به لاتوه خاوه ن بهايه كي گوره يه و يان نه وه ي سهركه و تن و شكسته كانتى پي پخوانه دهكهيت.

بو نمونه؛ با سهيرى موسيقاژهنىكي تر بكهين كه له تپيىكي تر دهر كرا، چيروكه كه ي زور له چيروكى ديف مؤستين دهچو، له گهل نه وه ي ږووداوه كاني بيست سال پيش چيروكه كه ي مؤستين ږوويان داوه.

له سالى ۱۹۶۲ دا بوو، نازاوه يه ك دروست بوو له باره ي تپيىكي گه شه كړدو له شارى ليفه رپولى ئينگلته را، نه دنامه كاني نه و تپه قزيان به شيوه ي نامو دهر ي، ناوى تپه كه شيان له وانه ناموتر بوو، به لام موسيقا كه يان باش بوو به شيوه يه ك كه س نه يده توانى نكولى لى بكات. له كوتاييدا تپه كه سهرنجى كؤمپانيا كاني تومار كړدى بو لاي خوى راكيشا.

تپه كه پيك هاتبوو له جؤن؛ گؤرانبيژى يه كه م كه گؤرانبييه كاني بو تپه كه دهنووسى، هه روه ها بول؛ ژهنيارى گيتارى جيار و خاوه ن ږووخساريكى ږؤمانسيى مندا لانه، هه روه ها جؤرجى نازاوه چى؛

گيتار ۋەنى سەرەكى، ھەروەھا ۋەنيارىكى درامزىان ھەبوو.
ئەو ۋەنيارەى كۋتايىيان لە ھەموويان قۇزتر بوو، كچەكان بۇى
شيت بووبوون، پووخسارى بووبووه يەكەم پووخسار كە لە
گۇقارەكاندا دەردەكەوت، لە ھەموو ئەندامانى تىپەكەش لىھاتووتر
بوو، ماددەى ھۇشبەرى بەكار نەدەھىنا، پەيوەندىيەكى بەردەوام و
پتەوى ھەبوو لەگەل ھاورى كچەكەى، لەو كاتەدا كەسە گرنگەكانى
بوارى مۇسقىقاي پىيان وا بوو دەيىت ئەو بىيىتە پووخسارى تىپەكە،
نەك بول، يان جۇن.

ئەو گەنجە ناوى بيت بىست بوو، لە سالى ۱۹۶۲ دواى ئىمزاكردى
يەكەم گرىبەستى تىپەكە بۇ تۇماركردىن، سى ئەندامەكەى ترى
تىپەكە كۇ بوونەو و بەھىمنى داوايان لە بەپئوۋەبەرى تىپەكە كە
ناوى برايان ئىبستىن بوو؛ كرد كە بىست ۋەنيارى درامز دەربكات،
ئەم بىپارە ئەشكەنجەيەك بوو بۇ ئىبستىن، چونكە زۇر پىي
سەرسام بوو، بەو شىۋەيەش بىپارەكەى دوا خست بەو ھىوايەى
ئەو سىانە بۇچوونەكەيان بگۇپن.

سى مانگ تىپەرى، تەنھا سى پۇژ پىش ژووانى يەكەم
تۇماركردىن، ئىبستىن؛ (بىست)ى بانگ كرد بۇ نووسىنگەكەى و
بە شىۋەيەكى راستەوخۇ تىيگەياند كە بىروات بەدواى تىپىكى تردا
بگەپىت بۇ خۇى، ھۇكارەكەى بۇ پوون نەكردەو و ھىچ شتىكى
بۇ شى نەكردەو، ھەولیشى نەدا دلنەوايى بكات، بەلكو تەنھا
بەو كۋتايى پى ھىنا كە سى ئەندامەكەى ترى تىپەكە دەيانەويت
ئەو بىروات: كەواتە، ھىواى بەختىكى باشت بۇ دەخوام!

تىپەكە لەبرىى ئەو؛ كەسىكى ترى ھىنا، ئەو كەسە گەنجىك بوو
كە رەفتارەكانى نامۇ بوون، ناوى رىنگۇ ستار بوو. رىنگۇ تەمەنى
لە تەمەنى بيت زياتر بوو، لووتىكى گەرەى ھەبوو كە شىۋەى

نامۇ بوو. رىنگۇ رازىبوو بەۋەى قۇرى بەۋ شىۋە ناشىرىنەى جۇن
و بۇل و جۇرج بېرىت، سوور بوو لەسەر ئەۋەى گۇرانى بنووسىت
لە بارەى ھەشتەى و ژىرئاۋگەرەكانەۋە، سىانەكەى تر ۋەلاميان
دايەۋە: بەدلىنبايەۋە، با ۋا بىت، بۇ نا؟

تىبى (Beatlemania) سەرکەۋىتى گەۋرەى بەخۇۋە بىنى لە
ماۋەى ئەۋ شەش مانگەى دۋاى دەرکردنى بىت. ھەرىكە لە جۇن
و بۇل و رىنگۇ و جۇرج بوۋنە چۋار سىماى خاۋەن زۇرتىن
ناۋبانگ لە جىھاندا.

لەم كاتەدا بىست لە خەۋكىيەكى قوۋلدا دەرلەيەۋە، ھىچى
نەدەكرد جگە لەۋەى ھەر ئىنگلىزىك دىكات، ئەگەر ھۇكارى
پىۋىستى ھەبىت بۇ ئەنجامدانى: خاۋدەۋە. ماۋەى سالانى دىيەى
شەستەكان باش نەبوۋن لەگەل بىست. لە سالى ۱۹۶۵ داۋايەكى
ياسايى لە دژى دوۋان لە ئەندامانى تىپەكە تۇمار كرد بە تۇمەتى
دروھەلەستىن، ھەموو پىۋژە مۇسىقىيەكانى شىكستى بەرچاۋيان
بەدۋاۋە بوو، پاشان ھەۋلى خۇكۇشتى دا لە سالى ۱۹۶۸، بەلام
دايىكى تۋانىي رىزگارى بىكات و پەشىمانى كىردەۋە. ژيانى زۇر
ناخۇش بوو.

بىست ئەۋ چىرۇكەى نەبوو كە دىف مۇستىن بەكارى ھىنا
بۇ بىيەرىكىردنى خۇى لە ھەستىكىردن بە تاۋان، ھەرگىز نەبوۋە
ئەستىرەيەكى جىھانىي گەۋرە و ملىۋنان دۇلارى بەدەست نەھىنا،
بەلام كارەكەى بە شىۋەيەكى باشتر لەۋەى مۇستىن كۇتايى ھات.
لە چاۋپىنكەۋىتىنكا لەگەلى سالى ۱۹۹۴، بىست ۋتى: «من ئىستا
بەختەۋەرتىم لەۋەى لەگەل ئەۋ تىپە بىمامايەتەۋە.»

شىتىكى سەيرە! چۇن؟

بىست ۋتى ئەۋ بارودۇخەى لەگەل دەرکردنى لەۋ تىپە بۇى ھاتە

پیش، سەری کیشا بۆ بینینی ئەو ئافەرەتەى دواتر بوو هەوسەرى،
باشان بەرھەمی هەوسەرگیریان چەند مندالیک بوو. کەواتە ئەو
بوو، بەهاکانی گۆران و پێوەریکی جیاوازی بۆ ژيانى جێبەجێ کرد.
بەدنیایەوه شکۆ و ناوبانگ دوو شتی باشن، بەلام بێریاری دا کە
ئەوێ ئەنجامی دەدات؛ بەلایەوه گرنگتر بن: خێزانیکی گەورەى
خۆشەویست، هەوسەرگیرییەکی سەقامگیر، ژيانىکی سادە، بەلکو
بەردەوام بوو لەسەر ژەنینی درامز. چەند گەڕانیکی هەبوو لە
ئەوروپا و چەند ئەلبومىکی نوێی دەرکرد کە بەردەوام بوون
تاكوو سەرەتاکانی سەدەى بیست و یەك. کەواتە بەراستی چى
دۆراند؟ هیچی نەدۆراند، جگە لە ناوبانگیکی فراوان و کۆمەلیک
هەوادارى دیارینەکراو، بەلام لە بەرامبەردا ئەوى بەدەستی هێنا؛
بە بۆچوونی خۆی گرنگییەکەى یەكجار زیاتر بوو.

ئەم چیرۆکانە پێمان دەلێن کە بەها و پێوەرى وا هەن کە لە
ئەوانى تر باشترن.

هەندیک بەها و پێوەر هەن کە سەر دەکێشن بۆ کێشەى باش
کە چارەسەرکردنیان ئاسانە، هەروەها بەها و پێوەریش هەیە کە
سەر دەکێشن بۆ کێشەى چارەسەر قورس یان بۆ کێشەیهک کە
چارەسەریان نییه.

ئەو بەهایانەى نرخیان نییه

چەند بەهایەکی بەربلاو بوونیان هەیە کە بەراستی کێشەى
خراب بۆ خەلکی دروست دەکەن، کێشەى وا دروست دەکات
کە لەوانەیه چارەسەرکردنیان مەحەل بیت. با چاویکی خێرا بەو
بەهایانەدا بگێڕین:

۱. چيژ

چيژ شتيكى مەزنە، بەلام بەھايەكى لەوپەرى خراپىدايە ئەگەر كارە لەپيشينەكانى ژيانىت بەپىي ئەو ديارى بكەيت. پرسىيار لە ھەر ئالوودەبوويەكى ماددە ھۆشبەرەكان بکە بلى ئەنجامى دواى ئەو چيژە چى بوو، پرسىيار لەو ئافرەتە بکە كە چيژ خيزانەكەى لەناو برد و منداڵەكانى لەدەست دا كە ئايا ئەو چيژە بەختەوهرى كردووە لە كۆتاييدا، پرسىيار لە پياويك بکە كە زيادەپەويى كردووە لە خواردندا تا ئەو كاتەى لە مردن نزىك بووئەتەو كە ئايا چيژى خواردن سوودى بۆى ھەبوو لە چارەسەرکردنى كيشەكانيدا!

چيژ خواوەندىكى ساختەيە، ليكۆلينەوكان ئەوھيان ڤوون كردووەتەو كە ئەو كەسانەى وزەى خويان بۆ چيژە ڤووكەشەكان تەرخان دەكەن، لە كۆتاييدا تووشى زۆرتريى دلەڤاوكن دەبن و كەمترين سەقامگيريان دەبیت لە ڤووى ھەلچوونەكان و زۆرتريى خەمۆكيان دەبیت. چيژ لە ھەموو شىوھەكانى ڤازىبوون ڤووكەشيتەرە، ڤەنگە لەبەر ئەوھش بىت كە بە ئاسانتريى شىوھ بەدەست دىت و بە زووترين كات لەناو دەچىت.

بەلام لەگەل ئەوھشدا بە دريژايى ۲۴ كاتژمير، ھەوت ڤۆژ لە ھەفتەيەكدا چيژمان بۆ ڤەوانە دەكرىت، ئەمەيە كە دەبينىن ھەموو ئاگاييمان لەسەرى چر ڤووەتەو، ئەو بۆ دلخۆشکردنى خۆمان و سڤکردنمان بەكارى دەھينين.

بەلام چيژ خوى لە خويدا بەتەنھا بەس نىيە، ئەگەر يەكنيكىش بىت لە پىويستىيەكانى ژيان (بە مەرجىك بە ڤرى تەندروست بىت). چيژ ھۆكارىك نىيە بۆ بەختەوهرى، بەلكو دەرھاويشتەى بەختەوهرىيە. ئەگەر ھەموو ڤەگەزەكانى تريت لەبەر دەست بىت

(بەھا و پىئورەكانى دىكە)، ئەوا چېژ خۇي بە شىئوئەيەكى سىروشتى
دېت، بە و پىئەي بەرھەمىكى لاوھىيە.

۲. سەرگەوتنى ماددى

زۆر كەس بەھاي خۇدىيان بە برى ئەو پارەيەي بەدەستى
دەھىنن؛ پىئوانە دەكەن، يان بەپىي جۆرى ئەو ئۆتۈمبىلەي كە ھەيانە
يان ئەوھى مال و باخەكەيان تا چەند لە ھىي دراوسىكانىيان سەوز
و جۋانترە.

بەلام لىكۆلىنەوھەكان دەرىدەخەن كە پەيوھندىي نىوان
بەختەوھرى و سەرگەوتنى ماددى، بەخىرايى لە سفر نىزىك
دەبىتتەوھ دۋاي ئەوھى مرقۇف دەتۋاننىت پىنداۋىستىيە بىنەرەتتىيەكانى
خۇي پر بىكەتەوھ (وھەك خۋاردن و شوئىنى نىشتەجىئوون و... ھتد).
ئەمە واتە تۆ ئەگەر كەسىكى لەوانەي بەدەست برسىتتىيەوھ دەئالەنن
و لەسەر شەقامەكان دەژىت لە شوئىنىك لە شوئىنەكانى ھىندىستان،
ئەوا لەوانەيە لە سالىكدا دە ھەزار دۆلار كارىگەرىي گەورە لەسەر
بەختەوھرىت دابىنىت، بەلام ئەگەر يەككىك بىت لە ئەندامانى چىنى
ناوھپاست لە يەككىك لە ولاتە پىشكەوتوۋەكاندا؛ ئەوا دە ھەزار
دۆلارى زىادە لە سالىكدا كارىگەرىي گەورەي لەسەر ھىچ شتىك
نايىت، ئەمە واتە لەوانەيە تۆ خۆت بىكۆژىت بە كارىكى زىادەوھ كە
پۆژانە دەيكەيت، تەننەت لە پۆژە پشۋوھكانىشدا، لە راستىدا لە
پىئاو ھىچدا.

مەترسىيەكى ترى پۆچوون لە بەھاي سەرگەوتنى ماددى؛
دانانىيەتى لە رىزى پىشەوھى بەھاكانى تردا وھەك ئەوھى پاستىگۈ
بىت، بىئوھى بىت، خەلكىت خۆش بوئىت، سۆزىت ھەبىت لەگەلىان.
كاتى مرقۇھەكان بە رەفتارەكانىيان نا، بەلكوۋ بە ھىماي ئەو پىنگەيەي

ده توانن پني بگهن؛ خويان پيوانه دهكهن، ئه مه تهنه به واتاي ئه وه
نايه ت كه سانتيكي روو كه شين، به لكوو له گهل ئه وه شدا كه سانتيكي
بيميشكن.

۳. ئه وه ي هه ميشه له سه ر حه ق بيت

ميشكي ئيمه ئاميريكن كه ليه اتوو بيان كه مه، زور به ي كات
گريمانه ي هه له داده پيژين، له پيشيپيني كردني ئه گه ره كاندا هه له
دهكهن، راستيه كان به شيوه يه كي هه له باس دهكهن، توندين له
شيوازه كانني لايه نداريي پيشيپيني كردن، برياره كانمان به پشت به ستن
به گورانكاريه هه لچوونيه كانمان، له بهر ئه وه ي ئيمه مروفين؛
له حاله تي به كجار زوردا ده كه وينه هه له وه. ئه گه ر پيوه ري
سه ركه وتن له لاي تو ئه وه بيت كه تو له سه ر حه قيت، ئه وه ماناي
وايه نار هه تيه زور ديه ريت له دوزينه وه ي هو كاره شاراوه كانني
پشت هه له كاندا.

له راستيدا ئه و كه سانه ي به ها خوديه كانيان گه شه پي ده دن
له سه ر بنه ماي پشت به ستنيان به وه ي له هه موو شتيكدا ئه وان له سه ر
حه قن، ئه وا خويان له فيربوون له هه له كانiane وه بيته ش دهكهن،
ئه وانه كه سانتيكي هه ژارن له تواناي هينانه كايه ي تيروانييني نوئ و
تيگه يشتن له كه ساني تر، هه روه ك خويان به داخراوي ده ميته وه
و ريگا ناده ن زانياري نوئ و گرنگيان پي بگات. بو تو زور
باشتره كه واي دابتييت كه سيكي نه زانيت و زور شت هه ن كه
تو نايان زانيت، ئه مه وا ده كات په يوه ست نه بيت به هه ر باوه ريكي
خه يالي كه پشتي به زانياري پيوست نه به ستووه، هه روه ها هانت
ده دات به رده وام له فيربوون و باشتر بووندا بيت.

٤. سوڕبوون له‌سه‌ر ئه‌ڕێنێبوون

كه‌سانێكی تریش هه‌ن كه‌ ژیا‌نیان پێ‌وانه‌ ده‌كه‌ن به‌وه‌ی تا چه‌ند ده‌توانن له‌ هه‌موو شتی‌كه‌دا ئه‌ڕێنی بن... به‌لێ، به‌نزیكه‌یی له‌ هه‌موو شتی‌كه‌دا. ئایا كاره‌كه‌ت له‌ده‌ست داوه‌؟ مه‌زنه‌! ئه‌مه‌ هه‌لێكه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت جۆری كاره‌كه‌ت بگۆڕیت به‌وه‌ی خۆت چه‌زت لێ‌یه‌تی. می‌رده‌كه‌ت له‌گه‌ل خوشكه‌كه‌ت ناپاكیت به‌رامبه‌ر ده‌كات؟ كێشه‌ نییه‌! تو فێری شتی نوێ ده‌بیت له‌ پێ‌گه‌ت به‌رامبه‌ر كه‌سانی ده‌ورووبه‌رت.

راسته‌ به‌هایه‌ك هه‌یه‌ كه‌ ده‌لێن «مانه‌وه‌ له‌ ڕووه‌ ڕۆشنه‌كه‌ی ژیا‌ن»، به‌لام له‌ راستیدا ژیا‌ن له‌ زۆربه‌ی كاته‌كاندا خراپ و سه‌رزه‌نشتكراوه‌ و تاكه‌ كاری راست و دروست كه‌ بتوانیت ئه‌نجامی بده‌یت؛ ئه‌وه‌یه‌ ژیا‌نت قبول بێت به‌و شیوه‌یه‌ی كه‌ هه‌یه‌. نكو‌لی‌كردن له‌ دیمه‌نه‌ نه‌ڕێنیه‌كان سه‌ر ده‌كێشیت بۆ هه‌لچوونی نه‌ڕێنی قوولتر و درێژمه‌وداتر، هه‌روه‌ها سه‌ر ده‌كێشیت بۆ كه‌موكورتیی هه‌لچووننا‌میز، به‌لام ئه‌ڕێنیه‌وونی به‌رده‌وام جۆریكه‌ له‌ جۆره‌كانی خۆ‌دزینه‌وه‌ و هه‌لاتن، واته‌ چاره‌سه‌ری‌كی دروست نییه‌ بۆ كێشه‌كانی ژیا‌ن... به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ ئه‌و كێشانه‌ن كه‌ پێ‌ویسته‌ ببنه‌ پالنه‌رت و ئیراده‌ت به‌هێزتر بكات، ئه‌گه‌ر به‌ها و پێ‌وه‌ری راست و دروست به‌كار به‌ی‌نیت.

بابه‌ته‌كه‌ به‌راستی ساده‌یه‌: په‌وتی كاره‌كانمان به‌ جۆری‌كن كه‌ پێ‌مان خۆش نییه‌، خه‌لكی هه‌راسانمان ده‌كه‌ن، هه‌روه‌ها ڕووداوی بیزاركه‌رمان تووش ده‌بیت، ئه‌م كارانه‌ واما‌ن لێ ده‌كه‌ن هه‌ست به‌ به‌ده‌ختیه‌كی زۆر بكه‌ین. ئه‌وه‌ كێشه‌ی تێدا نییه‌! هه‌لچوونه‌ نه‌ڕێنیه‌كان پێ‌كه‌اته‌یه‌كی پێ‌ویستن له‌ پێ‌كه‌اته‌كانی ته‌ندروستی هه‌لچوون، به‌لام نكو‌لی‌كردن له‌م لایه‌نه‌ نه‌ڕێنیه‌؛ ماوه‌ی كێشه‌كان

دریژتر دهکاته وه له بریی ئه وهی چاره سه ریان بکات.
رینگای دروست بۆ مامه له کردن له گهل هه لچوونه نه رینییه کان
ئه وهیه:

• ده برینی به شیوه یه کی دروست که له لایه ن کۆمه لگاوه
قبولکراو بیت.

• ده برینی به شیوه یه ک که گونجاو بیت له گهل به ها کانت،
ئه مه ش نموونه یه کی ساده یه بۆ ئه وهی پیشتتر باسما ن کرد:
ناتوند و تیژی به هایه که له به ها کانت، ئه و پیوه ره ی بۆ پیوانه کردنی
ئه و به هایه به کاری ده هیتم ئه وهیه که له که س ناده م. به و
شیوه یه ش کاتی له که سیك توو ره ده بم؛ ئه و توو ره بوونه که م
ده رده برم، به لام مه میشه ئاگام له وهیه که توو ره بوونه که م به
بۆکسیك بۆ رووخساری به رامبه ر ده رنه برم. ده زانم له وانه یه ئه م
شیوازه زور بیت، به لام توو ره بوون له خودی خۆیدا کیشه یه ک
نییه. توو ره بوون شتیکی سروشتییه، توو ره بوون به شیکه له ژیا ن،
ده شتوانین بلتین توو ره بوون کاریکی ته ندرو ستانه یه له زۆربه ی
کاته کاند (بیرتان ده خه مه وه که هه لچوونه کان هه یچ نین جگه له
زانیا ری که کۆنه ندای ده مارما ن پیمان ده دات).

بابه ته که روون بو وه؟ لیدانی بۆکسیك له رووخساری که سیك؛
خوی کیشه که یه نه ک توو ره بوونه که، توو ره بوون په یامه یه نه ری که که
په یامه که ی بریتییه له وهی ده ستم به ره و ئا راس ته ی ده موچاوت
به روا ت. سه رزه نشتی په یامه یه نه ره که مه که، به لکو و بۆکسه که م له و
بابه ته دا سه رزه نشتکرا وه (یا ن له وانه یه رووخساری تو).

کاتیك خۆما ن ناچار ده که یه به به رده وای ئه رینی بین، که واته
ئیمه نکولی له بوونی کیشه کانی ژیا نما ن ده که یه. کاتیکی ش نکولی له
کیشه کانی ژیا نما ن ده که یه، ئه و هه لی چاره سه رکردنی کیشه کان

و بهرهمهيناني بهختهوهري له ژياندا له خومان زهوت دهکين.
کيشهکان ههستکردن به گرنگي و ماناداري دهخه نه ژيانمانهوه
ليرهوه، کهواته شاردهوهي کيشهکانمان يان خودزينهوه لينان؛ به
واتاي ئهوهيه که بوونمان هيچ مانايهکي نيه (تهنانهت ئهگەر وای
دابنين بهلای خهلهکهوه دلخوشکهره) لهسهر ئاستي دريژمهودا،
بهختهوهريمان به گهيشتنی به هيلی کوتايی له پيشبرکتی ماراسوندا
گهورهتره له بهختهوهربوونمان له کاتي خواردنی شیرينييهک به
شکولاتهوه، ههروهها پهروهردهکردنی منداليک تا گهوره دهبيت؛
زياتر له سهرکهوتن و بردنهوه له يارييهکی قيدییدا بهختهوهريمان
دهکات، ههروهک دهستکردن به کاریکی بچوک به هاوبهشي
ههنديک له هاوپييان لهگهڵ کارکردن بۆ ریکوپيیکردنی کارهکانمان
بهبهردهوامی له کريني کۆمپيوتهريکی نوێ دلخوشرمان دهکات.
ئهم چالاکیانه سهختن، فشارهينهرن، بهلکوه له زور حالهتیشدا
بيزارکهرن، جگه لهوهي نارهحهتی بووبهپووبونهوهي کيشهکانی
به شيوهي يهک لهدوای يهک تيدايه، بهلام له ههموو ساتهکان
پرواتترن و خوشترن له ههر شتيک له ژيانماندا. ئازار و ههولدان
تيدايه، بهلکوه تهنانهت تووپهیی و بيهيوايي، بهلام له کوتايیدا
ئهجمای دهدهين، پاشان تهماشای دواوه دهکين و به چاوی پر له
فرميسکهوه بۆ نهوهکانمانی دهگيرينهوه.

فرۆيد دهليت: «کاتي له يهکيک له رۆژهکاندا يادهوهرييهکت بير
دهکهويتهوه، بۆت دهردهکهويت که ساله پر نارهحهتييهکانت له
جوانترين سالهکانی تهمنهت بوون.»

ههر لهبهر ئهوه وتم ئهم بههايانه... چيژ، سهرکهوتنی ماددی،
ئهوهي ههميشه راست بيت، ئهوهي ههميشه ئهريینی بيت...؛ نمونهي
لاواز و خراپ له پيناو ژيانی مرقهکان، له گهورهترين ساتهکانی

ژياني مروڦ ٿو ساتانهن كه چيڙيان تيڊا نه بووه، سهرکه وٽنيان
تيڊا نه بووه، ههروهک کهس نه يناسيون و ٿه رينييش نه بوون.
بيروکهي سهرهکي لهم بواردها بريتييه له جيگيرکردني ههنديک
بهها و پيوهري نوي، دواي ٿه وهش چيڙ و دلخوشي و سهرکه وٽن
وهک به رهنجاميک به دوايدا ديت. ٿم بابتهانه ٿه نجامي لاهه کين بؤ
بهها نوييه کان، به لام ٿه گهر له خودي خوياندا سهيريان بکهين؛
ٿه وه جگه له ده رچهي خيرا و ٿاساني بي ناوه روک، هيچ شتيکي
تر نين.

پيناسهي بههاي باش و بههاي خراپ

بهها باشه کان: ۱. له سهر واقع بنيات نراون. ۲. له پروي
کومه لايه تييه وه بنياتنه رن. ۳. بؤ ئيستان و تواناي ريکخستنيان
ههيه.

به لام بهها خراپه کان: ۱. خه يالين. ۲. له پروي کومه لايه تييه وه
پرووخينه رن. ۳. بؤ ئيستا نين و تواناي ريکخستنيان نييه.
راستگويي بههايکي باشه، چونکه ده توانين ريکي بخهين و
به ته وادي دهستي به سهردا بگزين، له بهر ٿه وهي رهنگدانه وهي
راسته قينهيه، له بهر ٿه وهي بؤ خه لکي به سووده (ته نانهت ٿه گهر
ههنديک جار پيشمان ناخوش بيت)، به لام له لايه کي تره وه ناوبانگ
و جه ماوه ريپوون بههايکي خراپه. ٿه گهر ٿه وه يه کيک بيت له
بهها کاني تو، يان پيوه ره کهت ٿه وه بيت بؤ که سينک که له ٿاهه نگيکي
سه ماکردندا جه ماوه ري زورتر بيت؛ ٿه و زورينه ي ٿه وهي پرو
دهدات؛ له ده ره وهي بازنه ي ده سه لاتي خوتداهيه: تو نازانيت جگه

له خوت؛ ڪٿي تر لهو بونهيه دا ئامادهيه، به دلنيايهيه وه تو نيوهي ئه و
كه سانهي ئامادهن؛ نايانناسيت. پاشانيش به هاي پتوهه ره كه له سهر
بنه مايه ڪي واقيعي بنيات نه نراوه: تو وا هه ست ده كه يت جه ماوه ريت
يان جه ماوه ري نييت، له ڪاتيكدا هيچ به لگهيه ڪت به دهسته وه نييه
كه بچووني خه لڪي ده ربارهت بسه لمينيت. (تيينيه ڪي لاهه ڪي؛
له ئه نجامي ئه مه دا، ئه و كه سانهي ترسيان له بچووني خه لڪي تر
ههيه؛ ده ترسن له ناخي خوياندا، له هه موو ئه و شته خراپانهي كه
گومان ده بن تياياندا هه بيت، ترسي ئه وه شيان ههيه خه لڪاني تر
بيدهنه وه له روويان).

ئهمانه نمونهن له سهر به هاي باش و ته ندروست: راستگويي،
نويبونه وه، تواناي ڪارتيڪردن، به رگري له خوڪردن، به رگريڪردن
له خه لڪي ديه، پيژگرتني خود، خوشه ويستي بؤ زانين، چاڪه ڪاري،
خوبه ڪه مگري، داهيتان.

له باره ي نمونهي به هاي خراپ و ناته ندروست: خوزالڪردن
له ريگاي توندوتيزي و ده ستيوهر دان، سيڪسي سنوره زاندين،
له خورازيبوون به به رده وامي، سووربوون له سهر مانه وه
به به رده وامي له چه قى گرنگيپيداندا، ترسان له تهنياي، هه ولدان
بؤ رازيڪردني هه مووان، ده وله مهندي له پيتاو ده وله مهندي،
قوربانينڪردن به ئاڙه لي بچووک بؤ خواوهندي دروستڪراو.

تيينيه ئه وه ده كه يت كه مرؤف ده توانيت له ناخه وه بگاته به ها
ته ندروسته باشه ڪان، له وانهيه له گهل به هاي له شيوهي داهيتان و
ڪوبه ڪه مگريدا بڙي، ئيست، هر له م ساهه دا، پويسته له سهرت به
ئاراستهيه ڪي دياريڪراو وه رگريپيت بؤ ئه وهي له گه لي بڙيت. ئه م
به هايانه تواناي ريڪخستنيان ههيه، وات لي ده ڪن له پهيوهندييه ڪي
به رده واما بيت له گهل جيهان به و شيوهيه ڪي ههيه، نه ڪ وهڪ

ئەوھى چۈن ئارەزووى دەكەيت.

بەلام بەھا خراپەكان بەزۆرى پىشتبەستون بە رووداوه
دەرەككېيەكان: فرېن بە فرۆكەيەكى تايبەت، ھەمىشە خەلكى پىت
بلىن تو راست دەكەيت، خاوەندارىتتى خانوويەك لە دوورگەيەكى
كەمەرەيى، خواردنى خۆشتىن خۆراك لە كاتىكدا ئافرەتانى
سەماكەر بەدەورتدا بسوورپىنەو. راستە لەوانەيە زۆربەي كات
بەھا خراپەكان؛ خوشى و چىژت پى بېخىش، بەلام ھەمويان لە
دەرەوھى تواناي خۆتدان، زۆر كاتىش بەدەستەيتانيان؛ پىويستى
بەو ئامرازانە دەپىت كە كۆمەلگا دەرووخىن.

ھەرودھا بابەتى رېكخستى بەھاكان بە شىوھى لەپىشىنەبوون،
شتىكى نامۇ نىيە كە ھەموو مەرقىك ھەزى لە خواردنى خوش و
بەتام پىت يان ھەزى لە بوونى خانوويەك پىت لە دوورگەيەكى
كەمەرەيىدا. بابەتەكە لەبەرچاوغرتنى لەپىشىنەبوونى بەھاكانە
لەلای تو، ئەو بەھايانە كامانەن كە دەيانخەيتە پىش ئەوانى ترەو
كە كاريگەري دەپىت لەسەر ئەو بىريارانەي دەيدەيت لەچاو
كاريگەري ھەر بەھايەكى تر؟

خزمەتکردنى ئىمپراتورى يابان و گوڭپرايەلىي تەواو بۆي، يەكك
بوو لە بەھاكانى ملازم ھىرو ئۆنۇدا. ئەم بەھايە ئەگەر تىنەگەيت
كاتى لە بارەيەو دەخوئىتەو؛ بەھايەكى لەوپەرى خراپىدايە، ئەو
پياوھ بەراستى كىشەي زۆرى بۆ دروست بوو، لەبەر ئەوھى لە
دوورگەيەكى دوورەدەستدا بۆ ماوھى سى سال ماپەو كە لەویدا
كرم و مېرووھەكانى دەخوارد، پاشان بە ئەركى خۆيشى زانى
كەسانى سقلى بىتاوان بكوژىت. كەواتە لەگەل ئەوھى ئۆنۇدا خۆي
بە سەرکەوتوو دەزانی، سەرەپاي ئەو راستىيەي پىداويستىيەكانى
پىوھرى بەكارھىنراوى بەدەست ھىنا، بەلام پىم وابىت ھەموومان

لەسەر ئەوە کۆکین کە ژيانى بەراستى ناخۆش بوو. هیچ یه کێک له
ئێمه کارهکانى به باشه باس ناکات و هیچ کەسیشمان به جووتیک
پێلاو نایگۆڕیتەوه.

دیف مۆستین ناوبانگ و شکۆمەندی گەورەى بەدەست
هێنا، بەلام خۆى هەر به شکستخواردو دەزانى، ئەمەش لەبەر
ئەوێ بەهایهکی خراپى لەخۆ گرت کە پشتى به بەراوردیکى
بێسەر و بەرانەى سەرکەوتنى کەسانى تر بەستبوو. ئەم بەهایەش
کێشەى زەبەلاحى بۆ دروست کرد لە شیوەى «پێویستە لەسەرم
سەد و پەنجا ملیۆن سیدی دیکە بفروشم، ئەو کاتە هەموو شتیک
باش دەبێت»، هەروەها «لە ئاھەنگیکى گۆرانىوتنى داھاتوودا،
ناکریت رازى بۆ بە گۆرانىوتن لە شوێنیک کە لە یاریگایهکی
وەرزى بچووکتر بێت»... ئەمەیه ئەو کێشەى کە پێى وا بوو
پێویستە چارەسەریان بکات بۆ ئەوێ بەختەوەر بێت، بەلام ئەو
سەرسۆرھێنەر نییه کە ئەو نەگەیشتە بەختەوەرى.

بە پێچەوانەى ئەوێ، بیت بیست بەهایهکی جیاوازی ھەلژارد،
سەرەرای ئەوێ پووخواو و بێھىوا بوو بە ھۆى دەرکرانى لەلایەن
تیبى یەكەمىو، بەلام کاتى کەمێک گەورەتر بوو؛ فێر بوو
پلەبەندی شتە گرنگەکانى ژيانى رێک بخاتەو، توانى پێوانەى
ژيانى لەژێر پۆشناییهکی نویدا بکاتەو. لە ئەنجامى ئەمەشدا،
بیست بوو پیاویکی پێگەیشتووی بەختەوەرى سەلامەت کە لە
ناز و نیعمەتى ژيانى خۆش و خێزانیکى نایابدا ژيانى بردە سەر.
جیاوازییەكە ئەوێ کە ئەندامانى تیبەكەى پیشووی دەیان سالى
تریان تێپەراند لە پێناو ئەویدا یان ھێشتەوێ ئەوێ کە ھەیانە.
کاتیک بەهایهکی خراپمان دەبێت (یان پێوہرى خراپ کە بۆ
خۆمان یان بۆ خەلکانى دیکەى دادەنێن): ئەو گرنگى زیاد لە

پټويست به شتانېك ددهدين كه گرنگ نين، واته به شتانېك كه
ژيانمان له وهی كه ههیه؛ خراپتر دهكهن، به لام كاتېك به های باشر
به كار دههينين؛ نهوا دهتوانين گرنگيمان بخهينه سهر شتانی باشر،
واته بو نهو شتانهی كه گرنگيان ههیه، شتانېك كه دوخمان باشر
دهكات و بهخته وهری و دلخوشي و سهركه وتنمان بو بهرهم
دههينيت.

نهمهیه به كورتی واتای راسته قينهی «گه شه پيدانی خود»:
دانانی به ها باشرهكان له پيگهی پيشه وهی كارهكان، ههروه ها
هه لېژاردنی شتی باشر كه گرنگي پيدانی خوتی پي ده به خشيت،
به مەش كي شه كانت باشر دهبن؛ كاتی شته باشهكان دهكه يته چه قی
گرنگي پيدانت. كاتي كيش كي شه كانت باشر بن، نهوا ژيانيشت باشر
دهيت.

نه وهی ماوه له م كتيبه؛ گرنگی ددهات به پينج به ها كه
پنجه وانن له گه ل پيشبينيه چاوه پروانكراو و ده قپوه گيراوهكان،
به لام به لای منه وه باشرين نهو به هايانن كه نه گهر مروف له
خويان بگريت؛ سوودی پي دهگه يه نن. هه موو نه م به هايانه سهر
به «ياسای گه رانه وه» ن كه پيشتر باسمان كردووه، نه مەش
له بهر نه وهی به های نه رينين، هه موو نه م به هايانه پټويستيان به
پووه پروو بوونه وهی كي شه هه ره قووله كانه له بريی خودزينه وه له
كيشهكان له رپی ده رچه ئاسانه خيراكانه وه. نه م پينج به هايانه
كلاسيکی نين و له هه مان كاتيشدا ئاسووده به خش نين، به لام من
وای ده بينم نه م به هايانه توانای گورپنی ژيانی مروقيان ههیه.

به های يه كه م كه له بهندی دواتردا تيشکی دهخهينه سهر،
بريتيه له شيوه يه کی توند له شيوه كانی بهرپرسياريتی: هه لگرتنی
بهرپرسياريتی له هه ر شتيك كه له ژيانندا پروو ددهات، به بی

له بهرچا و کردنی ئه وهی خه تا له کتویهیه. به های دووهم بریتیه له به دگومان بوون: داننانت به نه زانی و هه بوونی گومانی بهردهوام له بیروبۆچوون و برواکانتدا. به های سیههم بریتیه له شکستهینان یان سه رنه که وتن: ئاماده گیت بۆ دوزینه وهی هه له و خاله لاوازه کانت، بۆ ئه وهی بتوانیت کاریان له سه ر بکهیت به ره و باشتر. چواره م بریتیه له ره تکرده وه: توانات هه بیت وشه ی «نا» بلینیت، هه روه ها توانای بیستنتیت هه بیت، ئه مه به ته واوی و به پروونی دیاری ده کات که له ژیانندا چیت قبوله و چیت قبول نییه. پاشان به های کۆتایی دیت که بریتیه له وهی ورد بیته وه له و راستیه ی که تو نه مر نییت، ئه م به هایه گرنگیه کی یه کلاکه ره وهی هه یه، له بهر ئه وهی کاتی مروّف ئاگای له وه بیت که ده مریت؛ له وانه یه تاکه یارمه تیده رمان بیت له روانین بۆ هه موو به هاکانی دیکه مان به شیوده یه کی ته ندروست.

بەندى پىنجەم تۈ لە حالەتلىكى ھەلېزاردنى بەردەوامدايت

بىھىنە پىش چاۋى خۇت كاتى كەسىك چەكىكى لەسەر سەرت
راگرتوۋە و پىت دەلىت دەبى چل و دوو كىلۇمەتر بىرۋىت لە كەمتر
لە پىنج كاتىزىمىردا، ئەگەرنا خۇت و ھەموو ئەندامانى خىزانەكەشت
بەيەكەۋە دەكوژىت.

ئەمە چەند خراپە! ھەروەھا بىھىنە پىش چاۋى خۇت كە ئىستا
جووتىك پىلاۋى جوانت كرىۋە لەگەل پىداۋىستىيەكانى بۇيشتىن،
پاشان چەند مانگىكى زۆر راھىتانەت لەسەر بۇيشتىن كىردوۋە،
ھەروەھا بىھىنە پىش چاۋى خۇت كە دواتر بۇيشتىۋىت و
بەشدارىت لە پىشېركىنى ماراسۇندا كىردوۋە، ھەموو ئەندامانى
خىزانەكەشت لەگەل ھاۋرىكانتدا ۋەستاۋن و لەلاى ھىلى كۆتايىيەۋە
ھوتافت بۇ دەكىش.

لەۋانەيە ئەۋ ساتە يەكىك بىت لەۋ ساتانەي لە ژيانندا زۆرتىن
شانازى و سەربەرزى تىدا دەبىنىت.

ئەۋە ھەمان ماۋەيە: چل و دوو كىلۇمەتر، ھەروەھا ئەۋە
خۇتت كە ئەۋ ماۋەيەت بىريۋە، ھەمان ئەۋ ھەۋل و كۇششەن كە

قاچەکانی تو دەیدەن، بەلام لە حالەتی دووھەمدا بەو پەڕی ویستی
خۆتەووە هەلیدەبژیریت و ئامادەکاریی بو دەکەیت و ئەنجامەکەشی
دەبیتە ڕووداویکی دیار لە ڕووداوە گەرم و شکۆمەندەکانی ژیاونت،
بەلام کاتی کارەکە بەسەرتدا دەسەپنریت و پێچەوانەی ویستی
خۆتە؛ ئەو دەبیتە ئەزموونیکی مەترسیدار لە ئازار بەخستین
ئەزموونەکانی ژیاونت.

زۆر جار تاکە جیاوازی لەنیوان کێشەیهکی بەئازار و کێشەیهک
کە سەرپای گیانت پڕ دەکات لە وزە، ئەوێهە کە هەست دەکەیت
خۆت بە دەستی خۆت ئەو کێشەیهت هەلێژاردووە و خۆشت لێی
بەرپرسیت.

ئەگەر لە حالی ئێستادا خۆت وەک کەسیکی بەدبەخت دەبینیت؛
ئەو ئەگەرێکی زۆری هەیە کە ئەو هەستە، لانی کەم لە بەشینکیدا،
دەرئەنجامی ئەو بێت کە کارەکە لە دەرەوێ ویستی خۆت بوو...
کێشەیهک هەیە کە توانای چارەسەرکردنیت نییە، کێشەیهکە کە
بەسەرتدا سەپنراوە و هەلێژاردەوی خۆت نەبوو.

بەلام کاتی کە خۆمان کێشەکانمان هەلەبژیرین؛ ئەوا هەست
بە توانا دەکەین، وەک ئەوێهە وزەیهکی نوێمان پێ بەخشرابیت،
کاتی کە هەست دەکەین کێشەکانمان بەسەرماندا سەپنراون لە
دژی ویستی خۆمان؛ ئەوا خۆمان بەدبەخت دیتە پێش چاو و
خۆمان بە قوربانی دەبینین.

هەلێژاردن

ویلیام جیمس کێشەیی زۆری هەبوو، بەراستی کێشەیی خراپیش
بوو، راستە ئەو لە خێزانیکی دەوڵەمەند و دیاردا لەدایک بوو، بەلام

هر له له دایکونیه وه به دهست کیشه ی گه وره ی تهنروستیه وه
دهینالاند که ژیانان خستبو وه بهر مه ترسی: کیشه یه ک له چاویدا که
له سه رده می مندالیدا ماوه یه ک کویری کرد، هه روه ها نه خوشیه کی
توندی گرت له سکیدا که وای ده کرد زور برشیته وه و ناچاری کرد
سیستمیکی خوراکیی زور ئالوز و هه ستیار پیاده بکات، هه روه ها
گوینیه کانیشی کیشه یان هه بوو، هه روه ها ته شه نوجاتی توند له
پشتیدا دروست بوو که ناچاری ده کرد بۆ ماوه ی چهند پوژیک له
ماله وه نه توانیت دابنیشیت یان به پیکي به پیوه بوه ستیت.

له نه نجامی ئەم کیشه نه شیدا، جیمس زوربه ی کاته کانی ژیان
له ماله وه به سه ربرد. هاوپی زوری نه بوو، هه روه ها ئاستی له
قوتابخانه باش نه بوو، به لام کاته کانی به وینه کیشه نه وه به سه ر
ده برد، ئەمه ئەو تاکه شته بوو که پیی خوش بوو و ئەو تاکه ئیشه
بوو که پیی وا بوو تیایدا سه رکه وتوو.

به لام به داخه وه جگه له خوی، که سی تر نه یده زانی که ئەو له
وینه کیشه اندا باشه. کاتیک که گه وره بوو و بوو به پیاویک، که س
ئاماده نه بوو کاره کانی لی بکریت. به تیپه ربوونی ساله کان، باوکی
(که پیاوی کار و خاوهن سامانیکی زور بوو) که وته گالته پیکردنی
و پیی دهوت که ته مه له و هیچ به هره یه کی نییه.

له و میانه یه دا، (هینری جیمس) ی برا بچووکی بووه رۆماننوسیکی
به ناوبانگی جیهانی، هه روه ها ئەلیس جیمس؛ خوشکه که ی له رینگه ی
نووسینه کانی وه داها تیکی باشی دهست ده که وت، ته نها ویلیام؛
که سی شکستخواردووی خیزانه که بوو، ئەو مه ره ره شه که بوو!
له دوا هه ولدا بۆ رزگارکردنی داها تووی (جیمس) ی گه نچ، باوکی
برپاری دا په یوه ندییه فراوانه کانی به کار بهینیت بۆ وه رگیرانی
کو په که ی له کۆلیژی پزیشکی له زانکۆی هارقارد. باوکی پیی وت

ئەمە دوايىن ھەليەتى، ئەگەر ئەم جارى شىكست بخوات؛ ئەو ھىچ ئومىدىكى پىي نامىنىت.

بەلام جىمس بە ھىچ شىۋەيەك لە زانكۆى ھارقارد ئاسوودە نەبوو، خويندىنى پزىشكى بە ھىچ شىۋەيەك ھەزى ئەو نەبوو، ھەمىشە بە جۆرىك كاتەكانى بەسەر دەبرد كە پىي وا بوو كەسىكى ساختە و درۆزنە. لەدواى ھەموو شتىك، ئەگەر ئەو نەتوانىت كىشە تەندروستىيەكانى خۆى چارەسەر بكات؛ ئەى چۆن دەكرىت جىي ئومىد بىت. بۆ يارمەتيدانى خەلكانى تر لە چارەسەر كىردى كىشەكانىندا! رۆژىك لەدواى سەردانى بۆ يەكىك لە بىكە تەندروستىيە دەروونىيەكان لە زانكۆ، جىمس لە بىرەۋەرىيەكانى رۆژانەيدا نووسىبووى ئەو ھەست دەكات ھىندەى لە نەخۇشەكانەۋە نىكە، ھىندە لە پزىشكەكانەۋە نىكە نىيە.

چەند سالىك تىپەرىن، پاشان جىمس كۆلىژى پزىشكى جى ھىشت لەگەل ئەۋەى باوكى دژى ئەو ھەنگاۋەى بوو، بەلام جىمس پىي باش بوو لەبرىى رۈۋبەروو بوونەۋەى توۋرەبوونە سوۋتىنەرەكانى باوكى؛ لىنى دوور بىكەۋىتەۋە، پەيوەندى كىرد بە نىردراۋىكى ئەنسرۋېۋلۇجى كە بەنىاز بوون بېۋن بۆ دارستانە باراناۋىيەكانى ئەمازۆن.

ئەمە لە شەستەكانى سەدەى نۆزدەدا رۈۋى دا، كاتىك گەشتكرىن لەنىۋان كىشۋەرەكاندا كارىكى زەحمەت و پىر مەترسى بوو. ئەگەر بەمندالى يارىى كۆمپىوتەرىي (پىگى ئۆرىۋن) ت كىردىت، ئەۋىش ھاۋشىۋەى ئەو دىمەنە بوو كە لەو يارىيەدا دەبىنران... نەخۇشى زەحىرى و گايەكان كە لەناو رۈۋبارەكەدا نىقومت دەكەن، لەگەل ھەموو شتىك.

لەگەل ئەۋەدا جىمس توانى بىگاتە ئەمازۆن و لەۋى سەركىشىي

راسته قينه ي دهست پي كرد، نه وه ي جتي سهر سورمان بوو؛
تهدروستيه لاوازه كهي به دريژاي ماوه ي گه شته كهي خوراگر
بوو، به لام له کوتاييدا پي گه يشت و له وي نه خوش كهوت، يه كه م
روژي دواي گه يشتني؛ تووشي سوريزه بوو و نزيك بوو له ناو
دارستانه كاندا بمریت.

پاشتر ته شه نو جي پستي بو گه رايه وه، به جوريك به نازار بوو كه
نهيده تواني بروات به ريگادا. نه و جا به هو ي نه خوشي سوريزه وه
ته واو بيهيز و لاواز بوو بوو، هه روه ها جووله ي نه ما بوو به هو ي
نازاري پستيه وه، به ته نها له دارستانه كانی باشووري نه مه ريكا جي
هيلر ابوو (نه ندامه كانی ديكه ي نيرده كه رو يشتن و به جتيان ه يشت)؛
به بي نه وه ي بزانيت چون بگه ريته وه بو ولاته كهي. گه شتيكي
دوورودريژ كه چند مانگيكي ده وي ت و له وانه يه بمریت، به ر
له وه ي بگاته جي.

به لام له کوتاييدا تواني به هه ر شيوه يه ك بيت بگه ريته وه بو
(نيو ئينگلاند)، له وي باوكي كه بيهيواييه كهي به رامبه ري گه يشتبووه
نه و په ري؛ پيشوازي لي كرد. هاوړي گه نجه كه مان له و كاته دا چيتر
له سهره تاي لاوي تيدا نه بوو، ته مه ني له سي سال نزيك بوو بووه وه
و ه يشتا بيكار بوو. له هه ر شتيكدا كه هه ولي بو بدايه؛ شكستي
ده هينا، جه سته ي هه ميشه ناپاكي به رامبه ر ده كرد و له گه ل نه بووني
هيچ هيوايه ك بو باشتربووني دؤخي ته ندروستتي له داهاتوودا،
سهره پاي هه موو خاله نه ريئيه كان و هه له كانی ژيان، به لام له
هه موو شتيكدا دوراندي. نارپه حه تي و بيهيوايي بوونه دووانه يه كي
تاقانه و جيگير له ژيانيدا. جيمس تووشي خه موكيه كي قول بوو
و دهستي كرد به داناني نه خشه بو کوتاييه تان به ژيان.
به لام شه ويك دان يشت و وانه كانی چارلز بيرسي ده خو ينده وه،

توضیح: مارك ماسون

ئەو خويندەنەۋەيە ۋاي لىنى كۆردىكى تاقىق كۆرۈنەنەۋەيەكى بېچۇك ئەنجام
بىلەن، لە يادەۋەرىيەكانى پۇژانەيدا نووسىيى سالىك بەرى دەكات
كە تيايدا خۇي ۋا دادەنئىت كە لە سەددا سەد خۇي بەرپرسە لە
ھەموو ئەۋ شتەنەي لە ژيانيدا پوو دەدەن، جا ھۆكارى پووداۋەكان
ھەر چىيەك بىت. لە ماۋەي ئەۋ سالەشدا ھەموو ھەۋلىك كە لە
توانايدا ھەيە، دەيدات بۇ گۆرىنى بارودۇخى ژيانى؛ ھەرچەندە
ئەگەرى شىكستەينانىشى لەۋ كارەدا زۇر بىت. ئەگەر لە ماۋەي
ئەۋ سالەدا ھىچ شىك باش نەبوو، ئەۋە بەتەۋاۋى پوون دەبىتەۋە
كە ئەۋ بەپاستى بىدەسەلاتە ۋە تواناۋى پوۋبەپوۋبۈنەۋەيە دۇخى
دەۋرۈبەرى خۇي نىيە ۋە لەۋ حالەتەدا كۇتايى بە ژيانى خۇي
دەھننەت.

ئەنجامى ئەو تاقىكردنەۋەيەي پىئى ھەستە، چى بوو؟ وىليام جىمس بوو ھە باۋكى زانستى دەرووناسىيى ئەمەرىكا! بەرھەمەكانى بۇ دەيان زمانى جىھان ۋەرگىزدران، خەلكى بە يەكىك لە كاريگەرترين بۇشنىبران ۋ ھەيلەسووفان ۋ زانايانى دەرووناسىيان دادەنا لە تەۋاۋى نەۋەكەي خۇيدا، بوو مامۇستا لە زانكۆى ھارقارد، بەناۋ ھەموو ويلايەتە يەكگرتوۋەكانى ئەمەرىكا ۋ ئەورووپادا گەرا بۇ پىشكەشكردنى وتارەكانى.

ژنی هینا و بووه باوکی پینچ منډال (یهکیک له واته ناوی هینری بوو، که بووه نووسهر و گټېره وه د یه کی ناودار و بووه خاوه نی خه لاتی پولیتزر بؤ ئاداب). ماوه یه ک دواتر جیمس ئاماژهی به تاقیکردنه وه بچوو که که ی کرد به ناوی «سهر له نوږ له دایک بوونه وه»، پاشان هه موو ئه وانه ی له ژیانیدا به دهستی هینا بوو؛ دایه پال ئه و تاقیکردنه وه یه.

ساتنکی تیگہ یشتنی سادہ بوونی ھہیہ کہ ھہموو ئھو پیشکھ و تن

و گه شه پيدانه خوديهي مرقف به دهستي دينيت؛ له ويوه سهرچاوه دهگرن، نه وه ساتيکه که تيايدا تيدهگهين که ئيمه، ئيمه ي تاک، له هه موو شتيکی ژيانمان بهرپرسيارين، به بي ره چاوکړدنې نه و بارودوخه ي له دهوړوبه رمان دهگوزهریت.

ئيمه هه ميشه دهسه لاتمان نيه له وه ي به سهرمان ديت، هه روه ها نه وه ي که تووشمان دهبيت، به لام هه ميشه دهسه لاتمان هه يه به سهر چونيتي روونکردنه وه ي نه وه ي به سهرمان هاتووه، سهره پای دهسه لاتمان به سهر چونيتي وه لامدانه وه ماندا بوي.

نه گهر به وپهري ناگاييه وه بيزانين يان نهيزانين؛ ئيمه هه ميشه بهرپرسين له نه زموونه کانمان و نه وه ي به سهرمان ديت، مه حاله ئيمه بهرپرس نه بين، له بهر نه وه ي هه لېزاردنمان بوي نه وه ي به ناگايانه رووداوه کان شي نه کهينه وه؛ خوي له راستيدا شيکردنه وه يه که بوي نه و رووداوانه. تهنانه ت نه گهر ئوتومبيلک ليت بدات که چهند گالته جارېک ليبيخوړن يان هه رچي مندالي ناو پاسي قوتا بخانه يه هه موويان ميزت پيدا بکن، نه و بهرپرسياريتي تويه واتاي رووداوه که شي بکه يته وه و وه لامی خوتي بوي هه لېزيريت.

جا نه گهر نه م بابه ته سهرسامان بکات يان نه يکات، به لام ئيمه هه ميشه رولتي کاريگه رمان هه يه له وه ي بومان روو ددات و نه ودهش که له ناوماندا روو ددات، ئيمه هه ميشه واتاي هه موو ساته کان و هه موو رووداوه کان شي ده کهينه وه، هه روه ها ئيمه بهردهوام نه و به هايانه هه لده بزيړين که له گه ليان ده ژين له گه ل نه و پتوهرانه ي هه ر شتيکی پي پتوانه ده کهين که به سهرمان ديت. زور جار له وانه يه نه و رووداوه ي ديت پيش، خوي باش يان خراب بيت به پي نه و پتوهره ي ئيمه به کاري دههينين.

بيروکه که نه وه يه که ئيمه هه ميشه له حاله تيکی هه لېزاردنې

Scanned with CamScanner

له نهكل بين له فيلمه كهي پياوي شه مشه مه كوړه دا».
 نه مه هاو شيوهي وتهيه كي تري فهيله سوو فيكي مه زن بوو:
 «سهيره!»

وتهي «بهرپرسياريتي گه وره، هاوشاني دهسه لاتي گه وره يه»،
 دوا وته كاني نهكل بين بوو پيش نه وهي دزيك بيكوژيت كه پياوي
 شه مشه مه كوړه لتي گه رابوو كه رابكات، نهو يش له سر سه كويه ك
 له ناو حه شاماتي خه لكدا و به يي هيچ هو كاريكي پوون. ئاي لهو
 فهيله سوو فو گه وره يه!

له گهل نه وه شدا ئيمه گويمان لي ده بيت كه خه لكی زور نه م وته يه
 به به لگه ده هيننه وه، له ده ورو به رمان زور ده و تريته وه... به گشتي
 له دواي چهند په ردا خيك له بيره، بو گالته جاري ده و تريته وه. نه مه
 يه كيكه لهو وته سر كه وتوانه ي كه به راستي زور زيره كانه يه،
 به لام تنها هه واليكت پي ده ليت كه خوت له بنه رته دا ده يزانيت،
 ته نانه ت نه گهر پيشتريش بيرت له باب ته كه نه كر د بيته وه.

«بهرپرسياريتي گه وره، هاوشاني دهسه لاتي گه وره يه».
 نه مه راسته، به لام كوپيه كي باستر له م وته يه هه يه، كوپيه كي
 قووله به راستي پيوستې به هيچ نيه جگه له گوړيني شويني
 هه نديك له وشه كان: «دهسه لاتي گه وره، هاوشاني بهرپرسياريتي
 گه وره يه.»

هه تا له ژيانماندا زياتر هه ستردن به بهرپرسياريتي هه لېژرين،
 دهسه لاتيكي گه وره تر پياده ده كه ين به سه ريده، ليره وه قبول كړدني
 بهرپرسياريتيمان بو كيشه كان؛ هه نكاوي يه كه مه به ناراسته ي
 چاره سه ر كړدني.

جاريك پياويكم ناسي كه بر واي وا بوو هو كاري نه وهي
 نافرته تان لتي دوور ده كه ونه وه، نه وه يه كه بالاي زور كورته.

پیاویکی خۆینده‌وار و سه‌رنج‌راکێشی جوان بوو (واته له بنه‌رده‌تا که‌سیکی به‌نرخ بوو)، به‌لام باوه‌ری وا بوو که ئا‌فره‌تان پنی سه‌رسام نابن به هۆی ئه‌وه‌ی بالای زۆر کورته.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی زۆر به‌کورت‌ه‌بالا ده‌هاته پیش چاو، له کاتی چوونه‌ده‌ره‌وه‌دا زۆر خۆی له به‌یه‌ک‌گه‌یشتن له‌گه‌ل ئا‌فره‌تان ده‌پاراست. جارێک ئه‌و کاره‌ی کرد که زۆر به‌که‌می ئه‌نجامی ده‌دا، بچووکترین هه‌لسوکه‌وتی ئا‌فره‌تان به‌وه تیده‌گه‌یشتن که ئه‌وان به سه‌رنج‌راکێش نایبینن تا ئاستیک باوه‌ری به‌وه بیت که جیی سه‌رنجیان نییه، ئه‌گه‌رچی له راستییدا پنی سه‌رسام بن. بیگومان بوونه که په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل ئا‌فره‌تاندا، له‌وپه‌ری لاوازی‌دا بوو.

ئه‌وه‌ی ئه‌و پیاوه لێی تینه‌گه‌یشتن، ئه‌وه بوو که ئه‌و به‌هایه‌ی هه‌لبژارد؛ بووه هۆی دۆراندنی: به‌رزیی بالا! وای دانا‌بوو که ئا‌فره‌تان جگه له پیاوی بالا‌به‌رز؛ به‌که‌سی تر سه‌رسام نابن، ئه‌مه واته هه‌ر له سه‌ره‌تاوه شکست چاوه‌ڕێیه‌تی، هه‌رچه‌نده هه‌ولیش بدات.

ئه‌و هه‌لبژاردنه، متمانه و هیز له خاوه‌نه‌که‌ی زه‌وت ده‌کات. به‌راستی خسته‌یه‌رده‌م کێشه‌یه‌کی خراب: که ئه‌گه‌ر به‌رزیی بالای مرقوف وه‌ک پتویست نه‌بیت له جیهانی‌کدا که ته‌نها بۆ بالا به‌رزه‌کان دروست کرابیت (ته‌نها به‌بۆچوونی ئه‌و)، چه‌ندین به‌های زۆر با‌شتر هه‌بوون که ئه‌و پیاوه ده‌یتوانی له خۆیان بگریت له باره‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل ئا‌فره‌تاندا. «ده‌مه‌وێت چاوم به‌و ئا‌فره‌تانه بکه‌وێت که به‌راسته‌قینه‌ی من سه‌رسامن»، په‌نگه ئه‌م ده‌ربه‌رینه گونجاو بووایه بۆ ده‌ستپێکردن: پتوه‌ریک که هه‌ردوو به‌های راست‌گویی و قبول‌بوونی له‌خۆ ده‌گرت، به‌لام ئه‌و ئه‌م دوو به‌هایه‌ی هه‌له‌بژارد، به‌لکو له‌وانه‌یه نه‌یزانی‌بیت که خۆی ده‌توانیت به‌هایه‌ک

ههلبژيريت (يان توانای ههلبژاردنی ههيه). سه ره پای تينه گه يشتنی
بو ئه وه، ئه و خوی بهر پرسه له کيشه کانی.

سه ره پای بهر پرسياريتی؛ ئه و پياوه به و شيوهيه مايه وه و
به رده وام سه رزه نشتی خوی ده کرد، به کارمه ندی باری ده وت:
«به لام هيچ بژارده يه کم به ده سته وه نيه، ناتوانم هيچ کاریک بکه م!
ئافره تان ږو وکه شين و بينرخن، هه رگيز نابمه جینی سه رنجيان!»
به لئ، له راستيدا هه موو ئافره تیک تاوانباره، له بهر ئه وه ی ناگریت
سه رسام بیت به پياویک که ئه م هه موو لاوانه وه يه بو خوی بکات،
پياویکی بپناوه روک که به های خراپی هه لگرتووه، ئه مه بابه تیکی
یه کجار ږوونه!

له باره ی هه لگرتنی بهر پرسياريتی کيشه کانیا نه وه؛ زۆربه ی
خه لکی دوو دلن، چونکه وا گومان ده به ن ئه گه ر خۆت هوکار
نه بوو بیت بو دروستبوونی کيشه کان؛ ئه و خۆت بهر پرسياريتيه که ی
هه لئاگریت.

له کلتووری ئيمه دا زۆر کات باسی خه تا و بهر پرسياريتی دینه
پيشه وه، به لام ئه و دووانه؛ يه ک شت نين. ئه گه ر به ئوتومبيله که ی
خۆم له تۆم دا؛ ئه و من خه تابارم، ئه گه ری زۆریش هه يه ياسا به
شيوه يه ک بهر پرسم بکات له قه ره بوو کردنه وه ی تۆ له و ږو وداوه دا،
ته نانه ت ئه گه ر بهر يکه وتیش ئه وه ږووی دابیت؛ هه ر من بهر پرسيار
ده بم. بنه ماي خه تابار بوون له کۆمه لگای ئيمه دا به م شيوه يه کار
ده کات: ئه گه ر خراپه ت کرد، پتويسته له سه رت هه له که ت راست
بکه يته وه يان له بری ئه وه دا قه ره بوو بده يت. پتويسته کاره که به و
شيوه يه بیت.

به لام هه نديک کيشه هه يه که تاوانه که ی ناکه ويته ئه ستوی ئيمه،
به لام ئيمه هه ر لنيان بهر پرسيارين.

ئەمەش نموونە یەکە لەو بارە یەو: ئەگەر بە یانێیەک لەخو
هەستایت و بینیت منداڵێکی تازە لە دایکبوو لە بەردەم ماله که تدايه؛
کەس ناتوانیت لەسەر بوونی ئەو منداڵە لەویدا خەتابارت
بکات، بەلام ئیستا بەرپر سیاریتی ئەو منداڵە لەئەستوی تودایە،
لەسەر تۆیە کاریک هەلبژیریت تا بۆی ئەنجام بدەیت. ئەو دی
هەلیدە بژیریت هەر چییەک بێت (هێشتەو دی منداڵە که لەلای خۆت،
یان خۆر زگاریکردن لێی، یان پشتگوێخستنی، یان فریدانی بۆ ناو
چالیک)، چەند کێشە یەک هەیه که پەيوەستن بە هەلبژاردنی تۆو،
تۆش بەرپر دەبیت لە دەرکەوتنی ئەو کێشە.

دادوهرەکان ناتوانن ئەو دۆسیانە هەلبژیرن که دینه لایان. کاتیک
دۆسیە یەک دەچیتە دادگا، ئەوا ئەو دادوهرە ی بۆی رادهسپێردریت؛
ئەو کەسە نییه که تاوانە که ی ئەنجام داوه، شایەتیش نییه بەسەر
تاوانە که وه، کارتیکراو نەبووه به تاوانە که، بەلام دەبیت بەرپر لە
بارە ی ئەو تاوانە وه، لەو کاتە شدا پێویستە لەسەر ئەو دادوهرە لە
ئەنجامی تاوانە که دا سزایە کی بۆ هەلبژیریت: پێویستە لەسەر ی ئەو
پێوهرە هەلبژیریت که ئەو تاوانە ی پێ دەپێویت، هەروەها سوور
بیت لەسەر جیبە جیکردنی ئەو پێوهرە.

ئێمە بە درێژی کات بەرپر سین لەو رووداو و ئەزموونانە ی
خۆمانی لەسەر سەرزدەنش ناکرین، ئەمە بە شیکە لە ژيان.
رێگای زۆر هەن بۆ دۆزینە وه ی جیاوازییەکانی نێوان ئەو
دوو بیرۆکە یە. خەتابارکردن شتیکە بۆ رابردوو و بەرپر سیاریتی
کاریکە لە داها تودا. خەتابارکردن بەرەنجامی چەند هەلبژاردنیکە
که به کردار گیراوه ته بهر. بەرپر سیاریتی بەرەنجامی هەلبژاردنیکە
که ئیستا دەیکریت بەر لە هەر چرکە یەکی ژيان. تۆ بریار دەدەیت
ئەمە بخوینیتە وه، تۆش بریار دەدەیت که بیر لە ئەنجامەکانی

بكهېته وه، پاشان هر تويت بريار ددهيت كه نه و نه نجامانه قبول دهكيت يان ره تي دهكهېته وه. له وانه يه خه تابار كردن بو من بيت له وهی تو هم بيركردنه وه يه به ناته و او دهبيت (نه وانه بيروكه ی من و خويشم سهرزه نشتكراوم له كه موكورپيه كانی)، به لام تو بهرپرسياريت له و بهرهنجامه ی دواي خويندنه و يان به دهستي دههيتيت. تو سهرزه نشتكراو نيت له سهر نه وهی كه من هم رسته يه هم له بزاردووه تا بينووسم، به لام تو بهرپرسيار دهبيت له هه لېزاردنت بو خويندنه وه ی يان نه خويندنه وهی.

جياوازی هه يه له نيوان خه تابار كردنی كه سينكي تر له سهر بارودوختي تر، له گهل نه وهی كه نه و كه سه به شيوه يه كي كرداری بهرپرس بيت له مامه له كردن له گهل نه و بارودوخه. هه رگيز كه س له بارودوختي تو بهرپرس نيه، له وانه يه لومه ی كه سانی زور بكریت له بهر نه وهی تو به خته وهر نيت، به لام كه س بهرپرس نيه له وهی تو به خته وهر نيت جگه له خوت، نه مهش له بهر نه وهی تويت كه هه ميشه ده توانيت هه لېبزيريت چون ده روانيته كاره كان و چون وه لامت بويان دهبيت و چون هه ليانده سه نگينييت. پتويسته هه ميشه نه و پيوهره هه لېبزيريت كه نه زمونه كانی خوتی پی ده پتويت.

يه كه مين كچه هاوړيم ده ستپيشخه ر بوو له وازمينان له من به شيوه يه كي ناشكرا، نه و له گهل ماموستاكي ناپاكي به رامبه رم كرد، نه مهش شتيكي ناخوش بوو، مه به ستم له وشه ی «ناخوش» نه وه يه كه هه ستم ده كرد نه و كار هه وشيونه ی نه وه يه كه سه د و په نجا و سي بؤكس له سكم بدریت. بارودوخه كه خراپتر بوو، كاتی پووبه پووی بوومه وه و به خيرايبی وازی له من هيتا و چوو بو لای نه و. هيچ دوودل نه بوو، به لكوو نه و چند سالی خسته نه ولاوه كه به يه كه وه بووين؛ به بی نه وهی گرنگی به بابته كه بدات.

دوای ئه وه چه ند مانگیکم به ههستکردنیکى قوول به بهدبهختى بهسهر برد، ئه مهش شتیکی چاوه پروانکراو بوو، به لام ئه وم به بهرپرس زانی له بهدبهختبوونم، ئه وهش نه یگه یاندم به هیچ نهجامیک، باوهرم پی بکه ن! به لکوو زیاتر بهدبهختی کردم.

بینیتان؟ نه متوانی بهسهریدا زال ببم، له دهره وهی دهسه لاتی خۆم بوو، زۆر جار په یوه ندیم پیوه دهکرد، زۆر هاوارم بهسهریدا دهکرد، تکام لی دهکرد بگه ریته وه بۆ لام، یان له ناکاو سهردانی مالیانم دهکرد، یان نهجامدانی کاری بینرخ و بینعه قلانه که ئه وه که سانه ی له دۆخی مندا بن؛ نهجامی ددهن، به لام ههرگیز نه متوانی زال بم بهسهر ههست و کاره کانیدا. له کوتاییشدا له گه ل ئه وهی خه تایی ئه و ژیان و ههسته ی منی تیدا بووم له ئه سته ی ئه و بوو، به لام ههرگیز ئه و لئی بهرپرس نه بوو، خۆم لینی بهرپرس بووم.

له کاتیکى تردا له دوای بری پیویست له فرمیسک و کحول، بیرکردنه وه م ئاراسته یه کی دیکه ی وهرگرت و ههستم کرد بهرپرس یاریتیم له ئیستادا ئه وه یه سهر له نوێ خۆم بهخته وهر بکه م، ههرچه نده ئه و کاریکی خراپی پی کردم و سهره پای ئه وهش که سهرزه نشتی ئه و ده که م له سهر ئه وهی که کردی. چاوه رپی ئه وه م نه ده کرد ئه و ئافره ته له ناکاو بیت و له پیناوی مندا هه موو شتیکی چاک بکاته وه، پیویست بوو له سهر من خۆم ژیانى خۆم چاک بکه مه وه.

کاتی بیرکردنه وه م به و جورهی لی هات، چه ند شتیکم بۆ هاته پیش: یه که م شت ئه وه بوو من ورده ورده گه شه م به خۆم دا، دهستم کرد به راهیانه وهرزشیه کان و کاتی زیاترم له گه ل هاوړیکانم بهسهر ده برد (ئه وانه ی پیشتی پشنگویم خستبوون).

هه روه ها به مه به ست دهستم کرد به بينی خه لکاني نوی، به مه به ستی خویندن؛ گه شتیکی دريژم کرد بۆ دهره وه، هه ندیک کاری خۆبه خشیم نه نجام دا، ورده ورده ههستم دهکرد له بارودوخیکی باشتردام. هیشتا ش رقم له هاوړی کچه که ی پيشوومه به هو ی نه و کاره ی له گه لم کردی، به لام لانی که م نستا بهرپرسياريتی هه لچوون و ههسته کانی خوم هه لده گرم، له نه نجامی نه م کاره شدا به های باشت هه لده بژيرم: نه و به هایانه هه لده بژيرم که به ره و گرنگيدان به خوم و زانیی زیاتر له باره ی خومه وه دهمبات، له بری نه وه ی به و ناراسته يه مدا به ریت که هه ول بدهم هاوړی کچه که ی پيشووم نه وه ی خرابی کردووه؛ چاکي بکاته وه.

(به و بونه يه وه نه گه ری زوری هه يه که چيروکی نه وه ی نه و بهرپر س بیت له هه ست و هه لچوونه کانم، هه مووی به شیک بیت له و هوکاره ی وای کرد واز له من به يیت. له دوای دوو به ند له باره ی نه و خاله وه ددهویم). له دوای نزیکه ی سالی که له و پرووداوه؛ شتیکی نامۆ رووی دا، تيبینی نه وه م کرد کاتی بیر له په يوه ندييه که مان ده که مه وه و پيداچوونه وه ی بۆ ده که م، نه و په يوه ندييه کيشه ی زوری تیدا بووه که پيشتر تيبينيم نه کردووه، کيشه ی وا که من تيبدا خه تابارم و منيش ده متوانی کاری که بکه م بۆ چاره سه رکردنی، بوم دهرکه وت که من هاوړينه کی باش نه بووم بۆ نه و و خه لکی به بی هوکار؛ ناپاکی به رامبه ر به يه کتر ناکه ن: که س نه و کاره له گه ل هاو به شه که ی ناکات، مه گه ر به هو ی کاری که وه له گه ليدا به خته وه ر نه بیت.

نالیم نه مه به هانه يه بۆ نه و کاره ی هاوړی کونه که م کردی... بابته که به و شيوه يه نييه، به لام تيگه يشتنم له هه له کانم؛ يارمه تی دام له تيگه يشتن له وه ی من قوربانیه کی ته و او بیتاوان نیم، وه ک پيشتر

گومانم دهبرد. بوم دهرکهوت من به بهردهوامی لهو ماوه دريژدها
رولم هه بووه له دروستکردنی په یوه ندييه کې شکستخواردوو، له
کوټاييشدا زور کات به هاګانی هه ردوو لا هاوشتوهی یه که، نه ګه
من له ګه ل که سيک په یوه نديم هه بوو که به های خراپی هه لگرتوه،
هه موو نهو ماوه یه ش په یوه ندييه که بهردهوام بوو، نهو که سه له
بارهی من و به هاګانمه وه چی ده لیت؟ به ريګايه کی ئازار به خش فیر
بووم که نه ګه ر که سی به رامبه ر خو په رست بوو له په یوه ندييه که ده،
نه ګه ر شتی ئازار به خشی نه نجام دده! نهوا نه ګه ری زوره که توش
هاوشتوهی نهو بیت، به لام تو نه وه نازانیت!

توانام بؤ په یدا بوو کاتی هه موو بابه ته که ده ګه ريښمه وه بؤ دواوه،
له سه ر روانین بؤ رابردوو و بينینی ئاماژه ګانی ئاګا دار کردنه وه له
که سیتی هاوړی پيشوو ده که مده، ئاماژه یه ک که به هه لېژار دنی خوم
که پشتگویم خستن یان خوم لی لادان کاتی به یه که وه ده بووین.
له وه ده من خه تابارم! توانیم سه یری رابردوو بکه مه وه و بینم
که من هاوړی یه کی ته واو گونجاو نه بووم بؤی. له راستیدا من له
زور بهی کاته ګاندا سار دوسر بووم له ګه لیدا، خوم له به رامبه ریدا
به ګه وره ده زانی، له هه نديک حاله تیشدا بوونی نهوم له ګه ل خومدا
به شتیکی ئاسایی و یه کلا بووه وه ده زانی و هاوام ده کرد به سه ریدا
و بیزارم ده کرد، من لهو شتانه شدا خه تابارم.

نایا هه له ګانی من بیانوو یه کن بؤ هه له که ی نهو؟ نا! به لام من
به رپر سیار یتیه کی دیکه شم له نه ستو گرت، نه مه ش بؤ ګره نتيکردنی
نه وه ی جار یکی دیکه به ده ست هه مان نه نجامه وه نه نالینم، نه وه م
خسته نه ستوی خوم که نه و په ړی هه ولم بدهم په یوه نديم له ګه ل
نآفره تاندا بؤ داهاتوو زور باشتو بیت، به خوشحالييه وه ده مه ویت
بلیم که من له وه ده سه رکه وتوو بووم، له دواي نه وه هیچ نآفره تیک

ناپاکي بهرامبه نه کردم و جني نه هيشتم، له دواي ئه وه بووي نه دا
که دوو سه د و په نجا و سئ بؤکس له سکم بدریت. بهرپرسياريتي
کيشه کانم هلگرت و له باره ي ئه و شتانه ي په يوه نديان به
کيشه کانم وه هه بوو، په ره م به خوم دا. له باره ي بؤلم له و
په يوه ندييه ناتهن دروسته دا، بهرپرسياريتيم له ئه ستو گرت و له و
په يوه نديانه ي دواتر دروستم کردن؛ په ره م به خوم دا.

ئايا ده زانن؟ سهره راي ئه وه ي جي هيشتم له لايه ن هاوړي کچه
کونه که مه وه؛ په کيک بوو له و ئه زمونږانه ي زورترين ئازاري پي
که ياندم، به لام له گهل ئه وه شدا له هه موويان گرنگتر و کاريگه رتر
بوو له ژياندا، من قهرزاري ئه و ئه زمونږه م به چاکه له بهرپاکردني
پروسه ي په ره پيدان و گه شه پيدانکي که سيي زور گرنگدا. به ته نها
له و کيشه يه وه، زور زياتر له ده حاله تي سهرکه وتن به يه که وه فير
بووم.

هه موومان پيمان خوښه بهرپرسياريتي سهرکه وتن و
به خته وهري بخه ينه ئه ستوي خومان، بگره کيپرکيما نه له سهر
ئه وه ي خومان وه کوو بهرپرس له سهرکه وتن و به خته وهري
خومان دهر بخه ين، به لام له ئه ستوگرتني کيشه کانمان؛ کاريکي زور
له وه گرنگتره، چونکه ئه وه ئه و شو ينه يه که به راستي ليوه ي فير
ده بين، ئه وه ئه و شو ينه يه که باشتر بووني راسته قينه ي ليوه ديت،
هه روه ها ئه و شو ينه ي گه شه پيداني راسته قينه ي له ژياندا ليوه
ديت، به لام کاتي ته نها به خسته نه ئه ستوي تاوانه که بؤ که سانکي
تر کوتايي به بابته که دينين؛ ئه وه جگه له نازارداني خومان، هيچ
شتيکي تر ناکه ين.

وهلامدانه وه ٻو ڪارمسات

بهلام، ٺهي له بارهي ٺهو ٻووداوانهي زور بهئيشن؟ ڪهسانيني
زور دهنهتوانن دهست بڪهن به هه لگرتني بهرپرسياريتي ڪيشهڪاني
پهيوهست به ڪارڪردن، يان لهوانهيه له بارهي زيادهٻوييڪردن له
سهيرڪردني تهلهقزيون له ڪاتينڪدا پٽويسته لهگهل منڊالهڪانياندا
ياري بڪهن يان بچن بهلاي ڪاريني بهسوودهوه، بهلام ڪاتي
بابهتهڪه سهر دهڪيشسينت ٻو ٻووداوي ڪارهساتباري مهترسيدار،
ٺهوا «پهتي ٺاگادارڪردنهوه، له شهمندهفهري بهرپرسياريتيدا
رادهڪيشن»، پاشان ڪاتي شهمندهفهري ڪه وهستا؛ دادهبهزن،
ههست دهڪهن ههنديڪ شت ههيه ٺازاربهخشه، به ٺهنازهيهڪ ڪه
دهستهوستانن له ٺاست هه لگرتني بهرپرسياريتيهڪيدا.

بهلام با بيريك له بابتهڪه بڪهينهوه: تونديي ٻووداوهڪه،
هيج له راستيه شاراوهڪاني پشتي ٺاگوريت. با واي دابنين تو
ٻووبهٻووي زهوتڪردن بوويتهتهوه، ٻوونه ڪه شتيڪت لي زهوت
دهڪهن، خهتاهي ناههويته ٺهستوي خوت، ههرگيز هيج ڪهسينڪ
ٺهوه هه ٺابزيريت ڪه بهو ٺهزموندها ٻروات، بهلام ليڙهه بابتهڪه
هاوشيوهي بابتهتي ٺهو منڊالهيه ڪه لهبهردهم مالههڪتدا دوزيتهوه،
لهو ڪاتهدها بهخيرايي خوت له بهرپرسياريتيهڪ له بارهي بابتهتي
مردن و ڙيانهوه دهبييتهوه. ٺايا بهرهنگاري ٺهو ڪهسه دهبييتهوه
ڪه دهيهويت شتيڪت لي زهوت بڪات؟ تووشي شلهڙان دهبيت؟
له شويني خوت وشڪ دهبيت؟ پوليس ٺاگادار دهكهيتهوه؟ ههول
دهدهيت لهبيري بڪهيت وهڪ ٺهوهي هيج شتيڪ ٻووي نهدابيت؟
ٺهانه ههموويان ههلبڙارده و ڪاردانهوهن ڪه تو بهرپرسياريت
له گرتهبهريان يان نهگرتهبهريان، تو ههلهتفهڙاردوه ڪه بييته
قوربانيني زهوتڪردن، بهلام ههستا بهرپرسيت له بهٻيوهبردي

نه نجامه هه لچوونی و دهروونییه کان (ههروهه یاساییه کان) ی نهو نه زمونه.

بزووتنه وهی تالییان له سالی ۲۰۰۸ دا دهستی گرت به سهر دۆلی (سوات) دا، نهو دۆله دهکه ویتته نهو په پری باکووری پوژه هلاتی پاکستانه وه، به خیرایی له ویدا نه جیتدای توندوتیژی خویان پیاده کرد. ته له فزیۆن نه بوو، فیلم نه بوو، چوونه دهروهه نه بوو بۆ ئافرهتان به بی بوونی مه حره میک له گه لیان، کچانیک نه بوون بچن بۆ قوتابخانه.

له سالی ۲۰۰۹ دا، کچیکی پاکستانی له ته مه نی یانزه سالییدا که ناوی مه لالا یوسفزای بوو، له ناو خه لکیدا باس له ریگریکردن له کچان بۆ چوونه قوتابخانه دهکات، نهو سوور بوو له سهر نه وهی بچیت بۆ قوتابخانه که ی و ژیا نی خوی و باوکی بخاته مه ترسییه وه، نهو ههروهه ها ئاماده ی نهو کۆبوونه وانه ده بوو که له شاره نزیکه کاندا ده به ستران. مه لالا له سهر ئینته رنیت نووسی بووی: «بزووتنه وهی تالییان چۆن جورئهت ده که ن مافی خویندنه لی زهوت بکه ن؟»

له سالی ۲۰۱۲، واته کاتیک ته مه نی مه لالا گه یشته چوارده سال، ته قه ی لی کرا و بهر روو خساری کهوت له کاتیکدا له ناو پاسینی قوتابخانه دا به رهو ماله وه ده گه رایه وه. چه کداریکی تالییان سهر کهوته ناو پاسه که و پرسیا ری کرد: «مه لالا له کونییه؟ پیم بلین، نه گینا ته قه له هه مووتان ده که م!» مه لالا هه ستا و خوی ناساند (نه مه خوی له خویدا هه لبراردنیکی سهرنجراکیشه)، نهو چه کداره له بهردهم هه موو سهرنشینانی پاسه که دا ته قه ی به ئاراسته ی سهری کرد.

مه لالا بیتهۆش بوو، هینده ی نه ما بوو بمریت، بزووتنه وهی

تالیبان له باره‌ی مه‌لالاوه‌ی وتی که ئه‌گهر له‌و هه‌وله‌ی بزکاری بییت؛
ئه‌وا خۆی و باوکیشی ده‌کوژن.

هه‌تا ئه‌مرۆش مه‌لالا زیندوو، تا ئیستاش به‌ئاشکرا قسه‌
ده‌کات له‌ دژی ئه‌و توندوتیژی و سه‌رکوکردنه‌ی له‌ هه‌ندیک
ولاتی ئیسلامیدا به‌رامبه‌ر ئافره‌تان گیراوه‌ته‌ به‌ر. ئیستا کتێبه‌کانی
زۆرتین فرۆشیان هه‌یه. مه‌لالا له‌ ساڵی ۲۰۱۴ دا خه‌لاتی نۆبلی
بۆ ناشتی وهرگرت. ته‌قه‌کردن له‌ ڕووخساری، وای کرد ده‌نگی
زیاتر بییستریت له‌ پینستر و بویری له‌ ڕابردوو زیاتر بییت. زۆر
ئاسان بوو بۆ ئه‌و که له‌سه‌ر زه‌وی بکه‌وتایه‌ و بیوتایه: «ناتوانم
هیچ کاریک بکه‌م» یان «هیچ هه‌لبژاردنیکم له‌ به‌رده‌مدا نییه»،
جیاوازییه‌که‌ لیڤه‌دا ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌گهر بیوتایه: ئه‌ویش ده‌بووه
بژارده‌ی ئه‌و، به‌لام ئه‌و پیچه‌وانه‌که‌ی هه‌لبژارد.

پیش چهند سالیک له‌مه‌وبه‌ر، به‌شیک له‌ بیرۆکه‌کانی ناو ئه‌م
کتێبه‌م له‌ وییلاگی خۆم له‌ ئینته‌رنیته‌دا نووسی، پیاویک کۆمیتیتی
بۆ نووسیبووم: پیاوه‌که‌ نووسیبووی تۆ که‌سیکی ڕووکه‌شی و
بیناوه‌رۆکیت، هه‌روه‌ها نووسیبووی تۆ هیچ تیگه‌یشتنیکی راست
نییه‌ بۆ کێشه‌کانی ژیان و به‌رپرسیاریتی مرقه‌کان. ده‌یوت
کوڤه‌که‌ی له‌ ڕووداوی هاتوچۆدا مردوو، تۆمه‌تباری کردبووم
به‌وه‌ی واتای راسته‌قینه‌ی ئازار نازانم، پاشان وتبووی من که‌سیکی
هیچو‌پوچ و سووکم، کاتیک پیم وتبوو پنیسته‌ له‌سه‌ری به‌رپرس
بیته‌ له‌ ئازاره‌ی به‌هۆی مردنی کوڤه‌که‌یه‌وه‌ چه‌شتویه‌تی.

ئاشکرا بوو که ئه‌و پیاوه‌ ئازاریکی زۆر گه‌وره‌تری بینیه‌
له‌وه‌ی هه‌ندیک که‌س له‌ ژیا‌نیاندا ده‌بینن، ئه‌و هه‌لینه‌بژاردوو
که‌ کوڤه‌که‌ی بمریته‌، هه‌روه‌ها له‌ مردنه‌که‌یدا ئه‌و خه‌تابار نه‌بوو،
به‌رپرسیاریتی ئه‌و له‌ده‌ستدانه‌ به‌سه‌ریدا سه‌پینرا‌بوو له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی

پوون و ناشکرایه که بهرپرسياريتيه کی نه خوازاوه. له گهل هموو
 نه وانه دا، نهو بهرپرسه له هه لچوون و بيروباوه و کرده وه کانی.
 چو نيتي وه لامدانه وهی بو مردنی کوربه کهی؛ هه لېژاردهی خوی
 بو، توو شېوون به نازار بهم شيوهيه يان به شيوهيه کی تر؛ کارني
 براوهيه بو هه موومان، به لام پيوسته له سه رمان نهو هه لېژيرين
 که نهو نازاره بو نيمه چ واتايه کی ههيه. تهنه ت کاتيکيش نهو پياوه
 بانگه شهی نهو دهی ده کرد که نهو هيچ هه لېژاردنيکی له بهر ده ستدا
 نه بووه لهو بابته دا و نهو تهنه دهيوست کوربه کهی بگه رېته وه
 بو لای، نهو هه لېژارد... نهو رېگايه کی هه لده بژارد له نيوان کومه له
 رېگايه کی زوردا دهيتواني يه کيک له وانه هه لېژيريت بو مامه له کردن
 له گهل نازاره گوره کهی.

سروشتيه که من شتيکی لهو شيوهيه م پي نهوت، نهو
 ترسهی تووشم بوو و بيرکردنه وه له وهی زور تيمپه راندوه
 و هيچ بيروکيه کم له لا نيه له باره ی نهو وهی قسه ی لي ده کم؛
 زور سه رقالي کردم، نهو يه کيکه لهو مه ترسيانهي له م کاره مدا
 روو بهرووی ده بمه وه، نهو يش کيشه يه که که بوخوم هه لمېژاردوه،
 من بهرپرس بووم له مامه له کردن له گهل نهو کيشه يه.

له سه ره تاي بابته که وه هه ستيکی به نيش دا يگرتم، به لام پاش
 چهنه خوله کيک توره بووم، له راستيدا نارې زاييه کانی؛ په يوه ندييه کی
 راسته وخويان نه بوو به وهی من نوسي بووم... نهو هم به خوم وت،
 پاشان چی؟ نهو وهی که من مندالېکم نيه که له رووداوی هاتوچو دا
 مردبیت، نهو ناگه يه نيت که من له ژيانمدا هيچ نازاريکی سه ختم
 نه بينيوه!

دواي نهو نهو ناموژگاريانهم جيته جي کرد که ليړه ده يانخه مه
 روو. خوم کيشه که م هه لېژارد، ده کرا له بهرام بهر نهو پياوه دا تووره

بیم، بکهومه دهمه ده می له گه لیدا، ههول بدهم به ئازاره کهم به سهر
ئازاره کهی ئه ودا زال بیم، به لام ئه وه ته نها دهیتوانی ئیمه بکاته
دوو کهسی بیعه قلی دوور له ههستوسۆز، ههروه ها ده میتوانی
چاره سه ریکی باشتري کیشه که هه لبریرم، کارکردن له سهر
ئارامگری و هه ولدان بۆ ئه وهی خوینه ره کانم باشتري تیگهن، له گه ل
له یادبوونی ئه و پیاوه کاتیک له باره ی ئازار و نارهحه تییه وه
دهنووسم. من هه و لم دا ئه مه بکه م.

به ساده یی وه لامم دایه وه و پیم وت له ده ستدانی منداله که ی؛
غه مبارم ده کات، پاشان له و خاله دا وازم له بابه ته که هینا. ده توانیت
جگه له وه، چی بلینیت؟

هۆکاره بۆماوه ییه کان و بهخت

له سالی ۲۰۱۳ دا، ته له فزیونی (BBC) بهرنامه یه کی له باره ی
کۆمه لیک هه رزه کاره وه پیشکه ش کرد که تووشی واسواسیی
ناچاری بوو بوون. بهرنامه که به دوا داچوونی بۆ به ره و پیشچوونی
بارودۆخیان ده کرد، دوا ی ئه وهی خرا نه ژیر چاره سه ریکی چره وه
بۆ زالبوونیان به سهر ئه و رهفتار و هه لسوکه وته نه خوا زراوانه ی
دووباره یان ده کرده وه.

کچیکیان تیدا بوو که ته مه نی هه فده سال بوو، ناوی ئیموجین
بوو، ئه و رهفتاریکی ناچاری هه بوو که ده بوو به به ری دهستی
به هه ر ڕوویه کیدا بکیشایه که به لایدا ده ڕویشته. ئه گه ر ئه وهی
نه کردایه، ئه و بیره که ی مه ترسیداری بۆ ده هات و خه یالی ده کرد
که ئه ندامانی خیزانه که ی ده مرن. ههروه ها له نیتوانیادا جوش
هه بوو که رهفتاری به جۆریک بوو، ده بوو هه موو کاریک به
هه ردوو به شی جهسته ی ئه نجام بدات: به دهستی راستی ته وقه ی

له گهل كه سينك ده كرد؛ پاشان به ده ستي چه پيش ته و قهي له گهل ده كرد، به ده ستي راست ناني ده خوارد؛ پاشان به ده ستي چه پيش ناني ده خوارد، به يه كيك له قاچه كانی ده چووه ژووريك؛ پاشان به قاچه كه ی ديكه شيان ده چووه ژووره وه، ههروه ها به و شيوه يه. نه گهر هاوسه نگیي له نيوان دوو لاکه ی جه سته يدا نه كرده يه، تووشی نوره ی ترس و توقين ده بووه وه. ههروه ها (جاك) يان له نيواندا بوو كه تووشی توقين بوو بوو له ميكرو به كان، ناماده نه بوو بچيته دهروه له مال؛ نه گهر دوو ده ستي كيش له ده ست نه كات، ههروه ها ئاوی نه ده خوارد وه پيش نه وه ی بيكولينيت، ناماده نه بوو هيچ خواردنيك بخوات؛ نه گهر خوی پاکی نه كاته وه و به ده ستي خوی ناماده ی نه كات.

نه خوشیي واسواسیي ناچاری؛ حاله تيكي بوماوه یي ده ماریي ترسناكه و چاره سه ری نيه، به لام ده كریت ريك بخريت له باشتري حاله تدا. وهك ده شيبينين نه م ريكخستنی نه خوشیيه به ريكخستنی مروف بۆ به هاكانی، له كۆل ده ييته وه.

يه كه م شت كه چاره سازه دهروونيه كان به كاريان هينا له م پرۆژه يه دا، نه وه بوو كه به و هه رزه كارانه يان راگه ياند پيوسته له سهريان نه و كيشانه ی به هوی نه خوشیيه ناچارييه كه يانه وه تووشيان بووه؛ قبولی بکه ن. واتای نه مه بریتی بوو له وه ی، بۆ نمونه؛ ئيموجين نه و بابته قبول بکات، کاتی نه و بيرۆكه ناخوشانه ی بۆ دیت كه پنی ده ليت خيزانه كه ی ده مرن و نه ویش هيچی پنی ناكریت بۆيان، به ساده یی پنی وترا كه نه و خه تابه ره له وه ی روو ده دات. ههروهك جوش ناچار كرا به قبول كردنی نه وه ی هاوسه نكردنی هه موو كاره كانی بۆ نه وه ی له ماوه ی كورتخايه ندا هاوتا و يه كسان بن، هيچ نيه جگه له نابوتكردنی ژيانی، زياتر له

هەر نۆرهیهکی ترس که بۆ دیت له کاتیک بۆ کاتیک تر. ههروهها بهبیر جاک هینرایهوه که میکروبهکان هه میسه بوونیان ههیه و ئهوه بهردهوام له بهر دهستیاندایه، جا هەر کاریک ئه انجام بدات.

ئامانج له مه ئه وه بوو که ئه وه هه رزه کارانه وایان تیبهگهیه نریت له وهی به هاکانیان لۆژیکی نییه (به لکوو له راستیدا ئه وه به هایانه؛ به های ئه وان نین، به هایه کن که نه خوشیهکانیان بۆیان هیناون)، به لام ئه وان به گوپرایه لیکردنیان بۆ ئه وه به ها نالۆژیکیانه؛ زیان به توانای خۆیان له کارکردن له ژياندا دهگهیه نن.

ههنگاوی دووهم خۆی له هاندانی ئه ندامانی گرووپه که دا ده بینیه وه، بۆ هه لبژاردنی به هایه کی گرنگتر له و باهایه ی نه خوشییی واسواسیی به ناچاری سه پاندبووی به سه ریاندا. جوش بووه به رپرس له وهی خۆی به ناچار نه بینیت که به ردهوام نه خوشیه که ی له خیزان و هاوڕیکانی بشاریته وه، چونکه ئه وه ڕینگای ئه وه بوو بۆ بوونی ژیانیک کۆمه لایه تی سروشستی کاریگر. به لام به رپرسیاریتی ئیمۆجین بریتی بوو له زالبوون به سه ر بیرکردنه وه و ههستهکانیدا، به و شیوهیه بۆ ئه وهی سه ره له نوێ به خته وه ر بیت. به لام به رپرسیاریتی جاک ئه وه بوو که له ماله که ی بپرواته دهره وه بۆ ماوهی درێژتر و بی ئه وهی به دهست نۆره ی واسواسیی وه گیرۆده بیت.

له گه ل ئه وه به هایانه ی چه قی پیتشه نگبوونیان گرت له زیه نیاندا؛ ئه وه هه رزه کارانه چوون به ره و را هینانی چر (بۆ نه هیشتنی ههستیاری) تا هانیان بدات له پروانگه ی به ها نوییهکانیان وه ژیان به سه ر به رن، ئه مهش نۆره ی ترسی به دوا ی خۆیدا هینا، فرمی سکی زۆر پڕنران، جاک به ر زۆر ته ن ده که وت و به خیزایی دهستهکانی دهشۆرده وه، به لام له گه ل کۆتاییهاتنی ئه وه پڕوگرامه

به لکه نامه ييه دا؛ به ره وپيشچوونی زور به دی هات، چيتر ئيموجين ناچار نه ده بوو به لای هر پرويه کدا رويشت؛ دهستی پيدا بکيشيت، نه و دهليت: «هيشتا چهندين ديوودرنج له عه قلمدا خويان هشار داوه، له وانه شه به بهرده وامي له ويدا بميننه وه، به لام ئيستا زياتر هيور بوته وه.» هرودها جوش توانای هه بوو چهنده ماوديه که دهگه يشتنه سي خولهک، له دهره وهی مال بمينيته وه به بی هاوسه نگکردنی دهفتاره کانی له نيوان ههردوو بهشی جهسته يدا. به لام جاک که زورترين به ره وپيشچوونی به خووه بينی، دهيتوانی بجيته دهره وه بو چيشته خانه کان و له وی له ناو قاپ و په رداخدا بخوات و بخواته وه، به بی نه وهی به دهستی خوی شوردرابن. جاک نه وهی فيري بوو بوو، به شيوه يه کی باش کورت دهکاته وه و دهليت: «من نه ژيانه م هه لنه بژارد، به راستی نه م حاله ته ترسناکه شم هه لنه بژارد، به لام پيوسته له سهرم نه وه هه لبريرم که چون له گه ليدا بژيم.»

خه لکانیکی زور هه يه که له گه ل نه وهی به که موکورييه که وه له دايک بوون، جا نه و که موکورييه؛ نه خوشی و اسواسی ناچاری بيت، يان کورتي باله، يان هه ر شتيکی تر، وهک نه وهی له شتيکی گه وره ی به هادار بينه شن؛ هه ست دهکهن که ناتوانن له و باره يه وه هيچ کارنک نه نجام بدن، له بهر نه وه ده يانبينين که خويان ده پاريزن له بهر پرسياريتی له باره ی بارودوخپانه وه، نه وانه به م شيوه يه بير دهکهنه وه: «من نه م بوماوه خراپانه م هه لنه بژاردوه، تاوانباريش نيم له وهی بابته که ئاراسته يه کی خراپ به خووه بينيت.»

نه وه راسته، خه تاکه هيی نه وان نييه، نه وه هه له ی نه وان نييه. به لام بهر پرسياريتی نه وانه!

کاتیک من له کولينژ بووم، خه زیکی خه ياليم هه بوو که بيمه

ياريزانىكى پيشهگەرى پۈكەر، بىرەش پارە و ھەموو شىنكىم بەدەست دەھىنا. ئەو بەلامەوە كارىكى باش بوو، بەلام بۇ ماوۋى سالىك بەجدى لە يارى پۈكەر بەردەوام بووم، پاشان وەستام. ئەو شىوۋە ژيانە بۇ من گونجاو نەبوو كە خۇي لە مانەوۋى شەوانە بەدىار شاشەي كۆمپىوتەرەو دەبىنىيەو بۇ ئەوۋى لە پۇژىندا ھەزاران دۇلار بىيەمەو، پاشان لە پۇژى دواتردا بەشى ھەرە زۇرى بدۇرىنم، ھەرۋەھا ئەو رىگايەكى تەندروست و سەقامگىر نەبوو بۇ ژيان، بەلام ئەوۋى سەير بوو ئەو ماوۋىيە لە يارىکردنى پۈكەردا بەسەرم برد؛ كارىگەرىيەكى قوولى لا دروست كردم لە تىروانىندا بۇ ژيان.

جوانى شاراۋى پۈكەر ئەوۋىيە كە بەخت، سەرەپاي پۇلە بەردەوامەكەي، بەتەنھا يەكلاكەرەو نىيە لەسەر ئاستى دوورمەودا. لەوانە يە ياريزانىك وەرەقى بۇ بىت لەوپەرى خراپىدا بن، پاشان لە كەسىكى بىاتەو كە وەرەقى زۇر جوانى بۇ ھاتىت. بەدلىيايەو ئەگەرى سەرکەوتنى كەسىك كە وەرەقى جوانى بۇ ھاتىت؛ زۇر، بەلام براو؛ سنوورى كۆتايى ديارى دەكات لە رىگەي.... چى؟ بەلى، بۇ چوون... ديارى دەكات لە رىگەي ئەو ھەلپۇردانەي دىنە رىي لە ميانەي يارىيەكەدا.

من بە ھەمان رىگا سەيرى ژيان دەكەم، ھەريەك لە ئىمە وەرەقى بۇ دىت، ھەندىكمان وەرەقى جوانترمان بۇ دىت لە وەرەقى ئەوانى تر، سەرەپاي ئاسانى بىنھىوايوونمان لە كاتى بىنىنى وەرەقەكانمان و ھەر لە سەرەتاو ھەستکردنمان بەوۋى دۇراوين، بەلام يارىيە راستەقىنەكە لەو بۇردانەدا خۇي مەلاس داو كە بە پشتبەستن بەو وەرەقەنە دەيانگرىنە بەر و ئەو سەركىشىيەنەي بىريارى لەئەستۇگرتىيان دەدەين، ھەرۋەھا ئەو چارەنووسانەش كە قىلىيان

دهكهين. ئهو كه سانهى به بهردهوامى باشتيرين ههلبژاردنهكان دهگرنه
 بهر (له چوارچينوى ئهو بارودوخهى خويانى تيدا دهبينهوه)؛
 ئهوانه كه له كوټاييدا له يارى پۆكهردا براوه دهبن، ههروهكو
 ئهوهى له يارى ژياندا بوو دهوات، مهرجيش نيه ئهوانهى وهرهقى
 جوانيان له دهستدايه؛ براوه بن.

كهسانىك ههه له بووى دهروونيهوه دهئالين به هوى
 كهموكورتييهكى دهمارى يان بۆماوهيهوه، بهلام ئهمه ههچ له
 بابتهكه ناگوريت، بهدنيايهوه ئهو كه سانه بهختىكى خراپيان
 بۆ ماوهتهوه كه كهس ناتوانيت خهتاباريان بكات لهسهرى، تهواو
 وهكوو ئهوهى پياوه كورتهبالاكه خهتابار ناكرت كه ههزى به
 بينينى ئافرهتان بوو، ههروهها وهكوو ئهوهى كهس ناتوانيت
 سهرزهنشتى كهسيك بكات كه شتىكى لى زهوت دهكرت، بهلام
 بهرپرسيارىتييهكهيان له جى خويهتى، ئايا ههول دهدهن بهدواى
 چارهسهرىكى دهروونيدا بگهريين؟ ئايا چارهسهر وهردهگرن، يان
 ههچ كارىك ناكهن؟... ههلبژاردن تهنها بهدهست خويانه. كهسانىك
 ههه كه له تهمهنى منداليدا دۆخى خراپيان بهسهر هاتووه،
 كهسانىكىش ههه بووبهرووى سووكايهتپيكردن و دهستدرىژى و
 خهلهتاندن بوونهتهوه له بووى دهروونى و سۆزدارى و داراييهوه،
 خهتاي كهموكورتي و كيشهكانيان ناكهويته ئهستوى خويان، بهلام
 ههه بهرپرسن... بهردهوام بهرپرسن... لهوهى بهرهوپيش بچن
 سهرهپاي كيشهكانيان، ههروهها لهوهى باشتيرين بژاردهكانى
 بهردهستيان ههلبژيرن سهرهپاي بارودوخهكهيان.

پاشان... با ليرههه ئيمه راستگو بين! ئهگهه بتوانين ههموو
 ئهو كه سانه كو بكهينهوه كه گرفتىكى دهروونيان ههيه، يان ئهو
 كه سانهى خهموكى يان بپروكهى خوكوشتيان ههيه، يان ئهو

که سانه ی تووشی پشتگوځران یان مامه له ی نه شیاو بوون، یان کاره ساتنیکیان به سهر هاتووه، یان خوشه ویستنیکیان مردووه، یان نه و که سانه ی دڅخکی تهنډروستی مہ ترسیدار یان ږووداو و شوکینیکیان به سهر هاتووه... نه گهر توانیمان هه موو نه مانه کو بکهینه وه له یه ک شویندا؛ نه و نه گهری زوره که هه موو مرقه کان کو بکهینه وه، چونکه که سیک نییه بتوانیت بژی که له و ږیگایه دا ږووبه ږووی نارہه تی نه بیته وه.

به دلنیا یی وه که سانیک به به راورد به وانی تر؛ کیشی خراپتریان دیته ږی، که سانیکیش هه ن به مانای وشه بوونه ته قوربانۍ به شیوازی توقینه ر، به لام به نه دازه ی نه وه ی نه م بابته بیتاقه تمان دهکات یان ده مانترسینیت، به لام له دواجا ردا هیچ له هاوکیشی به ږپر سیاریتی هه ریه ک له نیمه یو دڅخه که ناگوریت.

دیمه نۍ قوربانۍ

تیکه لېوونی به ږپر سیاریتی و خه تا لای خه لکی، ږیگیان ږن دهکات که به ږپر سیاریتی چاره سه رکړدی کیشه کانیا ن بڅه نه نه ستوی که سانی تر. نه گهری زوری هه یه نه م توانیه له خوږزگارکړدن له به ږپر سیاریتی به خه تابارکړدی نه وانی تر؛ ده رچه یه کی خیرای کاتی بیت، هه روه ک هه ستیکی ږازیوون به مرقه ده به خشیت به وه ی له ږووی نه خلاقیه وه له سهر حه قه.

به داخه وه که زیانه لاوه کییه کانی ئینته رنیت و هو یه کانی په یوه ندی کومه لایه تی، نه وه یان زور له ږا بردوو ئاسانتر کړدوه که مرقه بتوانیت به ږپر سیاریتی له خوی دؤور بڅاته وه (ته نانه ت به ږپر سیاریتی له ساده ترین هه له) و ده یخاته نه ستوی

كه سنيك يان كومه لنيكي تر. له راستيدا ئهم جوره بهربالوه له
گه مهي سهرزه نشت/عهيبه به جوريني بهر فراوان ته شه نه ي
سهندووه، بهلكوو هه نديك له خهلكي زور بهكاريني ناياب دهيين.
هاوبه شيپيكردي گشتي بو حاله تهكاني «سته م»، گرنگي زوري
بي دهرينت و هاوبه شيپيكردي سوزداري هه لچوون له زوربه ي
رووداو هكاني ديكه زياتره له توربه كومه لايه تيبه كان كه ده چته
خانه ي «به رژه ونديي» نهو كه سانه ي زورترين توانايان هه يه
بو خسته نه بروي خويان وهك قورباني له ريگاي گرنگي پيدان و
هاوسوزي گه شه كردووه وه.

«ديمه ني قورباني»؛ شيوازيني هاوبه شي ئه مروييه له نيوان
راست و چه پ، له نيوان دهوله مهند و هه ژاراند به شيوه يهكي يه كسان،
له راستيدا ئه مه رهنگه يه كه م جار بيت له ميژووي مروقايتدا
كه دهيينيت هه موو كومه له ديموگرافييه كان خويان وهك قورباني
و سته مليكراو دهيين كه له هه مان كاتدا كومه له مرويايه كان به
هه مان شيوه خويان دهيين، هه مووشيان سوود له دهرچه ئاسان
و خيراكان وهرده گرن له ئه نجامي نهو تووربه بوونه ئه خلاقييه
گشتييه ي كه هاوبه شيپيكردي ئه م حاله تانه له ريگه ي ئامرازه كاني
په يوه نديكردي كومه لايه تيبه وه سهرنجي بي راده كيشيت.

دهكرينت له م كاته دا هه مووان هه ست به به دبختي بكه ن (جا
به هوي هينانه ناوه وه ي كتيبيك بيت له باره ي رهگه زپه رستي
بو مه نه جيكي خويندني زانكوي، يان ريگريكردي له فروشتني
درهختي يادي له دايكبوون له فروشگايهك، يان زيادكردي باج
له سهر سنده ووقه كاني وه به رهينان به ريژه ي له سه ددا نيو) به وه ي
به جوريك له جزره كان چه وسينراوه ته وه، له بهر نه وه پتي وايه
دهبيت خهلكي له پيناوي نه ودا تووربه بين و بريك له گرنگي پيداني

ئەوان بۇ خۇي بەدەست بەينىت.

ژىنگەي ئىستاي راگەياندىن ھاندەرە بۇ ئەو جۆرە كاردانەوانە
و كار بۇ بەردەوامىيان دەكات، چونكە لە كۈتايىدا ئەمە واتە
باشتربوونى كارەكان. كىتپەكەي نووسەرى راگەياندىن؛ رايان
ھۆلىداي ئاماژە بەمە دەدات بە ناۋى «رېگەدان بە تورەبوون»:
لەبرىي كارکردنى پۇژنامەوانى لەسەر چىرۇك و كىشە
راستەقىنەكان؛ دەزگاكانى راگەياندىن بۇ خۇيان بە ئاسانتىرى
دەزانن و «قازانجى زياترىش» كە دەستيان بە شتىكى خراپ
بگات تا بەناو جەماوەرىكى بەرفراواندا پەخشى بگەن و بىرىك
لە توورەبىي دروست بگەن، پاشان سەرلەنۇي توورەبوونەكەي
خەلكى بەسەر خەلكىكى فراوانتردا پەخش بگەن بۇ ئەۋەي ھانى
توورەبوونى بەشىكى تریان بدەن، بەمەش جۆرىك لە دەنگدانەۋەي
بەتال دروست دەكەن كە بەرزونزمىيەك لەنئوان دوو لايەنى
خەيالىدا دروست دەكات و بەمەش سەرنجى خەلكى لەسەر كىشە
كۈمەلايەتییە راستەقىنەكان لەبىرى خەلك دەباتەۋە. كەۋاتە جىنى
سەرسامى نىيە كە سەرنجراكىشانى سىياسى لە ئىستادا لە ھەر
كاتىكى دىكە زياترە.

كىشەي گەۋرە پەيۋەست بە «دىمەنى قوربانى» ئەۋەيە كە
سەرنج لەسەر قوربانىيە راستەقىنەكان دوور دەخاتەۋە. ھەتا
ژمارەي ئەۋكەسانەي بانگەشەي ئەۋە دەكەن كە بوونەتە قوربانىي
ستەمى بچووك زياتر بىيت، ئەۋا زانىنى قوربانىيە راستەقىنەكان
قورستر دەبىيت.

لاي خەلكى ھەستکردن بەۋەي بوونەتە قوربانىي دەستدرىژىيەك؛
بەردەوام سەر ھەلدەدات، چونكە ئەمە دەرچەي ئاسانيان پىن
دەبەخشىت. زۆر نايابە كە مروڤ لە سەرکەۋتتىكى ئەخلاقيدا

خوی ببینته وه. وینه کیشی کاریکاتیری سیاسی؛ تیم کړیدر له ستوونیکدا که له رږژنامه ی نیویورک تایمز بلاوی کړدبو وه وه، بهم شیوه یه ئه مه ی دهربرپوه: «ئهم تووړه بوونه گشتییه؛ هاوشیوه ی زوریک له شته کانی دیکه یه که ههستیکی باش لای مروږ دروست ده کهن، به لام به تپه ربوونی کات له ناخه وه ده مانخوات، به لکوو له زور له شته ئاست نزمه کانی تر پیستره، چونکه ته نانه ت دانش به وده نانیین که ئه مه چیژمان پی ده به خشیته».

به لام ژيانمان له کومه لگایه کی دیموکراسی ئازاددا؛ خوی له وده ده ببینته وه که پیویسته مامه له له گهل که سانیکدا بکهین، هروده ها له گهل ئه و بچوونانه ی که نابنه هوی سهرسامبوونمان. به ساده یی: ئه و نرخه یه که له بهرامبه ر ژيانمان له م کومه لگایه دا دیدهین، به لکوو دهشتوانین بلینن ئه مه هه موو ناوهرؤکی سیستمی دیموکراسییه. ئه وه ی دیاره، ژماره یه کی زوری خه لک ئه م راستییه یان له بیر کړدوه.

پیویسته له سهرمان به چاودیری و وریاییه وه جهنگه کانمان پالفته بکهین، له هه مان کاتدا هه ول بدهین شتیک له تیگه یشتنمان بو ئه وانی تر هه بیت، واته بو ئه و که سه ی پیمان وایه دوژمنه، پیویسته له سهرمان به بریکی باش له گومانه وه مامه له له گهل هه واله کان و ده زگاکانی راگه یاندندا بکهین، هروده ها خومان به دوور بگرین له بویاخی ئه وانه ی به بویاخیکی یه ک رهنگی تیر خویان لیمان جیا کړدوه ته وه. پیویسته له سهرمان به های راستگوئی بچنین و هانی شه فافیه ت و پیشوازیکردن له گومان بدهین له پیگه یه کی بهرتر له پیگه ی هه ندیک به های وه ک ئه وه ی مروږ هه میسه له سهر حق بیت، هروده ها ههستیکی باشی بهرامبه ر به خوی هه بیت، توله بکاته وه. پاریزگاریکردن له م به هایه (دیموکراسی) له

جوينه وهی ئەم ژاوه ژاوه بەردەوامه له جيهانیکي بهیه که وده به ستر او
له تۆرینکدا، به لام پنیوسته قبولی بهرپرسیاریتی بکهین و بهردەوام
بین له پشتیوانیکردن له م باهیانه به بی له بهرچا وگرتنی هیچ شتیک،
له وانهیه سه قامگیریی سیستمه سیاسییه کانمان له داهاتوودا له سه
ئه مه وه ستاییت.

مه لی «چۆن؟»

خه لکانیکي زۆر ئەمه هه مووی ده بیستن، پاشان شتیک ده لین
وه کوو: «کیشه نییه، به لام چۆن؟ تیگه یستم که به هاکانم خراپن
و خۆم به دوور ده گرم له هه لگرتنی بهرپرسیاریتی کیشه کانم،
من هیچیش نیم جگه له که سیکي بئرخ که هه ست ده کات شیایوی
به رکه وته ی زیاتر بیت، هه روه ها وا گومان ده بات که ده بیت هه موو
جيهان به ده وری ئەو و هه موو نا په حه تییه کدا که به سه ری دیت؛
بسو وریته وه. به لام چۆن بگۆریم؟»

له وه لامی ئەمه دا ده لینم، به و په ری بئلایه نییه وه: «یان بیکه، یان
مه یکه، به لام به من مه لی چۆن!»

تۆ به شیوه یه کی کرداری پرۆسه ی هه لبژاردن پیاده ده که ییت، له
هه ر ساتیکي هه ر رۆژینکدا پیاده ی ده که ییت: ئەوه ی گرنگه به لات هه
هه لیده بژیریت، ئەمه ش واتای ئەوه یه گۆرانکاری کاریکی ئاسانه؛
پنیوستی به هیچ نییه جگه له وه ی گرنگی به شتیکي جیاواز ده ییت.
به راستی کاره که تا ئەم ئاسته ساده یه، به لام ئاسان نییه!

ئاسان نییه، چونکه له سه ره تادا هه ست ده که ییت که شکست
هیناوه، ساخته ییت، بیه قلیت، هه روه ها میشتک ماندوو ده بیت،
هه روه ها تووشی ترس ده بیت، له وانه یه له توو په بووندا به قیته وه
به سه ر هاوسه ره که ت یان هاوړینکانت یان که سوکار تدا له میانه ی
پرۆسه که دا، هه موو ئەوانه زیانه لاوه کییه کانی گۆرینی به ها کانت،

واته بۆ گۆرینی ئەوهی به راستی گرنگیت پێ داوه، به لام هیچ
دەربازبوونیک لەو زیانه لاوهکیانه نییه.

کارهکه سادهیه، به لام قورسه، به تهواوی مانای وشهکه قورسه.
ئێستا با چاوێک بگێڕین به زیانه لاوهکییهکاندا، ههست به
جۆریک له نه بوونی دڵنیایی دهکهن، من گرهنیتی ئەوهتان ددهمی
«ئایا به راستی پێویسته واز لهوه بێنم؟ ئایا ئەمه کاره راستهکهیه
که پێویسته له سههرم ئەنجامی بدهم؟» وازهینان له بههایهک که
بهردهوام پشتت پێ بهستوه، بۆ سالانیکی زۆر وا دهکات ههست
به جۆریک له ونبوون بکهیت، وای دهبینیت که توانات نه ماوه
جیاوازی له نێوان راست و ههلهدا بکهیت، ئەوه کاریکی قورسه،
به لام سروشتیه.

له دواي ئەوه ههست دهکەیت که تو شکستخواردوویت، نیوهی
تهمهنت تێپهڕاندووه و تۆش خۆت بهو بهها کۆنه پێوانه کردووه،
پاشان ههلهستیت به گۆرینی بهها و پێوه رهکانت و واز له
پوشتن له سههر ئەو ریگایه دههینیت، بهمهش ناتوانیت گۆرپهیل
بیت بۆ ئەو بهها کۆنه ی پێشتر متمانهت پێی ههبووه، بهمهش
راسته وخۆ خۆت وا دیته بهرچاو که که سینکی ساختهیت، یان تو
کهس نیت، ههروهها ئەمهش ئەنجامیکی سروشتیه، وهکوو خۆی
ئاسووده بیت پێ نابەخشیت.

به دڵنیاییهوه دواتر پهیرهوی رهتکردنهوه دهکەیت. له
ژياندا زۆر پهيوه ندیت دروست کردووه له سههر ئەو بههایانهی
ههلتگرتووه، ئەمهش واته کاتی ئەو بههایانه دهگۆریت (ئەو کاتهی
بریار ددهیت که چوونهوه بۆ قوتابخانه له ئەنجامدانی ئاههنگهکان
گرنگتره، ههروهها هاوسه رگیری و دروستکردنی خیزان له خودی
سینکس باشتره، کارکردنت له پیشه یهکدا که پێی رازی بیت لهو

پارده‌ی به‌دهستی ده‌هینیت؛ گرنگتره؛ ئه‌و ساته‌یه که ده‌هینیت
گۆرانیکارییه‌که‌ت کاریگه‌ری هه‌بووه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کان
که هه‌ندیکیان به‌به‌ر چاوی خۆته‌وه ده‌که‌ونه خواره‌وه، ئه‌مه‌ش
هه‌روه‌ها ئه‌نجامیکی سروشتیه، ئاشکرایه ئه‌میش ئاسووده‌ت
ناکات.

ئه‌مانه ئه‌نجامی لاوه‌کین که ناتوانین خۆمانیان لی لابه‌هین (ئه‌گه‌ر
به‌نازاریش بن)، به‌و پێیه‌ی ئاراسته‌یه‌کی تر بۆ هه‌لبژاردنه‌کان
دیاری ده‌که‌یت و له‌ شوینیکی گرنگتر دایه‌هینیت و وزه‌یه‌کی
زیاتری خۆتی بۆ ته‌رخان ده‌که‌یت. له‌گه‌ل چاوخشانده‌وه‌ت به
به‌گاهانتدا؛ ڕووبه‌رووی به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی ناوخۆیی و ده‌ره‌کی
ده‌بیته‌وه به‌ درێژایی ڕیگا، له‌ هه‌ر شتیک زیاتر هه‌ست ده‌که‌یت
دلناییت له‌ده‌ست داوه و له‌ خۆت ده‌پرسیت بۆ ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌م؛
هه‌له‌ نه‌یت، به‌لام دواتر ده‌هینین که ئه‌م پرسیارکردنه‌ش شتیکی
باشه.

به ندى شه شه م تو هه له يت له هه موو شتيكدا (منيش هه روه ها)

پينچ سه د سال بهر له ئيستا، نه خشه كيشانى جوگرافى باوهريان
وا بوو كه ويلايه تى كاليفورنيا دوورگه يه، پزيشكه كانيش باوهريان
وا بوو كردنه وهى قولى مروڤ (يان له هه ر به شيكى ديكه ي له شدا
خوينى لى رابكيشرىت): بوى هه يه نه خوشى چاره سه ر بكا،
زانايانىش بپروايان وا بوو ئاگر له شتيك دروست بووه كه پنى
ده لين «سه رچاوه ي ئاگر»، ئافره تانىش وايان ده زانى شوردنى
پرووخساريان به ميزى سه گ؛ پرووخساريكى هه ميشه گه نجيان پى
ده به خشيت، هه روه كوو گه ردووننا سه كانيش پنيان وا بوو كه خور
به ده وري زهويدا ده سوورپيته وه.

من كاتيك كورپيكى بچكوله بووم، حه زم له «خوبه كه مزان»
نه بوو كه پيم وا بوو جوړيكه له سه وزه، گومانم وا بوو كه براكه م
راپه ونيكى نه ينى له مالى نه كمدا دوزيوه ته وه، چونكه ده يتوانى
له ناو گه رماوه كه يانه وه بيته ده روه به بى ئه وهى به تاو ده رگاكه دا
بيت (تيينييه كى گرنگ: گه رماوه كه په نجه ره ي تيدا بوو)، هه روه ها

گومانم وا بوو که رۆیشتنی هاوړیکه م له گهل خیزانه که ی بۆ شاخی واشنتون (Washington B.C)، واته ئه وان گه شتیان کردوو به ناو کاتدا و گه راونه ته وه بۆ رابردوو بۆ ئه و سهرده مه ی دهیناسۆره کان له ژياندا مابوون، ئه مه ش له بهر ئه وه ی (B.C) ئاماژه یه بۆ کاتیکي زور دووری رابردوو. کاتیکیش بوومه ههرزه کار، به هه مووانم دهوت که من گرنگی به هیچ شتیک نادهم، به لام راستیه که ی ئه وه بوو من زیاد له پیوست گرنگیم به شته کان ده دا.

که سانیکي تر هه بوون دهستیان وهرده دایه جیهانی من، به بی ئه وه ی پتی بزاتم. وام ده زانی به خته وه ری قه دهره نه ک هه لېژاردن، هه روه ها پیم وا بوو خوشه ویستی شتیکه له خویه وه پروو ده دات، شتیک نییه مرؤف کاری بۆ بکات، هه روه ها پیم وا بوو مرؤفیک که نایاب بیت؛ شتیکه مرؤف راهینانی له سهر ده کات و له خه لکی تریشه وه فیری ده بیت و شتیک نییه مرؤف خوی دایه پینیت له پیناو خویدا.

کاتیک بۆ یه که م جار بوومه خاوه نی هاوړینه کی کچ، وا گومانم ده برد بۆ هه تاهه تایه به یه که وه ده مینینه وه. کاتیکیش په یوه ندییه که کوتایی هات، پیم وا بوو جاریکی تر من ئه و هه سته م له گهل ئافره تیکي تر دا بۆ دروست نابیته وه. کاتیکیش له گهل ئافره تیکي تر ئه و هه سته م بۆ دروست بووه وه، پیم وا بوو بابه ته که بۆیه به و شیوه یه یه، چونکه هه ندیک جار خوشه ویستی به ته نها به س نییه، پاشان بۆم ده رکه وت پیوسته هه ر که سیک بریار بدات که بۆ ئه و «چی به سه» و ده کریت خوشه ویستی له هه ر شوینیک بوونی هه بیت که خۆمان رینگه به بوونی بده یین.

له هه ر هه نگاوینک له هه نگاوه کانی رینگه که مدا هه له بووم، له هه موو شتیکدا هه له بووم، به دریزایی هه موو ژيانم به ته واوی له

هه له دا بووم له باره دی خوم و خه لکی و کومه لگا و ږوشنښیری و
جیهان و هه موو گه ردوون... له هه موو شتیکدا.
هیوادارم دڅخه که به و شینوډیه به رده وام بیت له و به شعی ژیانم
که ماومه.

هه روهک چون (مارک) ی نیستا ده توانیت ته ماشای رابردو
بکات بو هه له و که موکورتيه کانی مارک له رابردو ودا، نه و ږوژیک
له ږوژانی نایندهش ته ماشای نه و ده کات که (مارک) ی نیستا
گومانی بو ده بات و ده یلیت (له ناویشیاندا ناوهروکی نه م کتیه)
و تیبینی هه له و که موکورتي هاشیوه ده کات، نه مهش کاریکی
باش ده بیت، چونکه واتای نه و ده یه من گه شه ده کم و پیش ده کم و.
وته یه کی به ناوبانگی یاریزانی باسکه مایکل جوردان هه یه که
باس له شکسته کانی ده کات جار له دواي جار له دواي جار، هه روه ها
له باره ی نه و ده ی که نه و شکسته نه هوکاری سه رکه وتنی بوون.
زور باشه، نه و ده ی نه و وتی؛ پیتان ده لیم: «من هه میسه هه له
ده کم، له هه موو شتیکدا، جار له دواي جار له دواي جار، نه مهش
هوکاری باشتربوون و گه شه کردنی ژیانمه».

گه شه کردن، پرؤسه یه کی به یه که وه گریډراوی دوو باره بوو ده ی
بیکوتا یه. نیمه کاتیک که شتیکی تازه غیر؛ ده بین له «هه له» وه
ناگوازینه وه بو «راست»، به لکوو نیمه له «هه له» یه که وه
ده گو یزینه وه بو «هه له» یه کی تر، به لام به ږیژه یه کی که متر هه له یه.
کاتیک له دواي نه و ده شتیکی دیکه غیر ده بین، نه و له هه له یه که وه
که ږیکی که مه؛ ده گو یزینه وه بو هه له یه که که ږه کی که متره به
ږیژه یه کی که م، پاشان ده چین بو هه له یه کی ساده تر له و ده ی پینشو،
هر به و شینوډیه. نیمه له پرؤسه یه کی به رده و امداین به ره و راستی
و که مال، به بی نه و ده ی هه رگیز بگه ین به و راستی و که مال.

داوامان لی نهکراوه به شیوهیهکی رهها وهلامی «راست»
بهدهست بهینین له بارهی خومانهوه، بهلکوو پیویسته لهسهزمان
بگهپین بهدوای ئهوهی ئهموۆ تیايدا ههله دهکەین و خومانی لی
رزگار دهکەین بو ئهوهی سبهینێ کهمتر ههله بین.

دهگریت گهشهی کهسی بابەتیکێ تهواو زانستی بیت، کاتیک
لهو گوشهنگایهوه تهماشای دهکەین. بههاکانمان بریتین له
گریمانهکانمان: ئهم رهفتاره باشه، ئهوهیان گرنگه، بهلام ئهوه رهفتاره
بهو شیوهیه نییه، کردارهکانیشمان بریتین له تاقیکردنهوهکانمان
ههروهکوو له زانستدا ههیه، ههروهک شیوازهکانی ههست و
ههلهچوون و بیرکردنهوه بهرهمهینهکانمان ئهوه داتایانهن که
بهدهستیان دههینین.

بیروباوهڕیکێ راست یان ئایدۆلۆژیایهکی تیروتهسهل نییه بو
هموو کهسێک، ئهوهی ههیه تهنها وا دهکات تاقیکردنهوهکانت
ببینیت و بزانیته راستن بهلای خۆتهوه، تهناوته لهم حالهتهشدا
ئهگهڕی ههیه که به شیوهیهک له شیوهکان تاقیکردنهوهکات ههله
بیت. به هۆی ئهوهی من و تو و هموو کهسێکێ تر پیداویستی
جیاوازمان ههیه، ئهوا بێگومان دهگهینه وهلامی «راست» ی جیاواز
له بارهی واتای ژيانمان و چۆنیتی ژيانمانهوه. گهشتکردنم به
دریژایی چهند سالیکی وهلامه «راست» دهکەم لهخو دهگریت،
ژیان له شوینانی دووردهدهست و دابراو و پێکهنین تا ئهوپهڕی
توانام، یان... لانی کهم تا کاتیکێ نزیک وهلامه «راست» دهکەم بهو
شیوهیهیه. بهلام وهلامهکهم بهردهوام دهگۆریت و بهرز دهپێتهوه،
چونکه خۆم دهگۆریم و بهرز دهبمهوه. لهگهڵ زیادبوونی تهمهمن و
زۆربوونی ئهموونهکانمدا، خۆم له ههلهی ههندیک له وهلامهکانم
دهرباز دهکەم و بهوهش رۆژبهروژ زیاتر لهگهڵ پیداویستییهکانم

هاوناهنگ دهبيت، نه وهش بهردهوام دهبيت.

کهسانیکی زور هه ن که حهزی نهوهیان ههیه له ژياناندا
«لهسهر حق» بن، به نه ندازهیهک که ناتوانن بژین.

با وای دابننن ئافرهتیکي تهها ههیه که شووی نه کردوه و
به دواي هاوبه شیکدا دهگهریت بو خوی، به لام ههرگیز له ماله کهی
ناچيته دهره وه و ههچ کاریک ناکات بو گه یشتن به وهی دهیه ویت.
با وای دابننن پیاوینکیش ههیه خوی کوشتوو له ئیشه کهیدا
و پنی وایه شیاوی پله بهرزکردنه وهیه، به لام ههرگیز له لای
به ریه به ره کهی نه وه بهروونی نالیت.

نه و دووانه له شکست دهترسن، یان له بهتکردنه وه، یان له
بوونی که سیک که پنیان بلیت «نا».

به لام بابته که به و شیوهیه نییه، به دلنیا ییه وه بهتکردنه وه
به نازاره، شکستیش بزار که ره، به لام هه ندیک بابتهی «دلنیا یی»
ههیه که دهستمان پیوه گرتوون... نه وانه بابتهی «دلنیا یی» ن،
ترسمان ههیه بیانه هینه ژیر پرسیاره وه یان پشتیان تی بکهین،
نه وانه به هایه کن که ژيانمان واتایان پی به خشیون به دریژی
چه ندین سال. نه و ئافره ته له ماله کهی ناچيته دهره وه و به لین
به کهس نادات، چونکه وای ده بیت ناچار ده بیت رووبه پرووی
بیروباوه ره کانی خوی بیته وه له باره ی نه وهی تا چه ند ئافره تیکي
خوازاوه. ههروه ها پیاوه که داوای پله بهرزکردنه وه ناکات، چونکه
ئه مه به واتای رووبه پروو بوونه وهی دیت له گه ل بیروباوه ره کانی له
باره ی به های راسته قینه ی لیها تووییه کانی.

کاتی مروف له شوینی خوی دابنیشیت له گه ل دلنیا ییه
به نازاره کهی به وهی کهس نییه به لایه وه سه رنجراکیش بیت و
که سیش نییه به هره کانی بنرخینیت، له وه ئاسانتره که نه و دلنیا ییه

بخاتە ژێر تاقیکردنەوهیەکی راستەقینەوه و خۆی لە بابەتەکه دایا
بیتەوه.

ئەو بیروباوەرە (بیروباوەرم بەوهی من
کەسێکی سەرنجراکێش نیم بەپێی پێویست، ئێتر بۆ خۆم ماندوو
بکەم؟ یان بیروباوەرم بەوهی بەرپۆهەری کارەکه کەسێکی
خراب و بێنرخە، ئێتر بۆ خۆم ماندوو بکەم؟)، داناوون بۆ ئەوهی
برێکی کەم ئاسوودەییان پێ بدەن لە ئێستادا بە قوربانیدان بە
برێکی زۆر لە بەختەوه‌ریمان لە داهااتوودا. ئەمە ستراتیژیکی
ئەوپەری خراپە لەسەر ئاستی درێژخایەن، بەلام ئێمە ھۆگریان
دەبین، چونکە ئێمە پیمان وایە لەسەر حەقین، لەبەر ئەوهی ئێمە
گریمانە زانیی پێشووەختەمان دەکەین بەوهی ڕوو دەدات. بە
دەربرینیکی تر: گریمانە ئەو دەکەین کە ئێمە کوتایی چیرۆکە
دەزانین.

دانیایی دوژمنی گەشەکردنە، هیچ شتێکی دانیایی نییە پێش
ئەوهی ڕوو بدات، پێش ئەوهی بەراستی بیتە دی، تا ئەو ساتەش
شیاوی ئەوهیە گفتوگۆی لە بارەوه بکریت، ئەمەیه ھۆکاری
ئەوهی قبۆلکردنی کەموکورتی و عەیبەکان لە بەھاکانی ئێمەدا
چاوەڕوانکراوە تا ئەو کاتە ئەو بەھایە گەشە دەکات و پێش
دەکەویت.

لەبری ڕاکردن بەدوای «دانیایی»دا، پێویستە لەسەرمان لە
حالتی گومان و گەڕانی بەردەوامدا بین: گومان لە بۆچوونەکانماندا،
گومان لە ھەستەکانماندا، گومان لەوهی داهااتوو بۆمان ھەلگرتوو،
ئەگەر جوولە نەکەین و خۆمان ئەو داهااتوو دروست نەکەین
بۆ خۆمان. لەبری ئەوهی بەردەوام ھەول بدەین ھەمیشە لەسەر
حەق بین، پێویستە لەسەرمان بەردەوام بگەڕێین بۆ «چۆن ئێمە

هه له یڼ، «نهمه ش له بهر نه وهی نیمه هه میسه هه له یڼ!
 نه گهر هه له ش بین؛ نه واده کرنینه وه به سهر نه گهری گوربانکاریدا،
 بوونمان له سهر هه له؛ هه لی گه شه کردن و پینشکه وتتمان پی دودات،
 نه مه واتای دروستکردنی که لینیک نییه له قولماندا (راکیشانی خوین
 له دهمار) بؤ نه وهی له نه خوشییه ک چاک ببینه وه، هه روه ها واتای
 پړاندنی میزی سهگ نییه به رووخسارماندا بؤ نه وهی هه میسه
 به گنجی بمینینه وه، واتای نه وهیه که «خوبه که مزان» جوریک
 نییه له سه وزه، هه روه ها نه ترسین له وهی گرنگی به هه ندیک شت
 بده یڼ.

بابه ته که به م شیوه یه یه، چونکه شتیکی نامو هه یه، به لام
 پراستییه: به پراستی نیمه نازانین کامه تاقیکردنه وهی نه رینییه و کامه
 نه رینییه! هه ندیک له قورسترین و سه ختترین ساته کانی ژيانمان به
 شیوه یه ک کوتایي دین، که له هه موو دڅخه کان باشتر به سهرماندا
 ده شکینه وه، هه روه ک بزمان دهرده که ویت که هه ندیک له و کاتانه ی
 له هه موو کاتیک تیرترین نه و ساتانه که تیایدا ناگاییمان تووشی
 په رتبون بووه و پشتیوانمان نه ماوه. له باره ی تاقیکردنه وه
 نه رینی/نه رینییه کانه وه، متمان به بیرکردنه وهی خوت مه که. هه موو
 نه وهی نیمه دلنیا یڼ له زانینی، به پراستی نه وانه یه که له نیستادا
 نازارمان ددهن و نازارمان نادهن، نه مه ش شتیکی به به ها نییه.

به ته وای وده کوو نه وه وایه کاتیک که به ترسه وه ته ماشای
 ژيانی خه لکی ده که یڼ پیش پینچ سه د سال له مه و بهر، ده بی نیمه
 پیش چاوم که دوا ی پینچ سه د سالی دیکه خه لکی به نیمه و
 دلنیا یه کانمان پیده که نن، زور پیمان پیده که نن کاتی ده بین چوڼ
 ریگامان داوه پاره و کاره کانمان ژيانمان بؤ دیاری بکه ن، هه روه ها
 زور پیده که نن که ده بین چنده ترسمان هه یه له وهی که سیک

بنرخینین که له نیمه گرنکتره، به لام پیاوه لدان به که سانیکی گشتیدا ده که بن که شیاوی هیچ نین، ههروه ها پیمان پیندکه نن کاتی سرووته کانمان و نهو شتانه ی به شومیان ده زانین؛ ده بین و نهو شتانه ش که دوو دلیمان بو دروست ده که ن و نهو شتانه ی ده به هوی سه ره لدانی شهر له نیوانماندا، نهو که سانه چند راستیه ک له ژیا نی نیمه یان بو ده رده که ویت، سهیری دلره قیمان ده که ن، لیکولینه وه له هونه ره کانمان ده که ن و له باره ی میژو ومانه وه گفنگو ده که ن، نهو که سانه کومه لیک راستییان له ژیا نی نیمه دا بو درده که ویت که تائینستا که س له نیمه نه یزانیوه.

نهوانیش هه له ده بن، نهوانیش ههروه ها، زور له هه له کانی نیمه ش تیده په رینن.

ئه ندازیارانی بیرو باوه ره کانمان

هه ول بده له مه تینگه ییت، که سینک وه رگره، به بی دیاریکردن له گه ل پلاکینکی بچوو کدا بیخه ره ژووریکه وه که بتوانیت دهستی پیندا بنیت، پاشان پینی بلی نه گهر شتینکی دیاریکراو نه انجام بدات (شتینک که خوی هه لیبریریت)؛ نهوا گلۆپیک هه لده بنیت وه ک ناماژیه ک بو نهو دی خالینکی هه یه، پاشان پینی بلی نهو خالانه بژمیریت که له ماوی سی خوله کدا کو یان ده کاته وه.

کاتیک زانایانی دهرووناسی ئه م تاقیکردنه وه یه یان نه انجام دا، شتینک رووی دا که له وانه یه پیشبینیت کردبیت. نهو که سانه ی خرابوونه ژیر تاقیکردنه وه که وه، دانیشن و به شیوه یه کی هه ره مه کی دهستیان به پلاکه که دا ده نا بو نهو دی گلۆپه که هه لبیت و پینان بلین خالینکیان به دهست هیناوه.

لوژیکیه که هه ولیان دا به رده وام کاره که یان دووباره بکه نه وه بو نهو دی خالی زیاتر به دهست بهینن، به لام گلۆپه که چیت

هه لنه ده بوو، بهم شيوه يه ش رينگای جياواز و ئالوزيان گرته بهر:
سى جار دهست بنى به پلاکه که دا، پاشان جارېک دهستی پيدا
بنى، پاشان پينچ چرکه چاوه رې بکه، پاشان گلپه که داده گيرسيت!
خالېکى تر، به لام نه مه له کوتاييدا سوودی نه بوو، دهستيان کرد
به بيرکردنه وه: له وانه يه نه وه هيچ په يوه ندييه کى به پلاکه که وه
نه بېت، له وانه يه په يوه ندى به شيوه ي دانېشتمه وه هه بېت، يان
له وانه يه په يوه ست بېت بهو شته ي دهستی لى ددهم، له وانه يه
بابه ته که په يوه ندى به قاچمه وه هه بېت... گلپه که هه لېوو! خالېکى
تر، به لى... قاچه کانمه... پاشان دهست بنى به پلاکه که دا، گلپه که
داده گيرسيت!

به شيوه يه کى گشتى هه ريه که يان له ماوه ي ده خوله ک بو پانزه
خوله کدا توانيان رهفتار و جووله ي پيوست بو کوکردنه وه ي خالى
زياتر بدوزنه وه، نه و رهفتارانه به راستى نامو بوون... شتانيکى له
شيوه ي وهستان له سهر يه ک قاچ، يان زنجيره يه که دهستپيدانانى
زور به پلاکه که دا له ماوه يه کى ديارىکراودا و له گهل روانين بو
ناراسته يه کى ديارىکراو!

به لام با به شه نامو که ي چيرو که که تان پى بلېم: له راستيدا
به خشينى خاله کان به شيوه ي هه ربه مه کى بوو، خوى له خويدا
هيچ زنجيره و شيوه يه کى ديارىکراوى نه بوو، ته نها گلپېک بوو که
داده گيرسا و خه لکه که ش دهستيان به پلاکېکدا دنا، به و گومانه ي
که نه مه ي ده يکه ن؛ خالېان بو دهسته بهر دهکات.

نه گهر هه موو شته کان بخه ينه لاوه، ده بينين ئامانجى
ليکولېنه وه که خسته پرووى خيرايى عه قلى مروقه کان بوو له
داهينانى هه نديک شتى بېسه روبهر، پاشان بروا پېکردنى و به
راست دانانى. روون بووه وه که به راستى ئېمه ليوه شاوه ين له و

بواره دا، هه موومان ليوه شاوه ين. هه ريه كه يان له ژورره كه هاته
دهر به و باوه روه كه تاقير كړنه وه كه ي به سر كه وتووي برپوه و
له ياريه كه دا براوه بووه، هه موويان بروايان وا بوو كه زنجيره
«راست» هه كه يان دوزيوه ته وه بو په نجه نان به پلاكه كه دا و به مهش
خاليان وهرگرتووه، به لام نه و ريگايانه ي دايانه ين؛ دهگمهن بوون به
نه ندازه ي دهگمهن ي مرقه كه كان خويان. يه كيك له پياوه كان گه يشته
زنجيره يه كه دهسپندانان به پلاكه كه دا كه لاي خوي نه بيت، هيچ
مانايه كي نه بوو. يه كيك له كچه كانيش چوه دهره وه به و باوه روه
كه ده بيت چهند جاريك دهست بدات له سه قفه كه بو نه وه ي خال
به دهست به ينيت، كاتيكيش له ژورره كه هاته دهره وه؛ له وپه ي
ماندو و يتيدا بوو به هو ي نه و هه موو باز دانه ي نه جامي دابوو بو
نه وه ي دهستي بدات له سه قفه كه.

ميشكي نيمه ناميري واتاكانن، به لام نه وه ي پيمان وايه واته؛
له و په يوه نديانه وه دروست بووه كه عه قلمان دروستي دهكات
له نيوان دوو تاقير كړنه وه يان زياتردا. دهست به پلاكيكدا ده نين،
ده بنين گلوپيك داده گيرسيټ. با واي دابنن پلاكه كه بووه ته هو ي
داگيرساني گلوپه كه، نه مه له ناوه روكدنا بناغه ي واتاكه يه. پلاك،
رووناكي، رووناكي، پلاك... نيمه كورسيه كه ده بنين، تبيني نه وه
ده كه ين كه په نكي كورسيه كه خوله ميشيه، له و كاته دا ميشكان
په يوه نديه كه دروست دهكات له نيوان په نك (خوله ميشي) و شتيك
(كورسي) دا، پاشان واتاكه داده پريټ: «كورسيه كه خوله ميشيه».
ميشكان هه ميشه كار دهكات و په يوه نديي زياتر و زياتر
دروست دهكات بو نه وه ي يارمه تيمان بدات له تيگه يشتنې ژينگه ي
دور و بهرمان و هه لسو كه و تكردن پنيانه وه. هه موو شتيك له و
تاقير كړنه وانه ي له گه لاندې ده ژين (تاقير كړنه وه دهره كي و

ناوهكويهكان، پهيوهندي بهيهكگهيشتنى نوئ لهناو ميشكماندا
بههم ديت. ههمو شتيك، لهو وشانهى لهم لاپهريهيدان بو
ئو تيگهيشتنه نهحوييانهى بهكاريان دههينين، بو تيگهيشتن لهو
وشانه و بو ئو جنيوه پيسانهى ميشكت بوئ دهچيت كاتى ئوهى
من دهينووسم دووبارهيه يان بيزاركهره... هر بيروكهيهك لهو
بيروكانه، هر ليتانيكى دل، هر تيگهيشتيك، پيك هاتووه له
هزاران و هزاران پهيوهندي دهمارى كه بهناو يهكدا دهچن و
رووناكى ديدات به عقلت له ريرهوى تيگهيشتن و زانيندا.

بهلام ليرهدا دوو كيشه هيه: يهكهميان ئوهيه عهقلمان بى
كهموكورى نيه، ئيمه ههله دهكهين له شتانيكدا كه دهيانينين و
دهيانبيستين، ههروهك ئيمه ههنديك له شتهكانمان بير دهچيتهوه
و له شيكردهوى رووداوهكاندا بهوپهري ئاسانى ههله دهكهين.
كيشهى دووهم ئوهيه كه ميشكمان دروست كراوه بو
دهستگرتن بهو واتايهى بو خومانى دههينينه بوون. ئيمه ههميشه
لا ددهين بهلاى ئو واتايهدا كه عهقلمان دروستى كردووه، هز
ناكهين دهستيان لى ههلگري، تهنانهت كاتيكيش بهلگهيهكمان ديت
بهه دهست كه پيچهوانهى ئو واتايه بيت كه پنى گهيشتووين،
ئو زوربهى كات بهلگهكه پشتگوئ دهخهين و دهست دهگري به
بيروبرواكانمانهوه.

جاريك ئيمو فلييسى كوميدى وتى: «پيم وا بوو كه ميشك
گهورهترين ئەندامى جهستهمه، پاشان زانيم كى وام پى دهليت.»
راستيه ناخوشهكه ئوهيه كه ئو بهشه زورهى دهيزانين و
بروامان پنيهتى، بهرهنجامى پهيوهنديهكى بههيزه لهنيوان لايهندارى
و نهبوونى وردهكارى كه له ميشكماندا بوونيان هيه. زور له
بههاكانمان، بهلكوو بهشى ههره زوريان بهرههمى ئو رووداوانه

Scanned with CamScanner

و وه کوو بزین له ننیو لقه کانی نهو داره دا بلاو بووه وه، هه مووان
پارچه پارچه بوون.

له سالی ۱۹۹۶ میریدیست شتیکی کتوپری دیکه ی دوزیه وه:
باوکی هیچ مامه له یه کی نه شیاو ی سینکسی به رامبه ری نه کردبوو،
عه قلی خوی نهو بیره وه رییه ی داهیتابوو به یارمه تی چاره سازیکی
دهروونی که نهویش مه بهستی خراب نه بوو، ههستکردن به تاوانی
زال کردبوو به سه ریدا.

هه موو نهو ماوه یه ی له ژیا نی باوکیدا مابوو: له هه ولی
ناشتکردنه وه ی نهو و نه داما نی دیکه ی خیزانه کهیدا بوو له رینی
داوای لیوووردنه بیکوتاییه کانی، به لام کات فریای نه کهوت، له بهر
نه وه ی باوکی مرد و نهو خیزانه هه رگیز نه که رایه وه سه ر رینچه
راسته که ی خوی.

دواتر بوون بووه وه که میریدیست به ته نها نه بووه، نهو له
ژیان نامه کهیدا که ناوی لی ناوه «درۆکه م: چیرۆکینی راسته قینه
له باره ی یاده وه رییه کی ساخته وه»؛ بوونی کردوو ته وه که
چون ئافره تانیکی زور له دهیه ی هه شتاکاندا نه داما نیرینه کانی
خیزانه که یان تۆمه تبار کردوو به دهستدریژی کردنه سه ریان
و مامه له ی نه شیاو به رامبه ریان، به لام پاش چه ند سالیک له
قسه کانیان په شیمان بوونه ته وه. له بووداوینی هاوشینوه دا، له
هه مان دهیه دا که سانیکی زور ده رکه وتن که باسیان له کومه له ی
شهیتانه په رسته کان ده کرد که خراپه به رامبه ر مندا لان ده کن، به لام
پولیس هیچ به لگه یه کی دهست نه کهوت سه باره ت به و به فتاره
شیتانه یه ی باسیان کردبوو، سه ره رای لیکوئینه وه ی زور که له
دهیان شاردا به رینه چوون.

بوچی خه لکی له نا کاو که و تنه هه له به ستنی نهو یاده وه رییه

درويانه له بارهه ڇراپه ڪاري توڻينهر له ناو خيزانه ڪان و هه نديڪ
له ڪومه له ٿاينيه ڪاندا؟ ٻوڇي هه موو ٿو شتانه له و ماوه
دياريڪراوه دا ٻوويان دا، واته له دهيهه هه شتاڪاندا؟

ڪاتنيڪ ڪه منڊال ٻوويٽ ياري (ته له ڦون) ت ڪردووه؟ ٿو ياريهه
ڪه شتيڪ ده چينيت به ڳوٺي ڪه سينڪا، پاشان ٿو وهه و تووته به
هه مان ڀيگا ده ڳوٺي ريتووه ٻو ده ڪه سي تر و ٿو وهه ڪوتا ڪه س
ڳوٺي لي ٿو ده بيت؛ زور جياوازه له وهه ٿو له سه ره تاوه و تووته.
يادگهه ٿي مهش له به ره ته وه له سه ره ٿم شيوازه ڪار ده ڪات.

به ٿو زمونينڪي ديار يڪراودا تيده په ڀرين، له پاش چهند ڀوڙيڪ به
شيويهه ڪي ڪه ميڪ جياوازه ٿو ٿو زمونيه مان بير ده ڪه ويته وه، وهڪ
ٿو وهه ڪه سينڪ چپانديتي به ڳوٺماندا و به باشي نه مانبيستيت،
پاشان ٿو ٿو زمونيه ٻو ڪه سينڪ ده ڳوٺينه وه و خومان به ناچار
ده بينن ڪه هه نديڪ له ٻوشاييه ڪان له لايه خومانه وه پر بڪهينه وه
ٻو ٿو وهه دنيا بينه وه ڪه چيروڪه ڪه واتايهڪ ده به خشيت و ٻو
ٿو وهه وهڪ چيروڪينڪي سه رنجراڪيش ده رڄيت، پاشان خومان
ٻاوه به و شته ٻچو و ڪانه ده ڪهين ڪه مينشڪي خومان دروستي
ڪردوون، بهم شيويهه چيروڪه ڪه به ته واوي ده ڳوٺينه وه، له گهل
زيادڪراوه ڪاندا له جاري داهاتوودا، به لام ٿو زيادڪراوانه راسته قينه
نين، ٿي مهش ده زانين ڪه تارادهه ڪه هه لهه ٿي دايه، پاشان له دواي
ساليڪ به سه رخوشي هه مان چيروڪ ده ڳوٺينه وه و چاڪسازي
زوري تيدا ده ڪهين... ڪيشه نييه، با راستگي بين... يهڪ له سه رسي
چيروڪه ڪه مان ڳوٺاني به سه ردا ديت، به لام هه فتهه ڪ دواي ٿو وه
هاوار ده ڪهين و نامانه ويت دان بينن به وهه زياده ڀويان له
درودا ڪردووه، بهم شيويهه چيروڪه ڪه به ڪوپيهه ڪي گهره ڪراو و
سه رخوشانه وه ده ڳوٺينه وه، پاشان پنج سال تيده په ڀيت و سوٽند

دهخوين که راسته، سويند دهخوين به گيانی دايکمان که راسته و له خودی راستگویش راستگوياڼه تره، له کاتیکدا له سه ددا په نجاى ناراسته.

نيمه نهو کاره دهکين، همومومان، تو نهو کاره دهکيت، منيش نهو کاره دهکهم، نهو بابتهش هيچ په يوه ندييه کی به ناستی راستگويمان يان نيه تباشيمان وه نيه، له بهر نه وهی نيمه هميشه له حالتی سرلنښيواندنې خومان و سرلنښيواندنې خهلکانی ترداین له بهر هوکاریک نا، به لکوو تهنه له بهر نه وهی که ميشکمان به جوړیک ديزاین کراوه هميشه چالاک بيت، به لام ديزاین نه کراوه بڼو نه وهی ورد بيت.

بابته که له سهر خرابی يادگه مان کورت نابيته وه (يادگه په کی خراب تا نهو ناسته ی وا بکات دادگاکان شاهيده کان به مهند وهرنه گرن له هه نديک حاله تدا)، به لکوو ميشکمان تا ناستیکی ئابروو به ريش به ړنگای لايه ندری کار دهکات.

نهو چونه؟ ميشک هميشه هه ول ديدات واتای نه وهی له دهو رو به رمانه هه لينجيت، نه مهش به پشتبهستن به وهی پيشتر باوه رمان پييه تی و نه وهش که پيشتر پيمان راگه په نراوه. هر زانياريه کی نوئ له ړنگه ی به ها و هه لينجراوه کانی خومان وه پيوانه دهکريت، له نه نجامی نه وهش ميشک هميشه لايه ندر دهبيت بڼو نه وهی لهو چرکه ساته دا هه ست دهکين که راسته.

بهو شيوه يهش کاتیک په يوه نديم له گهل خوشکه کهم باش بيت؛ نهوا هه موو بيره وهرييه کانم له گهل نهو له ژير روشنایي نه رينيدا باس دهکهم، به لام کاتیک په يوه ندييه که خراب دهبيت؛ نهوا زوربه ی کات بهو شيوه يه سهیری هه مان نهو ياده وهرييانه دهکهم که جياوازه له رابردو و بهو جوړه دايد په رژمه وه که تووربه ی و

Scanned with CamScanner

توڙينه، ريهه کي ڪم ورده ڪاريه وه ڪه لهو ڪاته دا دهر ڪه وتيون:
توڙينه، وهي لهو چهشنه ڪه زور زياده روي ڪردبو له باره
ٿاستي بلاو بوونه وهي دياردهي دهستدرين ڪردنه سهر منڊالان له
چارچنوهي خيزاندا (يه ڪيڪ لهو توڙينه وانه باسي لهوه ڪردبو
ڪه يه ڪ له سهر سني ٿا فرته پيگه يشتو وه ڪان له ته مهني منڊاليندا
رو به روي دهستدرين سيني سيني بوونه ته وه، پاشتر دهر ڪوت
ڪه ٿو زمارديه به هيچ شتوهيه ڪ راست نيه).

له سهر روي هم روي ٿو وانه وه، ميريديس ڪه وه داوي
خوشه ويستيه وه له گهل ٿا فره تني ڪي ديه و پهيوه ندي سيني
له گهل ڊروست ڪرد، ٿو ٿا فرته يه ڪيڪ بوو له قوربانين
دهستدرين سيني له ته مهني منڊاليندا، ميريديس پهيوه ندي ڪي
ڙهه روي په ره ٻن دا له متمانهي دوولايه نه له نيوان خوي و
هاوبه شه ڪيدا، ٿو هاوبه شه ڪي ميريديس هميشه هولي
دهدا رزگاري بڪات له رابردو وه ٿا زار به خشه ڪي، هاوبه شه ڪي
چڪي رابردو وه ٿا زار به خشه ڪي به ڪار هيتا بق ٿو وهي ميريديس
هست به تاوانباري بڪات به رامبهري تاكوو سوز و خوشه ويستي
ٿو به دست به نيت (به ندي هه شتم له باره ٿو به به ته
ي سنوره ڪانيه وه، شتي زياتر له خو ده گريت). لهو ميانه شدا
پهيوه ندي ميريديس له گهل باوڪي زياتر به رهو دارووخان چو،
هرگيز دلخوش نه بوو به وهي پهيوه ندي ڪي هاوبه گه زبازي
ڊروست ڪردو وه، هروها به ردهوام له ڙير چاره سهر ڊهروونيدا
بوو به جوڙيڪ نزيڪ بوو له وهي تووشي واسواسي بيت،
به لام ٿو چاره سازانهي خاوهني بهها و بيروباوه ڊي خويان
بوون ڪه رفته رفته ڪانيان ٿا راسته ده ڪرد، هميشه جهختيان
له سهر ٿو ده ڪرده وه ڪه ناڪريت تنها ڪاره ماندو ڪه ره ڪي

میریدیس له ئامادهکردنی راپورتی پوژنامهوانی یان په یوهندییه
سهرنه که وتوو هکانی له گه ل پیاواندا؛ هۆکاری سهره کی پشت
به دبەختیهکانی بن، بنگومان دهییت شتیکی تر هه ییت، شتیکی
قوولتر!

به نزیکه یی له و سهرده مه دا جوریک له چاره سهری دهروونی
پیدا بوو که ناویان لی نابوو «چاره سهرکردن به یادهوهری
سهرکووتکراو»، ناوبانگیکی زوری پیدا کرد. ئهم جوره
چاره سهرکردنه شیوازیکی نزیک له خهواندنی موگناتیسی بو
نه خو شهکان له خو دهکریت، پاشان هان دهدریت بو وهبیرها تنه وهی
یادهوهریه له بیرکراوهکانی ته مه نی مندالی و سهرله نوی
زیندووکردنه وهیان. ئهو یادهوهریانه زوربهی کات ئاسایین و هیچ
کیشهیه کیان تیدا نییه، به لام بیرۆکه که ئه وهیه که پیده چیت به شیک
له و یادهوهریانه؛ «یادهوهری خراپ» بن.

به م شیوهیه (میریدیس)ی داماو به دبەختی هه موو پوژیک
لیکولینه وهی ئه نجام ده دا له باره ی خوینریژه نزیکه کان و
دهستدریژکردنه سهر مندالانه وه، توورپه و په شبین بوو به رامبه ر
به باوکی، به ژیانیکی پر له په یوهندیی سهرنه که وتوو له گه ل پیاواندا
تیپه ری، پاشان ئهو تاکه که سه ی وا دیار بوو لینی تیده گه یشت و
خو ش دهویست؛ ئافره تیکی تر بوو که ئه ویش قوربانیه کی دهستی
خوینریژه نزیکه کان بوو له رابردوودا، ههر دوو پوژ جاریک
له سهر قهره ویله که پال ده که وت و له به رده می چاره سازه که یدا
دهگریا که داوای لی ده کرد ئهو شتانه ی بیر بکه ویتته وه که بیر
نه ماون. کاره که به و شیوهیه بوو: لیژده دا جاله تیکی نایابمان ههیه له
پیناو یادهوهریه کی جیاوازا له باره ی دهستدریژییه کی سیکسی
که ههرگیز رووی نه داوه.

کېشه ی گه وره که میشکمان له کاتی چاره سه رکړدنی
تاقیکړدنه وه کانی ژيانماندا رووبه پرووی ده بیته وه؛ بریتیه
له شیکړدنه وه ی نهو تاقیکړدنه وانه به جوړیک بیگونجینین
له گهل هموو شاره زاییه کانی رابردوومان له گهل هست و
بیروباوهره کانیشماندا، به لام له ژياندا زور جار رووبه پرووی
بارودوخی وا ده بیته وه که تیایدا هه ماهه نگی له نیوان رابردو و
نیستایدا دروست نابیت: له م جوړه بونانه دا، نه وه ی له نیستادا
له گهل ی ده ژین، رووبه پرووی نه وه ی قبولمانه وه ک راستیه ک
و هر شتیک که په یوه سته به رابردووه و نیمه به لوژیکی
ده زانین؛ راده وه سته وه. له هه ویشدا بق هینانه کایه ی هه ماهه نگی
ونبوو؛ میشکمان به نه نقه ست هه ندیک یاده وه ریی ساخته دروست
ده کات، له میانه ی دروستکړدنی په یوه ندیش له نیوان تاقیکړدنه وه ی
نیستامان و نهو رابردووه خه یالیه دا، میشکمان رینگامان پی ددات
له سهر نه و اتایانه ی تیایدا جیگیر بوون؛ بمینینه وه.

هه روه ک پښتړیش تییینیمان کرد، چیروکه که ی میریدیس تاکه
چیروکی له و جوړه نه بوو، له راستیدا سالانی دهیه ی هه شتاکان
و سهره تای دهیه ی نه وه ده کان، تومه تبارکړدنی سهدان که سی
بیتاوانی به خو یه وه بینی به تومه تی توندوتیژی سینکسی له
بارودوخی لیکچوودا، زورینه ی نه و که سانه ش نیردران بؤ زیندان.
سه باره ت به و که سانه ی له ژيانی خویان رازی نه بوون،
نه و شیکړدنه وه وهرگیراوانه شانبه شانی پرکړدنیکي گه وره ی
سوزدارانه که ده زگا کانی راگه یانندن پالنه ری بوون له و بابته دا،
وای کرد ناناگایي له میشکی خه لکیدا پال به و عه قلانه وه بنیت
ده سترکاری ی یاده وه ریه کانیا ن بکه ن به جوړیک که وه کوو
قوربانیه ک دهر بکه ون له رینگه ی شیکړدنه وه ی نارپه حه تیه کانی

ئىستانبۇل، بەهەش خۇيان لە بەرپرسيارىتى بدزەنە. بەو
شۆڭەوھە «چارەسەرکردن بە يادەوھەرى كېكراو» بوو ئامرازىك
بۇ ئەوھى ھەز و ئارەزوو نائاگايانەكان لە ھەشارگەكانيان بىنە
دەروە و لە چوارچىوھى يادەوھەرىيەكدا بەرجەستە بىن.

ئەم پېرۆسەيە و ئەو ھالەتە زىھنىيەي لىي كەوتەو، تەشەنەي
کرد بە جۆرىك ناوى لى نرا «ماكى يادەوھەرىي ساختە» كە بوو
ھۆي گۆرانكارى لە شىوازي كارکردنى دادگاكاندا، دادگايى ھەزاران
كەس لەو چارەسازانە كرا و مۆلەتى كارکردنيان لى سەنرايەو.

«چارەسەرکردن لە رېنگاي يادەوھەرىي كېكراو» لە بواری
كارکردن دەرھینرا و رېنگاي کرداریي دیکە شوینی گرتەو،
پاشان تۆیژینەوھەکانی دواتر جەختیان لەسەر ئەو وانە بەئازارە
کردەو كە لەو دەیەیدە فیزی بووین: بیروباوہرەكانمان نەرمەن،
يادەوھەرىيەكانمان تا ئاستىكى ترسناك باوہرپینەكراون.

برینكى زۆر دانایی كلاسىكى ھەيە كە پیمان دەلێت «متمانەمان
بە خۆمان ھەبێت» و «گوێ لە دلمان بگرن»، ھەروەھا چەندین
كلیشەي تر.

بەلام لەوانەيە وەلامى راست ئەو ھەبێت كە لە متمانەمان بە
خۆمان كەم بکەینەو. لەدواي ھەموو بابەتەكە، ئەگەر دلەكانمان و
عەقلەكانمان جیي متمانە نەبن؛ ئەوا پتویستە نییەت و پالەنرەكانمان
زیاتر بخەینە ژێر پرسیارەو. ئەگەر ئێمە ھەلە بىن، ھەموومان،
ھەموو كاتىك، ئایا گومانکردن لە خۆمان و بەرھەلستىي بىرکردنەو
و بیروباوہرەكانمان و گریمانەكانمان بە جۆرىك نەرمی لەگەل
نەنۆینریت؛ نابیتە تاكە رېيازى لۆژىكى بەرەو پېشكەوتن؟

رەنگە ئەمە ترسناك بێت، لەوانەشە جۆرىك لە تىكشكانى خودى
بێت، بەلام تەواو بە پېچەوانەي ئەوھەي، نەك ھەر سەلامەتترین

مه لېزاردهيه، به لكوو بريكي زياتر له نازادي شمان پي د به خست.

مه ترسيه كاني «دنيايي روت»

ئيرين له بهرام بهرم له يه كيك له چيستخانه كاني (سوشي - خواردنكي يابانيه) دانېشتووه و ههول ددات بوم روون بكا ته وه كه چون باوهري به مردن نيه. سى كاترمير تپهري، ئيرين بريكي زور سوشي خوارد و به ته نها شووشه يه ك (ساكي - خواردنه وه يه كي كحوليه) ي به ته واوي خوارد وه (له راستيدا نهو ئيستا له نيوه ي شووشه ي دووه مديه)، كاترمير چواري پاشنيوه روي روي سيشه ممهيه.

من (ئيرين) م بانگه يشت نه كړد يوو بو نه چيستخانه يه، به لكوو خوي له ريگه ي ئينته رننه وه شوينه كه ي زاني و هات ليزه مني دوزيه وه.

نه مه يه كه م جاري نيه، پيشتريش نهو كاره ي كړد وه.

ئيرين برواي وايه ده توانيت چاره سهر ي مردن بكا، به لام برواشي وايه كه پيوستي به يارمه تبي من هه يه بو نه وه ي نهو كاره بكا، به لام نهو يارمه تبي ه داوي ده كات؛ جوړيك له كار كړدن نيه، نه گهر هه نديك ناموزگاري بويستايه له بواري نه وه ي كه له گه ليدا بم، چونكه خودا نه وه ي ويستووه! نهو ده ليت له نيوه ي شهودا به دهنگي فريشته كان خه بهري بووه ته وه كه فهرمانيان پي كړد وه به وه ي «په يوه نديي كومه لايه تيمان» مژده دهره و ده گوريت بو به سهرده ميكي نوئ له ناشتبي هه ميشه يي له سهر زهوي (به لي، نهو واي پي وتم).

تا ئو کاتهی که ئیمه بهیه که وه له چیشتهخانهی سوشی
دانیشتبووین، به ههزاران نامه‌ی له ریگه‌ی پۆستی ئه‌لیکترۆنییه‌وه
بۆ من ناردبوو، جا وه لایم دابینه‌وه یان نا، وه لایمه کهم به‌تو و په‌یه‌وه
بوو بیت یان به‌ئوده‌به‌وه؛ هیچ شتیک نه‌ده‌گۆردرا. بیروباوه‌ری
هه‌رگیز گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌ده‌هات، بۆچوونیشی نه‌ده‌گۆرا، له‌و
کاته‌دا هه‌وت سال به‌سه‌ر سه‌ره‌تای ئو بابته‌دا تیپه‌ریبوو (ئو
هه‌ر به‌رده‌وام بوو).

ئیمه به‌و جۆره‌ بووین، له چیشتهخانه‌یه‌کی بچووکی سوشیدا
دانیشتبووین، ئیرین ساکی ده‌خواردوه و چه‌ندین کاتژمێر
قسه‌ی ده‌کرد له باره‌ی ئه‌وه‌ی چاره‌سه‌ری به‌ردی گورچيله‌ی بۆ
پشيله‌که‌ی کردوو ته‌نها به‌به‌کاره‌ینانی وزه، له‌و کاته‌دا ئهمه‌ی
خواره‌وه به‌ می‌شکمه‌دا هات:

ئیرین هیچ نه‌بوو جگه له یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ی ئالوده‌ی
«گه‌شه‌پیدانی خودی» بووه، ده‌یان هه‌زار دۆلاری خه‌رج کردبوو
له کتیب و وانه و کۆپ و کۆبوونه‌وه‌کاندا. ئه‌وه‌ی له هه‌مویان
شیتانه‌تر بوو، ئه‌وه بوو که ئیرین هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی فیری ده‌بوو؛
دووباره‌ی ده‌کرده‌وه. خه‌ونی خۆی هه‌بوو، هه‌میشه‌ جه‌ختی لی
ده‌کرده‌وه، بابته‌که‌ی ده‌هینایه‌ پیش چاوی خۆی، پاشان به‌ کردار
ده‌یکرد، په‌تکردنه‌وه و شکستی ده‌خسته ئه‌ولاوه و هه‌لده‌ستایه‌وه
و سه‌رله‌نوێ ده‌ستی پێ ده‌کرده‌وه. ئه‌و بیکۆتایی ئه‌رینی بوو،
هه‌روه‌ها له باره‌ی خۆیه‌وه بیرۆکه‌ی نایابی هه‌بوو، مه‌به‌ستم
ئه‌وه‌یه بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که له توانایدا هه‌یه پشيله‌ چاک
بکاته‌وه هه‌روه‌ک چۆن مه‌سیح به‌له‌کیی چاک کردوو ته‌وه!
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌هاکانی به‌ جۆریک خراپ بوون، تا ئه‌و
ئاسته‌ی هه‌موو ئه‌وانه به‌لایه‌وه گرنگیان نه‌بوو. هه‌روه‌ک پاستیی

ئووهى هموو شتيك به شيوهى «راست» ئه نجام ددهات، به لگه
ئووه نه بوو كه ئو له سهر حقه، ئو خوى بوو.

له دهر وونيدا دنيايييك هه بوو كه رتهى دهكردهوه نه ميتيت،
خوى ئووهى له پىي زور وشهوه پى وتم: دهيزانى كه ئو
«داهه زراوى» يه له لاي ئو هه رگيز لوژيكي و تهن دروست نه بوون،
هه روهك واى كرد بوو به خته وهر نه بيت، به لام له بهر هوكارىك وا
هه ستى دهكرد كه به ته واوى له سهر حقه و دهسته و ستانه له ئاست
وهستان و پشتگوينخستنيديا. له ناوه راستى دهيهى نه وه دهكاندا،
زاناي دهر وونى؛ روى باومستر دهستى كرد به ليكولينه وه له
بارهى چه مكي شه، له بنه په ته وه گرنگي بهو كه سانه ددها كه
شتى خراپيان ئه نجام داوه و ئو هوكارانهى واى كرد ووه ئو
شتانه بكن.

لهو كاته دا گریمانهى ئوه له ئارادا بوو كه خهلكى شتى
خراپ دهكهن، له بهر ئووهى هه ستیان به رامبه ر به خویان زور
خراپه... به واتای ئووهى بریكي يه كجار كه م له نرخاندنى خوديان
ههيه، به لام له نيو يه كه م دوزينه وه كانی باومستردا دهر كهوت
ئو گریمانهيه زور بهى كات راست نييه، به لكوو روون بووه وه
كه به گشتى باب ته كه پيچه وانهى ئووهيه. هه ندیك له خراپترین
تاوانبارهكان؛ تيروانينيكى زور باشيان به رامبه ر به خویان هه بوو،
ئو هه ستكر دنه به ئاسووده يى به رامبه ر به خویان، سه ره پای
راستيه كانی دهور و به ریان، واى كرد ووه ئو هه سته یان هه بيت
كه رپییدراوه بویان ئازار به خهلكى بگه یهن و به چاوى سووك
ته ماشایان بكن.

ته نانه ت ئو كه سه هه ست دهكات كه رپییدراوه بۆ ئو كاری
ئابرو و به رانه به رامبه ر خهلكانی تر بكات، پیویسته بروایه كی

دامه زراوی لا دروست ببیت بهوهی که ئه و که سێکی چاکه خوازه،
بیروباوه پهکانی راستن، مافی خۆیهتی هه ر چیهکی ویست؛ بیکات.
په گه زپه رسته کان کاری په گه زپه رستی دهکهن، له بهر ئه وهی
دلنیا ن له وهی جینهکانی ئه وان باشته. توند په وه کانیش خۆیان
دهته قینه وه و هه زاران کهس دهکوژن، چونکه دلنیا ن که ئه وان
شه هیدن و شوینیکی پارێزراویان له به هه شت بۆ دابین کراوه.
پیاوانیکیش ههنگاو دهنن بۆ دهستدریژیکردنه سه ر ئافرهتان و
ئه نجامدانی کاری نه شیوا و به رامبه ریان، له روانگهی ئه و متمانه یه ی
هه یانه به وهی جهسته ی ئافرهتان مافیکی ئه وانه و نرخه کهشیان
داوه.

خراپه کاره کان هه رگیز پێیان وا نییه که خراپه کارن، به لکوو
پێیان وایه هه ر کهس دژایه تییان بکات؛ ئه وه خراپه کاره.
له پێرهوی ئه و زنجیره تاقیکردنه وانه ی بوونه جێ مشتومر
و جیاوازی (ئێستا ئه و تاقیکردنه وانه به تاقیکردنه وهکانی میلگرام
ناسراون، وهک دانه پالێک بۆ زانای دهروونناسی ستانلی میلگرام)،
تویژه ره وان به کهسانی ئاساییان وتوو که پێویسته له سه ریان
سزای کهسانیکی دیکه ی خۆبه خش بدن، له بهر ئه وهی هه ندیک
سیستیمیان پێشیل کردوو، ئه و کهسانه ش هه ستان به سزادانی
خۆبه خشه کان و هه ندیک جار سزاکه یان زیاد کردوو بۆ گه یاندنی
ئازاری جهسته یی پێیان، هه یچ یه کێک له و سزاده رانه ش نه بوو
که سزادانه که رهت بکاته وه یان داوا ی پروونکردنه وه بکات له و
بارده یه وه، به لکوو به پێچه وانه وه: زۆریکیان چیژیان ده بینن له
سزادانه که له ئه نجامی ئه و متمانه یه ی هه یبوو له چاکسازی
ئه خلاقی، که ئه و له میانه ی تاقیکردنه وه که دا به شداری دهکات.
کێشه که لیڤه دا ته نها نه بوونی دلنیا یی نه بوو، به لکوو له وه دا بوو

که ههولدان بۆ ئه و دلهیاییه؛ زۆر کات برینکی زۆرتر (خراپتر) له
دلهیایی بهرهم دههینیت.

که سانیکی زۆر دلهیاییهکیان ههیه که کار ناکاته سه ر شله ژانی
توانای کارکردنیان، یان له بری ئه و کرێیهی پێویسته به دهستی
بهین، به لام ئه و دلهیاییه وا ناکات ههستیکی باشتریان ههین
سه بارهت به و کاره، به لکوو خراپتری دهکات، سه یر دهکن و
دهبین که سانیکی پلهیان بهرز دهکرێتهوه و ئهمان پلهیان بهرز
ناکرێتهوه، به مهش ههست به ستهم دهکن، به م شینوهیهش ههست
دهکن نانرخینرین و دان به بوونیاندا نانریت.

به لکوو رهفتاریکی زۆر ساده وهک چاو خسته سه ر نامهکانی
مۆبایلی هاوڕیکهت یان پرسیار له هاوڕیکهت بکهیت له بارهی
ئه وهی خه لکی چی دهلێن سه بارهت به تو، ئه مه له وه وه سه رچاوه
دهگریته که ههست به که میی دلهیایی دهکهیت و ئارهزوویهکی
ئازار به خشت ههیه بۆ ئه وهی بکهیت به دلهیایی.

رهنگه سه یری نامهکانی مۆبایلی هاوڕیکهت بکهیت و هیچیش
نه بینیت، به لام به دهگهمن ئه مه کوتایی ری ده بینت، چونکه دهست
دهکهیت به پرسیارکردن که ئایا مۆبایلیکی دیکه ی ههیه. له وانهیه
ههست بکهیت پشتگویت دهخه ن و له کارکردندا به سه رتدا
تیده په رن بۆ ئه وهی بۆ خۆتی شی بکه یته وه که بۆچی پلهت بهرز
ناکرێتهوه، به لام ئه مه وا دهکات زیاتر ههست به بینتمانهیی بکهیت
به رامبه ر هاوڕیکانت و شیکردنه وهیهکی ناراست بۆ هه موو ئه وانه
بکهیت که پیت دهلێن (هه ر به و شینوازه ههسته کانیشیان به رامبه ر
به خۆت شی دهکه یته وه)، ئه مهش ئه گه ری پله بهرزکردنه وه کهت
زۆر له وهی پێشوو که متر دهکاته وه، دهگریته سوور بیت له سه ر
راکردن به دوا ی ئه و که سه ی (له وانهیه) له گه لی بیت، به لام هه موو

بەتكرندەۋەيەكى ھەۋلەكانت و ھەر شەۋىك كە بەتەنھا بەسەرى
 دەبەيت؛ ۋا دەكەن بگەۋىتە پرسیاركردن لە بارەى ئەۋەى كام لە
 كارەكانت ھەلەى تىدايە.

لەم كاتانەى دۇنيایى بوونى نىيە، ھەروەھا لەو ساتانەى
 بىنھىۋايىيەكى قوول ھەيە؛ مەرۇف توۋشى ھەستىكى خراپى
 بەركەۋتەيى دەبىت: بېرومان ۋايە دەتوانىن كەمىك فىل بگەين تا
 ئەۋەى دەمانەۋىت؛ بەدەستى بەينىن، خەلكىش شىاۋى سزادانن،
 بەلام ئىمە شىاۋى ئەۋەين ھەر چىيەكمان ويست؛ بەدەستى بەينىن،
 بەلكو ھەندىك جار بە ھىز بەدەستى بەينىن.

ئەمە دووبارە «ياساى گەرانەۋە» يە: ھەتا ھەۋل بەدەيت لە
 شتىكى دىارىكرادا دۇنيا بىت، زىاتر ھەست بە نادۇنيایى و ناۋارامى
 دەكەيت.

بەلام پىچەۋانەكەشى ھەر راستە؛ ھەتا نادۇنيایىت قبول بىت و
 ئەۋەت قبول بىت كە نازانىت، زىاتر ھەست بە ئاسوۋدەيى دەكەيت،
 چونكە تىگەشتوۋىت لەۋەى سنوورى زانىنى خۇت چەندە.
 نادۇنيایى حوكمەكانمان بەرامبەر كەسانى تر بەتال دەكەتەۋە،
 دەكەۋىتە پىش پۇلنىكرندە ناپىۋىستەكان و شىۋەكانى لايەندارى
 و ئەۋ شىۋازەى ھەستى پى دەكەين كاتىك كەسىك دەبىنن لە
 شاشەى تەلەقزىۋنەۋە، يان لە نووسىنگەى كار، يان لەسەر شەقام،
 ھەروەك نادۇنيایى ئاسوۋدەمان دەكات لە بارەى بىرپارەكانمانەۋە
 بەرامبەر بە خۇمان، ئىمە نازانىن ئايا كەسىكى خۇشەۋىستىن
 يان خۇشەۋىست نىن، ناشزانن كەسىكى سەرنجراكىشىن يان
 سەرنجراكىش نىن، ھەروەھا ئاستى ئەۋ سەركەۋتە نازانىن كە
 لەۋانەيە بەدەستى بەينىن، تاكە رىگا بۇ بەدەستەيتاننى ئەۋ شتەنە
 ئەۋەيە كە مەرۇف بەردەۋام نادۇنيا بىت لىنى و بەردەۋام كراۋە بىت

به رووی زانینی له ربی تاقیکردنه وه وه.
 نادلنیا یی ریشه ی هه موو پیشکه وتن و گه شه کردنیکه، هه رووک
 په ندیکی پیشینان هه یه ده لیت: «ئه و پیاوه ی دلنیا یه له وه ی هه موو
 شتیک ده زانیت، ناتوانیت فیری هیچ بیت.» ناتوانین فیری هیچ
 شتیک بین، تا کوو سه ره تا نه زان نه بین به رامبه ری، هه تا زیاتر
 دان بنین به وه ی که نازانین؛ هه لی سه رکه وتنمان له به ده ستهینانی
 زانیاریدا زیاتر ده بیت.

به ها کانمان ناته واو و ناکاملن، به لام ئه گه ر ئیمه وای دابننین
 که ته واو و تیروته سه لن؛ ئه وه واته خو مان ده خهینه چوارچینه ی
 جو ره بیرکردنه وه یه کی دزگمایانه ی ترسناکه وه به جو ریک
 راده که یین له به رپر سیاریتی و هه ست به شیایو ی بو به رکه وته ی
 زیاتر ده که یین، لیرو وه تا که رینگا بو چاره سه رکردنی کیشه کانمان؛
 سه ره تا بریتیه له داننان به وه ی کرده وه و بیرو باوه ده کانمان تا
 ئه م ساتهش هه لن، هیچ سوو دیکیشیان نییه.

پنویسته ئه م کرانه وه یه هه بیت که مرو ف له هه له دایه، بو ئه وه ی
 گو رانکاری و گه شه کردنی راسته قینه بیه ئاراهه.

به ره له وه ی بتوانین چاو یک بخشین به به ها و کاره
 له پیشینه کانمان و گو رانکاری کردن تیایاندا بو ئه وه ی بینه که سانیکی
 باشتر و ته ندرو ستر، پنویسته له سه رمان سه ره تا دلنیا نه بین له
 به ها کانی ئیستامان، پنویسته له می شکماندا رووتیان بکه ینه وه و
 جینگای هه له و لایه نداری و که تنه کانیا ن بینین و بزانی که چون
 نه گونجاو ن له گه ل به شه گه وره که ی جیهان، پنویسته له سه رمان
 سهیری نه زانی خو مان بکه یین، چاو بیرینه روو خساری، دان به
 بوونیدا بنین، ئه مهش له به ره ئه وه ی نه زانینه کانمان له هه موومان
 گه وره ترن.

ياسای مانسون بۆ خۆدزینەو

لەوانە یە شتێک بێستیت بە ناوی ياسای بارکنسون، ئەو
ياسایە دەلێت: «کار فراوان دەبێت، تا ئەو کاتە پێ دەکاتەوێ کە بۆ
تەواوکردنی دانراو».

پێم وا بێت ياسای (مۆرفی) شت بێستوو: «کاتی ئەگەری
پروودانی هەلە یەک هەبێت، ئەوا پروو دەدات».

کێشە نییه... کاتێک لە ئاھەنگێکی کۆکتیلی شکۆمەنددا دەبیت و
دەتەوێت پرووداویکی باش لەلای کەسێک پروو بدات، ئەوا پێویستە

ياسای مانسون بۆ خۆدزینەو بەسەر ئەو کەسەدا جێبەجێ بکەیت.
ئەمە ياسای (مانسون)ە: ھەر کات مەترسیی شتێک لەسەر

شووناست زیادێ کرد، ھەولدانێ بۆ خۆدزینەو لێ؛ زیاتر دەبێت.
ئەمە واتە ھەر کات ھەر شە بۆ شتێک زیادێ کرد بەوێ

تێروانینێ بۆ خۆت بگۆڕیت (تۆ چەند سەرکەوتوویت یان
سەرکەوتوو نیت بە برۆای خۆت، چەند خۆت بە پابەند دەبینیت

بە بەھایە کەوێ)، زیاتر خۆت لە ئەنجامدانی ئەو شتە دەدزیتەو.
بەدنیایی بریک لە ئاسوودەیی بوونی ھە یە لەگەڵ زانینی ئاستی

مەماھەنگیت لەگەڵ جیھان، بەلام ھەر شتێک بێتە ھۆی تێکدانی
ئەو ئاسوودەییە؛ ئەوا مەترسیدارە (تەنانت ئەگەر پێشبینیش

بکەیت کە ژیا نێت بەرھەو باشتەر دەبات).
ياسای مانسون بەسەر شتە باشەکان و شتە خراپەکانی

ژیا ندا دەچەسپیت، کەواتە پێی تێدەچێت دەستکەوتی یەک ملیۆن
دۆلار بۆ تۆ جیگای مەترسی بێت لەسەر شووناست بە ئەندازە ی

ئەۋەي لەدەستدانى ھەموو پارەكەت ھەيەتى. ھەرۋەھا بۆي ھەيە
سەرکەۋتنت بۆ بوون بە ئەستىزەيەكى مۇسقىقا، مەترسى بۆ سەر
شۈۋناست دروست بىكەت بىك بە ئەندازەي ئەۋەي لەدەستدانى
كارەكەت مەترسىيە بۆي. ئەمەيە زۆربەي كات ۋا دەكەت خەلەك لە
سەرکەۋتن بىترسن، خەلەكى لە سەرکەۋتن دەترسن لەبەر ھەمان
ئەۋ ھۆكارەي كە لە شىكست دەترسن: ئەۋە مەترسىيەكە كە
باۋەريان لە بارەي خۇيانەۋە پىيەتى.

تۆ خۆت دەدزىتەۋە لە نووسىنى ئەۋ شائۆيىيەي كە خەۋنى خۆت
بوۋە، چۈنكە ھەنگاۋنانت بۆ ئەۋ بابەتە؛ لەۋانەيە شۈۋناست بىخاتە
ژىر پىرسىيارەۋە لەبەر ئەۋەي كەسىك پىت دەلىت ۋەرتگرتوۋە. تۆي
ئافرەتەش خۆت لە قسەكردن لەگەل ھاۋسەرەكەت دەدزىتەۋە لە
بارەي پىۋىستبوون بە بىك چاۋنەترسىيە زىاتر كاتى ھەردوۋىكتان
لە ژوۋرى نوۋستندەن، لەبەر ئەۋەي رەنگە قسەكردن گومان
لەبەر شۈۋناست دروست بىكەت ۋەك ئافرەتەيىكى چاكى رەۋشت
جۋان. تۆ خۆت دەدزىتەۋە لەۋەي بە ھاۋرىكەت بلىت كە لە ئىستا
بەدۋاۋە ناتەۋىت بىبىنىت، چۈنكە كۆتايىيەتەن بە ھاۋرىيەتەت؛
كارىكى پىچەۋانەيە لەگەل شۈۋناست ۋەك كەسىكى نەرمونىيانى
لىۋورەدە.

ھەموو ئەۋانە ھەلى باش ۋ گرنگى كە بەردەۋام رەتيان
دەكەينەۋە؛ لەبەر ئەۋەي ھەرەشەن بۆ سەر گۇرانى تىروانىن
ۋ ھەستەكانمان لەبەرەمبەر خۇمان، ھەرەشەيە بۆ سەر ئەۋە
بەھايانەي ھەلمانبۇاردوون ۋ فىر بوۋىن كە ژيانمان بەپىتى ئەۋان
بەپى بىكەين.

ھاۋرىيەكە ھەيە كە ماۋەيەكى زۆرە باس لەۋە دەكەت بەنيازە
كارە ھونەرىيەكانى لە ئىنتەرنىت بلالو بىكاتەۋە، بۆ ئەۋەي لەۋ

رینگایه وه دهست پی بکات وهک هونه رمه ندیکی پیشه گهر له و
بواره دا (یان به پیشه گهر بیناسینین لانی کهم). سالانیکی به و
قسانه وه تیپه ر کرد، هه ندیک پاره ی کو کرده وه، بگره ژماره یه ک
پیگه ی له سهر ئینته رنیت کرده وه و کاره کانی خوی تیدا دانا.
به لام نه و پیگانه ی نه خسته کار، به رده وام هوکاریکی به دهسته وه
بوو: بوونیی وینه که به پی پیوینست نییه، یان پیوینسته هه ندیک
چاکسازی له تابلویه کیدا بکات، یان دواتر ناتوانیت کاتی پیوینست
بو نه و کاره تهرخان بکات.

چهند سالیک تیپه رین، هاورپیکه م ههرگیز وازی له «کاره
راسته قینه که ی» نه هیتا، بۆچی؟ له بهر نه وه ی سهره رای نه و خه ونه ی
که ژیا نی خوی له رینگای هونه ره که یه وه مسوگر بکات، به لام
ترسی هه بوو له وه ی نه بیته هونه رمه ندیکی جیی سهرنجی که س،
پی وای بوو نه مه گهوره تر و مه ترسیدارتره له وه ی هونه رمه ندیک
بیت که س ناوی نه بیستیت، لانی کهم به وه ی هونه رمه ندیکی
نه ناسراو بوو ئاسووده بوو، له سهر نه وه ش راهاتبوو.

هاورپیه کی دیکه م هه یه زور ئاره زووی به ئاهه نگه، هه میسه
ده چووه دهره وه و ده یخواردوه و ده که وته شوین ئافره تان.
دوای چهند سالیک له و جوړه ژیا نه ی، تا ئاستیکی ترسناک
خوی به ته نیایی بینیه وه، تووشی خه موکی و خراپیوونی باری
ته ندروستی بوو، ویستی واز له و جوړه ژیا نه ی له گهل ئاهه نگه کان
به نیت، به غیره یه کی تونده وه باسی له و هاورپیانه ی ده کرد که
به یوه ندیی راسته قینه یان هه بوو و نه وانه ی سه قامگیرییان له و
زیاتر بوو، به لام ههرگیز گورانی به سهر نه هات. چهن دین سال به و
شیوده به رده وام بوو: شه ویکی به تال له دوای شه ویکی به تال،
بیانوده که شی به رده وام هه مان بیانوو بوو، هه میسه بیانویه کی

به دهسته وه بوو که وا بکات توانای گورانکاری نه بیت.
 وازهینان لهو جوړه ژيانه؛ هه تا ئاستیکي به کجار زور هه ږد شه
 بوو بڼو سهر شووناسی، نه یده زانی بیت به هیچ جگه له «گنجی
 ټاهه نکه کان». دوورکه و تنه وه له وه، بڼو ټه و ده کوو هه ولدان بڼو
 خو کوشتن وا بوو.

بڼو هه ریه ک له ټیمه، ټیمه هه موومان، به هایه کی تایبته هه یه،
 ټیمه ش ټه و به هایانه ده پاریزین و پاریزگارییان لی ده که ین و هه ول
 دده ین و ده فامان بڼو هه بیت، هه روه ک به هانه ی بڼو دده وزینه وه
 و کار ده که ین بڼو به رده و امبوونی. میښکه ناموکه مان به و شینو ده
 کار ده کات، ته ناته ټه گهر داواشی لی نه که ین ټه و کاره بکات.
 هه روه ک پیښتريش ټاماژمان پی دا، ټیمه لایه نداری و تاوانکاری
 بیویژدانانه مان هه یه له به رژه وه ندیی ټه وه ی پیښتر زانیومانه
 و به وه ی دلنیا ین که راست و دلنیا کراو ده یه. ټه گهر من خو م به
 که سیکي نه رمونیان بزنام، ټه و خو م له و حاله تانه ده پاریزم که
 پیچه واته ی ټه و بروایه من. ټه گهر خو م به چیښتلینه ریکي مه زن
 بزنام، ټه و به دوا ی ټه و هه لانه دا ده که ږیم که ږیگای سه لماندنی
 ټه و بروایه م پی دده ن جار له دوا ی جار (ته نها بڼو خو م). بروا
 هه میښه به سهر هه موو شتیکی دیکه دا پیش ده که ویت، بڼو گورینی
 ږیگای بینیمان بڼو خو مان و ټه وه ی بروامان وایه له لامان هه یه و
 ټه وه ش که بروامان وایه له لامان نییه، به لام هیښتا ده سته و سانین
 له زالوون به سهر ټه و دل راو کتیه و هزی خو دزینه وه، واته ټیمه
 به رده و ام ده سته و سان ده بین له ئاست گورانکاری.

به م ږیگایه ش ده کریت ده سته واژه ی «خوت بناسه» یان
 «به دوا ی خو تدا بکه ږی» مه ترسیدار بیت، ټه مه ش له به ر ټه وه یه
 که له وانه یه وا بکات له ده وری باز نه یه کی دیاریکراودا تووشی

چه قهستن ببیت، له وانه یه شانت قورس ببیت به ئومید و پیشبینی
وا که پنیوست نین، دهگریت تو بکاته که سیکي داخراو له بهردهم
توانا ناوخوییه کانت و نه و هه لانه ی له دهروهو بوونیان هه یه بۆت.
بیت دهلیم: بهدوای خۆتدا مه گهری، ناشیدووزیته وه! ههروهه
بیت دهلیم: هه رگیز نازانیت تو کینیت! نه مه دهلیم، چونکه نه مه
نه و شتانه یه که رینگای دۆزینه وهت لی دهگریت. ههروهه نه وه
دهلیم، چونکه سوورت دهکات له سه ر مانه وه به خۆبه که مزانی له
بریاره کانتدا له سه ر خه لکی به قبولکردنی جیاوازییه کانیان له گه ل
تو.

خوت بکوژه!

بووزایی دهلینت بیرکردنه وهت له باره ی نه وه ی «تو» کینیت،
هیچ نییه جگه له دارشتنیکي عه قلی بیه لگه و خۆسه رانه، ههروهه
پنیوسته واز له وه بهینیت که تو هه ر له بهرته وه ههیت، له بهر
نه وه ی پنه وه هه ره مه کییه خۆسه رانه کان که خوتیان پی ده ناسیت؛
وات لی ده که ن وه ک نه وه ی له ناو چالیکدا گیرت خوار دبیت، واته
باشتره بۆ تو که واز له هه موو نه وانه بهینیت، ده توانین بلین
بووزایی هانت ده دات بۆ «زیاده پویننه کردن له گرنگییدان».

له وانه یه نه مه له لۆژیکدا شتیکي ناته و او بیت، به لام ژماره یه ک
سوودی دهروونی هه یه که له په یره وکردنی نه م شینوازه وه له
ژیاندا سه رچاوه یان گرتوه. کاتیک واز له و چیرۆکانه دههینین که
له باره ی خۆمانه وه ده یگیرینه وه (واته کاتیک له بهردهم خه لکیدا
وازیان لی دینین)، به وه خۆمان ئازاد ده که یین بۆ نه وه ی توانای
کارکردنمان هه بیت (ههروهه شکستهینانیش)، ههروهه توانای

گه شه سهندن و پيشكه وتنمان مه بئيت.

كاتيك ئافره تيك دانپيدانان بۆ خوى دهكات و دهليت: «له راستيدا له وانه يه من سهركه وتوو نه بيم له دروستكردى په يودى له گهل ره گه زى به رامبه ر»، به وه ئه و ئافره ته ئازاد ده بئيت له كار كردندا و كوتاييه ك بۆ هاوسه رگيريه شكستخواردو وه كه ي داده نئيت، له م حاله ته دا شوو ناسينكى نيه كه په يوه ست بئيت به پاريزگاريلنكر دنيه وه له رنى سوور بوون له سهر مانه وه له هاوسه رگيريه كى شكستخواردو ودا، ته نها له بهر ئه وه ي شتيك بۆ خوى بسه لمينئيت.

كاتيكيش قوتاييه ك دانپيدانان بۆ خوى دهكات و دهليت: «له راستيدا من كه سينك نيم كه جيگاي متمانه بيم، له وانه يه هه موو كيشه كان له وه دا بن كه من كه سينكى سهرلنشينواوم»، به وه خوى ئازاد دهكات بۆ ئه وه ي دووباره به هيو او وه ده ست پى بكاته وه، هيج هوكاريكى نه بئيت بۆ ترسان له دريژهدان به خه ونه كانى له بواري خويندن، ته نانه ت له ئه گه رى شكسته ينانيش تيايدا.

كاتيك يه كيك له بريكاره كانى دنيايى دانپيدانان بۆ خوى دهكات و دهليت: «راستيه كه ي ئه وه يه كه هيج كه سينكى تاييه ت يان ده گمه نى خه ونه كانم، په يوه ست به كاره كه مه وه بوونى نيه»، به مه خوى ئازاد دهكات و ده توانيت واز له و چيروكه به ينيت و له ژيانيدا راستگو يانه هه نكاو بنيت و ئه وه ي دواتر روو ده دات؛ بي بينيت. ليره دا هه والى باش و هه والى خراپم هه يه بۆتان: هيج شتيكى تاييه ت و ده گمه ن له كيشه كانتاندا بوونى نيه، ئه مه ش بيروكه ي «وازه ينان» به ته واوى ئازادتان دهكات.

جوريك له «رۆچوون له خود» دا هه يه كه هاوشان له گهل ترسيكى پالدراره به دنيايى نالوژيكي ديت. كاتيك گريمانه ي ئه وه

دادەننیت كە ئەو فرۆكەيەى گەشتى پى دەكەيت؛ دەكەويتە خوارەو و تىك دەشكيت، يان كاتى دانى پىدا دەننيت كە بىرۆكەى پرۆژەكەت؛ بىرۆكەيەكى بىنەقلانەيە و خەلكى بەو ھۆيەو پىت پىدەكەنن، يان كاتىك گریمانە دەكەيت كە ئەو كەسەى ھەلدەبژىردىت تا ھەمووان گالتەى پى بکەن يان پىشتگوینی بخەن تۆيت؛ ئەوا بە شىوہيەكى پەنھان بە خۆت دەلنيت: «من حالەتيكى ھەلاویردەم. من وەكوو خەلكانى دىكە نىم. من حالەتيكى تايبەتى جياوازم».

ئەمە لەخۆپازىبوونە، نە كەمتر و نە زياتر، تۆ وا ھەست دەكەيت كە كىشەكانت شياوى جۆرە مامەلەكردنىكى جياوازم، وەك ئەوہى لەناو كىشەكانى تودا جۆرىكى تايبەتى دەگمەن لە فىزىيا يان بىركارى بوونيان ھەيىت كە بەدەرن لە ياساكانى ئەو گەردوونەى تايىدا دەژىن.

ئامۇژگارىى من ئەمەيە: تايبەت مەبە، دەگمەنىش مەبە! پىوہرەكانت بە رىگايەكى گشتى دابرىژەرەوہ كە سەر بەم جىھانە پىت. ھەول بدە خۆت بە جۆرىك پىوانە نەكەيت كە تۆ ئەستىزەيەكى دابەزىويت يان بلىمەتيكىت تا ئىستا كەس نەيتوانىوہ ئاشكرات بكات. ھەروہا خۆت وا پىوانە مەكە وەك ئەوہى كەسنىكى شكستخواردوى بەدبەخت بيت يان قوربانىيەكى داماو بيت. لەبرىى ھەموو ئەوانە، پىويستە لەسەرت بەپىنى شووناسنىكى نزيكتر لەم جىھانە واقعيەوہ خۆت پىوانە بكەيت: تۆ قوتابىيت، تۆ ھاوبەشى ژيانيت، تۆ ھاوپىيت، تۆ داھىتەريت لە بواريكدا.

ھەتا ئەو شووناسەى بۆ خۆتى ھەلدەبژىريت؛ تەسكتر و دەگمەنتر بيت، دەبينيت ھەموو شتەكان زياتر ھەرەشەن بۆ سەر ئەو شووناسەت، لەبەر ئەو ھۆيەش من پىت دەلنم كە پىويستە بە سادەترين و ئاساييترين رىگا پىناسەى خۆت بكەيت، بگرە بە

ساده‌ترین ریڼا که بۆت بکړیت.

ئهمه‌ش زور جار مانای ئه‌وه‌یه واز بهینیت له همدنیک
بیرکړدنه‌وه‌ی «مهنی» له باره‌ی خوته‌وه: تو که‌سیکی زیره‌کیت
تا ئاستی تاقانه‌یی، یان به شیوه‌یه‌کی نایاب به‌هره‌مهنیت، یان تا
ئاستیکی ترسناک سهرنج‌راکیتیت، یان به جورنیک قوربانیت که
خه‌لکی ناتوان ههرگیز بیري لڼ بکه‌نه‌وه، ئهمه واتای ئه‌وه‌ی واز
بهینیت له هه‌ستکردنی زیاده‌ی به‌رکه‌وته‌ییت که هیچ بیانویه‌ک
هه‌لناگریت و له‌و بروایت که هه‌موو جیهان به شتیک قهرزاري تون،
هه‌روده‌ها ئهمه واته ده‌ست له درچه‌ خیرا و ئاسانه‌کان هه‌لگریت
که سالانیکي دوورودریژ له‌سهریان راهاتوویت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت
به‌رده‌وام بیت، ئهم حاله‌ته هاوشتیوه‌ی ئالوده‌بوویه‌کی ماده
هوشبه‌ره‌کانه که وازی لڼ ده‌هینیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دواتر توووشی
«نیشانه‌کانی کشانه‌وه» ده‌بیت کاتی ده‌ست ده‌کیت به وازه‌ینان
له‌م شتانه، به‌لام له‌وسه‌ره‌وه تو ده‌بیته که‌سیکی زور باشت له‌وه‌ی
پیشوو.

چون ده‌توانیت له جاران که‌متر له خوت دلنیا بیت

خستنه ژیر پرسیاری خومان و گومانکړدن له بیرکړدنه‌وه
و برواکانمان؛ لڼه‌اتووییه‌که له هه‌موو لڼه‌اتووییه‌کانی دیکه
گه‌شه‌کردووتره، به‌لام کاریکی کرده‌نییه. ئهمه چهند پرسیارنکن
که یارمه‌تیت دده‌ن له به‌ره‌مه‌ینانی نادلنیا‌یی به‌رامبه‌ر به خوت
له ژیا‌نتدا:

پرسیاری یه‌که‌م: ده‌لڼیت چی، ئه‌گه‌ر هه‌له بیت؟
ماوه‌یه‌کی که‌م له‌مه‌وبه‌ر یه‌کیک له هاوړی کچه‌کانم ماره‌کړا،

له ئێستادا له سه‌رووبه‌ندی هاوسه‌رگيريدايه. ئه‌و كه‌سه‌ی ها‌توو‌ته‌ پيش‌ بۆ ماره‌کردنیشی؛ له‌ راستیدا پیاوێکی باشه، ئه‌و ناخواته‌وه‌ و لێی نادات و مامه‌له‌ی خراپێ له‌گه‌ڵ ناکات، كه‌سێکی خوشه‌ويسته‌ و کارێکی باشیشی هه‌یه‌.

به‌لام هاوڕێکه‌م له‌ کاتی ماره‌کردنه‌که‌یه‌وه‌ رووبه‌رووی ئاسته‌نگ بووه‌ته‌وه‌ له‌لایه‌ن براکه‌یه‌وه‌ كه‌ به‌بێ وه‌ستان پێی ده‌لێت هه‌لبژاردنه‌کانی له‌ ژياندا پێگه‌یشتوو نین، ئه‌و ئاگاداری ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی خه‌ریکه‌ زیان به‌ خۆی ده‌گه‌یه‌نێت له‌ ڕێگای په‌یوه‌ندییه‌ستنی له‌گه‌ڵ ئه‌و كه‌سه‌دا، پێی ده‌لێت كه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌کات و به‌ ڕێگایه‌کی نابهرپرسیاران هه‌لسوکه‌وت ده‌کات. هه‌ر کات ئه‌و كچه‌ پرسیار له‌ براکه‌ی ده‌کات: «کێشه‌ی تو چیه‌؟ بۆچی ئه‌م کاره‌ تا ئه‌و ئاسته‌ هه‌راسانی کردوویت؟» ده‌بینێت به‌ جۆریک به‌هتار ده‌کات كه‌ هه‌چ کێشه‌یه‌کی نییه‌ و هه‌چ شتیکی ئه‌و هاوسه‌رگیرییه‌ بێزاری ناکات، وه‌ك ئه‌وه‌ی ته‌نها ده‌یه‌ویت سوودێکی هه‌بێت و گرنگیپێدانیک به‌رامبه‌ر داها‌تووی خوشکه‌ بچووه‌که‌ی نیشان بدات.

به‌لام ئاشکرایه‌ شتێک بێزاری کردووه‌، له‌وانه‌یه‌ بابته‌که‌ له‌وه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبێت كه‌ هه‌ست به‌ كه‌می ئارامی بکات له‌ باره‌ی ئه‌و هاوسه‌رگیرییه‌وه‌، یان له‌وانه‌یه‌ بابته‌که‌ جۆریک له‌ کێپه‌رکی بیت له‌نیوان خوشک و براکاندا، یان له‌وانه‌یه‌ غیره‌ بیت، یان له‌وانه‌یه‌ بۆچوون بیت له‌ هه‌سته‌ تایبه‌تییه‌که‌یدا به‌وه‌ی بووه‌ته‌ قوربانی تا ئاستیک كه‌ نازانیت چۆن دلخووشی خۆی ده‌ربهریت بۆ ده‌وروبه‌ری، به‌بێ ئه‌وه‌ی سه‌رته‌تا تووشی هه‌ستکردن به‌ به‌ده‌ختیان بکات.

وه‌ك به‌م‌هایه‌کی گشتی، ئێمه‌ خراپترین له‌ باره‌ی تێبینیکردنی

خومانه وه. كاتيک تووربه دهبين يان غيره دهكەين يان بيزارين،
دوايين كهسين كه تيبيني ئه وه دهكەين. تاكه ريگا بو ئه وهى تيبيني
ئه وه بكهين كه روو ده دات؛ ئه وهيه كار بكهين بو دروستكردي
هەندىك درز و كهلين له و قه لغانه ي به ده وري خوماندا دروستمان
كردووه، قه لغانى متمانه و دلنبايى له هه موو شتيكدا، ئه مه ديتە
ئاراهه له ربي پرسياركردي به رده واممان له باره ي ئه و شوينانه ي
كه له وانه يه تيايدا له هه له دا بين به رامبه ر خومان.

«ئايا ههست به غيره دهكەم؟ ئه گه ر ههست به غيره دهكەم،
كه واته بوچى؟»، «ئايا من تووربه م؟»، «ئايا ئه و له سه ر هه قه؟»،
«ئايا من ته نها گرنگى به پاراستنى خوم ده ده م؟»

پيوسته ئه م پرسيارانه ببه ره فتاريكى ده فگرتوى زيهنى
له لامان، له زور حاله تدا ته نها خسته نه رووى ئه م پرسيارانه بو
خومان به سه بو به ره مه مه يتانى بريک خوبه كه مگرى و هاوسوزي
پيوست بو چاره سه ركردي به شيكى زورى كيشه كانمان.

به لام گرنگ ئه وهيه تيبيني پرسياركردي له خوت بكهيت،
ئه گه ر بيركرده وهى هه له ت ههيه و به ئاستى پيوست به لگه ت
نييه كه بيركرده وهى هه له ت ههيه. ئه گه ر پياويك له ژنه كه ي
بدات له به ر ئه وهى چيشته كه ي سووتاندووه، ژنه كه ش پرسيار
له خوى ده كات ئه گه ر هه له يه له برواكانيدا ئه وا خراپه ده كات
به رامبه رى... بوچوونتان چونه؟ به لى، ده كريت هه نديك جار برواى
مروڤ به ته واوى راست بيت و هه له نه بيت! مه به ست ئه وهيه تو
پرسياره كه له خوت بكهيت و له و ساته دا له بيرۆكه كه ورد ببسته وه،
نه ك رقت له خوت ببسته وه.

پيوسته ئه وه به بير به يينه وه كه روودانى هه ر شتيكى نو
له ژياندا، ده خوازيت بگه ريت به دواى ئه وهى كه له شتيكدا هه له

بوويت. ئهگهر لهوئى دانىشتبوويت، به بيهيوايى و بهدبهختى پوژ
لهوئى پوژ، ئهوه واتاي ئهويه بهراستى تو ههله بوويت له
شتىكى گهره له ژياندا، هيج شتىكىش گوراني بهسهردا نايهت
تاكوو نهتوانيت ئهه پرسيارانه له خوٽ بكهيت و بگهيته ئهه خالهى
ههلهكهت تيدا كردوه.

پرسیاری دووههم: ئهگهر تو ههله بيت، ئهه واتاي چيه؟

زور كهس دهتوانن له خوئيان بپرسن كه ئايا ههله، بهلام
كهميكيان دهتوانن ههنگاوئىكى زياتر بهرهو پيشهوه بنين و دان بنين
بهوهى كهسك ههله بيت؛ واتاي چيه، ئهههش لهبهه ئهوهى واتاي
گريمانه بى شاراوهى ههلهبوونمان زوربهى كات بهئازاره، چونكه
نهك تهنا بههاكانمان دهخاته ژير پرسيارهوه، بهلكوو ناچاريشمان
دهكات بير بكهينهوه له بهها جياواز و دژهكان كه لهوانهيه له
كوئاييدا بگهينه ئهوهى كه به راستيان بزائين.

ئهرستو دهليت: «له باشيهكانى عهقلى پوژشبير ئهويه
دهتوانيت له بيرۆكهيهك له بيرۆكهكان ورد بيههوه، بهبى ئهوهى
ودريبگريت»، واتا تواناي ئهوهى ههيه بروانيه بهها جياوازهكان
و پيوانهيان بكات بهبى ئهوهى خوئى به ناچار ببينيت كه ههريهك
لهوانه لهخو بگريت، لهوانهيه ئههه ليهاتوويى ناوهندى بيت كه
پيوسته بو ئهوهى مروف ژيانى خوئى به جورىك بگوريت كه
ههگرى مانايهك بيت.

دهگه پیننه وه بو چیرۆکی برای هاوړیکه م، نهو پرسیاره دی
 پینوښته له خوی بکات نه وه یه: «هه له بوونم له هه لویسته که م
 بهرام بهر هاوسه رگیری خوشکه که م، چی دهگه یه نیت؟» زور جار
 وه لامدانه وهی نه م پرسیاره ته واو راشکاو و راسته وخویه (شتیک
 ده بیت وه کوو «من که سیکم خوپه رست/نیرجسی/که م هه ست به
 نارامی ده که م»). کاتیک بوون بوویه وه که نهو هه له یه، هاوسه رگیری
 خوشکه که شی هه نگاویکی باش و ته ندروست و دلخوشکه ره؛ نهو
 هیچ شتیکی ده ست ناکه ویت ره فتاری خوی پی شی بکاته وه جکه
 له هه ستردنی به نه مانی نارامی و به ها خراپه که ی، وا داده نریت
 که نه م که سه ده زانیت چی باشه بو خوشکه که ی، نهو توانای
 نهو هی نییه بریاره گه وره کان بو ژیان خوی بدات. هه روه ها وا
 داده نریت که نه م مافی خویه تی و بهر پرسیاره له وهی بریار بدات
 له بری خوشکه که ی، چونکه دلنیا یه له وهی که خوی راسته و هه
 که س پیچه وانه ی نهو بیت ده بیت هه له بیت.

به لام قورسه نه م نه نجامانه قبول بکړین له کاتی دوزینه و دیاندا،
 لای برای هاوړیکه م یان نیمه هه موومان به شیوه یه کی گشتی
 وه کوو یهک وایه. نهو کاریکی به ئازاره، له بهر نهو ده بینن نهو
 که سانه ی نه م جوړه پرسیارانه له خویان ده کن؛ ژماره یان زور
 که مه، به لام نه م پرسیاره ئاشکرا که رانه پینوښتن بو نهو دی بگینه
 کړوکی نهو کیشه جه وهه ریپانه ی ره فتاره بیزار که ر و خراپه کانسان
 به ره م دینن.

پرسیاری سینه م: ئایا هه له بوونی من، کیشه یه کی که مینک باشتر
 بو خوم و که سانی تر دروست ده کات یان کیشه یه کی خراپتر؟
 نه مه نهو تاقیکردنه وه ئاشکرا که ره یه که وا ده کات بزاین ئایا
 نیمه به های رهق و سه قامگیرمان هه یه، یان نیمه شه قاده یه کی

شکستخوار دووین و همووانمان ناراحت کردووه، له ناویشیاندا
خومان.

مه پسته که لیره دا نه ووهیه بروانین بؤ کیشه باشته که یان،
نمیش له بهر نه ووهی کیشه کانی ژیان دوا بیان نایهت، ههروهک نه و
ورچی پاندا یه ناسیمان؛ وای دهوت.

که واته هه لېژاردنه کانی برای هاوریکه چین؟

۱. دريژهدان به حاله تی بهریه ککه وتن و دله راوکی له ناو
خیزانه که دا که ببیته هوی ئالوز بوونی نه ووهی ده بوو ساتیکی
دلخوشکه بیت، ههروه ها ببیته هوی زیانگه یاندن به ریز و متمانه
له نیوان خوی و خوشکه که ی، هه موو نه وانه له بهر نه ووهیه که
پیشبینیه کی هه یه (هه ندیک که س بهم هه سترکرنه ده لین (پیشبینی))،
پنی ده لیت نه و که سه بؤ نه م باش نییه.

۲. گومانکردن له توانای خوی له دیار یکردنی نه ووهی چی
راسته و چی هه له یه له باره ی ژیانی خوشکه که یه وه و جیگیر بوون
له سه نه ووهی که سینکی خۆبه که مگر بیت و متمانه ی به توانا کانی
خوشکه که ی هه بیت له ووهی خوی بریار بؤ خوی بدات، ته ناتهت
نه که له ودهش دنیا نه بوو؛ ده کریت له چوارچیوهی خوشه ویستی
و ریزی بؤ خوشکه که یه وه له گه ل نه نجامه کانداهه لېکات.

زورینه ی خه لکی هه لېژاردنی یه که میان پی باشته، نه مهش
له بهر نه ووهی هه لېژاردنی یه که م ریکایه کی ئاسانتره، پیویستی به
بیرکردنه وی زور و دووباره چاوپیداخشانده وه ناییت، هیچی
ناویت جکه له ده تکردنه ووهی نه و بریارانه ی خه لکانی تر له ژیانیا ندا
دهیده ن.

ههروهک هه لېژاردنیکه که نه و په ری به دبه ختی به ره هم دینیت

بق هر که سیک که په یوه سته به باب ته که وه.

به لام هه لېږاردنی دوو هم، پاريزگاری له په یوه نډی
ته ندروستی دلخوشکری پشته ستو به متمان و ریز دکات. نو
هه لېږاردنه په که خه لکی هان ددات له سره خوبه که مگری و داننان
به نه زانیاندا بمینه وه. نه مه نو هه لېږاردنه په ریکا ددات خه لکی
هرچی له توانایاندا هه په، که شه بکه و پینش بکه و له تپه راندنی
هه سترکردنی که میان به نارامیدا، هه روهک ریان پی ددات به
جیا کردنه وه نو حاله تانه ی تیایدا هه لچوون یان خوبه رستن یان
بیویژدانن.

به لام هه لېږاردنی دوو هم؛ هه لېږاردنیکي قورس و به نازاره،
له بهر نه وه زورینه ی خه لکی هه لینا بژیرن.

به ندى دهوتم شکست ريځاي پيشکهوتنه

کاتیک وتم: «من به ختم هه بوو!» دهمزانی ده لیم چی! به راستی
من دهمزانی!

خویندنی زانکوم له سالی ۲۰۰۷ ته و او کرد، ریک له و کاته دا
که داپووخانی دارایی و قهیرانی گه وره دهستی پی کرد، پاشان
هه ولم دا بچمه بازارپی کاره وه که له و کاته دا له و پیری خراپیدا بوو
له ماوه ی زیاتر له هه شتا سالی رابردو دا.

نزیکی هه مان کات بوم دهرکه وت که کریچی ژوورینکی نه و
شوقه یی به کریمان گرتبوو، ماوه ی سی مانگه کریی نه داوه،
نه و که سه کچیک بوو، کاتیکیش بابه ته کهم پووبه پروو کرده وه؛
کریا، پاشان ون بوو و له گهل هاوبه شی سینهمی شوینی
نیسته جیبوونه که مان جینی هینستم و به ناچاری نیمه هه موو
کریکه مان دا. خوات له گهل نه ی پاشه که و ته کانم! ماوه ی شهش
مانگی دوا ی نه وه، من له سه ر قه نه فهی مالی یه کیک له هاوړیکانم
دهخوتم، کاری پچر پچر و جوړاو جوړم ده کرد و هه ولم ده دا
قهرزه کانم له ناستیکي نزمدا بهیلیم وه تا نه و کاته ی کاریکی

راسته قینه م دهست دهکه ویت.

دهلیم من به ختم هه بوو، چونکه کاتیک چوممه جیهانی
گه وره کانه وه؛ له حاله تی شکستدا بووم، به ته واوی له سفره وه
دهستم پین کرده وه، رهنگه ئه مه ترسناکترین شت بیت بۆ هه
مروفتیک له کاتیک دواتری ژياندا کاتی ناچار ده بیت کاریکی نوی
دهست پین بکات، یان بواری کاره که ی به ته واوی بگوریت، یان ببینیت
ناچاره کاره که ی جی بهیلت له بهر زور خراپی. هه ره له سه ره تاوه
هه موو ئه وانهم تاقی کرده وه، هیچ ئه گه ریکیش له ئارادا نه بوو جگه
له وهی دوخه که باشتربیت. بهو شیوه یه... من که سیکی به به ختم.
کاتیک له سه ره قه نه فه یه ک ده خه ویت که بۆنیک ناخوشی لی دیت،
کاتیکیش پاره ورده بچوو که کانی ناو گیرفانت ده ژمیریت بۆ ئه وهی
بزانیت ئایا ده توانیت ئه م هه فته یه له فه یه کی ماکدونالدز بکیریت،
کاتیکیش بیست جار سیفی خوت ده نیریت به بی ئه وهی یه ک وشه
وه لامت بۆ بیته وه له به رامبه ره ئه وهی نار دوو ته؛ ئه وا ده چیت له
ئینته رنیت ویتلاگیک دروست ده که ی، چونکه بیرۆکه ی «کاریکی
بیته قلانه» له ریگی ئینته رنیت وه کاریکی زور تر سینهر نییه له
بارودوخه دا. ئه گه ره هه ره کاریک که ده یکه م له ری ئینته رنیت وه
شکست بهینیت، ئه گه ره کهس هیچ نووسینیکم نه خوینیت وه که له
ویتلاگه که مدا بلاوی ده که مه وه؛ ئه وه شتیکی خراپتر نییه له وهی
بگه پریمه وه بۆ ئه و شوینه ی لی وهی دهستم پین کرد. که واته بۆ هه ول
نه ده م؟

شکست خوی له خویدا چه مکیکی ریژه ییه. ئه گه ره پینوهرم بۆ
خوم ئه وه بووایه شیوعییه کی شورشگیر ئاژاوه چی بووماوه، ئه وا
ئه و شکسته ته واوهی هاته ریم و بیتواناییم له کوکردنه وهی هیچ
پاره یه ک له نیوان ساله کانی ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸؛ سه ره که و تنیکی بهرچاو

دهبوو. به لام نه گەر پنهوهرم (وهكوو زورينه ي خهلكي) نه وه بووايه
كه له دواي تهواو بووني خويندن؛ راسته وخو يه كه م كاري باشم
دهست بكه وتايه و بمتوانيابه پاردي هه نديك له وه سه كانم بدهم،
نه وه به دنياييه وه به تهواوي مانا من كه سيكي شكستخواردوو
دهبووم.

له خیزانی کدا گه وره بووم که هه رگیز پاره تیایدا کیشه نه بووه، به لکوو به پیچه وانهی ئه مه وه بوو، له بهر ئه وهی خیزانه که م زور بهی کات پاره یان به کار ده هینا بۆ دوور خستنه وهی کیشه کان له بریی چاره سه رکردن یان. سه رله نوێ من به ختم هه بوو، چونکه ئه وه له ته مه نیکی زووه وه فیڕی کردم که پاره کو کردنه وه پیوه ریکی زور خراپه له خودی خویدا. ده توانیت پاره یه کی زور کو بکه یته وه و له هه مان کاتیشدا که سیکي به دبخت بیت، هه روه ک ده توانیت که سیکي مایه پووچ بیت و له هه مان کاتدا به خته وه ریش بیت. لیڤه وه، که واته بۆ پاره وه ک پیوه ریک بۆ به های خوم داده نيم؟

به‌های من شتییکی تر بوو به‌دهر له پاره، به‌های من بریتی بوو له «ئازادی و سه‌ربه‌خویی». کاتیکی بیرۆکه‌ی ئه‌وه‌م بۆ هات بیمه‌یه‌کیک له خاوه‌ن کاره‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو که پیم ناخۆش بوو که‌سینک پیم بلی که چی بکه‌م، به‌لکوو پیم باش بوو خۆم بریار بده‌م و خۆیشم ئه‌نجامی بده‌م. بیرۆکه‌ی کارکردن له‌سه‌ر ئینته‌رنیتم به‌ سه‌رنج‌راکیش زانی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌توانم له‌ سه‌ر شوینیک بم؛ ئه‌نجامی بده‌م، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌متوانی سه‌ر کات پیم خۆش بوو؛ کار بکه‌م.

پرسیاریکی سادهم له خۆم کرد: «ئایا پێم باشه بریکی باش پارهم دەست بکهوێت له ڕیگای کاریکه وه که پیم ناخوشه، یان پێم باشه بیمه خاوهن کارێک له سههر ئێسته رننت و زۆربهی کاته کانم

بہ مایہ پووچی بہ رمہ سہر؟» وہ لامہ کہم راستہ وخق و زور پروون
بوو: مہ لہ بڑاردنی دووہم!

دوای ئہ وہ لہ خومم پرسى: «ئہ گہر ئہم کارہم تاقى کردہ وہ
و دوای چہند سالیک شکستم هینا و ناچار بووم بہ دوای کاریکدا
بگہریم، ئایا لہ راستیدا شتیکم لہ دہست داوہ؟» وہ لامہ کہ بہ
نہرئ بوو. لہ بریئ ئہ وہی لہ تہ مہ نی بیست و یہک سالیدا بیمہ
کہ سیکی مایہ پووچی بینکار بہ بی ہیچ شارہ زاییہ کیش، لہ تہ مہ نی
بیست و پینچ سالیدا بیمہ کہ سیکی مایہ پووچی بینکار و بہ بی ہیچ
شارہ زاییہ ک، کہ واتہ کیشہی ئہ مہ لہ چیدایہ؟

لہ گہل ئہم بہ ہایہ دا، شکست ئہ وہ دہ بوو کہ مہ نگاوہ کانم بہرہ و
پرورہ تاییہ تیہ کانم ہیواش بگہ مہ وہ، نہک پارہی کہم و خہ و تن
لہ سہر قہ نہ فہی مالی ہاوریکانم (نزیکہی دوو سال لہ سہر ئہ و
کارہ بہر دہوام بووم)، یان نہ بوونی ہر شارہ زاییہ کی کار لہ
سیقیہ کہ مدا.

دژیہ کیی شکست/سہر کہ و تن

وینہ کیش پابلو پیکاسو پیر بوو بوو، لہ یہ کیک لہ قاوہ خانہ کاندا
لہ ئیسپانیا دانیشتبوو دہستہ سرپیکى کاغہ زی رہش دہ کردہ وہ
کہ بہ دہستہ وہ بوو، گرنگی زوری بہ ہیچ شتیک نہ دہ دا،
وینہی ئہ وہی دہ کیشا کہ لہ و ساتہ دا سہرنجی رادہ کیشا (وہک
چون مندالانی تازہ پیگہ یشتوو وینہی سینکسی دہ کیشن لہ سہر
دیواری ئاودہستہ کان)، بہ لام ئہ مہ خودی پیکاسو بوو، ئہ وہی
وینہی کیشا بوو؛ تابلویہ کی تہ کعبیئى ئیتتیباعى نایاب بوو لہ سہر
دہستہ سرپیک کہ پہ لہی قاوہی پیوہ بوو.

بەلام ئافرەتىك دانىشتىبوو لەسەر مىزىكى نىزىكى كە
بەسەرسامىيەو تەماشاي دەكرد، پاش كەمىك پىكاسو قاوۋەكەي
تەواو كورد و دەستەسەرە كاغەزىيەكەي لوول كورد لە دەستىدا بو
ئەودى لە كاتى چوونەدەرەویدا فېرى بداتە سەتلى خۆلەكەو.
ئەو ژنە رايگرت و پىنى وت: «بەدەستە! دەتوانم ئەو دەستەسەرەت
لى وەر بگرم كە وىنەت لەسەر دەكىشا؟ نىرخەكەشەت دەدەمى».
پىكاسو وەلامى دايەو: «بەدەلنىيەو، بىست ھەزار دولار».
سەرى ژنەكە بەتوندى گەرايەو بو دواو، وەك ئەودى بەر
بەردىك كەوتىت، پىنى وت: «چى؟ كىشانى ئەو وىنەيە دوو خولەكى
نەخاياند».

پىكاسو وەلامى دايەو: «نەخىر خانمەكەم. پىوىستى بە زىاتر
لە شەست سال ھەبوو تا بتوانم ئەو وىنەيە بكىشم.» پاشان
دەستەسەرەكەي خستە گىرفانىەو و لە قاوۋەخانەكە چوۋە دەرەو.
گەشەكردنى ھەموو شتىك پىشت دەبەستىت بە ھەزاران حالەتى
شكىستى بچووك، قەبارەي سەرگەوتنت لە شتىكدا؛ پىشت دەبەستىت
بە ژمارەي جارانى شكستەكانت لە ئەنجامدانى ئەو شتەدا. ئەگەر
ھاتوو كەسنىك لە شتىكدا لە تۆ باشتر بوو، ئەو ئەگەرى زۆرە
كە ئەو شكستى لە تۆ زىاترە لەو بوارەدا. ئەگەر ھاتوو كەسنىكىش
لە تۆ خراپتر بوو لە بوارىكدا، ئەو لەوانەيە ھۆكارەكەي لەو
ئازارانەي پېرۇسەي فېربوونى دوورودرىژدا شاردرابىتەو كە تۆ
پىايدا تىپەريويت.

ئەگەر سەيرى مندالىك بەكەيت كاتى دەيەويت فېرى رويشتن
بىت؛ دەبىنىت سەدان جار دەكەويت و ئازارى پى دەگات، بەلام ئەو
مندالە لە ھىچ ساتىكدا ناوەستىت و بە خوى بلىت: «ئوو، وا بزانم
رويشتن بو من نابىت. من لىنھاتوو نىم لە رويشتندا».

ئیمه له کاتیکی دواتری ژیانماندا فیر دهبین خومان له شکست
دوور بخهینهوه، من دلنیا که بهشینکی گهورهی ئهوه له سیستمه
فیرکارییه که مانه وه دیت که بریاری قورس دهردهکات به پشتبستن
به کارامهیی قوتابی و سزای ئهوانهش دهدات که کارامهییان باش
نییه، پیرهیهکی گهورهی تر به هوی که سوکارهوهیه که رهخنه و
داواکاریان زوره به جۆریک ریگا نادهن مندا له کانیان به ناردهزوی
خویان بئ بکه و تا ئاستیکی زور شکست بهینن، به لکوو کاتی
هر شتیکی تازه تاقی دهکه نهوه یان شتیکی که پیشتر بریاریان
بو نه دراوه له بارهیهوه؛ سزایان ددهن، پاشان راگه یاندنکی
جه ماوه ریمان ههیه که هه موویان حاله ته کانی سهرکه و تنی
ئاسمانی سهرسور هینه رمان یهک له دوا ی یهک نیشان ددهن و
کاریک ناکه ن هه زاران کاتژمیری پر له ناره حه تی و راهینان بیینن
که پتویست بوون بو گه یشتن بهو سهرکه و تنانه.

له ساتیکدا هه موومان دهگهینه حاله تیک که تیایدا له شکست
دهترسین و غه ریزه مان پالمان پتوه ده نیت بو ئه وهی خومانی لی
لا بدهین و رازی بین به وهی راسته وخو له بهرده مماندا دانراوه یان
بو ئه وهی که له بنه رهدا دهزانین باشین له نهجامدانیدا.

ئه مه ریک ئه وهیه که که له پچه مان دهکات و ده مانخنکینیت.
ناتوانین به راستی سهرکه و توو بین، لهو شتانه دا نه ییت که
ئاماده یین تیایدا شکست بهینن. ئه گهر ئامادهش نه بووین بو
شکسته یینان، ئه وه هر له بنه رهدا ئیمه ئاماده نین بو سهرکه و تن.
به شینی زوری ئه م ترسانه له شکست، له وه وه سهرچاوه
دهگریت که به های خراپمان هه لبژاردووه. بو تموونه؛ ئه گهر به م
پتوه ره پیناوه ی خوم بکه م: «کاریک بکه م هه رچی دیداری له گه ل
بکه م، له خوم بجیت»، ئه وا بهرده وام له دله راوکیدا ده بم، چونکه

شکست به ریژهی له سهددا سهد له ربی کردهودی کهسانی تروه
دیاری دهکریت نهک له ریگای کردهودهکانی خومهوه، له بهر نهوهی
من ناتوانم مامه له به خویان و کردهودهکانیانه وه بکه م، ههروهک
به های من له ژیر رهحمه تی بریار و مامه له ی خه لکانی تردا ده بیت.
به لام نه گهر هاتوو پیوه ریکی دیکه م هه لبارد (به ره و پیشبردنی
ژیانی کومه لایه تی و باشت رکردنی)؛ نهوا من ده توانم مامه له بکه م
به پنی به های «په یوه ندیی باش له گهل نهوانی تر»، به چاوپوشی له
چونیتی و هلامدانه وهی نهوانی تر بو من، به مهش به ها خودییه که م
له سهر رهفتار و به خته وه ری خوم بنیات ده نیم.

له به ندی چواره مدا بینیمان که به ها خراپه کان نهو نامانجه
ده ره کیانه له خو دهگریت که نیمه ده سه لاتمان به سهریدا نییه.
هه ولدان بو گه یشتن بهو نامانجان، بریکی زور له دل راوکی
به ره م دینیت. ته نانهت نه گهر به ده ستیشمان هینان، له بوشایی و
عه ده مدا جیمان دیلن له بهر نهوهی به ده ست هاتوون، نهی دوی
نهوه؟ پیو یستمان به نامانجی تر ده بیت، باشته کومه له نامانجیک
بن که به هایه کی وایان تیدا نه بیت هه ست به بوونمان له بوشاییدا
بکه ی.

به لام به ها باشه کان نهو به هایانه ن که نهو ربیه ی بوی دیاری
کراوه؛ پشتی پی ده به ستیت، وهک پیشتر بینیمان. نه مه شتیکه
پیوه ری «خستنه رووی خوم به راستگوی له به رده م خه لکیدا» له
پیناوی پیوانه کردنی به های «راستگوی»، نه مهش پرۆسه یه که
هه رگیز ته واو نابیت، نه مه کیشه یه که که ناچارین به به رده وامی
مامه له ی له گهل بکه ی. هه ر گفتوگویه کی نوی له گهل که سینک له
که سه کان، هه روه ها هه موو په یوه ندییه کی نوی؛ ناسته نگ و هلی
نویمان ده خاته به رده م بو نهوهی خومان بناسیتین به ده رب رینیکی

راستگويانه. ئه وه به هايه كي بهرده وامه، پرۆسه يه كه به دريژايي
 ژيان له گه لماندايه و كوتايي و كاملبوون قبول ناكات.

ئه گهر «كريني ئۆتۆمبيليكى نوئى» پيوهرىك بيت به كارى بهينيت
 بۆ پيوانه كردنى به هاي «سهركه وتن به پيى بنه ما دنيايه كان»،
 پاشان بيست سال له كارىكى ماندوو كه ردا به رى بكهيت تا بگهيت
 بهم پيوهره، ئه واهم پيوهره هيچ سوودىكى نابيت بۆت دواى ئه وهى
 خانوويهك و ئۆتۆمبيليك دهكرىت. له و كاته دا ئه وهى پيشوازيى لى
 دهكهيت؛ برىتييه له قهيرانى نيوه تهمه ن، چونكه ئه و كيشه يه
 به دريژايي ژيان پالنه رت بووه له و كاته ي گه يشتوو يته ته تهمه نى
 پيگه يشتن؛ ئىستا لىت دوور كه وتوو ته وه. تۆ ئىستا هيچ هه ليكت
 نه ماوه بۆ دريژه دان به گه شه كردن و به ره و پيشچوون، به لام
 دنيا به له وهى ئه و گه شه كردنه يه به خته وه رى به دى دى نيت نهك
 به دهسته ينانى ژماره يهك له ئامانجهكانت كه له دواى به دهسته اتنيان؛
 به خيژايى به هاي خويان له دهست دهدهن.

به و واتايه، ئامانجهكان (ههروهك به شيوه يه كي ته قليدى پيناسه
 دهكرىت: ته و او كردنى خويندنى كۆليژ، كرينى خانوويهك له سه ر
 ده رياچه يهك، دابه زاندنى ده كيلۆ له كيشت)؛ هيچ نيه جگه له
 ئامانجى سنووردار له بووى برى به خته وه ربوونه وه كه له وانه يه
 له ژياندا بۆمان دهسته بهر بكه ن. دهكرىت دانانى ئه م جوهره له
 ئامانج، گونجاو بيت بۆ ئه و كاتانه ي هه ول بۆ به دهسته ينانى
 دهستكه وتى خيژا و ماوه كورت دهدهين، به لام ئه گهر له ته و اوى
 ژيانماندا بمانه وىت له سه رى برۆين؛ ئه وه خراپه.

پابلۆ پيكاسۆ به دريژايى ژيانى به ره هه مى زورى هه بوو، تا
 كوتايى هه شتاكان ژيا و تا ساله كانى كوتايى ته مه نى له كاره
 هونه رييه كانى بهرده وام بوو، ئه گهر پيوهره كه ي ئه و «به دهسته ينانى

ناوبانگ» یان «کۆکردنه وهی پارهیه کی زۆر له جیهانی هونه رهوه»
یان «کیشانی ههزار تابلۆ» بووایه؛ ئهوا له خالێکی سهر رینگاکهیدا
رادهوهستا. ئهگهر پێوه رهکانی بهو شیوهیه بوونایه، دله راوکی
به سه ریدا زال ده بوو و گومانی له خۆی بۆ دروست ده بوو. زۆر
پێی تیده چوو که گه شه به هونه ره که ی نه دات و نوینگه ریی تیدا
نه کات، ههروهک دهیه له دوا ی دهیه ئه و کاره ی ده کرد.

ئه و هۆکاره ی وای کرد پیکاسۆ سه رکه وتوو بیت، هه مان ئه و
هۆکاره بوو که وای کرد له کاتی دانیشتنی له قاوه خانه یه کدا له سه ر
دهسته سپرێکی کاغه زی؛ هیلکاری بکات و به خته وه ر بیت کاتی
گه یشتبووه ته مه نی پیری. به های شاراو له لای ئه و ساده و بچووک
بوو، کۆتایی نه بوو، ئه ویش به های «گۆرانکاری راستگۆیانه» بوو،
ئه مه بوو وای کرد ئه و دهسته سه ره تا ئه و ئاسته گرانبه ها بیت.

ئازار به شیکه له رینگاکه

له په نجاکانی سه ده ی بیسته مدا، زانای دهروونناسیی پۆله ندی
کازیمیر دابروفسکی توێژینه وه یه کی کرد له سه ر بزگار بووانی
جهنگی جیهانی دووهم له باره ی ئه وه ی چۆن ژیاون له گه ل
ئه و تاقیکردنه وه ئازار به خش و شوک هینه رانه ی پیایدا تینه پریون
له کاتی جهنگه که دا. ئه مه له پۆله ندا بوو، واته دۆخه که به راستی
ناخه ژین بوو. ئه و که سانه نالاندوویانه یان بینوویانه که چۆن
برسیتی به کۆمه ل پرووی داوه، ههروه ها بۆردوومانه کانیا ن
بینوه که شارێکی به ته واوی له گه ل زهوی تهخت کردووه،
ههروه ها هۆلۆکۆست و ئه شکه نه دانی زیندانیکراوانی جهنگ و
دهستدریژی سینکسی و کوشتنی ئه ندامانی خیزانه که یان له سه ر

دهستی نازیه‌کان یان له‌سەر دهستی سوڤیتییه‌کان دواى چەند
سالىک له‌و ږووداوه.

دابروفسكى ليكولینه‌وه‌ى له‌سەر ږزگارېوان كرد و له‌هه‌مان
كاتدا شتىكى سه‌ير و سه‌رنج‌راكيشى به‌دى كرد؛ ږيژه‌يه‌كى
زور له‌و كه‌سانه‌ى بينى كه‌ نه‌زموونه‌كانى سه‌رده‌مى جهنگ كه
پيايدا تپه‌ږيون، سه‌ره‌ږاى ئازار و نار‌ه‌حه‌تپه‌كانى؛ كردوونى به
كه‌سانىكى باشترو و خاوه‌ن به‌رپرسيارىتپى زياترو و به‌خته‌وه‌رترو
له‌ ژياندا، زورينه‌يان ژيانى به‌ر له‌ جهنگيان به‌وه وه‌سف كردووه
كه كه‌سانىكى جياواز بوون له‌ ئيستا؛ نكولييان به‌رامبه‌ر نه‌و
كه‌سانه‌ كردووه كه خوشيان ويستوون، وه‌ك پنيوست ږيزيان
لى نه‌گرتوون، ته‌مه‌ل بوون و به‌ كيشه‌ بچووكه‌كانه‌وه سه‌رقال
بوون، هه‌ستيان به‌ جوريك بووه كه پنيان وا بووه شياوى هه‌موو
شتيكن پنيان بدريت و چاكه‌ى هيچ كه‌سنى تيدا نيه‌، به‌لام له‌دواى
جهنگ متمانه‌يان زياترو بوو، زياترو دانيان به‌ چاكه‌ى كه‌سانى تردا
ده‌نا... بوونه كه‌سانىك كه‌ شته بچووك و بيزاركه‌ره‌كان و شته
بينرخه‌كانى ژيان كاريان تن نه‌ده‌كردن.

ناشكرايه تافيكردنه‌وه‌كانيان توقينه‌ر بوون و نه‌و ږزگارېوانه
دلخوش نه‌بوون له‌به‌ر نه‌وه‌ى به‌و تافيكردنه‌وانه‌دا ږويشتوون،
به‌لكوو زوريك له‌وانه به‌دهست كيشه‌ى ده‌روونيه‌وه ده‌يانئالاند كه
قامچى جهنگ له‌ ده‌روونياندا جنى هيشتبوو، به‌لام به‌شيكيشيان
توانيبوو يان سوود له‌و ږرينانه وه‌رگرن تا به‌ ږنگا نه‌رينيه‌كان
هه‌موويان بگورن به‌ وزه و هيز.

نه‌م گورانه ته‌نها تايبه‌ت نه‌بوو به‌و كه‌سانه‌وه، گرنگ‌ترين
ده‌ستكه‌وته‌كان لاي زورينه‌مان، وروژينه‌رترينيشيان بو
شانازيكردنمان؛ له‌ كاتى ږووبه‌ږووبوونه‌وه‌ى ناخوش‌ترين

دوخەکاندا بە دەست هاتوون. زۆر جار ئازارەکانمان بە هیزترمان دەکەن، نەرمیی زیاترمان پێ دەدەن، دامەزراویمان زیاتر دەکەن، بۆ نموونە؛ زۆربەیی تووشبووانی شیرپەنجە دەلێن ئەوان هەست بە هیزیکی زیاتر و داننان بە چاکەیی زیاتر دەکەن لەدوای سەرکەوتنیان لەو شەڕ و درێژەدان بە ژیانیان، زۆریک لە کەسە سەربازییەکانیش باس لەو نەرمینواندە عەقڵییە دەکەن کە لە ئەنجامی بەرگەگرتنی مەترسییەکانی بەرەکانی جەنگدا دەستیان کەوتوو.

دابڕووسکی بۆی دەرکەوت؛ ترس و دلەراوکی و خەفەت مەرج نییە هەمیشە حالەتی عەقڵیی بێسوود و نەخوازراو بن، بەلکوو هەندێک جار ئەو ئازارە پێویستن بۆ گەشەکردنی دەروونی و عەقڵی. نکلێکردن لە پێویستبوونی ئەو ئازارە، نکلێکردنە لە تواناکانی خودی خۆمان، ئەمە هاوشیوەی پێویستی نەرەحەتی و ئازارە جەستەییەکانمانە بۆ ئەوەی ماسوولکە و ئێسکەکانمان بەهیزتر ببن. کەواتە مەرۆف ناچارە نەرەحەتیەکانی ئازاری هەلچوونی دەماری قبول بکات، تاکوو نەرمینواندنیکی هەلچوونی زیاتر و هەستکردنیکی بەهیزتر بەخود و هاوسۆزییەکی زیاتر لەگەڵ خەلکی دەست بکەویت... واتە ژیانیکی بەختەوهرتر، بە شیوەیەکی گشتی.

لەو روانگەیەوه، بەشی هەرە زۆری گۆرانکارییە رێشەییەکان لە کوتایی خراپترین ساتەکانماندا دینە بەردەممان. تەنها کاتێک هەست بە ئازاریکی توند دەکەین، ئامادە دەبین بۆ سەیرکردنەوهی بەهاکانمان و پرسیارکردن لە بارەیی ئەو ھۆکارەیی وا دەردەکەویت کە فیلمان لێ دەکات. ئێمە پێویستمان بە جۆریک لە قەیرانە وجودییەکانە، بۆ ئەوەی بە جۆریکی بابەتیانە بڕوانینە شیوازی

پزگارکردنی کروکی ژيانمان؛ له م ساته شدا دهست دهکين به
بیرکردنه وه له گورینی ړینگاکه مان.

دهتوانیت ئه مه ناو بنیت «گه یشتنه بن» یان «ژیان له
قهیرانیکې وجوودیدا»، به لام من پیم باشه ناوی بنیم «هه لکولین
له نارهمه تییه کاندا»، توش دهتوانیت هه ر ناویکت پی خوشه؛ لینی
بنیت.

له وانه یه تق ئیستا له و شوینه دا بیت، له وانه شه له دهره وه
له گرنگترین بهرهمه لستییه کانی ژياندا بیت و توش واقورماو و
شله ژاویت، له بهر ئه وه ی هه موو ئه و شتانه ی تق پیت وا بووه
راستن، سروشتین، باشن، دهرکه وتووه که پیچه وانه ی ئه وه ن.
به لام ئه مه شتیکی باشه، ئه مه سهره تایه: هیچم نه ماوه جگه له
جه ختکردنه وه له بیروکه ی نازار به شیکه له ړینگاکه، یان به شیکه له
پړوسه که، گرنگه که نیمه هه ست به نازار بکه یین، له بهر ئه وه ی نه گه ر
تق تنها به شوین دهرچه خیرا و ئاسانه کانه وه بیت بق پزگار بوون
له نازار و بهر دهمام بیت له وه ی پیت وا بیت بهرکه وته ی زیاتر
شیاو ی تویه و بیرکردنه وه ی ئه ریښی خه یالیت هه بیت، هه روه ها
نه گه ر بهر دهمام بیت له زیاده پړوییکردن له پړوچوون له ناو زورینه ی
چالاکیه کاندا (یان زور خواردنه وه ی شروب که هه سستیکی وات پی
دهدات که له باشتترین دؤخدایت)؛ ئه و هه رگیز ناتوانیت ئه و پالنه ره
له دهروونی خوتدا بهینیته دی که بتوانیت به راستی بگوریت.

له ته مه نی مندالیمدا کاتیک خیزانه که م ئامیریکی قیدی یان
ئامیریکی ئیستریوی تازه یان ده کړی، من دهستم به هه موو
دوگمه کاندا دهنه و وایه ر و کتيله کانم لن ده کړده وه، پاشان پیوهم
ده کړده وه، تنها بق ئه وه ی کاری هه موو دوگمه و کتیل و وایه ر هکان
بزانم. به تیپه ریښی کات، فیر ده بووم که ته وای سیستمه که چون

كار دهكات. له ئىنجامى ئەمەشدا دەبوومە تاكەكەسى مالەكە كە
كار بەو ئامىزە دەكەم، چونكە تەنھا من دەمزانی كە چۆن كار
دەكات.

ھەر وەكو زۆرىنەى مىدالەكانى ئەم ھەزارە نوپىيە، كەسوكارم
بە جۆرىك سەیریان دەكردم وەك ئەوہى يەكینك بىم لە
سەروسەمەرەكان. لە تیروانىنى ئەواندا، توانام لە بەرنامە پىژىکردنى
ئامىزىكى قىدیوفا بەبى تەماشاکردنى كەتەلۆكى پىنمايەكان؛ وا
دەكات لە زانایەكى گەورە بچم.

ئاسانە تەماشای دواوہ بکەم بۆ ئەو ئەوہیەى دایک و باوکم،
پىنگەنىم دىت بەو ترسەى ئەو ئەوہیە بەرامبەر تەكنۆلۇژيا
مەيانبۆ، بەلام تاكوو بەرەوپىش بچم لە قوناغەكانى پىنگەيشتندا؛
زیاتر بۆم دەردەكەویت كە ئىمە ھەموومان ناوچەمان ھەيە لە
ژيانماندا كە تيايدا وەكوو دایک و باوکم واين لەبەرامبەر ئامىزىكى
قىدیوى نوئى: دادەنىشین و سەیر دەكەين و سەرمان دەلەقىنین و
دەلىين: «بەلام چۆن؟» لە كاتىكدا بابەتەكە زۆر سادەيە و تەنھا
ئەوہى پىويستە؛ ئىنجامى بدەين.

بەردەوام لە رىگەى پۇستى ئەلىكترونىيەوہ نامەم بۆ دىت
لەلایەن كەسانىكەوہ كە لەو جۆرە پرسىارانە دەكەن، بە درىژايى
چەند سالىكى زۆر ئەمدەزانی چۆن وەلاميان بدەمەوہ.

ئەو كچەم بىر دیتەوہ كە كەسوكارەكەى وەكوو پەنابەر ھاتن
بۆ ئەم ولاتە و بە درىژايى ژيانيان خەرىكى پارە كۆكردنەوہ
بوون لە پىناو ئەوہى كچەكەيان بچیتە كۆلىژى پزىشكى. ئىستا
ئەو لە كۆلىژى پزىشكىيە، بەلام رقى لىيەتى، ھەز ناكات ھەموو
ژيانى بە پزىشكى بباتە سەر، بەلكوو لە ھەموو شتىك زیاتر ھەز
دەكات ئەو كۆلىژە جى بەيلىت، بەلام وا ھەست دەكات لەو كۆلىژە

گيري خواردووه، به جورىك كه نامه يهك له ريگه ي ئيتته رنيتته وه
بؤ كه سيكي نه ناسراو ده نيريت (واته من)؛ بؤ ئه وه ي پرسىاريكي
ئاسانى لى بكات كه وه لامة كه ي پروونه، له شيوه ي: «چون واز له
كوليتى پزىشكى بهينم؟»

ئو خويندكاره ي زانكوشمان ههيه كه ههست به حهزىكي
زور دهكات به رامبه ر سه رپه رشتياري ئو زانكويه. له به رامبه ر
هه ر ئاماژه و پيگه نين و زه رده خه نه يه كيدا؛ ئو ئازار ده چيژيت،
هه روه ها له هه ر قسه كردنيكي كه م له ده ره وه ي وانه كه. له ربي
پوستى ئه ليكترونييه وه، چيرؤكيكي بيست و ههشت لاپه رهي بؤ
من ده نيريت و به م پرسىاره كوتايى پى دينيت: «چون داواى لى
بكه م به يه كه وه بچينه ده ره وه؟»

هه روه ها ئو دايكه شمان ههيه كه منداله كانى پيگه يشتون
و خويندنيان ته واو كردووه، به لام هه ر له لاي ئو ده ژين و
خواردنه كانى ئو ده خؤن و له پارهى ئو خه رج ده كهن، به بى هيچ
له به رچاوگرتنيكي بارودؤخى تاييه تى ئو و حه زى بؤ ته نهايى.
ئو ده يه ويت جووله يهك بكه ن و رپه روى ژيانى خويان بگره
به ر، ده يه ويت خؤيشى رپه روى ژيانى خؤى بگريته به ر، به لام
زور ترسى ئه وه ي ههيه منداله كانى لى دوور بكه ونه وه، به لكوو
به جورىك شله ژاوه كه به سه رساميه وه له من ده پرسيت: «چون
داوايان لى بكه م ماله كه م جى بهيئن؟»

ئو پرسىارانه له جورى پرسىاره كانى ئاميرى قيديون،
وه لامدانه وه شى له ده ره وه؛ كاريكي ئاسانه: ده مت بكه ره وه و
ئو نجامى به!

به لام له ناوه وه، له روانگه ي هه ريهك له و كه سانه وه؛ ئو
پرسىارانه ناروون و ئالوزن تا ئاستيكي زور... وهك گرئى

ګردوونی دهردهکهون که له نهښییهکان پېچراون.

پاشان «پرسپارهکانی نامیری قیدیو» بهراستی خوشن، چونکه لهوپهري قورسیدایه بڼه هریهک له خاوهنی پرسپارهکه، بهلام پروون و ئاسانه بڼه کهسانه ی بهو جوړه نین.

نازار لیره دا کیشهیه، پرکردنه وهی فورمی داواکاری وازهیتان له کولیزې پزیشکې؛ کاریکی پروون و ئاسانه، بهلام شکاندنی دلی کهسوکار واییه. سهختی له بانگیشترکردنی سهرپه رشتپاره که بڼه ژوانیک؛ له ووشانه دا نییه که پښوېسته مروف بیلیت، نه مه خوخته مه ترسییه به ره تکرانه وه و که وخته حاله تیکی شهرمه زاری قووله وه که زور ئالوزتره. ههروهک داواکردن له که سیک تا ماله که ت بڼه چول بکات؛ شتی که پښوېست به دوودلی ناکات، بهلام هه ست به وهی له منداله کانت دوور ده که ویده وه؛ بهو شپوهیه نییه.

به دریځای ته مه نی هه رزه کاری و سهره تاي که نجیتی؛ به ده ست دله راوکی کومه لایه تییه وه ده منالاند، زورینه ی کاته کانم به خوسه رقاکردن به یارییه قیدیوییه کانه وه به سهر ده برد، زورینه ی شه وه کانیشم به جگه ره کیشان و خواردنه وه به سهر ده برد. بڼه ماوه ی سالانیکې دوورودریځ بیروکه ی قسه کردن له گهل که سیکې نه ناسراودا به لای منه وه شتیکی ئه سته م بوو، به تاییه تییش ئه گهر ئه و که سه نامویه؛ که سیکې سهرنجراکیش بووایه یان به جوړیک له جوړه کان که سیکې گرنگ بووایه یان که سیکې به ناوبانگ یان زیرهک بووایه. چه ند سالیک سوورامه وه به بی رینمونی و پرسپاری نامیری قیدیوکه م له خوم ده کرد: «چون؟ چون ده کریت مروف بهم شپوهیه بروات و له گهل که سیکدا قسه بکات؟ چون که سیک ده توانیت ئه م کاره بکات؟» جوړه ها بیروباوه ری بیعه قلانه م هه بوو له باره ی ئه م بابه ته وه، له وانه ئه وه بوو که ناکریت برویت قسه

له گهل كه سينك بكهيت؛ مه گهر هوكاريكي تاييهت به نيشته مه بيت
كه ناچارت بكات بو نه و كارده. نه گهرنا نه و نافردته و ا گومان ده بات
بو نمونه كه من دمه ویت دستدریژی بکه مه سهری. کاتیک پی
ده لیم «چونیت».

کیشه ی من نه وه بوو كه هه لچوون و هه سته کانم؛ واقعیان بو
دیاری ده کردم، له بهر نه وه ی من و هه ستم ده کرد خه لکی خه
ناکه ن قسه م له گهل بکه ن، لیره وه پرسپاری نامیری ئیدیوکه هات
پیشه وه؛ چون؟ چون ده کریت مروف به و شیوه یه بروات و له گهل
كه سينك قسه بكات كه نایناسیت؟ چون كه سينك ده توانیت نه و كارده
بكات؟

له بهر نه وه ی من سهرکه وتوو نه بووم له جیاکاریکردن له نیوان
نه وه ی هه سته ی پی ده که م و نه وه ی ده بم، ده سته وستان بووم له
ناست هه نگاونان بو دهره وه ی خوم بو نه وه ی جیهان و ده ک خوی
ببینم؛ شوینیکی ئاساییه هه ر دوو كه سينك ده توانن، له هه ر کاتیکدا
بیت، یه کیکیان له وی تر نزیك ببیته وه و به یه که وه قسه بکه ن.

كه سانیک هه ن كه واز له هه موو شتیک ده هینن و هه ول
ده دن نه و هه ستانه ی هه یانه؛ سپریان بکه ن کاتیک به شیوه یه که له
شیوه کان هه ست به ئازار، توورده ی یان خه فته بکه ن، ئامانجیان
نه وه یه سهرله نوی بگه رینه وه بو دۆخه باشه که یان و به خیرایی،
ته نانه ت نه گهر نه مه به هه لخه له تاندنی خویشیان بیت یان به
به کارهینانی هه ندیک ماده ی هوشبه ر یان به گه رانه وه یان بو به ها
شکستخواردوو ده کانیان.

فیر به چون بهرگهی نه و ئازاره بگریته كه هه لیده بژیریت. کاتیک
به هایه کی نوی هه لده بژیریت، به وه تو هینانه ناوه وه ی ئازاریکی
نوی بو نیو ژیا نته هه لده بژیریت. چیژ له و ئازاره وهر بگرده، تامی

بکه، به‌لام له‌وانه‌یه سه‌ره‌تاکه‌ی ساده‌ بیت، وا هه‌ست ده‌که‌ن وه‌ک
 ئه‌وه‌ی نه‌زانن چیتان له‌سه‌ره تا ئه‌نجامی بده‌ن، به‌لام گه‌فتوگۆی
 ئه‌م باب‌ه‌ته‌مان کرد: تو هیچ نازانیت! ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ش که وا
 ده‌زانیت ده‌یزانیت، ئه‌وا تو نازانیت چی بکه‌یت. که‌واته به‌راستی
 چی له‌ده‌ست ده‌ده‌یت؟

ژیان ئه‌وه‌یه نه‌زانین، پاشان سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش هه‌ر شتیک
 بکه‌یت؛ ژیان هه‌مووی له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه‌یه، هه‌رگیز گۆرانکاری
 به‌سه‌ردا نایه‌ت، ته‌نانه‌ت کاتیکیش به‌خته‌وه‌ر بیت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر
 له‌ لوتکه‌ی شکۆمه‌ندیدا بیت، ته‌نانه‌ت کاتیک بلیتی یانسییت بو
 ده‌رده‌چیت و هه‌ر چیه‌کت پێویسته ده‌یکریت؛ ئه‌وا تو هه‌رگیز
 نازانیت چی ده‌که‌یت، هه‌رگیز ئه‌مه له‌بیر مه‌که، هه‌رگیز له‌وه
 مه‌ترسه.

بنه‌مای «شتیک ئه‌نجام بده»

له‌ سالی ۲۰۰۸، له‌دوای جیگیربوونم له‌سه‌ر کاریکی پۆژانه به
 درێژایی شه‌ش هه‌فته وازم له‌ هه‌موو بیرۆکه‌یه‌کی کارکردن هێنا،
 بو ئه‌وه‌ی له‌ پێگه‌ی ئینته‌رنیته‌وه کاریک ده‌ست پێ بکه‌م.
 له‌و کاته‌دا هیچ بیرۆکه‌یه‌کم له‌لا نه‌بوو تا ئه‌نجامی بده‌م، به‌لام
 له‌ دلی خۆمدا وتم من که‌سیکی مایه‌پووچی به‌دبه‌ختم، له‌وانه‌یه به
 شیوازه‌که‌ی خۆم به‌رده‌وام بم و هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش بمینمه‌وه،
 له‌و کاته‌دا وا دیار بوو گرنگیم به‌ هیچ شتیک نه‌ده‌دا جگه‌ له
 که‌وتنه‌شوینی کچان. به‌و شیوه‌یه بریارم دا ویبلاگیک له‌سه‌ر
 ئینته‌رنیت دروست بکه‌م که‌ باس له‌و ژیا‌نی په‌یوه‌ندییه شیتانه‌یه
 بکه‌م که‌ منی تیدا بووم.

کاتی له یه کهم به یانی دواي کاره تایبه ته نوییه کهم له خه وه ستام، به خیرایی ترسم لی نیشته. خوم له به ردهم لاپتوپه کهمدا بینیه وه، بو یه کهم جار بوم دهر کهوت که من هیچ بهر پرسیار یتیه کم له نه ستو نه گرتووه به رامبه هر هیچ کام له بریاره کانم، سه ره رای نه بوونی بهر پرسیار یتیم به رامبه هر نه نجامه کانی نه و بریارانه ش؛ من بهر پرس بووم له فیرکردنی خوم له دیزاینکردنی مالپه ری ئینته رنیت، له گه له به بازارکردن له سه ر ئینته رنیت، هه روه ها کاریک بکه م سایته کانی گه ران هاوشیوه ی پیداویستییه کانی گه رانی کرداری بن، جگه له چهند بابته کی دیکه ی له و شیوه یه. ئیستا هه موو نه وانه له نه ستوی من بوون. به و شیوه یه نه وهم نه نجام دا که هه ر گه نجیکی دیکه ی ته من بیست و چوار سالی نه نجامی دهادت، وازهینانی له ناکاو له کار و هیچ بیرۆکه یه کی دیکه شی نییه که له داهاتوودا چی ده کات: ژماره یه ک یاری قیدیویم له ناو کومپیوته ره کهمدا دابه زاند و خوم له ده ستپیکردنی کار دزییه وه، هه روه کوو چون مروف خوی له قایروستیکی مه ترسیدا ده دزیتته وه.

پاش تنپه رینی چهند هه فته یه ک و گه یشتنی وه سلی حسابی خه رجیه کانم به ئاستیکی مه ترسیدار، ئاشکرا بوو که پتویستم به هه لینجانیکی ستراتیزی هه یه بو نه وه ی کاریک بکه م بتوانم دوانزه کاتژمیر یان چوارده کاتژمیر کار بکه م له رۆژیکدا، نه ویش نه وه بوو که پتویسته له سه ره تای ده ستپیکردنی هه ر کاریکی نویدا نه نجام بدریت. نه و پلانه له شوینیکه وه هات که هه رگیز پینشیینیم نه ده کرد. کاتیک له قوتابخانه ی ناوه ندی بووم، به ریز باکوود؛ ماموستای بیرکاری پنی ده وتین: «نه گه ر زانیت ناتوانیت هاو کیشه یه ک شیکار بکه یت؛ وریا به دانه نیشیت و بیر له قورسییه که ی بکه یتته وه، به لکوو ده ست بکه به شیکارکردنی، ته نانه ت نه گه ر نه تزانی چی

بىكەيت، چۈنكى تەنھا كار كىردىن لەسەر ھاۋكىشەكە ۋا دەكات بىرۈكە
راستەكان بىن بۇ ناۋ مىشكت.

لە ماۋەي يەكەمى كارەكەي داھاتووم، كاتىك شىتانه ھەموو
رۇژىك كۆششم دەكرد بەبى ئەۋەي شىتىك بزانم لە بارەي
ئەۋەي كە ئەنجامى دەدەم، كاتىك لە ئەنجامەكان دەترسام (يان لە
دەرنەكەۋتى ھىچ ئەنجامىك)؛ وردە وردە ئامۇژگارىيەكەي بەرىز
ياكوود لە قوۋلايى ناخمەۋە دەيدواندم. ۋەكوو دروشمىك گويم
لى بوو:

لەۋىدا دامەنىشە. كارىك بىكە. ۋەلامەكان دىن بۇ لات.
لە كاتى ھەۋلدا نىم بۇ جىبەجىكردى ئامۇژگارىيەكەي بەرىز
ياكوود، ۋانەيەكى يەكجار گرنگ فىز بووم لە بارەي دروستكردى
پالەنر. فىزبوۋنى ئەم ۋانەيە بەباشى نىكەي ھەشت سالى خاياند،
بەلام لە ميانەي چەندىن مانكى ماندوۋكەردا لە ھەۋلدا نىم بۇ
دەستپىكى سەرنەكەۋتوۋ ۋ راپۇرتى ئامۇژگارىيە پىكەنىناۋىيەكان
ۋ شەۋانى ناۋاسوۋدە لەسەر قەنەفەي ھاۋرىكانم ۋ حسابى
خەرجىيە زۇرەكانم ۋ سەدان ھەزار ۋشەي نووسراۋ (زۇرەي
ئەۋ ۋشانە كەس نەيخوئىندوۋنەتەۋە). ئەم ۋشانەي دواتر گرنگىرىن
ئەۋ شتانەن كە فىزىيان بووم لە ژياندا:

ھەستان بە كارىك تەنھا لە ئەنجامى پالەنر نىيە، بەلكو
ھۇكارىكە بۇ دروستبوۋنى پالەنرەش.

زۇرىنەمان سەر دەكەينە سەر كار، ئەگەر پالەنرىكىمان ھەبوو
بۇ كار كىردىن. ئىمە ھەست بەۋ پالەنرە ناكەين، مەگەر كاتىك ھەست
بە ئىلھامىكى پىۋىست نەكەين. ئىمە ۋاى دادەنىين ئەم ھەنگاۋانە بە
زنجىرەيەك بەم شىۋەيەي خوارەۋە ۋو دەدات:

ئىلھامى ھەستكردىن ← پالەنر ← كارى خەزپىكراۋ

ئەگەر ويستت كاريك ئەنجام بدهيت، به لام ههستت به بوونی پالنه ريان ئيلهاميك نه كرد؛ ئەوا گريمانهي ئەوه دهكهيت كه تواناي ئەو كارهت نيه، گريمانهي ئەوه دهكهيت كه هيج شتيك نيه بتوانيت بيكهيت له بهرامبه ر ئەو كاره دا، بهو شيوهيهش ده مينيته وه تاكوو شتيكي گه وره له ههستتدا روو ددهات كه وا دهكات تواناي به ره مهيناني بري پتويستي پالنه رت هه بيتت بو هه ستانه وه و ئەنجامداني كاريك.

به لام راستي له باره ي پالنه ره وه ئەوه يه بابته كه تنها له زنجيره يه كي سى باز نه يي پيك نه هاتووه، بهلكوو زنجيره يه كي بيكو تايه.

ئيلهامي ههستكردن ← پالنه ر ← كار ← ئيلهامي ههستكردن ← پالنه ر ← كار (بهو شيوهيه به رده وام ده بيت).

كردارهكانت ئيلهامي زياتر ديننه بوون و په رچه كرداري ههستهكانيش هانده رتن بو ههستان به كاري دواتر. ئەگەر سوودمان له م زانياريه وه رگرت، دهتوانين سه رله نوو ئاراسته ي ميتشكمان به م ريگايه بكهينه وه:

كار ← ئيلهام ← پالنه ر

ئەگەر پالنه ري پتويستت نه بوو بو رووداني گورانكاريه كي گرنگ له ژيانندا، ئەوا هه ر شتيك بيت بيكه... هه ر شتيك بيت... پاشان په رچه كردارت له سه ر ئەو كاره ي پي هه ستاويت، بكه ره ئامرازيك بو ئەوه ي خوتي پي هان بدهيت.

من ئەم بنه مايه ناو ده نيم «شتيك بكه»، دواي ئەوه ي خوم به كارم هينا بو دهستپيكردي كاري سه ربه خوي خوم؛ ئيستا خوينه ره كانم فير ده كه م كه به سه رسامي و شله ژاوي دين بو لام به هوي پرسيا ري «ئاميري فيديو» كه هه يانه: «چون ههنگاو بو

کارکردن بنیم؟» یان «چۆن بهو کهسه بلیم که من دههویت بیمه
هاوینی؟» ههروهها بهو شیوهیه.

دوو سالم تێپهرااند به کارکردن له بهر خۆم، چهند ههفتهیهک
بهردهوام بووم بهبێ نهوهی شتیکی نهوتو بهدهست بهینم، هیچ
هۆکاریک نهبوو، جگه لهوهی ترس و دلهراوکنیم ههبوو له بارهی
نهوهی که دهبیت نهجاسی بدهم، سههرهپای ئاسانییهکی زۆر بو
دواخستنی ههموو شتهکان وهک ههمیشه، بهلام بهخیرایی غیر
بووم که ناچارکردنی خۆم لهسهه نهجامدانی شتیک، تهناوت
ئهگهر نهو شته کاریکی زۆر سادهش بیت، بهخیرایی کاره گهرهکه
ئاساتر دهبیت. ئهگهر لهسههرم پنیوست بیت که ساینیکی ئینتهرنیت
ههمووی دیزاین بکههوه، نهوا خۆم ناچار دهکهم به دانستن و
دهلیم: «کیشه نییه، ئیستا تهنها بهشی سههرهوهی ساینهکه دیزاین
دهکهم»، بهلام دواي نهوهی بهشی سههرهوهی ساینهکه دیزاین
دهکهم، دهبینم دهست دهکهم به بهشهکانی دیکه ساینهکه، بهر
لهوهی بزانه چي رووی داوه: پر دهبم له وزه و دهچمه ناوهروکی
پرۆژهکهوه.

نووسهر تیم فیریس چیرۆکینک دهگیریتهوه که جاریک له
جاران له نووسهری ههفتا رۆمانی بیستوهه، که کهسیک لێی
پرسیوه نهینی پستی نهو توانایهی چیه که دهتوانیت بهردهوام
بنووسیت لهگهڵ پاراستنی ئیلهام و پالنههرهکانی که هانیان داوه
بو نووسینهکانی. نووسهر وهلامی داوتهوه: «بابهتهکه ههمووی
دوو سهه وشهیه، ههر چۆنیک بۆم ریک بکهویت له رۆژیکدا.»
بیرۆکهکه نهوهیه که ئهگهر خۆی ناچار بکات به نووسینی دوو
سهه وشه، ئهگهرچی نهو وشانه ئاست نزم و بینرخیش بن، نهوا
خودی کرداری نووسین پالنههرهکهی بو دروست دهکات له زۆربهی

کاته کاندا. بهر له وهی له بابه ته که ټیښت، نه و نووسه ره دهینیت ی هه زاران وشه ی نووسیوه له سهر کاغه زه که ی بهر دهستی.

کاتیک مروث بنه مای «شتیک بکه» جیبه جی دهکات، هه ستنکی بۆ دروست دهینت که شکسته ټپان شتنکی گرنګ نییه. کاتیک ههستان به کاریش دهینته پڼوه ری سهرکه وتن له خودی خویدا (کاتیک هه ر نه جامیک وهک پیشکه وتنیک سهر دهکریت هه روه ها وهک کاریکی گرنګ، کاتیکیش سهری نه و ئیلهامه دهکین که پالنه رمانه بۆ کارکردن وهکوو جوړیک له پاداشت بۆ ئیمه له بری نه وهی وهکوو مه رجیکی پیشوه خته سهری بکهین): نه و ئیمه هه میسه نه و هیزه دهینین که بۆ پیشه وه پالمان دهینت. له و کاته دا هه ست دهکین نازادین له و هدا که شکست بهینین، نه و شکسته ش ولمان لی دهکات به رده وام بین له رویشتن. هه روه کوو بنه مای «شتیک بکه» ته نها یارمه تیمان نادات له سهرکه وتن به سهر دهستی دهستی و دواختنی کارهکان، به لکوو نه و پرۆسه یه که له ریگه یه وه به ها نوییه که مان بنیات دهینین. نه گهر تو له قهیرانیکی بونیادی گهره دا بوویت و هه موو شتیک به لاتوه بیمانا بوو، نه و وه لامه که به م شیوه یه دهینت: شتیک بکه (نه مه کاتیک دهینت که به دوا ی ریگایه کدا بکه ټیت بۆ پیوانه کردنی خوت، به لام دهینیت هه موو ریگاکان داخراون، هیچ زانیاریه کت لا نییه که دواتر چی روو ددات و نازانیت نازاری خوت ددهیت به هو ی شوینکه وتنی خه ونیکی ساخته وه، یان نه گهر بزانییت پیوه ریکی باشت هه یه؛ پیویسته به کاری بهینیت بۆ پیوانه کردنی خوت، به لام نازانیت چۆن به کاری بهینیت).

له وانه یه نه و «شت» هی نه نجامی ددهیت، ساده ترین کاری راسته قینه بیت به ناراسته ی نه نجامدانی کاریکی تر، له وانه شه نه و

«شت» ه هه شتیک بیت.

نایا نیستا تیده گیت که تو له هه موو په یوه نندیه کانی پیشووتدا
هیچ نه بوویت، جگه له که سیک بیزار کهر که هه ست به شیاو بوونی
بو بهر که ونه ی زیاتر ده کات، هه روه ها تو ده ته ویت په ره بدهیت به
هه سترک دنت به خه لکی و هاوسوزیت له گه لیان؟ که واته شتیک بکه!
سه ره تاپه کی ساده ده ست پی بکه. نه وه بکه به ئامانجیکی خوت
که گوی بگریت بو کیشه ی که سیک و هه ندیک له کاتی خوتی پی
بدهیت بو نه وه ی یارمه تیی بدهیت. ته نها جاریک نه وه بکه، یان به لین
به خوت بده که ده ست پی ده که یت له و گریمانه یه ی که تو خوت
سه رچاوه ی هه موو کیشه کانی خوتیت کاتیک خوت ده بینیت وه به
بیزاری و بینییوایی، نه م بیرو که یه به کار بهیته، نه وکات ده بینیت
هه ست چوون ده بینت.

زور کات ته نها نه وه پیویسته که تو په به فره که وا لی بکه یت
بکه ویته سووران: نه و کاره ی پیویسته بو دروستبوونی پالنه ریک
بو نه وه ی به رده وام بیت. تو ده توانیت ببیته سه رچاوه ی نه و
نیلها مه ی پالنه رده که دروست ده کات، تو ده توانیت ببیته سه رچاوه ی
پالنه رده کانت، تو هه میشه ده توانیت کاریک بکه یت. نه گهر به وه
کو تایت هینا که «نه نجامدانی شتیک» بکه یته پیوه ریک بو
سه رکه و تنت، نه و شکست ناتوانیت هیچت له گه ل بکات جگه له
پالانت به ره و پیشه وه.

به ندى هه شتم گرنگى وتن «نا»

له سالى ۲۰۰۹دا هه موو كه لوپه له كانى ناو شوقه كه م كو
كرده وه و به شيكيانم فروشت و به شه كه ي تریشم خسته كوگاوه،
پاشان شوقه كه م جى هيشت و كه وتمه رى به ره و ئه مريكاي
لاتينى، له و كاته دا ويى لاگى راويژگاريى به ليندان كه داممه زرانديبوو؛
خهريك بوو جوړيك له پيشوازيى لى دهكرا و كه مينك پاردم ليوه ي
دهست ده كه وت له رى فروشتنى هه نديك دهق و خوله كان له رى
ئينته رنيتته وه. پلانم ئه وه بوو له دهره وه بژيم له و به شه زوره ي
دوايى ته مهنم، بق ئه وه ي شاره زايى له كلتورى نويدا پهيدا بكه م
و سوود له نزمى تىچوونى ژيان و هه ر بگرم له ژماره يه ك له ولاته
تازه پيشكه وتوو ه كانى ئاسيا و ئه مريكاي لاتين و بتوانم كاره كه م
به هيز بكه م. ئه وه خه ونى «سه ره تايى دي جيتالى» بوو، به هوى
ئه وه ي من له ته مهنى بيست و پينج ساليما به دواي سه ركيشيدا
دهكه رام، ئه مه هه موو ئه و شته بوو كه من له ژياندا ده مويست.
به لام ئه و به هايانه ي پلانه كه مى تيوه پيچرا بوو، سه ره راي ئه و
سه رنجرا كيشى و پاله وانيتيه ي پيوه ي ديار بوو؛ هه موويان به هاي

تەندروست و باش نەبوون.

بەدلىنبايەو ە من ەلگري ەندىك بەھام كە ھاندەرن بۇ
سەرسامبوون: تىنوويىتى بۇ بينىنى جىھان، ھەزكردن بە زانىنى
زانباريەكانى خەلكى و كلتوورەكان، شتىك لە خوشەويستى بۇ
سەركىشى لە شىوہى كلاسيكى، بەلام لەگەل ئەو شدا سىبەرىك لە
ھەستكردن بە شەرم ەبوو كە ھەموو شتىكى دادەپوشى جگە لە
خۆى. لەو كاتەدا بەتەواوى لە بابەتەكە تىنەگەيشتبووم، بەلام ئەگەر
بمەويت بەتەواوى لەگەل خۆم راستگو بىم؛ دەمزانى كە بەھايەكى
خراپ لە شوينىك لەژىر شتىكدا خۆى شار دوو تەوہ. تواناى بينىنى
ئەو بەھايەم نەبوو، بەلام تواناى ھەستىكردنىم ەبوو لە ساتەكانى
ھيورىمدا ئەگەر بەتەواوى لەگەل خۆمدا راستگو بىم.

ھاوشان لەگەل ھەستكردنم بە بەركەوتەيى زياتر لە سەرەتاي
بىستەكانى تەمەنمەوہ، ئەو قەيرانە راستەقىنانەى لە سالەكانى
تەمەنى ھەرزەكارىمدا لەگەل يان ژيام؛ گورزەيەك شتيان بۇ جى
ھىشتم كە خۆم پىنوہ پابەند كردبوون. سالانىكى كەمى پىشتريشم
بەپى كرد لە ھەولدان بۇ قەرەبوو كردنەوہى كەموكورى و
دلەراوكنى كۆمەلايەتى كە لە سالانى ھەرزەكارىدا تيايدا دەژيام،
كە ئەمەش واى كردبوو ھەست بكەم دەتوانم چاوم بە ھەر كەس
بكەويت كە بمەويت بىبينم، يان تەوقە لەگەل ھەر كەسنىك بكەم
كە بمەويت تەوقەى لەگەل بكەم، يان خوشويستنى ھەر كەسنىك
كە بمەويت خوشم بويت، ھەروەھا ئەنجامدانى سىكس لەگەل ھەر
كەسنىك كە بمەويت سىكسى لەگەل ئەنجام بەدەم، ئيتىر بۆچى خۆم
پەيوەست بكەم بە مانەوہ لەگەل يەك ھاوپى كچدا يان لەناو
يەك يەكەى كۆمەلايەتيدا، يان لەناو يەك شاردا و يەك ولاتدا و
يەك كلتووردا؟ ئەگەر تواناى ژيانم ھەبىت لەسەر ھەر شتىك و

تافيکردنه وهی ههر شتيك، نهوا پنيويسته له گهل ههر شتيكدا بژيم،
ئايا وانيه؟

به پرچه كيوون بهو مهسته گه ورهيه و توانام بو پهيوه نديكردن
له گهل هموو جيهان؛ دهستم كرد به گه شت كردن بهنيو ولاتان و
زه رياكاندا كه پينج سالي خاياند وهك نهوهی ياريی بازه لدان
بكه، له ماوهی نهو سالانه دا په نجا و پينج ولات گه رام، دهيان
هاورپم بو دروست بوو و خوم له باوهشی ژماره يهك له ئافره تاندا
دهبينيه وه كه زوو زوو ده مگورين، بهلكوو هه نديكيانم له بير دهكر
كاتي له ولاتيک دهچووم بو ولاتيکی تر.

ژيانتيکی نامو و پراوپر و سهرنجراکيش بوو، ههروهها پر بوو
له نه زموونی گه وره سهره راي حاله تی «فرين» ی ږووكه شانه بو
سپرکردنی ئازاره نيزراوه كانم. نهو نه زموونانه بو من زور قول
بوون، بهلام له هه مان كاتدا بي مانا بوون، هه تا نه مړوش ههر بهو
شيويه نه له لام. به شيك له گرنگترين وانه كانی ژيانم له ويوه فير
بووم و هه نديك لهو ساتانه بوونه هوی دروستيوونی كه سايه تيم
له ميانه ی گه شته كانم لهو ماوه يه دا، بهلام له هه مان كاتدا به شيك
له زورترين قوناغه كانی كات و وزه به سهربردنيشی له خو گرتبوو.
ئيسنا له نيويورك ده ژيم، خانوو و كهلوپهل و وهسلی كاره با و
هاوسهرم ههيه، هيچ يه كيك لهو شتانه به ناياب و سهرنجراکيش
دانانريت. من پيم خو شه كاره كان بهو شيويه به بن، له بهر نهوهی
گه وره ترين وانه كه له نه زموونه كانمه وه فيری بووم له دواي هه موو
ساله هه ژينه ره كان؛ بهم شيويه يه: ئازادیی ږه ها، خو ی له خویدا
هيچ مانايه کی نيه!

ئازادی؛ هه لی به ده ستهينانی بريکی زور له واتا به مړوف
ده به خشيت، بهلام خودی ئازادی مهرج نيه شتيکی واتاداری تيدا

بیت. له کوتاییشدا ره تکرډنه وهی هه ندیک له هه لېژاردنه کان، تاکه
ریکا ده بیت بو هیانه نارای واتا و گه یشتنی مروځ به و قوناغهی
هه ست به گرنګی ژيانی بکات، واته نه مه ته سکرډنه وهی مه وډای
نازادیه، نه ویش بریتییه له هه لېژاردنی مروځ له ژيانیدا بو نه وهی
پابه ندی بهک شوین و بهک بیرو باوهر بیت یان.... بهک که س!

نه م تېگه یشتنه م بو دروست نه بو، دواي نه و چهند سالی
گه شته کانم نه بیت. هه روهک له زور بهی زیاده ډه ویکردنه کان له
ژياندا روو ددهات، پیویست ده بیت خوتی تیدا نقوم بکهیت بو
نه وهی بزانیته که نه وه به خته وهرت ناکات. نه مه بوو گه شترګډن
به لای منه وه. له گه ل گه یشتنم به ولاتی په نجا و سینه م، پاشان
په نجا و چواره م، پاشان په نجا و پینجه م، بوم دهر که وت که که می
نه زموونه کانم، له گه ل نه وهی نه زموونی مه زن و ورووژینه ر بوون،
به لام ناوهر وکیکی راسته قینه یان هه یه. له کاتیکدا نه و هاوړ پیانه م
که له نیشتمان جنم هیشتبوون، جیگیر ده بوون و ژنیان ده هینا
و خانوویان ده کړی و کاته کانیان ده به خشی به دامه زرانندی
کومپانیای گرنګ یان مه سه له سیاسیه کان، به لام من له و کاته دا
له دهر چه به کی خیرای ئاسانه وه بازم ددها بو دهر چه به کی خیرای
ئاسانی تر.

له سالی ۲۰۱۱ دا گه شتم کرد بو سان بترس بورګ له رووسیا،
خواردنه که ی خراب بو، هه روه ها که شوه وای ناخوش بو (به فر
به مانگی ئایاردا؟ سو عبت ده که ن؟)، شوقه که شتم خراب بو،
هیچ شتیکی باشم نه بیینی، نرخه کان زور گران بوون، خه لکه که ی
وهک لاشه یهک و بوون بونیکی نامویان لی ده هات، که سم نه بیینی
زه رده خه نه یهک بکات، هه موویان شهرابی زوریان ده خوارده وه...
به لام من نه مه م پی خوش بو، گه شته که م بو نه و شاره؛ به کیک

بوو له باشتريڼ گه شته کانم.

له کلتووری ږووسيدا ږړيک له ږاشکاويي توندي تيدايه که
خوړئاواييه کان به شيوهيه کی هه له لني تیده گهن، له وي هیچ شويڼيک
نييه بو دهربريني سوزي ساخته و نه ددې بنواندن له دهربريندا که
لای خوړمان وهک توري جالجالوکه له هه موو شويڼيکه وه پيچي
خواردووه. له وي مروفه کان بو که ساني بيگانه زه رده خه نه ناکه،
که ر حهزي له شتيک نه بيت؛ خوي وا دهرناخت که حهزي ليه تي.
له ږووسيا نه گهر شتيکی بيغه قلانه هه بوو؛ نه وه تو پني ده لنييت
بيغه قلانه يه، نه گهر که سيني سووک و بيغه قلت بيني؛ پني ده لنييت
نه وه سووک و بيغه قله، نه گهر کچيکت دوزييه وه و بو ت دهرکه وت
له گه ليدا کاتيکی خوش به سهر ده به يتي؛ پني ده لنييت پني سهر ساميت
و کاتيکی خوشي له گه لدا ده به يته سهر، جياوازيي نييه نه و کچه
هاوريت بيت يان بيگانه بيت يان ژنيک بيت ته نها پيچ خولهک بيت
له سهر شه قاميک بيني بيت.

له ماوه ي هغه ي يه که مم له وي، به راستي هه موو نه و شتانه م
به بيزار که ر ده بيني.

چووم بو خواردنه وه ي قاوه له گه ل کچيکی ږووسي، له دوي
سي خولهک دانيشتمان به يه که وه؛ کچه که به شيوهيه کی نامو
سهيږي کردم و پني وتم نه وه ي وت؛ شتيکی بيغه قلانه بوو.
خه يک بوو ده چوومه ناو قاوه که وه، له قسه که يدا هيچ شيوازيکی
دوژمنکارانه م به دي نه کرد، به لکوو به شيوهيه کی وتي وهک نه وه ي
راستييه کی له راستييه ئاساييه کاني ژيان بخاته ږوو، وهک نه وه ي
باس له که شوه وه ي نه و ږوژه بکات يان ژماره ي پيلاوه کاني...
به لام من هر حه په سابووم، نه مه ش له بهر نه وه ي ئيمه له خوړئاوا
نه م ږاشکاوييه تا ئاستيکی زور به په فتاريکی دوژمنکارانه ده زانين،

په ناپېت نه گړ له لايېن که سينکه وه بيت که ماوډيه کې کورته
بينيوته، به لام بابته که له وې له گڼل هه مووان به و شيوه به بوو،
هه موويان به دريژايي کات قسه کانينان راسته وخو بوو. له نه نجامي
نه شدا مينشکم که له سهر شيوازي خورثاويي به رنامه ريژي
کړابوو؛ وا هه ستي ده کرد که له هه موو لايه که وه هيرشي له سهره،
هه ستم به که مېي ناسايش کرد که له هه نديک حالت و بارودوخدا
هه لده چوو هه سهره وه که سالانينک بوو شتي وام نه بينييوو.

به لام هه فته کان به دواي به کدا روښتن و له گڼل راشکاويي
روسيده راهاتم هه روهک چون راهاتم له گڼل ثاوابووني خور
له نيوهی شهودا و راهاتم له گڼل خواردنه وهی فودکا که له وې
ده خورايه وه وهک چون ثاوينکي سارد ده خويته وه. له و کاته دا
تيگه شتم له راستي بابته که: نه وه ده برينينکي رووته که هيچي
تيکل نابيت، نه وه راستگويي به ته وای مانای وشه که، هه روه ها
په يوه نديکردنه به بي هيچ مه رجنيک و بي هيچ پابه نديکردنيک و
هيچ پالنه ريکي شاراوه... هيچ که سينک و ما مه له ت له گڼل ناکات
وهک نه وهی بيه ویت شتيکت پي بفرو شيت، هيچ که سينکيش هه ولی
بينوميدانه نادات بو نه وهی ببينه جني سهرنجي خه لکي.

له دواي چنه سالينک له گه شتي به رده وام، به جورنيک چووم بو
دوورترين شوينه کان له نه مريکاوه و ژيام. بو په که م جار تاميکي
تاييه تي نازادي: توانای وتی نه وهی ده بينم يان هه ستي پي ده که م،
بي نه وهی ترسم له هيچ کاردانه وه يه که هه بيت، نه مه جورنيکي نامو
بوو له نازادبوون له پي قبولکردني په تکرده وه، له بهر نه وهی
من که سينکم که زورينه ی ته مه نم بييه ش بووم له و جوره له
ده بريني روون و راشکاو (له نه نجامي ژيانينکي خيزانيي پر له
هه سته که پکړاوه کان له سهره تاوه، پاشان له پي خوده رخستتم به

متمانه يه كه وه كه زور به وردی به ره هم هینابوو، ئەمه سه رخوشی
کردم وهك ئەوهی جوریک بیت له باشتترین جورهكانی ئوردكا.
ئەو مانگەى له سان بترس بۆرگ بووم؛ وهك هه وره برووسكه
به خیرایی تینه پى، كاتيك ماوه كه ته واو بوو؛ هه ستم ده كرد هه ز
ناكه م جینی بهیلم.

گه شتکردن ئامرازىكى نایابه بۆ گه شه پیدانى خود، چونكه له
به هاكانى كلتورى؛ خوت داده مالیت و ده بینیت كه كۆمه لگایه كى
تر ده توان به به های ته واو جیاوازه وه بژین، له وه شدا سه ركه وتوو
بوون به بی ئەوهی تاكه كانى رقیان له خویان بیت. ئەم به ریه ككه وتنه
بۆ به های كلتورى جیاواز و به پتوهره جیاوازه كانه وه، ناچار
دهكات پیداوونه وه بهو شتانه دا بكهیت كه له ژياندا به لاتوه
روون بوون، هه روه ها به بیركردنه وه له وهی شیوازی ژيانت مه رچ
نییه باشتترین شیواز بیت بۆ ژيان. له م حاله ته ی مندا، رووسیا وای
کرد چاویك به په یوه ندى به كانم به سۆزى ساخته وه بگيرمه وه كه
له ناو كلتورى ئینگلیزیدا زور باوه، وای کرد له ناخمدا پرسىار
بكه م كه ئایا ئەمه وا دهكات هه ریهك له ئیمه به رامبه ر ئەوانى تر
كه متر هه ست به نارامى بكهین و كه متر بتوانین په یوه ندى به كى
دۆستانه له گه لیان دروست بكهین.

له بیرمه رۆژنیک له گه ل ئەو كه سه ی فیری زمانى رووسى
ده كردم، گفتوگوى ئەم شیوازه م کرد. ئەو بیردۆزىكى له لا بوو
كه سه رنجى راكیشام، به هۆى ئەوهی رووسه كان چه ندى نه وه
له ژیر سایه ی شیوعیه تدا ژیاون؛ هه له ئابوورى به كان له به رده میاندا
كه م بوون یان هه ر نه بوون، سه ره رای ئەوه ش زیندانى كرابوون
له چوارچینه ی كلتورى ترسدا، به لام كۆمه لگه ی رووسى ئەوه یان
دۆزییه وه كه متمان به نه رخترین دراوه. بۆ ئەوهی متمان به بنیات

بنیت؛ پیوسته راستگو بیت، ئەمه واته تو کاتیک کاره خراپهکان دهبنیت؛ بهدهم بیلیت، بئ ئەوهی هیچ داوای لیبووردنیک بکهیت. خستنهرووی ئەم جوړه له حهقی رهق له لایه خه لکه وه سوودی هه بووه له بهر هوکاریکی ساده، ئەویش ئەوهیه کاریکی پیوست بووه له پیناو مانه وه: پیوسته بزانیته کئ متمانه ی پئ دهکریت و کیش ناتوانیت متمانه ی پئ بکهیت، پیوسته له سهرت به خیرایی ئەوه بزانیته.

ماموستا رووسییه کهم بهردهوامه له روونکردنه وهی بیرۆکه کهی و دهلیت له خوړئاوای «ئازاد» ههلی زوری ئابووری بهردهسته، به لکوو لیشاوینک له ههلی ئابووری بوونی ههیه که وا دهکات به به هاترینیان بۆ خوڤ هه لیزیریت به ریگایه کی دیاریکراو، ته نانه ت هگهر ئەو ریگایه ش ساخته بیت، له بریی ئەوهی وهکوو رووسهکان هه لسوکه وت بکهیت، متمانه به های خو ی له دهست داوه، ئیستا رووکه شهکان و توانای ره و اجپه یدا کردن بوو ته پر قازانجترین ریگا، ئیستا زانیاری رووکه ش له لای ژمارهیه کی زوری خه لک سوودی زیاتری هه بووه له و زانیاریه چه سپاوانه ی له لای ژمارهیه ک له خه لکی بوونی ههیه.

ئهمه وای کردووه پیوه ری به کارهینراو له کلتوره خوړئاواییه کاندایه بیت بهدهم خه لکیه وه پتیکه نیت و قسه ی نه رمونیان به رامبه ر بکهیت، ته نانه ت هگهر پیشت خوش نه بیت ئەو کاره بکهیت، هه روه ها درۆی بچووک بکهیت و هاو راییت بۆ که سیک ده رب ریت که له راستیدا له گه لی هاو راییت، ئەمه وای کردووه هه ندیک شت بکرن که له راستیدا پیوستیان پئی نییه. شیوازی بازاری ئابووری، هانده ره بۆ ئەم جوړه له خه له تاندن، به لام لایه نی خراپه له خوړئاوا ئەوهیه که تو هه رگیز نازانیت،

نایا دهکړیت متمانہ یه کی ته و او به و کهسه بکهیت که قسه ی
له گهل دهکیت، به لکوو ئه م شینوازه هه ندیک جار له نیوان هاورې
راسته قینه کانیشدا پیاده دهکړیت، ته نانه ت له نیوان ئه ندامانی یه ک
خیزان. له خورثاوا خوت له ژیر فشاریکی گه ورده دا ده بینیته وه
بو ئه وه ی سهرنجی ئه وانی تر رابکیشیت، که وا دهکات خه لکی
سهرله نوی هه موو که سایه تی خویان وینه بکیشنه وه له سهر
شینوازی ئه و کهسه ی مامه له ی له گهل دهکهن.

ره تکرده وه ژيانت باشت دهکات

وهک درېژکراوه یه ک بو کلتووره که مان، کلتووری ئه رینیوون/
به کاربردن، زوریک له ئیمه ته لقین دهکړیت به بیروباوه ریک که
کورته که ی ده لیت پیویسته له سهرمان هه ول بدهین ئه زینی بین
و به شینوه یه کی بنچینه یی هه موو شتیک قبول بکهین تا ئه وپه رې
توانامان، ئه مه به ردی بناغه ی زورینه ی ئه و کتیبانه یه که ناویان
ناون «کتیبه کانی بیرکرده وه ی ئه رینی»: کراوه به به ږووی
هه له کاند، رازی به، به هه موو شتیک و به هه موو که سیک بلی
«به لی».

به لام پیویسته شتیک ږه ت بکهینه وه، ئه گهرنا به بیمانایی کات
به سهر ده بهین، ئه گهر شتیک نه بیت باشت بیت له شتیکې تر، یان
له شتیکې تر خوازراوتر بیت له لام. ئیمه که سانیکې به تالین و
ژیانیکمان هه یه که هیچ مانایه کی نییه، ئیمه که سانیکین به بی به ها
و ژیانیک ده به یته سهر که هیچ ئامانجیکې تیدا نییه.
زور جار خودزینه وه له ره تکرده وه (ږه ت بکهمه وه و ږه ت

بکرېمه وه) ده خړیته به رده ممان وه کوو ریځایه ک که هه ست بکه ین
له دڅخیکې باشترداین، به لام خودزینه وه له رته تکرښه وه نه و
خوشحالیه کورت مه و دایه ت پی ددات به هوی دوورخستنه وه
له ورده کاری و بی هیچ سهرنجدانیک له سهر ئاستی دوورمه ودا.

نه گهر نرخاندنیکې راسته قینه ت هه یه بو شتیک، پښوېسته له سهر
نه و شته کورت هه لیتیت. ئاستیک له دلخوښی و مانا هه یه له
ژیاندا پنی ناگهیت، مه گهر دهیان سال وه به رهیتان له وزه و
کانه کانتدا بکهیت له یهک په یوه ندیدا یان له یهک پیشه دا یان له
یهک ناروزوی هونه ریدا. تو ناتوانیت نه و هه موو ساله بو نه و
شته ته رخان بکهیت، به بی رته تکرښه وهی هه ندیک هه لیزاردنی تر.

هه لیزاردنی به هایهک بو خوت؛ پښوېستی به رته تکرښه وهی
به هاګانی دیکه ده بیت، نه گهر بریارم دا هاوسه رګیریه که م
ګرنگترین بهش بیت له به شه کانی ژیانم، نه مه (به نه گهر ینکی زور)
مانای نه وه یه شاهه نګی شه وانه و سهرخوښبوون ناکه مه به شیک
له ژیانم، هه روه ها نه گهر بریارم دا خوم بریار بو خوم بدهم
له روانګه ی توانای خوم بو دروستکردنی په یوه ندیی کراوه که
پشت به رازیوونی دوولایه نه به ستیت، نه مه واته من پشتکردن له
هاوریکانم و خراپه کردن به رامبه ریان له پاشه مله رته ده که مه وه،
نه مانه هه موویان بریاری ته ندروستن، به لام له هه ر پښچیکدا
پښوېستی به رته تکرښه وه یه که هه یه.

بیروکه که لیږه دا حه شار دراوه: پښوېسته له سهر هه موومان
ګرنگی به شتیک بده ین بو نه وهی بتوانین به هایه کی تیدا ببینین، بو
نه وهی له بابه تیک له بابته کاندبا به ها ببینین، پښوېسته له سهرمان
نه وهی تیدا نییه؛ رته تی بکه ینه وه. پښوېسته هه موو شتیک رته
بکه مه وه که (س) ی تیدا نه بیت، نه گهر ویستم (س) بکه م به به هایه ک

بۆ خۆم.

ئەم رەتکردنەو دەیهش بە شینکی پنیویست و جیانەکراو دەیه له پاریزگار یکردنمان له بههاکانمان، واته له شووناسمان، ئیمه خۆمان دیاریی دهکەین که چی رەت دهکەینهوه، بهلام ئەگەر هیچ شتیکیان رەت نهکردهوه (لهوانهیه ئهوه له ئهنجامی ترسانمان بیت لهوهی ئیمهش رەت بکړینهوه)؛ ئهوه واتای ئهوهیه بهرەهایی ئیمه هیچ شووناسیکمان نییه.

بهلام ههزکردن لهوهی خوت له رەتکردنەوه بدزیتەوه تیچوو دهکە ی ههچه نديک بیت، ههزکردن له خۆدزینەوه له رووبهروو بوونهوه و ململانی، ههزکردن له ههولدان بۆ رازیبوون به ههموو شتیکی بهیه کسانى و کاریک بکهیت که ههموو شتهکان گونجای و ههماههنگ بن؛ ئەمانه حالهتیکی قوول و پیسن له شیوهکانی ههستی بهرکهوتهی زیاتر، له کاتیکیدا خاوهنی ئەم ههستکردن به بهرکهوتهی زیاتر؛ وای دهبینن که شیایى ئهوهن به درێژایی کات خۆیان وهک که سینکی نایاب ببینن، دهبینن خۆیان له رەتکردنەوهی ههموو شتیکی دهنزنهوه، له بهر ئهوهی ئهوه رەتکردنەوهیه وا دهکات ههست به خراپه بکهن، یان وا دهکات کهسانی تر له دهوور بهریان ههست به خراپه بکهن. له بهر ئهوهی ئهوه که سانه خۆیان له هه ر رەتکردنەوهیهک به دوور دهگرن؛ ژيانیکیان دهبیت به بی بهها، ژيانیک که ملکهچه بۆ چیژ و پۆچوون له خوددا، ئەوانه گرنگی به هیچ شتیکی نادهن جگه له مانهوه لهوه ههسته یاندا بۆ ماوهیهکی زیاتر و جگه له خۆپاراستنیان له حالهتی شکسته مسۆگه رهکان له ژيانیاندا و خۆدهرخستن به شیوهیهک که هیچ جۆریک له جۆرهکانی نارەحهتی نازانن.

رەتکردنەوه؛ کارامه ییه که له کارامه ییهکانی ژیان، کارامه ییهکی

گرنگه، به لکوو گرنگیه که ی به کلاکراوه یه. هیچ که سینک نایه ویت له په یوه ندیه کدا گیر بخوات که دلخوشی ناکات، ههروه ها که س حه ز ناکات له کاریکدا گیر بخوات که پنی خوش نییه و باوه ری پنی نییه، هیچ که سینک نییه بیه ویت که نه توانیت ئه وه بلیت که بیرى لى ده کاته وه.

به لام خه لکی له واقعیدا ئه و شتانه هه لده بژیرن، ئه وان به دریژایی کات ئه و شتانه هه لده بژیرن!

راستگویی داخوازییه کی سروشتیه لای مرفقه کان، به لام به شیک له وه ی که راستگو بین له ژیانماندا، له وه دا خوی ده بینته وه که رازی بین به وتنی «نا» و رازی بین به بیستنیشی، به م رینگیه ش ره کردنه وه؛ په یوه ندیه کانمان باشتی ده کات و ژیانی هه ستیاریمان ته ندروستتر ده کات.

سنوور

له سالانی زوودا دوو هه رزه کار هه بوون؛ کوپیک و کچیک، دوژمنایه تییه کی توند له نیوان خیزانه کانیاندا هه بوو، به لام کوپه که چوو بۆ ئاهه نگیک که خیزانی کچه که سازیان کردبوو، چونکه حه زی له شتی بیعه قلانه بوو، کچه که بینیی فریشته ی ئاره زووه کانی گۆرانیه سازگاره کانی بۆ وت که باسی له مینه یه تی ده کرد و که وته داوی خوشه و یستی ئه و کوپه وه. به و شیوه یه بووداوه که هاته ئاراوه. بریاریان دا به یانیی پوژی دواتر به بی دواکه وتن هاوسه رگیری بکه ن، چونکه وه ک ده زانن ئه مه بابیه تیکی ته واو کرداری بوو به تیروانین بۆ ئه وه ی که خیزانی هه ریه که یان هیچی نه ده ویست جگه له سه ربپینی ئه وی تریان. کات چه ند پوژیک باز

دهدات بۇ پېشهره، ئهو دوو خيزانه به بابتهى هاوسه رگيرييه كه دهزانن و زور تروپه دهبن. پاشان هاوپتيه كي ئهو دوو هاوسه ره تازه يه دهمريت و كچه كه زور خهفتهى بۇ دهخوات و مادده يه ك دهمخواته وه كه به هوپه وه دوو رورى تهواو خهوى ليده كه ويت، به لام نه وهى جتي داخه ئهو دوو هاوسه ره بچكوله يه هيتشتا فيري شيوازه كانى په يوه نديكردنى بوون له نيوان هاوسه راندا نه بوو بوون و كچه كه بيرى چوو به ميرده تازه كهى بليت كه ئهو مادده يه دهمخواته وه، ئهمهش وا دهكات ئهو گهنجه بكه ويته هه له وه و وا بزانيت كه ئهم حالتهى بيتهوشبوونهى كه ژنه كهى به سهر خوى ميناره؛ حالتهى خوكوشتنه. گهنجه كه به تهواوى عه قلى له دهست دهدات و خوى دهكوژيت، به گومانى نه وهى لهو جيهانهى ديكه له گهلى بيت... يان شتيكى لهو جوړه. پاشان دواى دوو رور كچه كه له حالتهى بيتهوشييه كهى هه لدهستته وه و دهبينيت كه ميرده كهى له خهفتهى ئهم خوى كوشتووه و هه مان ئهو بيروكه يهى به ميشكى كورپه كه دا هات، به ميشكى ئهميشدا ديت و خوى دهكوژيت تاكوو لهو جيهانهى ديكه به يه ك بگه نه وه. چيروكه كه كوتايى هات!

شانوگه ريبى (رؤميؤ و جوليت) به هاوواتاي «رؤمانسيهت»ى ناو روشنبيريى ئهمرؤمان داده نريت. خهلكى وا سه يري دهكهن كه يه كه م چيروكى خوشه ويستيه لهو جيهانهى به ئينگليزى قسه دهكات، واى داده نيت كه نمونه يه كه و عاشقه كان چاوى لى دهكهن، به لام كاتى تيده گهيت له وهى له چيروكه كه دا روو دهدات؛ دهبينيت كه ئهو دوو هه رزه كار به تهواوى شيت بوون، خويشيان ته نها له بهر نه وه كوشتووه كه به هانه يه ك بيت بۇ نهو شيتيه يان كه تووشيان بووه.

دارسون كسر پتي وايه شكسپير چيروكى رؤميؤ و جوليتى

نەئووسيوە بۇ ئەوہى خۇشحالى بۇ پۇمانسيەت دەر بېرىت، بەلكو
بۇ ئەوہ بووہ گالتەى پى بکات و بىئەقلىيە پەهاکەى دەر بخت.
شکسپىر نەيوستووە شانۆگەرييەک بىت بۇ بەرزپاگرتنى
خۇشەويستى، بەلكو بەتەواوى پىچەوانەکەى ويستووە. تابلويەكى
گەرە بە گلۇبى درەوشاوەى نيۆن کە لىنى نووسراوہ «دوور
بکەوەرەوہ»، ئەو شريته زەرەدە دەورى داوہ کە پۇليس دايدەنيت
و لىنى نووسراوہ «ئەم شريته تيمەپەرينە».

لە ميانەى بەشى ھەرە زۆرى ميژووى مرقايەتيدا، ھىچ کاتيک
و دکو ئىستا خوشەويستى جىگای شانازيکردن نەبووہ. لە راستيدا
خەلکى گەراونەتەوہ بۇ ناوہراستەکانى سەدەى نۆزدە، يان شتيكى
لەو شيوەيە، پىيان وايە خوشەويستى ھىچ پىويستىيەكى نىيە و
بە بەرەستىكى دەروونى چاوہروانکراوى مەترسیدارى دەبين
کە ديتە رنى بابەتە گرنگترەکانى ژيان لە شيوەى کارکردنى
باش لە کشتوکالدا، يان ھاوسەرگيرکردن لەگەل کەسيک کە
رانبەريکى گەرەى ھەبىت! زۆر کاتيش کور و کچە گەنجەکان
ناچار دەبن واز لە ئارەزووہ پۇمانسيەکانيان بەينن لە پىناو
ھاوسەرگيرىيەكى کردارى لە پووى ئابوورىيەوہ، کە دەکرىت ئەم
بابەتە سەقامگيرىيەكى زياتر بە خويان و خىزانەکانيان ببەخشىت.
بەلام ئەمەرق ئىمە ھەلە زۆر دەکەين کاتيک ئەم جۆرە
لە خوشەويستى شىتانه، ديارىکراويکە لە ديارىکراوہکانى
کلتوورەکەمان. ھەتا خوشەويستى پۇمانسييش زياتر درامى
بىت، ئەوہ باشترە! جا ئەگەر لە چىروکى خوشەويستى پەيوەست
بە بين ئافلىک کە دەچىت بۇ لەناوبردنى ئەو ھەساروچکەيە تا
زەوى رزگار بکات لە پىناو ئەو ئافرەتەى خوشى دەويت، يان ئەو
خوشەويستىيەى کە وای کرد ميل جيبسۆن لە کاتى ئەشکەنجەدانى

تاكوو مردن له لايه ن ئينجليزه وه وينه ي ژنه كه ي بهينيته پيش چاوي
خوي كاتيک دهستدریژی دهکړي ته سهر و پاشان دهکوژريت، يان
خوشه ويستیي ته و جنوکه بچووکه ي دهستبرداري نه مرييه که ي
دهبيت بؤ ته وه ي له گهل ئاراگون بمينيته وه له فيلمی (پادشای
ئنگوستيله)، يان هر شتيک له و کاره کوميديه رومانسييه
بيعه قلانه ي کاتيک جيمي فالون هله دستيت به ساخته کردني بليتي
ياريه کاني تپي (ريد سوکس)، له بهر ته وه ي (درو باريمور) چهند
پيداويستيه کی هيه، يان هر شتيکی هاوشيوه ي ته وه.

ئه گهر ته م شيوه يه له خوشه ويستیي رومانسي شتيکی وه کوو
کوکاين بووايه، ته و ا ئيمه هه موومان (وهک کلتور) وه کو تونی
مونتانا ده بووين له فيلمی (سکارفيس): رووخسارمان له کنيوک
له و کوکايينه دا نقوم ده کرد و هاوارمان ده کرد: «به هاوريکه م بلين
چونی!»

کيشه که ته وه يه ليړه دا ته وه مان بؤ دهرده که ويت که ته و
خوشه ويستیي رومانسييه؛ شتيکی هاوشيوه ي کوکايينه، بگره تا
ئاستيکی مه ترسيدار هاوشيوه ي کوکايينه، ته و هه مان ته و به شان ي
ميشکمان ده ورووژينيت که کوکايين ده يورووژينيت، و ده کات له
به رزیدا بفریت و هه ستيکی جوانت بؤ دروست بيت له دهره وه ي
کات، به لام کومه ليک کيشه ت بؤ دروست ده کات زياتر له وه ي
چاره سهری بکات، هه روه کوو کوکايين هه مان کارت له سهر ده کات.
پاشان به شی هه ره گه وره ي ته و ره گه زانه ي خوشه ويستیي
رومانسي له پشته وه هه ولی بؤ ده دات (خستنه پرووی رومانسيه تي
سوزداري که هه سته کان ده جوولینيت، هه روه ها ته و حاله ته
بيسه روبه ره شيتانه يه له ژيانه وه و خه مکی کتوپر)، ناته ندروسته
و دهربرينیکی راسته قينه ي خوشه ويستیي نييه. له راستيدا هه موو

هوان هيج نين جگه له شپوهيه كي تر له هستکردن به بهرک و ته يي
ريانر، که له ربي په يوه ندييه سوزدارييه کانه وه له گهل خه لکي
دهرده گوبت.

دهزانم نيستا بير له چي دهکانه وه: نه م قسانه وا دهکات وهک
که سيکي بيزار که ر دهريکه وم نهک زياتر، نه م که سه کييه که نه و
فسه خراپانه دهکات له باره ي خوشه ويستي رومانسييه وه؟ به لام...
تا کوتايي گويم بو بگرن.

له راستيدا شيوازي ته ندروست و شيوازي ناته ندروست
له خوشه ويستيدا هيه، خوشه ويستي ناته ندروست له سهر
بووني دوو کهس وه ستاوه که هولي خوده ربازکردن ددهن له
کيشه کانيان له ريگاي دهربريني هستوسوز و له بهرام بهر يه کتردا،
به دهربريني كي تر: ههريه کهيان نه وي تر وهک دهر باز که ريک به کار
دينن، به لام خوشه ويستي ته ندروست له سهر بووني دوو کهس
وه ستاوه که ههريه کهيان دهزانيت کيشه کاني چين و دانيان پيدا
دهنيت و مامه له ي له گهل دهکات به يارمه تبي نه وي تر.

جياوازي نيوان خوشه ويستي ته ندروست و خوشه ويستي
ناته ندروست ته نها له م دوو خاله دايه:

ناستي قبولکردني بهرپرسياريتي به شپوهيه كي باش له لايه ن
ههريه ک له لايه نه کاني نه و په يوه ندييه وه.

ناماده گي ههريه کهيان له خستنه پرووي ره تکرده وه بهرام بهر
هاوبه شه که ي و رازي بوون به ره تکرده وه ش.

له هه شوينيک په يوه ندييه كي ژده راويي ناته ندروست هه بيت،
ههستکردني كي که م و لاواز به بهرپرسياريتي لاي ههردو ولا
بووني هيه، ههرودها نه بووني توانا بو ره تکرده وه و رازي بوون
به ره تکرده وه، به لام له هه شوينيک په يوه ندييه كي ته ندروست

مه بیت که خوشه ویستی راسته قینه ی تیدا بیت؛ سنووریکي روون له نیوان ئه و دوو که سه و به ها کانیا ندا ده بیت، ههروه ها گوره پانیکی کراوه هه یه بۆ په تکرده وه و رازیبوون به په تکرده وه هه ر کاتیک که په تکرده وه پیویست بیت.

مه به ستم له وشه ی (سنوور)، کیشانی هیلیکه له نیوان بهرپر سیاریتی ئه و دوو که سه له کیشه کانیا ن. ئه و که سانه ی له په یوه ندیه کی ته ندرو ستدا ده ژین که سنووره کانی روون و به هیژن؛ بهرپر سیاریتی به ها و کیشه کانیا ن ده گرنه ئه ستق و خویان به بهرپر س نازان له به های هاوبه شه کانیا ن و کیشه کانیا ن، به لام ئه وانه ی له په یوه ندیه کی ژه هراویدا ده ژین؛ ئه و جوړه سنوورانه تیایدا زور لاوازن یان هه ر نین، ئه و که سانه هه میشه له هه ولدان بۆ خۆدزینه وه یان له بهرپر سیاریتی له کیشه کانیا ن و خویان به بهرپر سیار ده زانن له کیشه ی هاوبه شه کانیا ن.

شیه ی ئه و سنووره لاواز و خراپانه چۆن؟ ئه مه چه ند نموونه یه که.

«ناتوانیت جگه له من، له گه ل هاوړیکانت بچیته دهره وه. تو ده زانیت من زور غیره ده که م، پیویسته له گه ل من له ماله وه بمینیته وه.»

«هاوړییانم له شوینی کاره که م بیعه قلن، هه میشه له کۆبوونه وه کان دوام ده خه ن، چونکه پیویسته له سه رم بۆیان شی بکه مه وه که چۆن کاره کانیا ن بکه ن.»

«ناتوانم باوه ر بکه م که چه نده له به رده م خوشکه که مدا بیعه قل دهرتخستم، ئیتر له مه وودوا هه رگیز دژایه تیم مه که کاتی که خوشکه که م لیتره بوو.»

«ده مه ویت برۆم بۆ ئه و کاره له میلواکی، به لام دایکم هه رگیز

لیم نابوریت نه که ر بچم بو شونیک که تا نه و ناسته لینی دوور
بم.

«دەتوانم له گەلتدا بو ژوانیک بيمه دەرەوه، بەلام داوات لی
دەکم سیندی هاوریم ناگادار مەکه! نه و هەست بە دلەراوکیه کی
راسته قینه دەکات، کاتیک بزانیته من هاورینی کورم هیه و نه و
نییه تی.»

له هەر سیناریۆیه ک له سیناریۆیاندا ده بینین که قسه که ر؛
خوی وهک بهرپرس له کیشه کانی بهرامبه ر دهخاته بوو، یان
هسته کان، نهک کیشه کان و ههسته کانی خوی، یان داوا له بهرامبه ر
دەکات که بهرپرسیاریتی کیشه کانی هه لبریت (یان ههسته کانی)،
به شیوه یه کی گشتی نه و که سانه ی نه م جوړه ههستی زیاده
به رکه و ته یان هیه، ده که ونه یه کیک له م ته لانه وه له میانه ی
په یوه ندیه سۆزداریه کانیاندا، یان چاوپرین لایه نی بهرامبه ر؛
به رپرسیاریتی کیشه کانی نه مان هه لبریت: «هه زم ده کرد
پشووی کوتایی هه فته یه کی خوش له ماله وه به سه ر به رم، توش
پنویست بوو له سه رت نه وه بزانیته که هه موو پرۆژه کانی دیکه ت
هه لوه شینیته وه.» یان نه وه تا به رگه ی بریکی زور له کیشه کانی
لایه نی بهرامبه ر یان بگرن: «دووباره کار ده کی له ده ست دا، به لام
وا هه ست ده کم تاوانی من بوو، چونکه به پنی پنویست پشتیوانی
نه بووم، سه به نی له نووسینه وه ی ژیا ننامه ی خویدا یارمه تی ده دم
له پیناو هه نکاوانان بو کاریکی نوی.»

خاوه نی ههستی به رکه و ته ی زیاتر له په یوه ندیه کانیاندا؛
یه کیک له م دوو ستراتیژه پیاده ده که ن هه روهک له هه موو
شتیکی تر دا پیاده ی ده که ن، چونکه نه مه یارمه تی یان ده دات له
خودزینه وه له گرته نه ستوی بهرپرسیاریتییه کانیان، له نه نجامی

ئەمەشەو پەيوەندییەکانیان ساختە و فشەل دەبن کە لە ئەنجامی
هەولدان بۆ خۆدزینەو لە ئازاری ناوخوای پەیدا دەبێت، لەبری
نرخاندنی راستەقینەى هاوبەشەکانیان لەو پەيوەندییەدا و لەبری
سەرسامبوون پێیان.

بەو بۆنەیهشەو ئەمە تەنها لە پەيوەندییە پۆمانسییەکاندا
تەشەنە ناکات، بەلکوو کار دەکاتە سەر هاوڕینیەتی و
پەيوەندییە خیزانییەکانیش. لەوانەیه دایکێکی «زال» هەول بدات
بەرپرسیاریتی کێشەکان لە ژیاى کوڕ و کچەکانیدا بگرێتە ئەستۆ،
لەو حالەتەدا هەستکردنی بۆ بەرکەوتەى زیاتر کار دەکات بۆ
هاندانی هەستکردن بۆ بەرکەوتەى زیاتر لەلای منداڵەکانی، چونکە
ئەوان بەو برۆایەو گەورە دەبن کە پێویستە لەسەر کەسانی تر
بەبەردەوامی بەرپرسیاریتی کێشەکانیان بگرێتە ئەستۆ.

(ئەمە وا دەکات کێشەکان لە پەيوەندییە سۆزدارییەکاندا تا
ئاستێکی نامۆ هاوشتووی ئەو کێشە بێت کە لە پەيوەندییە نۆوان
دایک باوکتدا هەیە!)

کاتێک تۆ مەودای ناپوونت هەیە کە پەيوەستە بە هەستەکان
و هەلچوونەکان (ئەو مەودایانەى کە پوون نییە کێ لە چى
بەرپرسە، ئایا هەلەى ئەم یان ئەو چییە، هەروەها بۆچی ئەو کارانە
دەکەن کە دەیکەن)، ئەوا تۆ هەرگیز ناتوانیت گەشە بە بەهای
بەهیز بەدەیت لە پێناو خۆتدا. تاکە بەهای تۆ ئەو دەبێت هەول
بەدەیت هاوبەشەکەت بەختەوهر بیت، یان تاکە بەهات ئەو دەبێت
کە هاوبەشەکەت بەختەوهرت بکات.

بەلام ئەمە سەر دەکێشێت بۆ داپووخان و بەزینی دەروونی،
بە شیوەیهکی سروشتی هەروەک ئەو پەيوەندییانەى بەم جۆرە لە
ناپوونی جیا دەکێنەو بەگشتی بە کەوتن و داپووخان کۆتاییان

دیت له گډل هه موو نه وانه ی هاوشانین له دراما و یارییه ناکرینه کان.
خه لکی ناتوانن کیشه کانت چاره سره بکه ن، پیو سستیش نییه
له سریان هه ولی چاره سره رکړدنیان بدن، له بهر نه وه ی نه و کاره
به خته وهرت ناکات، توش ناتوانیت کیشه کانی خه لکی چاره سره
بکه یت، له بهر نه وه ی نه و کاره به خته وهریان ناکات. په یوه ندیی
ناته ندروست تیروانینی دوو که سه که هه ریه که یان هه ولی
چاره سره رکړدنی کیشه ی نه وی تریان ددهات بو نه وه ی دلخوش
بییت، به لام په یوه ندیی ته ندروست نه وه یه که هه ر لایه ک خوی
کیشه کانی خوی چاره سره بکات، بو نه وه ی هه ریه که یان به رامبه ر
نه وی تر هه ست به باشه بکات.

داناى سنوورى تهنډروست؛ به واتاى ئه وه نايهت يارمه تىي
پيشكeshى هاوبه شه كهت نه كه يت، ههروه ها به واتاى ئه وه ش نايهت
كه يارمه تى وه رنه گريت، پئويسته له سه ر هه ردوو لا يارمه تىي
لايه نى به رام به ر بده ن، به لام ئه مه ده يت ته نها كا تيك روو بدات
كه تو هه ليه ده بژي ريت يارمه تىي بده يت و ته نها له به ر ئه وه ي ته نها
تو هه ليه ده بژي ريت، نه ك وا هه ست بكه يت كه يارمه تيدان ئه ركيكه
له سه رت يان مافى كى تو يه.

کهسانی خاوهن هستی بهرکهوتهی زیاتر که سهرکونهی
کهسانی تر دهکن لهسهر مهلچوون و هست و کردهوهکان،
لهو بروایهوه دیت که پیتیان وایه نهگهر کاریکی وا بکن همیشه
له نازاردا بژین و وهک قوربانیهک ئهم کاره بکن؛ له کوتاییدا
کهسینک دیت و پرزگاریان دهکات و ئهو خوشهویستییهیان دهست
دهکهویت که بهپهردموامی ویستبوویان.

که سانی خاوهن ههستی بهرکهوتهی زیاتر که سه‌رکونه‌ی خۆیان ده‌کەن له‌سه‌ر کاره‌کانی که سانی تر و هه‌ست و هه‌لچوونه‌کانیان،

لەۋ بىرۋايەۋە دىت كە پىيان ۋايە ئەگەر «دۇخەكە چاك بگەنەۋە»
بۇ كەسى بەرامبەر ۋ پزگارى بگەن؛ ئەۋا ئەۋ پزىز ۋ خۇشەۋىستىيە
بەدەست دەھىنن كە ۋىستۋىيانە بەبەردەۋامى.

ئەمانە بوون لايەنە بوون ۋ لايەنە تارىكەكەى ھەر
پەيۋەندىيەكى ژەھراۋى، ئەمانەن نەرمىنۋىن ۋ نەرمى بۇ نوپنراون
لەۋ پەيۋەندىيەدا: قوربانى ۋ پزگار كەر، ئەۋ كەسەى ئاگرىك
دەكاتەۋە، چۈنكە ئەمە ۋا دەكات گرنكىى زياتر بىت، ھەرۋەھا ئەۋ
كەسەى ئاگرەكە دەكوژىننىتەۋە، لەبەر ئەۋەى ئەم كارە ۋا دەكات
گرنكىر دەر بگەۋىت.

زۆر جار كىشكردىكى بەھىز ھەيە لەنىۋان ئەم دوو جۆرە
لە كەسەكان، زۆر جارىش بەۋە كۇتايى دىت كە بەيەكەۋە بن،
نىشانەكانى نەخۇشى لە ھەردووكياندا بەتەۋاۋى لە يەك دەچىت،
زۆربەى كاتىش ئەم جۆرە كەسانە لەسەر پىشتى دايك ۋ باۋكىك
بەخىو كراون كە ھەريەكەيان ئەم خەسلەتەنەيان تىدا دەر كەۋتوۋە،
بەم شىۋەيەش نموۋنەيان بۇ پەيۋەندىيەكى بەختەۋەرەنە لەسەر
ھەستكردن بە بەركەۋتەيى زياتر ۋ لاۋازىى سنوور ۋەستەۋە.

بەلام ئەۋەى جىي داخە ھەر ھاۋبەشىك لەۋ ھاۋبەشانە شكست
دەھىننىت لە ۋەلامدانەۋەى پىداۋىستىيە راستەقىنەكانى لايەنى
بەرامبەر. لە راستىدا ئەم شىۋازە لە خەتابار كردن ۋ زىادەپۇيى
لە رازىبوون بە سەرزەنش، كار دەكات لەسەر بەردەۋامبوۋنى
ھەستكردن بە بەركەۋتەيى زياتر ۋ بەۋ بەھا خودىيە نزمەى پىگا
نادات ھەر كاميان پىۋىستىيە سۆزدارى ۋ ھەستىيەكانيان بىخەنە
پىزەى پىشەۋە. قوربانى كار دەكات بۇ دروستكردى كىشەى
زياتر ۋ زياتر كە پىۋىستە چارەسەر بىكرىن... نەك لەبەر ئەۋەى
كىشەى نوئ سەريان ھەلداۋە، بەلكوۋ لەبەر ئەۋەى ئەمە ۋا دەكات

نه و گرنگیپندان و سوزه به دهست بهینیت که تامه زرویه تی، به لام
 رزگارکه ر بهک له دوای بهک کیشه کان چاره سهر دهکات... نه ک
 نه بهر نه وای به راستی گرنگی به و کیشه نه دهکات، به لکوو له بهر
 نه وای بروای وایه پیویسته کیشه به کی دیکه چاره سهر بکات بو
 نه وای شیاوی گرنگیپندان و سوز بیت. له هه ردوو حاله ته که دا
 مه بهسته که خویه سه ندیه، هه روه ها مه رجداره، سه ره رای نه ووش
 جوریک له ویرانکردنی خویی که خوشه ویستی راسته قینه له
 حاله تی دهگمه ندا نه بیت؛ به خویه وه نابینیت.

نه کهر به راستی قوربانی رزگارکه ره که ی خوش ویست، نه و
 پنی دهلینت: «سهیر که، نه و کیشه که مه، تو ناچار نیت له بهر من
 چاره سهری بکهیت، ته نها کاتیک بینیت خوم چاره سهری ده که م؛
 یارمه تیم بده.» نه مه ده ربړینیکی راسته قینه ده بیت له باره ی
 خوشه ویستی: خوت بهر پر سیارینتی کیشه کانت بخه ره نه ستو و
 هاو به شه که ت مه که به بهر پرس له کیشه کانت.

نه کهر رزگارکه ر به راستی ویستی قوربانیه که رزگار
 بکات، پنی دهلینت: «سهیر که، تو له باره ی کیشه کانی خوته وه
 سه رزه نشتی که سانی تر ده کهیت، پیویسته خوت مامه له له که ل
 نه و بابه ته بکهیت.» نه مه ش ده ربړینیکی راسته قینه ده بیت له باره ی
 خوشه ویستی، نه کهر چی شینوه ی نه م ده ربړینه که میک نامو بیت؛
 یارمه تیدانی نه وی تر له چاره سه رکردنی کیشه کانی.

له بریی نه وه، ده بینین قوربانی و رزگارکه ر هه ریه که یان نه وی تر
 به کار دینیت بو که یشتن به حاله تی جوریک له حالگرتنی هه سته کان،
 واته بو ده رچه یه کی خیرای ئاسان، نه مه هاوشینوه ی جوریک له
 ئالوده بوونه که هه ریه که له لایه نه کان؛ لایه نی بهرام بهری دهکاته
 وه لامده ره وه و تیزکردنیک بو خوی. جیاوازییه که له وه دایه که

ئەو كەسانە كاتىك يەككىيان لە گەل كەسىكى تەندروست لە ڕووى
هەست و سۆزدارییەوه بۆ ژوانىك دەچیتە دەرەوه، هەست بە
ئازار و نەبوونی «كىمیا» دەكەن لە نێوانیاندا. ئەوان لە ڕووى
هەستەكانەوه كەسانى تەندروست تێدەپەڕینن لەو كەسانەى
هەستىكى ناوخۆییان هەیه بۆ ئارامى سۆزدارى و هەلچوونى،
لەبەر ئەوهى بوونی سنوورە ئاشكراكان لە لای هاوبەشى ژيان كە
بەتەواوى هەست بەو ئارامیە بكات؛ وهك پێویست سەرنجراكێش
نیه بۆ بەرھەمھێنانى ئەو حالگرتنە بەردەوامانەى كە پێویستن بۆ
كەسانى خاوەن هەستى بەركەوتەبى زیاتر.

بەلام قوربانییەكان، قورستى شت بەلایانەوه لەم جیھاندا
بریتىیە لە گرتنەئەستوى بەرپرسیارىتێ كێشەكانیان، ئەوان هەموو
تەمەنیان بەو برۆایەوه بەرپى دەكەن كە كەسانى تر بەرپرس
لە چارەنووسیان. زۆر جار هەلگرتنى هەنگاوى یەكەمیان بۆ
لەئەستوگرتنى بەرپرسیارىتێ؛ دەبیتە سەرچاوى ترسێكى گەورە
بۆیان، هەروەك قورستى شت لە جیھاندا بە لای ڕزگار كەرەوانەوه
بریتىیە لە وازھێنان لە هەلگرتنى بەرپرسیارىتێ كێشەكانى
كەسانى تر. ئەو كەسانە هەموو ژيانیان بەوه بەرپى دەكەن كە
هەست بە نرخاندن و پیزانین و خۆشەویستى دەكەن، تەنها لەبەر
ئەوهى كەسانى دىكە ڕزگار دەكەن... هەربۆیە وازھێنانیان لەم
پێویستى، كاریكە كە بۆ ئەمانیش مایەى ترس و شلەژانە.

ئەگەر قوربانیت دا لە پێناو كەسىك كە بەلاتەوه گرنگ بوو؛
ئەوا پێویستە كاتىك ئەوه ڕوو بدات كە خۆت دەتەوێت ڕوو بدات،
نەك بە ئەركىكى خۆتى بزانیات یان ترست هەبێت لە كاردانەوهكانى
ئەنجامنەدانى. ئەگەر هاوبەشەكەشت لە پێناوى تۆدا قوربانى دا؛
پێویستە ئەو قوربانیدانە لە حەزىكى ڕەسەنى خۆیەوه سەرچاوى

گرتبیت، نەك بە ھۆی توڤەبوونی تو یان ھەستکردنت بە تاوانەو ھە یاری بە ھەستەکانی ئەو بکەیت بۆ ئەو ھە قوربانیدانە ی ئەو بە دەست بەینیت. ئەو کارانە ی لە ئەنجامی خوشەو یستییەو ھە دینە ئاراو، ھیچ بە ھایەکیان نییە مەگەر ئەو ھە ی بێ مەرجی پیشو ھەختە و بێ پیشبینی چاو ھەروانکراو بن.

رەنگە بەلای خەلکەو ھە قورس بیت جیاوازی بکەن لەنیوان ئەنجامدانی کاریک لە ھەروانگە ی ھەستکردن بەو ھە ی ئەرکینە و ھەرو ھە بە ئارەزوو ھەندانە، بەلام تاقیکردنەو ھە یەك ئەمە ئاشکرا دەکات: پرسیار لە خۆت بکە: «ئەگەر رەتت کردەو، کاریگەریی ئەو رەتکردنەو ھە ی چی دەبیت لەسەر پە یو ھەندییەكە تان؟»، ھەرو ھە ی بپرسە: «ئەگەر ھاو بەشەكەم ئەو ھە ی من دەمەو یت رەتت کردەو، کاریگەریی ئەو رەتکردنەو ھە ی چی دەبیت لەسەر پە یو ھەندیی نیوانمان؟»

ئەگەر وەلامەكە ئەو ھە ی بیت كە رەتکردنەو ھە ی تەقینەو ھە ی کی دراماتیکی دروست دەکات كە قاپە فەخفوو رییەكانی تیندا دەشکیت؛ ئەمە ئامارە یەکی خراپە بۆ پە یو ھەندییەكەت، پیت دەلیت كە پە یو ھەندییەكەت مەرجدارە، ھەرو ھە ی لەسەر چەند دەستكەوتینی ھەروكەشانە و ھەستاو ھە ی ھەریەكە تان لەو ھە ی ترەو ھە ی دەستی بکەو یت لەبری ئەو ھە ی رازیوونیتی دوولایەنە ی بیمەر ج بیت (واتا ھە ی لایەك، لایەكە ی دیکە ی قبول بیت بە کیشەكانیەو).

ئەو كەسانە ی سنووری بە ھیز و ئاشکرایان ھە یە: ترسیان نییە لە تۆرە ی توو ھەبوونی میزاجی یان دەمەدەمی یان ھەندیك ئازار، بەلام خاوەنی سنوورە لاواز و شلۆقەكان لەو شتانە دەترسن و ھەمیشە ھەول دەدەن رەفتارەكانیان بگۆرن بۆ ئەو ھە ی بگونجیت لەگەل ھەلەتەكانی ھەلکشان و داكشانی لایەنی بەرامبەری

په يوه ندييه كه يان.

خاوه نى سنووره به هيزه كان تيده گهن لورژيكي نيبه كه هر
لايهك له لايه كانى په يوه ندييه كه، پيشبيني ئه وه بكات وه لامى
هموو پيوستى و ئاره زووه كانى لايه نى به رامبه ر به شيويه كي
ته واوه تى بداته وه.

هر ودها تيگه يشتوون كه دهكرت ههسته كانى كه سيك له
كاتيكدا بريندار بكن، به لام له ودهش تيده گهن كه ناتوانن ئه وه ديارى
بكن كه خه لكاني تر ههستيان چونه. هر ودها خاوه نى سنووره
به هيزه كان تيده گهن له وهى په يوه نديي ته ندروست و بيگيشه ئه وه
نيبه ههريهك له لايه نه كان كونترولى ههسته كانى لايه نى به رامبه ر
بكات، به لكوو ئه وه يه كه هر هاوبه شيك پشتيواني هاوبه شه كه ي
بكات له گه شه كردنى تاكه كه سى و چاره سه ر كردنى كيشه كانيدا
له لايه ن خويه وه.

ناكرت گرنگيه كي ته واو بدهيت به و شتانه ي هاوبه شه كه ت
گرنگيان پي ددهات، به لكوو بابته كه له سه ر ئه وه وه ستاوه كه
گرنگى به هاوبه شه كه ت بدهيت به پي له به رچاوگرتنى ئه وه ي گرنگى
به چى ددهات و به چي نادات، ئه مه يه خو شه ويستى بيمه رج!

چونيتي دروست كردنى متمان

ژنه كه م يه كيكه له و كه سانه ي كاتيكي زور به ديار ئاوينه وه
به سه ر ددهات، هه ز دهكات سه رنجراكيش بيت، منيش هه ز دهكه م
سه رنجراكيش بيت (بيگومان).

له و شه وانه ي كه ده مانه وي ت بچينه دهره وه، له پاش كاتژميرى كي
ته واو له خورازانده وه و گرنگيدانى به قز و پوشاك و هه موو

ئەو شتەنەي كە ئاغردەتان لەو كۆبوونەوانەدا دەيكن، لە گەرماو
 دیتە دەرەو، پاشان لیم دەپرسیت چۆنە، زۆربەي كات بەلامەو
 سەرنجراکێشە، لەگەل ئەوێشدا هەندیک جار شینووی بەلامەو
 زۆر باش نییە، لەوانەيە هەولی داویت شتیکی نوێ بە قژی بکات،
 یان بریاری داوێ پیلاییک لەپێ بکات کە دیزاینەریکی بەناوبانگ
 لە میلانو و تووویەتی کە نایابە و پیش سەردەمەکی کەوتوو،
 هۆکارە کە لەو کاتانەدا هەر چییە ک بێت؛ ئەنجامە کیم پێ خوش
 نییە. کاتیک ئەوێ پێ دەلیم؛ زۆر بیتاقەت دەبیت، پاشان
 دەگەریتەوێ بۆ لای تاقی جلەکانی لە گەرماوێ و هەموو شتەکانی
 دەگۆریت، بەمەش نیوکاتز میتری تر دوا دەکەویت، لەو ماوێشدا
 هاوسەرە کەم جینووی زۆر دەدات کە بە شتیکیان بەر من دەکەویت.
 شینووی باو لەم حالەتانەدا ئەوێ کە پیاو دۆر دەکات بۆ
 ئەوێ هاوسەرە کە/هاوێ کچە کە دلخۆش بکات، بەلام
 من درۆی لەگەل ناکەم. بۆچی؟ لەبەر ئەوێ بە بۆچوونی من،
 راستگویی لە پەيوەندییەکانماندا گرنگترە لەوێ هەموو کاتیک
 هەست بە خوشی بکەین. ئەو ژنەي خوشم دەوێت، دوايین کەسە
 کە بمەوێت بە شینووی پازیکردن؛ خۆمی پێوێ سەرقال بکەم.
 لە بەختی خۆم هاوسەرگیریم لەگەل ژنی کە کردووە کە بەرە
 پازییە و ئامادەيە ئەوێ بیستیت کە بیری لی دەکەمەوێ وەکوو
 خۆی. بە شینووی سەروشتی، هاوسەرە کە شەمان ئەو کارە
 دەکات کە من دەیکەم و ئەگەر هەلەم کرد؛ ئاگادارم دەکاتەو،
 ئەمەش یەکی کە لە باشتەین خالەکان کە وەک هاوێ شتیکی ژیانم
 بۆم دەستەبەر دەکات. سەروشتییە کە من هەندیک جار توووشی
 لەکە دەبم و تووێ دەبم و دەمەدەمی دەکەم، بەلام پاش چەند
 کاتز میتریک پەشیمان دەبەوێ و دانی پێدا دەنیم کە ئەو لەسەر

حق بووه، جا ئه گهر ئه و راست بووینت یان نا. به لئ، ئه و به وتنی
ئه و راستیه ی ده یبیینت؛ ده مکاته که سینکی باشتی سه ره رای ئه وه ی
له و کاته دا به وتنه که ی؛ بیزارم ده کات.

کاتیک به به رده وامی دلخوشکردنی خومان له لوتکه ی کاره
له پیشینه کانماندا بیت، یان وا بکه یین هاو به شه کانمان به به رده وامی
دلخوش بن؛ به دلنیا ییه وه له کوتاییدا هیچ کاممان دلمان خوش
نابیت به خومان و بهر له وه ی هیچ شتیک روون ببیته وه؛ ئه و
په یوه ندیه داده رمیت.

هیچ متمانه یه ک بوونی نابیت به بی مملانی، مملانی بوونی
هه یه بۆ ئه وه ی جیای بکه یینه وه که کئ به بی مهرج له گه لماندایه و
کئ له گه لماندایه بۆ به ده ستهینانی ده سته ووت. که س متمانه ی به و
پیاوه نییه که هه میشه ده لیت «به لئ». ئه گهر «پاندای بیهیوایی»
لیزه بووایه، پئی ده وتین که بوونی ئازار له پ هیه ونیه کانماندا
شتیکی پیویسته بۆ پته وکردنی متمانه ی هه ریه که مان به وی تر و
به دیهینانی بریکی زیاتر له هۆگری له نیتوانماندا.

ئه مه واتای ئه وه یه مملانی نه ک ته نها بابه تیکی سروشتیه،
به لکوو به شیوه یه کی ره ها یه کیکه له پیویستیه کانی پاریزگاری
له په یوه ندیه کی ته ندروست. ئه گهر هاتوو دوو که س ئه وه ندیه له
یه که وه نزیک بن، به لام توانای باسکردنی نا کوکییه کانی نیتوانیان
نه بیت به شیوه یه کی کراوه و ئاشکرا، ئه وا په یوه ندیه که له سه ر
که مه پیکردن و تینه گه یشتن بنیات نراوه و به هینواشی به ره و
په یوه ندیه کی ژه هراوی هه نگاو ده نیت.

متمانه گرنگترین پیکهاته یه له په یوه ندیدا له بهر هۆکاریکی
ساده، ئه ویش ئه وه یه که په یوه ندی به بی متمانه؛ هیچ واتایه ک
نابه خشیت. له وانه یه ئافره تیک پیت بلیت که توی خوش ده ویت

و ده به ویت له گه لندا بێت، ههروها ئامادهیه واز له هه موو شتیک بهینیت له پیناو تودا، به لام تو هیچ سوودیک له م قسانه وهرناگریت، نه گهر متمانه ت نه بێت به وهی بێت ده لیت، توش ههست ناکهیت به وهی خوشویستراویت تا ئه و کاتهی متمانه ت بو دروست ده بێت به وهی ئه و خوشه ویستییهی رووبه رووت کراوه ته وه؛ هیچ مه رجیک له گه لندا نییه و هیچ هاو پینچیک نییه و ئامانجی ده ره وهی خوشه ویستی پینوه نه لکاوه.

ئه مهش وا ده کات ناپاکیکردن تا ئه و ئاسته رووخینه ر بێت. باب ته که له خودی خویدا په یوه ندیی به سیکسه وه نییه، به لکوو متمانه یه که به هوی سیکسه وه هه ره سی هیناوه. له رووبه روو بوونه وهیدا، نه گهر به و قسه سواوانه کوتایی پین هینا له شیوهی: «نازانم بیرم له چی ده کرده وه، زور بیزار بووم، خه والوو بووم... نه ویش له ویدا بوو»، ئه مه واتای ئه وهیه وشیاریه کی خودی نییه که گرنگ و پینویسته بو چاره سه رکردنی هه ر کیشه یه ک له په یوه ندیه کانیدا.

ئه وهی پینویسته لیخه دا روو بدات ئه وهیه ئه و که سه ی ناپاکیه که ی کردووه؛ چینه کانی پیازی تیگه یشتن له خودی خوی توئ توئ بکات بو ئه وهی ئه و به ها خراپانه بدۆزیه وه که وایان لی کردووه ناپاکي به رامبه ر متمانه ی که سینک بکات (ههروها بو ئه وهی بزانی ت ئایا هیچ به هایه ک له و په یوه ندیه دا ده بینیه وه). ههروها پینویسته توانای ئه وهی هه بێت که بلیت: «ده زانی ت باسه که چیه؟ من که سینکی خۆپه رستم، من زیاتر له په یوه ندیمان؛ گرنگی به خۆم ده ده م. یان ده لیت نه گهر راستت بویت، من زور بیزی ئه م په یوه ندیه ناگرم.» نه گهر ئه و که سه ی ناپاکي ده کات؛ نه توانیت به شیوه یه کی ئاشکرا و راشکاوانه به ها خراپه کانی بخاته روو، نه گهر

بؤ بهرامبه رده که ی روون نه کاته وه که نه و به هاکانی پیتشیل کردو وه؛
نه وه هیچ هؤکارینک نییه که بیسه لمینیت نه و که سه شیاوی متمانه یه.
نه گهر شیاوی متمانه ش نه بیت، نه و نه و په یوه ندییه ههرگیز باش
نابیته وه و گورانکاری به سهردا نایه ت.

رده گزی دوو دم بؤ به ده سته پنهانه وه ی متمانه دوا ی له ده سته دانی،
رده گزینکی کردارییه و جورینکه له توماری به دوا داچوون. نه گهر
لایه نی بهرامبه ر متمانه ی نیوانتانی تینک دا؛ ده توانیت قسه ی
خوشت له گهل بکات، به لام تو پنیوستت به وه یه ته ماشای تومارینکی
به رده وام بکهیت بؤ نه و کرده وه و حاله تانه ی تیایدا پنی وتوویت
که نه و هیچ زیانینکی له متمانه ی نیوانتانی نه داوه. ته نها به م رینگایه
ده توانیت دنیا بیته وه له وه ی به های نه و که سه ی ناپاکی بهرامبه ر
متمانه تان کردو وه، چیت خوار نییه و نه و که سه به راستی ده توانیت
گورانکاری بکات.

نه وه ی جینی داخه لیره دا نه وه یه دروستکردنی نه و توماره که
هانت دهادت بؤ متمانه کردنه وه ی؛ سهرله نوی کاتینکی زوری ده ویت،
هیچ گومانیک نییه له وه ی نه و کاته زور درینتره له و کاته ی بته ویت
متمانه تان له گور بنیت. له میانه ی ماوه ی دروستکردنه وه ی نه و
متمانه یه دا؛ وا باشتره دؤخه که به ته واوی خراپ بیت، نه مه ش
واته پنیوسته ههر دوو لایه نی په یوه ندییه که له مه ودای نارمه حه تی
پروسه که تینگه ن که خویان هه لیانیزاردو وه.

من لیره دا ناپاکی له په یوه ندییه سوزدارییه کاندایه کار ده هینم،
به لام نه م پروسه یه به سهر هه موو گرفت و سنوور به زانندینکا
جینه جی ده بیت له ههر په یوه ندییه کدا بیت. کاتی متمانه ههره س
ده هینیت، سهرله نوی بنیاتانه وه ی سهرکه وتوو نابیت نه گهر نه م
دوو هه نگاوه ی تیدا جینه جی نه کریت:

۱. دانپندانانی ئه و كهسهی ناپاكییه كهی كردووه به و بهها راسته قینهیهی هۆكار بووه بۆ سنووربه زاننده كه و هه لگرتنی بهرپرسیاریتییه كهی.

۲. توانای ئه و كهسهی ناپاكییه له متمانهی نیوانیان كردووه، له ماوهیه کی دیاریكراودا، بۆ دروستكردنی تۆمارێکی به دوا داچوون كه بهروونی ئاماژهی تیدا بیت بۆ ئه وهی دهكریت سه ره له نوێ متمانه به م كه سه بكریتته وه.

ناشكریت هیچ ههولێکی ئاشته وایی بوونی هه بیت، به بی بوونی ههنگاوی به كه م.

متماته وهك قاپێکی فه خفووری وایه، ئه گه ر قاپه كه جارێك شكاه دهكریت پارچه كانی كۆ بكریتته وه و سه ره له نوێ به یه كه وه بلكینریتته وه به گرنگی و وریاییه وه، به لام ئه گه ر جارێکی تر شكاندت؛ ئه وا ده بیت به پارچهی زۆر بچووكتره وه و كاتێکی به كجار زۆرتری دهوێت بۆ ئه وهی سه ره له نوێ ئه و پارچانه به یه كه وه بلكینرینه وه. ئه گه ر ئه و قاپه چهند جارێکی تریش بشكیتته وه، ئه وا تا ئاستیک ورد ده بیت كه چاك كردنه وهی ده بیتته كاریکی مه حال: پارچه یه کی شكاوی زۆر وردمان هه یه، هه ندیک له پارچه كانیش بوون به تۆز. زیاده هه میشه باشتره، سالانیکی زۆر به و بیركردنه وه یه وه ده ژيام: پارچه یه کی زۆرتر كۆ بكه ره وه، سه ردانی ولاتانی زیاتر بكه، ئه زموونی زیاتر تا قی بكه ره وه.

به لام زیاده هه میشه و به بهرده وامی باشتترین شت نییه، به لكوو له راستیدا پیچه وانه كهی راسته؛ زۆر جار به كه متهرەكان به خته وهرترین، نهك به زۆرتر! كاتێك هه ل و بژاردهی زۆرمان له بهردهمدا ده بیت، ئه وا ده نالینین به دهست ئه وهی زانیانی دهروونناسی پنی ده لین «پارادۆكسی هه لبژاردن». له به ره تدا

تاكوو بژاردەكانى بهر دەستمان زیاتر بن؛ زیاتر ناپازى دەبین
له سەر ئه و شتهى هه لیده بژیرین، جا هه ر چیه ک بیت، ئه مه ش له بهر
ئه وهى بهرچاوپوونین له و بژاردانهى دیکه که هه لمانه بژاردوون.
ئه گهر هه لبژاردنى دوو شوینت له بهر دهستدا بوو بۆ ئه وهى
له شوینکیان بژیت، پاشان یه کینک له و دوو شوینت هه لبژارد،
ئه گهری زۆره هه ست به متمانه و ئاسووده یی بکهیت؛ له بهر ئه وهى
بژاردە راسته کهت هه لبژاردووه و رازییت له بریاره کهى خۆت.
ئه لام ئه گهر توانای هه لبژاردنى شوینکت هه بیت بۆ ژیان
له نیوان بیست و هه شت شویندا، پاشان یه ککیانته هه لبژارد؛ ئه و
پارادۆکسی هه لبژاردن ده لیت ئه گهری زۆره بۆ ماوه ی چه ندى
سال له گومان و ئه شکه نجه دا بژیییت و هه میشه بژاردە کهت
بخه یته ژیر پرسیاره وه. زۆر پرسیار له خۆت ده کهیت که ئایا
بژاردە راسته کهت هه لبژاردووه، ئه گهر ئه و بژاردیه بوایه؛ زیاتر
به خته وهر ده بوویت. ئه م ده لپاوکییه، ئه و حه زه ش بۆ دلنایى له
گه یشتن به کاملبوون و سه رکه وتن؛ وا ده کات که سێکی به خته وهر
نه بیت.

چی ده کهیت ئه گهر بوویته که سێک وه ک ئه وهى من بووم؛
ئه واهه ول ده ده یته هیه بژاردیه ک هه لنه بژیریت، هه ول ده ده یته
بژاردە کانت کراوه بن تا زۆرترین کات که بتوانیت دواى بخه یته،
دواتر خۆت له «پابه ندبوون» ده دزیته وه.

له گه ل ئه وهى وه به ره ینان «به قوولى» له یه ک شویندا یان له
یه ک که سدا یان له یه ک کاردا یان له یه ک چالاکیدا بیه شمان ده کات
له و شاره زاییه فراوانه ی پیمان خو شه هه مانیت، به لام رو یشتیش
له پشت شاره زاییه کی فراوانه وه؛ بیه شمان ده کات له هه لی ژیانیک
که بۆچوون له ناو شاره زاییه کی قوولدا ده یخاته بهرده ممان.

هه نديک نه زموون هه يه ناتوانيت پيدا تپه ريت؛ مه گهر ماوه ي پينج سال له هه مان شويندا ژيان به ريته سهر، يان کاتیک له گهل نه و که سدا ده بيت بؤ ماوه ي ده سال، يان تاکوو له هه مان پيشه دا کار نه که يت يان له و بواره دا له ماوه ي نيوه ي ته مه ننډا، من ئيستا له سيه کاني ته مه نمدام، من ئيستا ده توانم تيگه م له وه ي پابه نديوون (به ريگا تايه ته که ي)؛ هه ل و نه زمووني فراوانم بؤ ده سته بهر ده کات که به ي بووني پابه نديوون نه ده کرا بؤم ده سته بهر بيت، جا بؤ هه شوينک بچوومايه و هه ر کاریکم بکردايه.

کاتیک مروف هه ول ده دات بؤ پيکه اته يه کی فراوان له نه زموون و شاره زايي؛ نه و له هه ر سهرکيشيه کی نويدا «ده سته ووت» ي ناته و او ي ده بيت، له گهل هه ر شتيکی نو ي و له گهل هه ر که سيکی نو ي، نه گهر تو پيشتر هيچ کات ولا ته که ي خوت جي نه هيشتووه، نه و له يه که م ولات که سهرداني ده که يت؛ گوربانکاريه کی گوره دروست ده کات له تيروانينندا بؤ جيهان، له بهر نه وه ي بنه ماي نه زموونه کانت زور سنووردان، به لام کاتیک سهرداني بيست ولات ده که يت؛ نه و ولاتي بيست و يه که م زور شقت بؤ زياد ناکات، کاتيکيش سهرداني په نجا ولات ده که يت؛ نه و ولاتي په نجا و يه که مين هيچ زياده يه کی بؤ تو نابيت.

نه م مه سه له يه به سهر که لوپه له ماددييه کان و پاره شدا ده چه سپيت، هه روه ها بؤ ثاره زووه کان، کار و هاوړي، به سهر هاو به شه سوزداري و سينکسيه کانيندا... ليره دا هه موو به ها بوو که شيه خوارو خيچه کان ده بينين که خه لکی بؤ خوياني هه لده بژيرن. تاکوو ته مه نت زياتر بيت، نه زمووني زياتر به ده ست دينيت و هه ر کات کاريگه ري نه زموونه نو ييه کان له سهرت زياتر بوو له رابردو؛ هه ژانده که گوره تر ده بيت. کاتیک بؤ يه که م جار

له ژيانمدا له ټاهه ننگيځدا كحولم به كار هينا، كاتيكيش ټه و كارم
 بو جاري سدهمهم دووباره كرده وه؛ بابه ته كه سهرنجراكيش بوو،
 به لام له دواي پينج سده جار وهك پشوو په كي ټاسايي كوټايي
 ههفته ي لي هات، به لام له دواي هه زار جار بابه ته كه زور بيزار كړ
 ده بېت و هيچ گرنگيه كي نابيت.

كه وړه ترين شتيك كه له سهر ټاستي تاكه كه سي به سهرم هات
 له چهند ساليكي كه مي رابردوودا، ټه وه بوو كه توانيم بكرمه وه
 به سهر پابه ندبووندا. په تكدنه وه ي هم موو شته كانم هه لمبژارد، جكه
 له باشتري ټه زمون و هاوړي و به هاكانم له ژيانمدا. كوټايه كم
 بو هم موو پرورژه كانم دانا و بريارم دا خوم بو نووسين په كلايي
 بكه مه وه و بيكه مه تاكه كارم، له و كاته شه وه پينگه كه م له ټينته رنيت
 جه ماوهر ي زياتري پهيدا كړدوه له چاو ټه وه ي چاوهر پيم ده كړد.
 به ته واوي پابه ندبووم به يه ك ټافره ته وه بو ماوهر په كي دوورودريژ،
 ټه وه ي جني باوهر نه بوو ټهم كار ه به لاي خومه وه زور ترين
 كاردانه وه ي هه بوو له چاو هم موو ټه و سهر كيشي و ديدار و
 په يوه ندييانه ي له ماوهر په كي زور كورتدا تياياندا ژيام. پابه ندبووم
 به ژيانه وه له يه ك شويندا و كاردانه وه كومه لايه تيبه كان چهندين
 هينده بوونه وه له چوارچيوه ي بيزه په كي زور له هاوړيه تبي
 راسته قينه ي ته ندروست و واتادار.

ټه وه ي ټاشكرام كړد، به ته واوي جياواز بوو له و پيشبيني ي
 له سهر ي راهه تبووم: له پابه ندبووندا، بريكي راسته قينه له ټازادي و
 هه ستركدن به ټازادبوون هه يه. هه لي كه وړه ترم هاته بهر ده ست،
 گرنگيداني زياترم بيني، له ټه نجامي په تكدنه وه ي جينگره وه كان
 تر له بهرژه وه نديي ټه وه ي هه لمبژارد و كرده جينگاي گرنگييدان
 له ژيانمدا.

پابەندبوون؛ ئازادیت پێ دەبەخشیت، لەبەر ئەوەی واز دەهێنیت
 لەو شتانەی ناپیویست و بێنرخن. پابەندبوون؛ ئازادیت پێ
 دەبەخشیت، لەبەر ئەوەی هەموو ئاگاییت کۆ دەکاتەو و دەپرژیتە
 ئاراستەیەکی چالاکەو بۆ ئەوەی بەختەو و تەندروست بیت،
 هەروەک پابەندبوون وا دەکات بڕیاردان ئاسانتر بیت و هەر
 ترسانیک لە هەلەکردن دەپەوێنیتەو، ئەمەش لەبەر ئەوەی
 دەزانیت ئەوەی لە ئێستادا پێتە زۆر باشە؛ ئێتر بۆچی دیسان
 رابکەیت بەدوای زیاتر و زیاتر؟ پابەندبوون رینگات پێ
 دەدات بەوردی تیشک بخەیتە سەر ئامانجە گرنگ و گەورەکان،
 پاشان بە بەدەستەینانی رێژەیهک لە سەرکەوتنی گەورەتر که بە
 هەر رینگایەکی تر دەتوانیت بەدەستی بهێنیت.

بەم شێوازە، پەتکردنەوێ جیگرەوێکان ئازادمان دەکات...
 پەتکردنەوێ هەموو ئەو شتانەی هەماهەنگ نین لەگەڵ زۆرترین
 بەها گرنگەکانمان و ئەو پێوەرانەی هەلمانبژاردوون، ئەویش
 پەتکردنەوێ پۆیشتنی بەردەوامە بەدوای فراوانبوونیکی
 رووکهشییەو.

بەدەنیاییەو، ئەزموونی فراوان؛ کاریکی خوازرەو، بەلکوو
 پێویستیشە لە کاتێکدا که گەنجیت، ئەمەش لەبەر ئەوەی پێویستە
 لەسەرت برۆیتە دەرەو بۆ جیهان و خۆت ئاشکرای بکەیت که چی
 شیاوی ئەوێه ژیاڵی خۆت بۆ وەبەرھێنان تیایدا تەرخان بکەیت،
 بەلام قوولایی ئەوێه که چون زێر لەژێر زەویدایە، پێویستە
 لەسەرت بە شتیکەو پابەند بیت و زەوی بەقوولی هەلبکەنیت بۆ
 ئەوێه بکەیت ئەو زێرە. ئەمە راستە لە کاردا، لە پەيوەندییەکاندا، لە
 بنیاتنانی ژیاڵیکی نوێدا بۆ خۆت... لە هەموو شتێکدا راستە.

به ندى نوهه دواى نه وه دهرىت

«به دواى راستيدا بگه پږ بږ خوت، له وږ ده تينمه وه».

نهمه دوايښ شت بوو كه جوش پښى وتم. به شيوازيكى
گالته ناميز وتى، ويستى نه وهى ده يلئت؛ به شيويه كى قول و
هاوكات گالته ناميز دهر بكه ويئت، له هه مان كاتدا له و كه سانه بوو
كه ده يانه ويئت وشه كانيان قول دهر بكه ويئت. جوش يه كتيك بوو له
هاوړږ نزيكه كانم، له و كاتدا به ته واوى خه والوو بوو.
كاتى له تهمه نى نوزده ساليده بووم، به گرنگترين ساته كانى
گوربانكارى له ژيانمدا تپه پريم. جوشى هاوړيم بردمى بږ ناهه نكيك
له شويټيكي كه كه وتبووه نزيك دهر ياچه يه ك له باكوورى شارى
دالاسى ويلايه تى ته كساسه وه، گرديك بوو كه خانوى بچووكى
تيدا دروست كرابوو بږ كړئ، له خواريشه وه هه وزيكى مه له كړدى
هه بوو، له ژير هه وزى مه له كه شه وه سه كويه كى خو هه لدان
هه بوو كه به سهر دهر ياچه كه دا ده پړوانى، سه كوكه بچووك بوو،
به رزييه كه ي نزيكه ي ده مه تريك ده بوو، به لام به دلنيايييه وه نه و
به رزييه به س بوو بږ نه وهى دوو چار بير بكه يته وه پښ نه وهى

خۆت فری بدەیتە ناو دەریاچەکەو، بەلام لەگەڵ سەرخۆشبوون
و فشاری هاوڕێیاندا؛ بەنگە مرۆف بەخێراییی بریار بدات و خۆی
هەلبات.

پاش کەمێک لە گەشتنمان بۆ ئەو ئاھەنگە، لەگەڵ جوش لەناو
حەوزی مەلەکەدا دانیشتبووم، بەیەکەو قسەمان دەکرد وەک
چون دوو کەس قسە دەکەن تا بیسەلمینن کە نێرینەن. باسمان لە
خواردنەو کرد، ھەروەھا لە تێپە موسیقیەکان، لە بارەى ئافەرەتان،
بەو شیوەیە لە بارەى زۆر شتی چێژبەخشەو کە لە ماوەى ئەو
ھارینەدا کردوومان دواى ئەوێ قوتابخانەى موسیقمان جی
ھێشت. باسمان لەو کرد بەیەکەو لە یەکیک لە تێپەکاندا موسیقا
بژەنین، ھەروەھا لە بارەى گەشتکردن بۆ نیویۆرک... ئەو لەو
کاتەدا خەونیکى مەحەل بوو.

تەنھا دوو منداڵ بووین!

پاش کەمێک، بە سەر ئاماژەم بۆ سەکۆکە کرد کە بەسەر
دەریاچەکەدا دەپروانى و لیم پرسی: «دەتوانین لەو سەکۆیەو
خۆمان فری بدەینە خوارەو؟»

جوش وەلامى دامەو: «بەلى، خەلکى بەردەوام بەردەوام ئەو
کارە دەکەن».

«تۆ باز دەدەیت؟»

شانى بەرز کردەو و پێى وتم: «باز دەدەم. با بیبینین».

ماوەیەک دواى ئەو شەو، لە یەک جیا بووینەو. کچی
ئاسیایی جوان سەرنجى ڕاکێشام کە حەزى لە یارییە قیدیوییەکان
بوو، ئەوێش لە تێروانینی مندا (من ھەرزەکاریکی تازەپێگەشتو
بووم) وەک بردنەوێ بلیتی یانسیب وا بوو. کچەکە گرنگی بە من
نەدا، بەلام کەسیکی نەرمونیان بوو و ئەگەر قسەم لەگەڵ بکردایە:

هه راسان نه ده بوو. بهو شيوهيه چووم قسه ي له گهل بکه م، هه موو
نازايه تبي خوم کو کرده وه بو ئه وه ي پرسياړي لي بکه م که ئايا
دهيه ويټ له گهل لم بيت بو مال وه بو ئه وه ي بهيه که وه نان بخوين،
کچه که به وه رازي بوو.

به ئاراسته ي سه ره وه دا به گرده که دا سه ر که وتين، بينيمان
جوش ديته خواره وه، ليم پرسي نان ده خوات، به لام ره تي کرده وه،
ليم پرسي دواتر له کوئ ده يبينم وه، پيکه ني و پي و تم: «به دواي
راستيدا بگه ري بوخوت، له وي ده تبينم وه».

به سه رم ئاماژه يه کم کرد و ديمه نيکي جدديم وهرگرت، پاشان
وه لامم دايه وه: «کيشه نييه، له وي ده تبينم وه»، وهک ئه وه ي
هه ريه ک له ئيمه شويني راستي به ته واوي بزاني و بزاني چون
ده گينه ئه و شوينه.

جوش پيکه ني و به ره و لاي سه کوکه به گرده که دا چوه
خواره وه، منيش پيکه نيم و به رده وام بووم له سه رکه وتن له گهل
کچه که دا به ئاراسته ي مال وه. نازانم چهنده له ناوه وه ماینه وه،
به لام له بيرمه له گهل کچه که هاتينه دهره وه و گويمان له دهنگي
فيکه بوو و که سمان نه ييني له ده ورو به رمان، که سمان نه ييني
له ناو حه وزي مه له که دا، که سانتيکمان ييني رايانده کرد به ره و
که ناره ته سه که که ي ده رياچه که له ژير سه کوکه دا، له ويدا که سانتيک
هه بوون که گه يشتبوونه ناو ئاوه که، توانيم دوو که س بيينم که
له ناو ئاوه که دا مه له يان ده کرد. بينين سهخت بوو؛ له بهر ئه وه ي
شه و داهاتبوو، موسيقاش هه ر به رده وام بوو به يي ئه وه ي که سينک
گوئي بو بگريټ.

به خيرايي چوومه خواره وه به ئاراسته ي که ناره که و تا ئه و
ساته ش هيچم بو ئاشکرا نه بوو، به لکوو به رده وام بووم له خواردني

هه موو شتیک باشه؟» لهو ساته دا خوم پینه کیرا و گریانم ته قییه وه،
فرمیسم جوگه لهی به ست... گریانى به کول و هاوار و ئاوی لووتم!
ئوتومبيله کهم له ته نیشتی رینگاکه راگرت و بهرده وام بووم له گریان
و موبایله که شم به دهستمه وه بوو، وهک مندالینکی بچووک که چۆن
له بهردهم باوکیدا دهگری.

ئهو هاوینه خه مۆکییه کی قوول دایگرتم، وا بزایم پیش ئه وهش
جاریک تووشی خه مۆکی بووم، به لام ئه و جاره ئاستینکی نویی
ته واو بیمانا بوو. خه مم هینده قوول بوو، گه یشته ئاستیک ته نانه ت
له رووی جهسته ییشه وه ئازاری دهدام، خه لکی دههاتن بۆ لام
و ههولیان ددها وردهم بهرز بکه نه وه، منیش داده نیستم و گویم
بۆ دهگرتن، ئه وانیش ئه و شته راستانه یان پی دهوتم و باسیان
له پنیوستی تیپه راندنی نارچه تییه کان و باشتترین رینگا بۆ ئه و
کاره دهکرد، منیش سوپاسم دهکردن و پیم دهوتن زۆر لوتفیان
ههیه له بهر ئه وهی گرنگیم پی ددهن و دین بۆ لام، پاشان
زهرده خه نهیه کی ساخته م دهکرد و درۆم دهکرد و پیم دهوتن من
باشتر دهیم، به لام له ناخه وه ههستم به هیچ شتیک نه دهکرد.

دواى ئه وه تا چه ند مانگیک خه وم به جوشه وه دهبینی، له و
خه ونانه مدهمبینی که له گه لمدايه، به گهرمی باسمان له ژيان و
مردن دهکرد، سه ره رای شتی دیکه ی هه مه جور که هیچ واتایه کیان
نه بوو. تا ئه و خاله له ژيانمدا، جگه له مندالینکی ته واو ئاسایی له
منداله کانی چینی ناوه راست؛ هیچی تر نه بووم: ته مه ل، نابه رپرس،
دوودل له رووی کومه لایه تییه وه، له گه ل هه ستردنیکى قوول به
ناارامی، به لام جوش که سینک بوو که به چاوی ریزه وه ته ماشام
دهکرد له زۆر رووه وه، ته مه نی له من گه وره تر بوو، متمانه ی
له من زیاتر بوو، ئه زموونی له من زیاتر بوو و له لای خه لکی و

دوربین له من زیاتر قبولکړاو بوو و زیاتر به رووی جیهاندا
کړاېووه. له په کینک له خه ونه کانی دوايېمدا له باره ی جوشه وه.
بینیم به په که وه له ناو خه وزینکی جاکوزیدا دانیشتبووین (بلی،
ده زانم نه مه شتینکی نامویه)، له و کاته دا شتینکم پنی وت هاوشیوهی:
«زورم پنی ناخوش بوو که تو مردیت»، پیکه نی. نه و وشانم بیر
نه ماوه که له خه ونه که مدا پنی وتم، به لام شتینکی هاوشیوهی نه مه
بوو: «بوجی مردنی منت به لاوه گرنگه له کاتینکا هیشتا تو له زیان
ده ترسیت؟» به گریان وه خه به رم بووه وه.

نه و هاوینه روزیک له گهل دایکم له سره قه نه فکه دانیشتبووم،
چاوم بریېووه نه و شوینه ی پنی ده لین «بوشایی» و نه و عده مه م
ده بینې هیچ کوتاییه کی نییه و هیچ رینگایه ک نییه بو تینگه یشتن
لنی که و راهاتبووم هاوړینه تی جوش بدوزمه وه. له و ساته دا
تینگه یشتینکی کتوپرم بو هات که نه گره به راستی هوکارینک نه بیت
بو کردنی شتینک، نه و هیچ هوکارینکیش نییه بو نه بوونی کردنی
شتینک... له روو به روو بوونه و دی مسوگره یی مردندا، هیچ بیانویه ک
نییه بو نه و دی مروفت له به رده م ترس و شهرمه زاری و هه سترکردن
به شهرمیدا خوی بدات به ده سته وه، چونکه بابته که هه مووی هیچ
نییه جگه له چنگینک له هیچ. نه گره به شی هره گه وره ی زیانه
کورته که م له خودزینه وه له نازار به خش و بیزار که ره کاندای به سر
بردبیت، نه و و اتای نه و دیه من خوم دزیوه ته وه له و دی که زیندوو
بم!

نه و هاوینه وازم له ماریجوانا و جگهره و یارییه قیدیویه کان
هینا. هه روه ها وازم له و خه یالاته هیچوپو وچانه شم هینا که بیم
به په کینک له نه ستیره کانی روک، قوتا بخانه ی موسیقاشم جن
هینشت، په یوه ندیم کرد به زانکووه، ده چووم بو هوله وهرزشیه کان

و کټم دابه زاند، هاورې تازهم بؤ پهيدا بوو، يه کهم هاورې کچم بؤ دروست بوو، بؤ يه کهم جار له ژيانمدا دهستم کرد به گريگيدان به وانه کانم و بؤم دهرکهوت که من ده توانم نمره ي بهر به دهست بهينم کاتيک که ميک گرنگي به بابه ته که بدهم. هاورې دواتر ته حه ددای خؤم کرد به خویندنه وه ي په نجا کتيب له په نجا پوژدا، له وه دا سهرکه وتوو بووم. پاشان سالی دواتر گواستم وه بؤ زانکويه کی ناياب له ناوچه يه کی دیکه ي ولات و له وي بؤ يه کهم جار له هموو ژيانمدا سهرکه وتوو بووم، له رووی خویندن و کؤمه لایه تيشه وه سهر که وتم!

مردنی جوش بووه خالیک که ده توانم دیاری یی بکه م به گه وره ترين روونی له ژيانمدا، ئه وه ئه و خاله بوو که ده لیم: پيش ئه و و دواي ئه و. پيش ئه و کاره ساته، که سيکی بی ناره زوو بووم که خه يالات تيايدا نيشته جی بوو، هه روه ها که سيکی به ندرکراو بووم له چوارچيوه ي خه ياله کانمدا له باره ي روانی جيهانه وه بؤم، به لام له دواي کاره ساته که گورام بؤ که سيکی دیکه: بهرپرسيار، جدی، زانستخواز، هه سترکردن به نا نارامیم هه ر مابوو، هموو ئه و شتانه ش که به دواي ئه و دا دين (وهک هه موومان به و جورهين)، به لام ئیستا گرنگي به و شتانه ددهم که گرنگيان زیاتره له و شتانه ي ترس و دله راوکنیم زياد ده که ن. جياوازيه که گه وره بوو. شتيکی سه يره که مردنی که سيک، ريگای ئه و هم پی بدات که دوا جار بژیم. له وانه يه خراپترين ساتيش له ژيانمدا، ئه و ساته بيت که له هموو کاتيک زیاتر منی گؤری.

مردن ده مانترسینیت، له بهر ئه وه ي ده مانترسینیت؛ خؤمان ده دزینه وه له وه ي بیري لی بکه ينه وه يان باسی بکهين، به لکوه مه ندیک جار خؤمان ده دزینه وه له وه ي دانی پيدا بنين، ته نانه ت

كاتيكيش ديت بو لای كه‌سیكى نزیكمان.
به‌لام مردن، به‌ شیوه‌یه‌كى نامۆ، ئەو ڤووناکییه‌یه‌ كه‌ هه‌موو
تاریکی واتای ژيانى پى ده‌پيۆریت. ئەگەر مردن نه‌بووایه،
هه‌موو شتيك به‌لامانه‌وه‌ گرنگی خۆی له‌ده‌ست ده‌دا و به‌ها و
پنوه‌ره‌كانیش سفر ده‌بوونه‌وه‌.

شتیک ده‌روونمان تیده‌په‌رینیت

ئیرنست بیکر؛ كه‌سیكى نه‌خواراو بوو له‌ جیهانی ئەكادیمیدا،
سالی ۱۹۶۰ ڤروانامه‌ی دكتورای له‌ ئەنسرۆپۆلۆژیا به‌ده‌ست
هینا. توێژینه‌وه‌كه‌ی؛ به‌راوردیكى كردبوو له‌نیوان شتوازه
ناه‌قلیدییه‌كان له‌ (بووزایی زین)دا، له‌گه‌ل شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونی.
له‌و کاته‌دا په‌یره‌وی زین داده‌نرا به‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌كى هیپییه‌كان
و ئالوده‌بووانی ماده‌ هۆشبه‌ره‌كان، شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونی
فرۆید به‌ شیوه‌یه‌ك له‌ شیوه‌كانی جادووی ده‌روونی داده‌نا كه‌ له
چاخى به‌ردینه‌وه‌ بۆمان ماوه‌ته‌وه‌.

له‌ یه‌كه‌مین کاریدا، کاتیک وه‌ك مامۆستایه‌كى یاریده‌ده‌ر له
زانکۆ کارى ده‌کرد، هینده‌ی نه‌برد بیکر خۆی له‌نیو ئەو كه‌سانه‌دا
بینییه‌وه‌ كه‌ شتوازه‌كانی زانستی ده‌روونناسی ڤه‌ت ده‌كه‌نه‌وه
به‌وه‌ی شتوازیكه‌ له‌ شتوازه‌كانی فاشیه‌ت، به‌ شتوازیكى نازانستییان
داده‌نا له‌ شتوازه‌كانی سه‌ركوتکردنی لاوازه‌كان.

کیشه‌ ئەوه‌ بوو كه‌ سه‌رۆكى کاره‌كه‌ی بیکر؛ زانایه‌كى ده‌روونی
بوو، ئەمه‌ش هاوشیوه‌ی ئەوه‌ بوو كه‌ سه‌رۆكه‌كه‌ت به‌ هیتله‌ر
به‌راورد بکه‌یت و تۆش له‌ سه‌ره‌تای کارکردندا بیت.
وه‌ك چۆن ده‌توانن بیهیننه‌ پێش چاوتان، به‌خیرایی بیکر له‌

كارهكهي دهرکرا.

بهو شينوويه بيكر بيرؤكه ريشه ييه کاني هه لگرت و چوو بؤ شوينينک که جني قبولکردن بيت: شاري بيكرلي له کاليفورنيا. کارهکهي له وي زوري نه خاياند، به لام حهزه دوژمنکارانه کاني بيكر بؤ دامه زراوه که؛ تهنه شتيک نه بوو که ئه وي تووشي دهرده سهری کرد، به لکوو شينوازه کونه کاني له وانه وتنه ودهش هاوکار بوو له وهدا. شکسپيري به کار دههينا بؤ شيکردنه وهی زانستی دهروونناسی، ههروهه چهند دهقيني له زانستی دهروونناسی به کار دههينا بؤ ئه وهی ئه نسرؤپؤلؤزي پي شي بکاته وه، ههروهه پشتي به زانياري ئه نسرؤپؤلؤزي ده به ست بؤ شيکردنه وهی زانستی کومه لناسی. جلو به رگي (شالير) له بهر ده کرد، له ناو پؤلدا چهند جموجوولينکي ده کرد که هاوشينوويه جموجوولي زورانبازي شمشير بوون، بابه تي سياسي ده خسته روو که په يوهنديان به ناوهرؤکی وانه کانيه وه نه بوو. خویندکاره کاني زور خوشيان دهويست، به لام مامؤستاكان رقيان ليني بوو. پاش که متر له ساليک، سه ره له نوي له کارهکهي دهرکرايه وه.

دواي ئه وه بيكر له زانکؤی سان فرانسيسکؤی حکومي کاری کرد و تواني زياتر له ساليک له وي بهردهوام بيت، به لام زانکؤکه هيزه کاني پاريزگاري نيشتماني بانگ کرد، کاتيک ناره زاييه کاني خویندکاران له دژي شهري قيتنام ته قيه وه، کاری توندوتیژي لي که وته وه، کاتيکيش بيكر چوه ريزي خویندکاره کانيه وه و به ئاشکرا ئيدانهی کاره کاني سه رؤکی زانکؤی کرد (چوواندي به هيتله، هه موو ئه و شتانهی وته وه)، دواتر له کارهکهي دوور خرايه وه.

بيكر له ماوهی شەش سالدا؛ چوار جار کارهکهي گؤري، پيش دهرکرانيشي له کاری پينجه می؛ تووشي شيرپه نجهی کؤلون بوو؛

دۇخى بەتەۋاۋى خراپ بوۋ، دۋاۋى ئەۋە چەند سالىك لە جىگادا
كەۋت و ھىۋاۋى چاكبۈۋنەۋەۋى زۇر لاۋاز بوۋ. بىكر بىرىارى دا
كتىپىك بىۋوسىت لە بارەۋى مردنەۋە.

بىكر سالى ۱۹۷۴ مرد، بەلام كتىپەكەۋى (نكولى لە مردن) خەلاتى
پوليتزىرى ۋەرگرت و بوۋە يەككىك لەۋ كارە فىكرىيانەۋى زۇرتىرىن
كارىگەرىۋى ھەبوۋە لە سەدەۋى بىستەمدا؛ لەبەر ئەۋەۋى ھەۋانىكى
لە ھەردوۋى بوۋارى زانستى دەرۋونناسى و ئەنسرۇپۇلۇژىادا ھىنايە
ئاراۋە، سەرەپاۋى خىستىنەۋوۋى چەندىن بىرۋەكەۋى فەلسەفى قوۋل
كە تا ئىستاش كارىگەرىۋى قراۋانىان ھەيە.

كتىپى (نكولى لە مردن)، دوۋ بىرۋەكەۋى بىنەپەتى دەخاتە ۋوۋ:

۱. مرقۇف بوۋنەۋەرىكى دەگمەنە لەۋ ۋوۋەۋى تاكە ئازەلە
بتوانىت ۋىناۋى خۋى بىكات و بە شىۋەيەكى مۇجەپەد بىر
لە خۋى بىكاتەۋە. سەگەكان لىرە و لەۋى دانانىش دۋودل بن
سەبارەت بە ۋىانى پىشەيىان، پىشەلەكانىش بىر لەۋە ئاكەنەۋە كە
لە ۋابردوۋا چى ھەلەيەكىان كىردوۋە، پىرسىارى ئەۋەش ئاكەن
چى ۋوۋ دەدات ئەگەر كارىك بە شىۋەيەكى جىۋاز ئەنجام بدات،
لەنىۋان مەيموۋنەكانىشدا گىتوگۇ و دەمەقالى ۋوۋ نادات لە بارەۋى
ئەگەرەكانى داھاتوۋ، ماسىيەكانىش پىرسىارى ئەۋە ئاكەن كە ئايا
ماسىيەكانى دىكە زىاتىر خۇشيان دەۋىت ئەگەر بالەكانىان لە ئىستا
درىزتر بوۋنايە.

بەلام ئىمەۋى مرقۇف ئەۋ تۋانايەمان پى بەخىراۋە كە خۇمان
بەينىنە پىش چاۋمان لە حالەتى گىرمانەيىدا، ھەروەھا بۇ بىر كىردنەۋە
لە ۋابردوۋ و داھاتوۋ و بىر كىردنەۋە لە ۋاقىيىكى دىكە كە شتەكان
تىايدا جىۋازىيان ھەيىت.

بيكر دهليت ئيمه هه موومان به رهنجامي ئهو توانا عه قليب
دهگمه نهين، مسوگه ربي مردني خومان له خاليكي دياريكراودا
دهزانين، به هوي ئه ودي تواناي دروستكردي واقعيكي ديكه مان
ههيه؛ بهو هويه وه ئيمه تاكه رهگه زين كه ده توانين واقعيك بهينينه
پيش چاوي خومان كه خوماني تيدا نين.

ئهم تيگه يشتنه له لاما كه بىكر ناوي لى ناوه «ترسى مردن»،
دله راوكتيه كي بونىادي قووله كه هه موو ئه وانه له خو دهگريت كه
بيرى لى دهكهينه وه و ئه نجامي دهدين.

۲. بيرۆكه ي دووهه م كه بىكر خستويه تيه روو، كورته كه ي
ئه وديه ئيمه له بنه رتدا «دوو نهفس» مان ههيه؛ نهفسى يه كه م
بريتيه له نهفسى جهسته يي: ئهو نهفسه ي دهخوات و دهخويت و
پرخه پرخ دهكات و دهچيته سه رئاو. به لام نهفسى دووهه م نهفسى
خه يالكرامانه، يان پىكه اتوو له بيرۆكه كان، ئه وه شوو ناسمانه،
يان چون خومان دهبينين.

بيكر به لگه كانى له سه ر ئهم شتوازه بنيات ده نيت: هه ريه ك
له ئيمه ده زانيت له ئاستيكي دياريكراودا نهفسه جهسته ييه كه ي
دواچار دهمریت، ئه مه ش واته مردن مسوگه ره، ئهم مسوگه ريه
زور ده مانترسينيت (له سه ر ئاستيكي ناھوشيارانه)، ليزه وه
هه ولى دروستكردي «نهفسى خه يالكراو» دهدين كه بتوانيت بو
مه تاهه تايه بژين، ئه مه يه ئهو هوكاره ي وای كردوو خه لكى زور
گرنگى بدن به ودي ناوي خويان بخه نه سه ر باله خانه و په يكه ره كان،
هه روه ها بو سه ر كتيبه كان، ئه مه واما لى دهكات هه ست بكه ين
پيوستمان به كاتيكي دريژتره بو ئه ودي بو خه لكاني ترى ته رخا
بكه ين، به تايه ت بو مندالان، بهو هيوايه ي كاريگه ريمان له سه ريان
بميتيت (واته نهفسى خه يالكراو) بو دواي له ناوچووني نهفسه

چېستېبېه که مانه (مادديېه که). هیواکانمان له سهر نه وه هه لچنراون
که که سانیک هه یادمان ده که و ریزمان لی دهنن و بهر
رامانه گرن، دواي نه وهی نه فسه چېستېبېه که مان بوونی نامینیت
و دواي ماوهیه کی دوو ودریژ له وه ستانی نه فسه چېستېبېه که مان
له بووندا.

بیکر نه م هه ولانه ناو دهنیت «پروژه مان بو نه مری». که
ریکا ددهات نه فسه خه یالکراوه که مان بو ماوهیه کی دریژ بڑی
له دواي مردنه چېستېبېه که مان. نه و ده لیت شارستانیته کانی
مروغ هه موویان هیچ نین جکه له پروژه هی نه مری که باسما
کرد: شاره کان و حکومت کان و دامه زراوه و ده سه لاته کانی
نه مرو هه موویان پروژه هی نه مری که پیاوان و ژنانیک که
له پیش نیمه دا ژیاون: بنیاتیان ناوه، نه وه نه و جیماوانیه که له
نه فسه خه یالکراوه کانیانه وه ماونه ته وه که خویان پاراستوه له
مردن. کاریگری و جه ماوهیه کی ناوی هه ندیک له پیغه مبه ران و
سه رکړده و نه دیبه کان له مرودا، هیچی که متر نییه له و کاته ی
که له ژیاندا مابوون، نه که ر زیاتریش نه بیت. بیرو که که هه مووی
لیره دا خوی حه شار داوه، جا کاره که له ریگای فیربوونی
هونه ریک له هونه ره کانه وه بیت یان زانستیک له زانسته کانه وه، یان
برگارکردنی زه وییه کی نوی، یان به ده سته پنیانی سامانیکي زه به لاج،
یان دروستکردنی خیزانیکي که وره ی پر خوشه ویستی که له وانه یه
چهنین نه وه به رده وام بیت دواي مردنی دامه زرينه ره که ی.
هه موو نه و واتیانه ی له ژیانماندا هیه، له و حه زه بنه په تییه وه
سه رچاوه یان گرتووه که ده مانه ویت هه رگیز نه مری.

نایین و سیاست و وهرزش و هونه ر و داهینانه ته کنولوریه کان،
هه موویان پروژه هی مروغه کانن بو نه مری. بیکر ده گاته نه وه ی بلیت

جەنگەكان و شۆرشەكان و حالەتەكانى كوشتارى بەكۆمەل، كاتىك پرو دەدەن كە پرۆژەى نەمرىي كۆمەلىك مرقۇف تووشى بەيەكدادان دەبىت لەگەل پرۆژەى نەمرىي كۆمەلىك مرقۇف دىكەدا. بيانوى چەندىن سەدە لە چەوساندەنەۋە و خوينىشتىن ملىۋنان كەس بەۋە پاساۋ دەدرىتەۋە كە ھەموويان بەرگىرىكىردىن لە پرۆژەى نەمرىي تايىبەت بە كۆمەلەيەكى مرقۇف دىارىكراۋ، بۇ پروبەروبوونەۋەى پرۆژەى نەمرىي تايىبەت بە كۆمەلەيەكى مرقۇف دىكە.

بەلام كاتىك پرۆژەكانمان بۇ نەمرىي شىكىست دەھىنىت، كاتىك واتاكەى لەناۋ دەچىت، كاتىك وا دەردەكەۋىت ئاسۋى مانەۋەى نەفسە خەيالكرائەكانمان لەدۋاى مردنى نەفسە جەستەيەكەمان دەبىتە شىتىكى مەھال يان دوور دەكەۋىتەۋە؛ ئەۋ كاتە ترسى مردنمان تووش دەبىت (دەۋاۋكىيەكى ترسناك كە تووشى خەمۇكىمان دەكات) و زال دەبىت بەسەر عەقلەكانماندا، لەۋانەيە شۇكە گەرەكان ھۆكارى ئەمە بن، لەۋانەشە ھەستىكرىدنامان بە شەرم يان ئەۋەى كە كۆمەلگا ھىچ بەھامان بۇ دانانىت؛ بىيىتە ھۆكارى ئەمە، ھەرۋەكوو بىكر ئامازە بۇ ئەۋە دەكات كە دەكرىت نەخۇشىيە عەقلىيەكانىش ھۆكارىك بن بۇ ئەۋە.

ئەگەر تا ئىستى وريا نەبوۋىتەۋە، ئەۋا ئەۋ پرۆژانەى نەمرىي بەھاكىمانن؛ ئەۋەيە كە واتاكان و بەھاكىان پىۋانە دەكات لە ژيانماندا. كاتىكىش بەھاكىمان شىكىست دەھىنن، خۇشىمان شىكىست دەھىنن (لېرەدا لە پروۋى دەروونىيەۋە باسى دەكەم). ئەۋەى بىكر دەبىلەت، ئەۋەيە لە ناۋەرۇكدا ئىمە ھەموومان پال دەنرىن بۇ ترس بە زىادەپروۋىكرىد لە گرنگىدان بە شتانىكى زۆر، چۈنكە گرنگىدانمان بە شتىكى دىارىكراۋ؛ لە واقىع و مسۆگەرىي مردن بىئاكامان دەكات، ھەرۋەكوو گرنگىنەدان بە ھەر شتىك بەرەھايى؛ گەيشتن

به حاله تيكي نيمچه روحاني ديني ته ښار او ده که رازي بين به ودي
نه فسمان به رده وام نه بيت، له حاله ته دا نه گهري دروستيووني
گرفتي زور بڼو مړوځ له هه ستي به رکه و ته يي زياتر لاي مړوځ تا
ناستيني زور دوور ده خاته وه.

له کوتايي ريگادا بېکر گه شته تيگه يشتينيکي نوي کتوپر، کاتيک
له سهر جينگاي مردن بوو: کيشه که له پرورهي نه مري خه لکه کاند
خوي مه لاس داوه، نهک له و چاره سهرانه دا که پني ده گن. جا
له بري هه ولدان بڼو جيبه جينکردني نه و پرورانه (زور کات له پني
هيزي بکوړه وه، يان به سه پاندني نه فسه خه يالکراوه کاني خويان
به سهر جيهاندا)، پنيويسته خه لکي نه فسه خه يالکراوه کانيان بخه نه
ژير پرسياره وه و قبولي نه و راستيه بکه نه و نه وان ده مرن. بېکر
نه مهي ناو ناوه «دژه هري تال» و هه ول دهاد خوي قبولي
بکات، کاتيک به ره ورووي مردن ده چيت که لني نزیک بووه ته وه.
راسته مردن شتيکي خراپه، به لام مسوگه ره. ليړه وه پنيويسته
له سهرمان هه ولي خودزينه وه نه دهين له م تيگه يشتنه، به لکوو
پنيويسته له گه لي پينک بين تا نه و ناسته ي ده توانين. کاتيک راستي
مردنمان بڼو نيمه جني ناسووده يي بيت (نه و ريشه ي هه موو
ترسه کانمانه، نه و دل راوکی ښار او ده يه که هه موو ښاره زووه
بينرخه کانمان ده جوولينيته)، نه و ده توانين به ها کاني خومان به
نازاديه يکي زياتره وه هه لېژيرين بي نه ودي هه وله نالوژيکيه کانمان
بڼو نه مري سنووردارمان بکات و به مېش رزگارمان ده بيت له
تېروانيته چه قبه ستووه مه ترسيدا ره کانمان.

رووه گهشکه‌ی مردن

له به‌ردیکه‌وه بو یه‌کینکی تر هه‌نگاو دهنیم، به‌دامه‌زراوی هه‌لده‌گه‌ریم، ماسوولکه‌کانی قاچم گرژ دهن و نازارم ده‌کن، له‌م حاله‌ته‌دا که هاوشنوه‌ی حالگرته، حاله‌تینکی سه‌رچاوه‌گرتوو له کوششی جه‌سته‌یی هیواشی دووباره‌بووه‌وه. ده‌بینم له لوتکه‌که نزیک ده‌بمه‌وه، ناسمان قوول و فراوان ده‌بیت، منیش نیستا به‌ته‌نهام، هاوړیکانم به ماوه‌یه‌کی زور له دوامه‌وه‌ن و وینه‌ی زه‌ریا ده‌گرن.

دواچار ده‌چمه‌ سه‌ر به‌ردیک و دیمه‌نه‌که هه‌مووی له به‌رده‌مدا ده‌کریته‌وه، ده‌توانم لیږه‌وه تا ناسویه‌کی کوتایینه‌هاتوو ببینم، وا هه‌ست ده‌که‌م سه‌یری کوتایی زه‌وی ده‌که‌م له‌و شوینه‌ی ئاو به ناسمان ده‌گات، له‌و شوینه‌ی شین به شین ده‌گات، با له ده‌وروبه‌رم هه‌لده‌کات و ده‌لورینیت، سه‌رم به‌رز ده‌که‌مه‌وه و ته‌ماش ده‌که‌م، هه‌موو شتیک سه‌رنج‌راکیشه، هه‌موو شتیک به‌نرخه.

من له (رأس رجاء صالح)م له باشووری ئه‌فه‌ریقا، ئه‌مه ئه‌و خاله‌یه که پوژنیک له پوژان خه‌لکی وا گومانیان ده‌برد که دوایین خالی ئه‌فه‌ریقایه له ناراسته‌ی باشووره‌وه و دوایین خالی جیهانیشه. شوینیک شله‌ژینه‌ره، هه‌مووی گه‌رده‌لوول و جووله‌ی ناوه، شوینیک که چه‌ندین سه‌ده‌ی بینوه له ئالوگور و بازرگانی و چالاکیه‌ی مرویه‌کان، هه‌روه‌ها شوینی هیوای باشه‌یه، ئای له‌و دژیه‌کیه!

وته‌یه‌ک هه‌یه له زمانی پورتوگالیدا ده‌لیت: «به‌ده‌وری (رأس رجاء صالح)دا ده‌سووپته‌وه.» دژیه‌کیه‌که له‌م ده‌رېینه‌دا ئه‌وه‌یه که باس له ژبانی مروّف ده‌کات کاتیک له دوایین قوناغه‌کانیدا ده‌بیت، به‌و مانایه‌ی چیتر توانای نه‌ماوه شتیک زیاتر به‌ده‌ست

بهيڤيت.

به ناراسته‌ی شين به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا هه‌نگاو ده‌نيم بۆ
فراوانکردنی ئه‌و به‌واره‌ شينه‌ی هه‌موو دیدگامی گرتووه‌ته‌وه.
من نارقه‌ ده‌که‌مه‌وه، به‌لام هه‌ست به‌ سه‌رمان ده‌که‌م، من زۆر
دلخۆش و هه‌ژاوم، به‌لام دوودلم، ئایا ئه‌مه‌ بابه‌ته‌که‌یه؟

بایه‌که‌ له‌ گویم ده‌دات، ناهیلیت گویم له‌ هیچ بیت، به‌لام من
لینواره‌که‌ ده‌بینم: له‌وئ، ئه‌و شوینه‌ی به‌رد به‌ نه‌بوون ده‌گات.
را‌ده‌وه‌ستم، بۆ ساتیک له‌ شوینی خۆم را‌ده‌وه‌ستم، ته‌نها چه‌ند
مه‌تریک له‌و لینواره‌وه‌ دوورم، ده‌توانم له‌ خواره‌وه‌ زه‌ریاکه‌ ببینم،
شه‌پوله‌کانی له‌ به‌رده‌کان ده‌ده‌ن و که‌ف به‌ سه‌ریدا به‌رز ده‌بینته‌وه...
شه‌پوله‌کان به‌ درێژایی چه‌ند میلێک له‌ هه‌موو ناراسته‌کانه‌وه‌ درێژ
بوونه‌ته‌وه، به‌هوتی توورپه‌ی ئاوه‌کان مملانی له‌گه‌ل ئه‌و دیوارانه‌دا
ده‌که‌ن که‌ هیچ ڕینگایه‌ک نییه‌ بۆ تیپه‌راندنیان، له‌ به‌رده‌مدا که‌ندیک
هه‌یه‌ که‌ به‌رزیه‌که‌ی له‌ ئاوه‌که‌ی ژیرییه‌وه‌ له‌ په‌نجا مه‌تر که‌متر
نییه‌.

لای راستمه‌وه‌ گه‌شتیاره‌کان ده‌بینم که‌ له‌که‌نار ده‌ریاکه‌ له
خواره‌وه‌ بلاو بوونه‌ته‌وه، له‌وئ وینه‌ ده‌گرن و لێره و له‌وئ وه‌ک
شاره‌مێرووله‌ کۆ ده‌بنه‌وه. ئاسیا له‌لای چه‌پمه‌وه‌یه، ئاسمان له
به‌رده‌مدایه‌ و له‌ دواشمه‌وه‌ هه‌موو ئه‌وه‌یه‌ که‌ هیوام پنی هه‌بووه
و له‌گه‌ل خۆم هیناومه‌.

چی ده‌بوو ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ لێره نه‌بوونایه؟ چی ده‌بوو
ئه‌گه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌و شوینه‌ بوونیان نه‌بووایه؟
سه‌یری ده‌ورو به‌رم ده‌که‌م، من به‌ته‌نهام، هه‌نگاوی یه‌که‌مم
ده‌نیم به‌ره‌و لینواری که‌نده‌که‌.

وا ده‌رده‌که‌ویت جه‌سته‌ی مرقوف را‌داریککی سروشتیی تیدا بیت

که بتوانیت ئه و هوکارانه ی ده بنه هو ی مردن، ئاشکرای بکات،
 بۆ نمونه؛ کاتیک ماوه ی نئوان تۆ و لیواری کهنده که ده بیته
 نزیکه ی سی مه تر، لیواریک که هیچ په رژینیکی پاریزه ری نییه،
 جوړیک له شله ژان هه موو جهسته ت ده گریته وه، پشتت ره ق
 ده بیت، پیستت کونج کونج ده بیت، چاوه کانت زه ق ده بنه وه و
 ده چنه سه ر ورده کاری هه موو ئه و شتانه ی له ده ورو به رتدان، وا
 هه ست ده که یت قاچه کانت له به رد دروست کراون... وه ک ئه وه ی
 موگناتیسینکی گه وره ی شار دراوه له سه رخو جهسته ت رابکیشیت
 بۆ دواوه، بۆ شوینیکی پاریزراو.

به لام به ره نگاری ئه و موگناتیس ده بمه وه، قاچه به به رد بووه کانم
 راده کیشم و له لیواری که نزیک ده بمه وه.

له دووری یه که مه تره وه، میشتک په یوه ست ده بیت به
 کو مه له کانی تره وه، تۆ ئیستا ده توانیت ته نها لیواری که ناره که
 ببینیت، تۆ ئیستا ده توانیت نه ک هه ر ته نها لیواری که ناره که
 ببینیت، به لکوو ته ختایی که ناره که ش ده ببینیت، بۆ خواره وه...
 دیمه نیکه که هانی چه ندین وینای نه خواراوه ده دات له خلیسکان
 و که و تنه خواره وه و تلبوونه وه بۆ ناو چالی مردن له خواره وه.
 ماوه که به راستی دووره، میشتک ئه وه ت بیر ده هینیته وه. به راستی
 دووره! چی ده که یت هاوړیم؟ بوهسته له شوینی خوت. بوهسته!
 به عه قلم ده لیم بیده نگ به، له سه ر چوونه پیښه وه م به هیواشی
 به رده وام ده بم.

کاتیک ماوه که له یه که مه تر که متر ده بیته وه؛ ته واوی جهسته ت
 ده که و یته حاله تیکی ئاماده باشی تونده وه، ته نها ئه وه به سه قاچت
 له قهیتانی پیلاوه کانت بگریت و بکه و یته خواره وه و ئه و ماوه
 که مه بگریت که له نئوان تۆ و کو تایی ژیا نندایه، هه ست ده که یت

نەو ماوە کەمەى ماوە؛ سنوورى رەهاى کوتاييه بۆ زوربهى خەلکى. ئەو بەسە بۆ ئەوێ رىگا بدات بچەمىتەو و سەبىرىكى خىراى شىوێکەى خوارەو بکەیت، بەلام هىشتا دوورە تا ئەو ناستەى هەست بکەیت هىشتا لە مەترسى راسەقینەدا نىيت و هىشتا نزىک نىيت لەوێ خۆت بکوژىت. وەستان لەو ماوە نزىکە لەلىواری کەنارەکە، تەنانەت ئەگەر کەنارىکى جوان و جادووى وەکوو (رأس رجاء صالح) یش بىت؛ هەستکردنىکى سەرخۆشانه بە سەرکىژى دروست دەکات، هەرەشەت لى دەکات بە هىنانهوێ دواىن ژەمەخۆراک کە خواردووتە.

نایا نه و ديه؟ نه و د هه موو نه و شته يه که ليرديه؟ نيسنا هه موو
نه وانه دوزانم که دديت له ته و او ي ژياندا بيزانم؟

هنگاوینکی تر دهچمه پیشه‌وه، هه‌نگاوینکی زور بچووک، پاشان
هه‌نگاوینکی دیکه‌ی بچووک به‌دوایدا، ئیستا دوورییه‌که بووه به
نیومه‌تر، قاچه‌کانم له پیشه‌وه ده‌لهرزن کاتیک کیشی له‌شم ده‌خه‌مه
سه‌ریان، به‌رده‌وام ده‌بم له چوونه‌پیش، به‌رده‌نگاری موکنا‌تیه‌که
ده‌که‌م، به‌رده‌نگاری عه‌قلم ده‌که‌م، به‌رده‌نگاری هه‌موو غه‌ریزه‌ی
مانه‌وه ده‌که‌م.

دووریه که بوو به سی سه نتمه تر، من راسته وخو بو ته ختایی
که ناره که ده پوانم له خواره ده، چه زیکی کتوپر دامده گریت بو
نه و دی هاوار بکم، چه ستم کرژ ده بیت و به هونکاریکی غه ریزه بی

داده نه ویت، دهیه ویت خوی له شتیکی خه یالکراو بیارنیزیت که شیکردنه وهی سهخته، بایه که هاوشنوهی زریاننکی تهرزه ی لی دیت، بیروکه کان وهک بوکسی یهک له دوا ی یهکی له ناکاو دین.

کاتیک دوورییه که ده بیته سی سه نتمه تر؛ هه ست ده کهیت هه لواسراویت، ته ماشای هه شوینیک ده کهیت جگه له خواره وه، هه ست ده کهیت بوویت به به شیک له خودی ئاسمان، له ساته دا هه ست ده کهیت ده که ویته خواره وه.

خوم ده دم به زه ویدا و هه ناسه م راده گرم، بیرکردنه وه کانم کو ده که مه وه، خوم ناچار ده که م سهیری خواره وه بکه م، سهیری ئه و ئاوهی دهیدات به به رده کاندای له خوار منه وه، پاشان دووباره سهیر لای راستم ده که مه وه، بو ئه و میرووله بچووکانه ی له ده وری لافیته کانی خواره وه کو بوونه ته وه و وینه ده گرن و له دوا ی پاسه که شتیاریه کانه وه ده رۆن... هیچ هه لیک نییه بو ئه وهی یه کیکیان بمبیینیت. ئه م هه زه بو سه رنجراکیشان؛ هه زیکی ته واو ناعه قلانییه، به لام کاره که هه مووی بیه قلانه یه. به دلنیا ییه وه مه خاله لیتره من ببین، له م سه ره وه، ته نانه ت ئه گه ر بینیشم مه حال نه بیت، ئه و که سانه له و دووره وه ناتوانن هیچ بلین یان هیچ بکه ن.

گویم له هیچ نییه، ده نکی با نه بیت.

ئه مه خویه تی؟

له شم ده که ویته له رزین، ترس داده باریت، کویرانه زیهنم کو ده که مه وه، وا ده که م بیرکردنه وه کانم جوړیک له تیرامان بکه ن. هیچ شتیک هینده ی ئه وهی چه ند سه نتمه تریک له مردن ته وه نزیک بیته وه، ئاماده و هوشیارت ناکاته وه. هه لده ستمه سه ر پی و سه ره نو ی ته ماشا ده که م و ده بینم زه رده خه نه ده که م، به بیر خومی ده هینمه وه که مردن هیچ کیشه یه کی تیدا نییه.

ئەم ھەزەردە لە مردن، بەلکوو دەستبردنی لەسنووردەرچوو
بۆ مردن؛ پێشەییەکی زۆر نایابە. پەواقییەکان لە یۆنان و رۆمای
کۆندا خەلکی ھان دەدەن بۆ بێرکردنەووە لە مردن لە ھەموو
کاتێکدا، بۆ ئەوەی بتوانن چێژی زیاتر لە ژیان و ھەربگرن و لە
پووبەرووبوونەووەی ناپەرەحەتیەکانی ژياندا بەخۆبەکەمگرییەووە
بمێنتەووە. لە زۆر شیوازی ئایینی بووزاییدا، زۆر کات راھێتان بە
خەلکی دەکریت لەسەر تێرپامان وەک ئامرازیک بەدەست مرۆفەووە
بۆ خۆئامادەکردنی بۆ مردن لە کاتێکدا ھێشتا لە ژياندا ماون.
کارکردن لەسەر مرۆف بەووەی خۆی تیکەل ببیت و بتویتەووە لە
(عدم) نەبوونیکی فراواندا (گەشتن بە حالەتی نیرفانا، حالەتی
پۆشنبوون)؛ گەرانیکی ئەزموونییە لە برینی ئاستیکی جیاکەرەووە و
گەشتن بە ناوچەکە ی تر، بەلکوو خودی مارک توین؛ ئەو پێتەقلە
قۆدریژە کە ھات بۆ سەر زەوی و دواتر جیتی ھێشت و بە سواری
کلکاری ھالی گەراییەووە، دەلیت: «ترسان لە مردن، لە ترسان لە
ژیانەووە سەرچاوەی گرتووە. ئەو مرۆفە ی پراوپری ژيانی دەژی،
لە ھەر ساتیکدا ئامادەییە بۆ مردن».

لەلیواری کەنارەکەووە دەچەمیئەووە، کەمیک خۆم دەچەمیئەووە
بۆ دواو، ھەردوو بەری دەستم لە دواو لەسەر زەوی دادەنیم و
بەھیواشی ھەوزم نزم دەکەمەووە تا بەر زەوی دەکەوێت، پاشان
ورده ورده قاچم دەخشیتم بۆ پێشەووە تا لە لیوارەکە تێدەپەریت،
بەردیکی بچووک لە ژێر لیوارەکەدایە، قاچم دەخەمە سەری، پاشان
قاچەکە ی دیکەم درێژ دەکەم و دەیخەمە سەر ھەمان لیوار، ساتیک
لەویدا بەلاری بۆ دواو دادەنیشم و لەسەر بەری دەستەکانم خۆم
پادەگرم، بایەکە قژم دەشیوینیت، ئیستا ئەگەری دلەپاوکی ھەیە...
تا ئەو کاتە ی چاوم لەسەر ھیلی ئاسۆ بیت.

له و کاته دا داده نیشم به به قی و سهرله نوئ ته ماشای که نارکه ده که مه وه، جاريکی تر ترس هه لده قولیت و به بربره ی پشتما دهروات و ته زوویه ک دهادت له په له کانم و وا دهکات هه موو ئاگایی میشکم له سهر شوینی ههر به شینکی له شم به وردی چر بیته وه بۆ ههر سه نتیمه ترینک له جه سته م. هه ندی جار ترس خنکینه ر ده بیت، به لام ههر کات ده مخنکینیت؛ بیرکردنه وه کانم به تال ده که مه وه و هه موو ئاگایی خۆم له سهر که نارکه کی ژیرم کۆ ده که مه وه، خۆم ناچار ده که م چاو بیرمه دوايين شوینی ئه گهریم، پاشان دان ده نیم به وه ی بوونی هه یه.

من له لیواری جیهان دانیش تووم، له وپه ری کوتایی باشووری کیشوهری ئه فه ریکا له سهر دهر وازه ی رۆژه لات، هه ستیکی ژینه ره وه و دلخۆشکه ر بوو، هه ست به ئه درینالین ده که م که به جه سته مدا دهروات، پیشتر له هه موو ژیانمدا هینده بئ جووله نه بووم، هینده پالنه رم نه بووه، هینده ئه م هه موو حالگرته م نه بووه، گوئ بۆ ره شه با ده گرم، چاو دیری زه ریا که ده که م و بۆ کوتایی زه وی دهر وانه م، پاشان له گه ل بووناکی پیده که نم... له گه ل هه موو ئه و شتانه ی بهر هه ستت ده که ویت که تۆ باشیت.

بووبه بوو بوونه وه ی راستیی له ناوچو وتمان؛ بابه تیکی به کجار گرنگه، له بهر ئه وه ی هه رچی به های بینرخ و بوو که شی و فشه ل هه یه له ژیانماندا رایدیه مالیت. له کاتیکدا زۆرینه ی خه لک رۆژه کانیا ن به را کردن به دوا ی دۆلاریکی زیاتردا به سهر ده به ن، یان له پیناو زیاتر کردنی ناو بانگیان و گرنگیدانی خه لک پینان، ئه گه رچی که میش بیت، یان به دوا ی که میک زیاد کردنی دلنایی له وه ی که ئه وان راستن یان خۆشه ویستن، به لام مردن له نا کاو دیت بۆ لای هه موومان به پرسیاریک که زۆر ئازار به خشته ر، زۆریش گرنگتره: «دوا ی خوت،

چې ده هیلیت؟»

جېهان چوند جیاواز تر ده بیت، چنده باشتړ ده بیت کاتیک
ژبانت کوتابی دیت؟ نه شوینده سته کامه یه که جینی دلیت؟
کام نیشانه یی تیدا جی ده هیلیت؟ کامه یه نه و کاریگه ریبه یی تو
هوکاری بوویت؟ ده لین جوولانی بالی په پوولیه ک له نه فریقا،
رهنګه بیته هوی دروستبوونی گرده لولول له غلوریدا... کامه یه نه و
گرده لولولانه یی دواتر به جینیان دلیت؟

بیکر ناماژهی به وه داوه ده توانین بلین که نه و پرسیاره تاکه
پرسپاری گرنګه له هه موو ژیانماندا، مه گهر نه وهی خومان بدزینه وه
له بیرکردنه وه لینی، خومان له بیرکردنه وه لینی ده دزینه وه له بهر
نه وهی پرسپاریکی قورسه، خومان له بیرکردنه وه لینی ده دزینه وه
له بهر نه وهی پرسپاریکی ترسناکه، هه روه ها خومان له بیرکردنه وه
لینی ده دزینه وه له بهر نه وهی هیچ بیروکه یه کمان نییه له بارهی
نه وهی له ژیاندا نه نجامی ده دین.

کاتیکیش خومان له م پرسپیاره ده دزینه وه؛ ړینګا به به های
لاوه کی خراب ده دین که عه قلمان برفینیت و زال بیت به سر
ناره زوو و حه زه کانماندا، به بی داننان به و مردنه ی هه میسه چاوی
له سرمانه، شته رووکه شه کان به لامانه وه گرنګ ده بن و شته
گرنګه کانیش ده بنه لوه کی. مردن تاکه شتیکه که ده توانین دلنایی
ته واومان له باره یه وه هه بیت، له بهر نه وهی به و شیوه یه شه؛ نه و
نه رکیکه له سرمان دیاریکه ریکی ناراسته مان هه بیت پستی پی
به ستین له ناراسته کردنی هه موو به هاکانی ترمان و برپاره کانی
ترمان، نه مه وه لامی راستی هه موو نه و پرسپیارانه یه که پیوخته له
خومانی بکه یین، به لام نایکه یین، تاکه ړینګا بو نه وهی به رامبه ر مردن
هه ست به ناسووده یی بکه یت نه وهیه له خوت تیږګیت و به جوریک

بۇ خوت بېروانیت وهک ئه وهی له خوت گه وره تریت، ئه وه به هایانه مه لېزیریت که ته مه نیان تاکوو دواى ته مه نی تو دريژ ده بیت ه وه: چه ند به هایه کی ساده ی راسته وخو که ده توانیت مامه له ی پیوه بکه یت و ئه ویش بتوانیت به رامبه ر ناژاوه ی جیهانی ده وره برت لېو ورده بیت، ئه مه ریشه ی یه که می هه موو به خته وه ریبه که. ئه گه ر پیت خوش بیت گوئ بۇ ئه رستو یان بۇ زانایانی ده روو تناسی له زانکوی هارقارد شل بکه یت یان بۇ مه سیح یان بۇ تیمه که ی بیتلن، ئه واه بۆت ده رده که ویت که هه موویان پیت ده لین به خته وه ری له هه مان شته وه دیت: گرنگیدان به شتیکی له خوت گه وره تر، هه روه ها باوه ربوون به وه ی تو ره گه زیکی پیکه اتووی له هه موو ئه و شتانه ی له خوت گه وره ترن، بزانی که ژیان ت هیچ نییه جگه له پرؤسه یه کی بچووک که له چوارچیه ی پرؤسه یه کی گه وره ترده روو ده دات که هیچ ریگایه ک نییه بۇ تیگه یشتن لئی. ئه م هه سته یه وا ده کات خه لکی خواپه رستی بکه ن، ئه مه ش وا ده کات شه ر هه لېگیرسینن، ئه مه ش وایان لی ده کات بنه ماله دروست بکه ن و پاره ی خانه نشینی پاشه که وت بکه ن و پرد بنیات بنین و موبایل دروست بکه ن: ئه مه ئه و هه سته سه رکیشه یه به وه ی که تو به شیکیت له شتیکی له خوت گه وره تر و له تو زاناتر.

ئه مه یه که هه سته به رکه وته یی زیاترمان تیدا ناهیلیت، ئه م هه سته کردنه به به رکه وته یی زیاتر؛ ده توانیت هه موو ئاگاییت رابکیشیت بۇ ناوه وه، بۇ ناو خوت، وا ده کات هه ست بکه یت که تو سه نته ری کیشه کانی هه موو گه ردوونیت و تویت به ده ست هه موو سته مه کانه وه ده نالینیت و تو شیاوی هه موو مه زنییه کیت به جیا له هه مووان.

لەبەر ئەۋەدى ھەستىكردن بە بەرگەۋتەيى زىياتر ھىندە
خەلەتتەرە، لە دەرەۋەدى خۇمان دادەبىرەت. ھەزى زانىنمان بە
ئاراستەى جىھان ھەلدەگىرەتتەۋە، كارىگەر بوونمان بەم جىھانە
قەلپ دەكاتەۋە و بەرگەگرتن و لايەندارى و پەتكردەنەۋەمان تىدا
پىچەۋانە دەكاتەۋە و بە ھەر كەسىك بگەين و ھەر شتىك پوو
بىدات؛ دەيخەينە ئەستۆى ئەۋ، ئەمە لەۋانەيە خەلەتتەر بىت،
لەۋانەشە سەرنجراكىش بىت، ھەندىك جار ھەستىكى باشمان
دەداتى، بەلكو ھەندىك جار دەرگاي زورمان بۇ دەكاتەۋە، بەلام
زەھرە بۇ پۇج.

ئەم پىوشويناۋە پەتايەكن كە ئىستا تووشمان دەبن. ئىمە لە
ھالەتتىكى خۇشگوزەرانىي ماددىداين، بەلام لە ئاستىكى زور نزمدا لە
پوۋى دەرۋونىيەۋە دەنالىتىن. خەلكى لە ھەموو بەرپرسىيارىتىيەك
رادەكات، داۋاش لە كۆمەلگا دەكەن ھەستەكانيان لەبەرچاۋ بگرن.
خەلكى دەستيان گرتوۋە بە دىنبايىيە ھەرپەمەككىيەكانەۋە، پاشان
ھەول دەدەن ئەگەر بەزۇرىش بىت بەسەر خەلكىدا بىسەپىتن،
ئەمەش بە ناۋى مەسەلەيەكى داھىنراۋى راستەۋە. كەسانىك
نغۇرۇ دەبن كە ھەستىكى ساختە بە سەرگەۋتن بەسەر ئەۋانى تردا
سەرخۇشى كىردوون لە ھالەتتىكى ئىفلىجىبوون و بىھۇشى لە ترسى
شكىستەيتان لە ھەۋلى ئەنجامدانى كارىكى بەنرخدا.

تىكدانى عەقلى نوۋى بە ھۆى نازكىشانەۋە؛ مرقۇۋى ۋاى ھىناۋەتە
ئاراۋە كە ۋا ھەست دەكەن شىاۋى شتىكن بەبى ئەۋەدى خۇيان
بەدەستى بەيىن، مرقۇۋىكن كە ھەست دەكەن شتىك مافى ئەۋانە
بەبى ئەۋەدى قوربانىيان بۇ ئەۋ شتە داىيت، ئەۋانە مرقۇۋانىكن
كە خۇيان ۋا دەناسىنن كە شارەزا و خاۋەن كار و داھىنەر و
نويكەرەۋە و خاۋەن عەقلى سەربەخۇ و پراھىنەرى خەلكن، بەبى

ئەو دەي هېچ ئەزموونىكى راستەقىنەيان هەبىت لە ژياندا، ئەمانە ئەو
كارانە ناكەن لەبەر ئەو دەي خۆيان بە گەورەتر لە خەلكى بزائن،
بەلكو لەبەر ئەو دەي هەست دەكەن پىويستيان بەو دەيە كە گەورە
بن و قبولكراو بن لە جيهانىكدا كە ئاهەنگ تەنھا بۆ ئەوانە دەگيريت
كە هەلاويزدە و سەر كەوتوون.

كلتوورى ئەمرومان سەر كەوتنى گەورە و سەرنجراكيشانى
گەوردەي لى تىكەل بوو و هەردوو كيان بە يەك شت دەزانيت،
بەلام يەك شت نين.

تۆ كەسكى مەزنيت، تۆ بەراستى مەزنيت جا پىي بزانيت يان
نا، ئەگەر خەلكى پىي بزائن يان نا. تۆ لەبەر ئەو مەزن نيت كە
پروگرامىكت بۆ مۇبايلى ئايفۆن داھيناو، هەروەھا لەبەر ئەو نا
كە سالىك پيش ئەوانى تر خویندن تەواو كردوو، لەبەر ئەو ش
نا كە بەلەمىكى تازەي نايابت بۆ خۆت كړيو، هېچ كام لەمانە
مەزنى ديارى ناكەن.

تۆ بەراستى مەزنيت؛ لەبەر ئەو دەي دەتوانيت ٲووبە ٲووى ئەو
شيوەيە بىكو تايە بىيەو لە هاتنى مردنىكى مسوگەردا، دەتوانيت
بەردەوام بيت لە هەل ٲاردنى ئەو شتەي گرنگى پى دەدەيت و ئەو دەي
گرنگى پى نادەيت. بەتەنھا ئەمە راستىيەكەيە، ئەمە پيشخستنىكى
سادەيە بۆ بەهاكانى خۆت لە ژياندا، ئەمەيە جوانت دەكات، ئەمەيە
سەر كەوتووت دەكات، ئەمەيە بە شيوەيەكى كردارى خوشەويست
دەكات، تەنانەت ئەگەر ئەمەش نەزانيت، تەنانەت ئەگەر بە ٲووتيش
خەوتبيت، تەنانەت ئەگەر برسپيش بيت.

هەروەھا تۆش دەمریت، دەمریت لەبەر ئەو دەي بەخت بۆت
پىكەنى و ژيايت، لەوانەيە هەست بەمە نەكەيت، بەلام پىويستە
ٲوژىك ٲرويت بۆ لىواری كەندىك... لەوانەيە لەو كاتەدا هەستى

پنی بکھیت۔

روژنیک بۆگۆفسكى نووسىي: «له داهاتوودا هه موومان ده مرين، هه موومان ده مرين، ئاى له و سىركه! ته نها ئه مه به سه بۆ ئه وهى مه ريه كه مان ئه وى ترمان خو ش بو يت، به لام ئيمه ئه وه ناكه ين، شته بينرخه كانى ژيان ختوكه ي هه سته كانمان ده ده ن، هه روه ها تووشى شله ژانىشمان ده كات، ئيمه مرو فئىن كه هه چ ده مانخوات». كاتى ئه و شه وه ديه وه يادى له ته نيشته ده ريا چه كه وه، كاتىك سه ىرى لاشه ي جوشى ها وېم ده كرد كه فريا گوزاره كان ده ريانه ئىنا بو وه له ئا وه كه، له يادمه چۆن له تاريككى ئه و شه وه دا ده ميينى كه «من»ى خو م به هيو اشى ده توامه وه. مردنى جوش زۆر زياتر له پيشوو شتى فير كردم. به لئى، يارمه تى دام خو م كو بكه مه وه، له وهى به رپرسيارى تى هه لبا رداردنه كانم بگرمه ئه ستو، هه روه ها له پشت خه ونه كانمه وه ڤى بكه م به شه رميكي كه متر و ڤيگريه كى كه متره وه.

به لām هه موو ئه مانه به ره نجامی لاوه کی بوون بۆ وانه یه کی
قوولتر و گرنگتر، وانه که بهم شیوه یه بوو: ناکریت ترسی هیچمان
هه بیت. هه رگیز! یادخستنه وهی مردن بۆ خۆم، به بهرده وامی و
یه درێژیایی چه ندین سال (له رێگای تێرمانه وه بیت یان له رێی
خوێندنه وهی فهلسه فه یان ئه نجامدانی کاری شیتانه ی وهک وهستان
له سه ر لیواری که ناره که له باشووری ئه فوریقا)؛ تاکه شتی که بوو
که یارمه تی دām به رده وām له سه ر ئه و تێگه یشتنه م بمینمه وه له
سه نته ری بیرکردنه وه مدā. ئه وه پازیبوون بوو به مردنم، ئه وه
تێگه یشتن بوو له فشه لیم، ئه وه بوو هه موو شتیکی ئاسانه تر کرد،
وای کرد خۆم له هه ر ئالوده بوونیک که هه مبوو؛ پزگار بکه م
و شووناسی خۆم دیاری بکه م و پووبه پووی هه سته کردن به

به رکه و ته یی زیاترم بېمه وه و بهرپرسياريتی کيشه کانی خوم له هه ستو بگرم... به شيوه د ژايه تی ترس و دوو دلييه کانم کرد و شکستم قبول کرد له گهل رازیبوون به هر رته کردنه و هیهک به پوومدا، ورده ورده هه موو هم شتانه قورسایان که متر ده بوو له پی بیرکردنه و هم له مردن، تا کوو زیاتر چاوم بېریایه تاریکی؛ تاریکيه که پوونا کتر ده بوو و جيهان هتورتر ده بوو وه، هه روهک ههستی به رهنگاری بیئاگایانه به رامبه هر شتیک که متر ده بوو وه له پيشوو.

چهند خوله کیک له ویدا دانیشتم، له لیواری که ناره که دا و له خوگرتنی هه موو شتیک، کاتیکیش دواچار بېیاری هه ستانم دا؛ دهسته کانم برد بۆ دواوه، پاشان خوم راکیشا و له لیواری که دور که و تمه وه، دواي ئه وه به هیواشی وه ستام، سهیریکی ده ورو به رم کرد تا دنیا بېم له نه بوونی هیچ به ردیک بۆ ئه وهی قاچم لني نه گیریت و بکهوم، دواي ئه وهی دنیا بوومه وه له وهی پاریزراو ده بېم؛ پیم کرد به ره و واقع و گه رامه وه: پینج ههنگاو، ده ههنگاو... له گهل هر ههنگاو یکدا جهسته ده گه رایه وه باری ئاسایی، ههنگاوه کانم سووکتر بوونه وه، ریگام دا سه رله نوی موگناتیسی ژیان به ره و لای خوی رامبکیشیتته وه.

دواي ئه وهی چهند به ردیکم به جی هیشت و گه رامه وه بۆ ریگا سه ره کییه که، بینیم پیاوینک سه یرم ده کات، وه ستام و چاوم بېریه چاوه کانی.

پی و تم: «بینیم له سه ر ئه و لیواریه دانیشتبوویت له وی.» به شيوه زاری ئوستورالی قسه ی ده کرد، وشه ی «له وی» به نامویی له ده می هاته ده ره وه، به په نجه ی ئاماره ی بۆ کیشوه ری به ستوی باشوور ده کرد.

«راسته، دیمه نه که سهرنجر اکیشه، وا نییه؟»

من زهرده خه نه م ده کرد، به لام ئه و نه یده کرد، دیمه نیکی جدی له پروو خساریدا بوو.

به پانتوله کورته که م دهسته کانم سرپییه وه، هینشتاش جهسته م دهله رزی به هوی ئه و خوبه دهسته وه دانه م، بیده نگیه کی نامو بالی کیشابوو به سه رماندا.

ئوستورالیه که وه ستابوو، وهک ئه وهی سهری سورماییت هینشتا ته ماشای منی ده کرد، ئاشکرا بوو که بیری له وه ده کرده وه که دواتر ده لیت، پاش ساتیک به وریاییه وه وشه کانی کو ده کاته وه و ده لیت: «هه موو شتیک باشه؟ هه ستت چونه؟»

ساتیک به بیده نگی ده مینمه وه، به زهرده خه نه یه که وه: «ده ژیم، به ته واوی ده ژیم».

گومان و سه رسامی له پروو خساری ده پهریت و زهرده خه نه یه ک شوینی ده گریته وه، به سهری ئاماژه یه ک ده کات و به رده وام ده بیت له رویشتنی به رینگاکه دا، به لام من هینشتا وه ستاوم و چیژ له و دیمه نه ده بینم و چاوه ریم هاو ریکانم بگه نه لوتکه که.

کو تایی